DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEŃ KRAJOWYCH

DLA

KRÓLESTWA GALICYI I LODOMERYI

WRAZ

Z WIELKIEM KSIĘSTWEM KRAKOWSKIEM

ROCZNIK 1882.

LWÓW.
Z DRUKARNI WŁ. ŁOZIŃSKIEGO.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1882.

Dzień rozporządzenia	Treść	Liczba rozporządzenia	Stronnica
1881			
4 listopada	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa l. 57176, względem zezwolenia gminie miasta Żółkwi na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa .	13	55
25 „	Obwieszczenie Wydziału krajowego l. 53869, w przedmiocie stałego kwaterunku wojsk i uwolnienia budynków użytych na koszary od dodatków krajowych.	61	201
26 „	Obwieszczenie Starosty górniczego w Krakowie l. 1476, względem zachowania niektórych ostrożności przy używaniu w kopalniach naboi i materyałów eksplodujących	4	38
7 grudnia	Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa l. 66743, zawierające II część przepisów ewidencyjnych, tyczących się gażystów w rezerwie	49	107
7 „	Rozporządzenie c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych l. 18821, zaprowadzające niektóre zmiany w cenników leków na rok 1882	2	3
13 „	Obwieszczenie Wydziału krajowego do l. 50383, względemryczałtów szupasowych na czas za lata 1882, 1883 i 1884	1	1
27 „	Ogłoszenie c. k. Namiestnictwa l 71307, dotyczące przedłużania paszportów bydlęcych . . .	3	37
28 „	Ustawa o pomocy kraju dla wykończenia galicyjskiej kolei transwersalnej	5	39
28 „	Ustawa o udzieleniu gminom miast Stanisławowa i Rzeszowa prawa do dalszego poboru myta kopytkowego	6	42

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1882 *).

B.

Uwaga. Ażeby ułatwić wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy druga zaś stronnice. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby stronnic grubsze pismo.

K.

L.

Ł.

M.

N.

O.

P.

R.

S.

T.

Ż.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 5. Stycznia 1882. **Część I.**

Nr. 1.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego z dnia 13. Grudnia 1881 do l. 50383, względem ryczałtów szupasowych na czas za lata 1882, 1883 i 1884.

Wydział krajowy stanowi niniejszem na zasadzie art. IV. ustawy z dnia 15. Listopada 1874 (Nr. 65 dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych), że ustanowione obwieszczeniem Wydziału krajowego z dnia 26. Listopada 1875 do L. 25744 (Nr. 2 dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1876) kwoty ryczałtów szupasowych, trwać mają bez żadnej zmiany także na dalsze, trzechlecie t. j. na czas za lata 1882, 1883 i 1884.

Względem należytości dla gminnego strażnika przy konwoju na kolei żelaznej, obowiązuje i nadal instrukcya Wydziału krajowego z dnia 14. Kwietnia 1876 do L. 5359.

We Lwowie dnia 13. Grudnia 1881.

Marszałek krajowy
Zastępca:

Pietruski w. r.

Członek Wydziału krajowego
Zastępca:

Waygart w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. | Wydano i rozesłano dnia 2[illegible]. Stycznia [illegible]882 | Część II.

Nr. 2.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 7. Grudnia 1881 L. 18821, dotyczące cennika leków.

Z dniem 1. Stycznia 1882 r. wchodzi w życie taksa leków, która wyszła z druku w c. k. drukarni nadwornej i państwowej pod tytułem. „Arznei-Taxe für das Jahr 1882 zur österreichischen Pharmakopöe vom Jahre 1869 und zum Anhange derselben vom Jahre 1878" i ułożoną została według najnowszych cenników.

Rozporządzenie c. k. Ministra spraw wewnętrznych z dnia 28. Października 1876 Dz. ust. państ. Nr. 135, którem wydano austryacki cennik leków, obowiązuje zresztą nadal. Postanowienie §. 2 tegoż, dotyczące artykułów oznaczonych krzyżykiem (†) odnosi się i do podobnych artykułów objętych tak wyżwspomnionym dodatkiem do farmakopei, jako też cennikiem leków za rok 1882.

Wszyscy aptykarze, tudzież lekarze i chirurdzy upoważnieni do utrzymywania domowej apteki, winni zaopatrzyć się w drukowany egzemplarz tego cennika leków.

Taaffe w. r.

Rozporządzenie

c. k. Ministra spraw wewnętrznych z dnia 28. Października 1876. o nowym austryackim cenniku leków.

O załączonym nowym austryackim cenniku lekarstw wydaje się następujące postanowienia:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, tudzież uprawnieni do utrzymywania domowej apteki lekarze i chirurgowie, mają, począwszy od 1. Stycznia 1877 r., zastosować się do tego nowego cennika lekarstw.

§. 2.

Artykuły, które w tym cenniku i w nowej farmakopei, zaprowadzonej reskryptem z d. 15. Maja 1869 r. Dz. u. p. Nr. 77, oznaczone są krzyżykiem, mogą być wydawane tylko w skutek zwyczajnej ordynacyi uprawnionego w tej mierze lekarza, chirurga lub weterynarza.

§. 3.

Przy przyrządzaniu i wydawaniu lekarstw, wskazówki lekarskiej recepty powinny być we wszystkich szczegółach dokładnie przestrzegane.

Recepty jednak, w której przepisane w dodatku (str. 87) dawki maxymalne pewnego środka leczniczego przekroczone zostały, mogą być ekspedyowane w sposób ordynacyą wskazany tylko w takim razie, jeżeli do oznaczonej wagi dodany został przez lekarza wykrzyknik w nawiasie (!).

§. 4.

Przy obliczeniu ceny materyałów leczniczych, nie zawartych w farmakopei, krajowe władze polityczne postępywać mają według tych samych zasad, według których oznaczoną bywa cena dla materyałów leczniczych zawartych w farmakopei.

§. 5.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Cenę pijawek oznaczać będzie jak dotąd od czasu do czasu dla każdego kraju koronnego naczelnik tegoż kraju.

Od ceny tej nie będzie potrącony procent tym rachunkozdawcom, którzy na koszt funduszów publicznych lekarstw dostarczają.

Wszyscy aptekarze są obowiązani mieć zapas pijawek.

§. 6.

Nie mogą być ekspedyowane recepty z przypiskiem „secundum meam praescriptionem“ lub z inną podobną uwagą, którąby wskazywała na tajemnicę lub na porozumienie z lekarzem.

§. 7.

Jeżeli na recepcie znajduje się przypisek „fiat expeditio simplex“, aptekarzowi wolno policzyć tylko naczynia, które w cenniku jako najtańsze są oznaczone.

§. 8.

Przy wydawaniu artykułów o jednej cenie, takowa ma być do każdej ilości zastosowaną; co do artykułów zaś z dwojakiemi cenami, należy podług ceny niższej obliczać dopiero przy wydawaniu większej ilości.

Jeżeli jednak w skutek kilkakrotnego policzenia ceny przepisanej za dawki mniejszej wagi przekroczoną zostaje zniżona cena dla większej ilości, to w takim razie ostatnia cena ma być zastosowana, tak, że n. p. za 9 gramów jodu przypadnie cena nie 63 ct. lecz tylko 60 ct.

§. 9.

Na każdej recepcie, według której w publicznej lub domowej aptece lekarstwo zostało sporządzone i wydane, ma być należytość dokładnie cyframi napisaną. Na receptach płatnych z funduszów publicznych i na żądanie stron ma być osobno oznaczona cena za materyały, za robotę i naczynia.

Jeżeli należytość w recepcie nie dosięga jednego centa, może być za cały cent policzona. Jeżeli zaś za pewien artykuł oprócz jednego lub więcej centów przypada jeszcze do wypłaty ułamkowa część centa, to w takim razie ułamkowa część poniżej 0·5 ma być całkiem opuszczona. a część ułamkowa wynosząca 0·5 lub więcej, może być za cały cent policzona.

Za aqua communis w jakiejkolwiek ilości, można policzyć jeden cent z wyjątkiem wypadków, jeżeli jest użytą do odwarów lub nalewów.

Aptekarz, który oznaczył cenę lekarstwa, powinien oznaczyć na recepcie oprócz ceny także firmę apteki; a ten, który lekarstwo wydaje, powinien zawsze na sygnaturze umieścić datę ekspedycyi.

§. 10.

Jeżeli recepty zapisane są według dawniejszej wagi lekarskiej, przemiana nastąpić ma według poniżej podanej tabeli;

Wagę			należy zmienić na	centigramy
$^1/_3$	grana		0·02 . . .	(2)
$^1/_2$	„		0·04 . . .	(4)
1	„		0·07 . . .	(7)
2	granów		0·15 . . .	(15)
3	„		0·20 . . .	(20)
4	„		0·30 . . .	(30)
5	„		0·35 . . .	(35)
6	„		0·40 . . .	(40)
7	„		0·50 . . .	(50)
8	„		0·55 . . .	(55)
9	„		0·60 . . .	(60)
10	„		0·70 . . .	(70)
12	„		0·90 . . .	(90)
14	„		1·00 (1 gramm) .	—
15	„		1·05 (1 „ .	5)
16	„		1·10 (1 „ .	10)
18	„		1·25 (1 „ .	25)
20	„	(1 skrupuła)	1·50 (1 „ .	50)
30	„	($^1/_2$ drachmy)	2·20 (2 „ .	20)
40	„	(2 skrupułów)	3·00 (3 „) .	—
60	„	(1 drachma)	4·50 (4 „ .	50)
120	„	(2 drachm)	9·00 (9 „) ,	—
180	„	(3 drachm)	13·50 (13 „ .	50)
240	„	($^1/_2$ uncyi)	17·50 (17 „ .	50)
480	„	(1 uncya)	35·00 (35 „) .	—

§. 11.

Lekarstwa wolno wydawać za ceny niższe od taksy; jednak w takim razie należy na recepcie oznaczyć cyframi tak należytość według cennika przypadającą jak i należytość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa wydane za cenę niższą od taksy, powinny posiadać takie przymioty i powinny być tak prawdziwe i czyste, jak farmakopea przepisuje; także co do wagi nie wolno czynić ujmy.

§. 12.

Lekarze i chirurgowie uprawnieni do utrzymywania aptek domowych i przyrządów na wypadki naglące, mają sprowadzać potrzebne przetwory chemiczne i złożone środki lecznicze tylko od aptekarzy i wykazać się w tej mierze osobnemi książeczkami odbioru. W książeczkach tych mają być nazwiska i waga lekarstwa, tudzież czas sprowadzenia dokładnie wyrażone i podpisem aptekarza stwierdzone.

Zniżenie ceny pozostawia się w takim przypadku obopólnej ugodzie.

§. 13.

Co do lekarstw dla zwierząt, ma być zastosowany cennik na końcu podany.

Za czynności receptowe i za naczynia wolno przy wydawaniu lekarstw dla zwierząt zastosować ten sam cennik, który obowiązuje co do lekarstw dla ludzi.

§. 14.

Każde przekroczenie powyższych przepisów, podpada o ile nie może być zastosowana ogólna ustawa karna, karze pieniężnej do 100 złr. lub karze aresztu do 14 dni. (Rozp. minister. z 30. Września 1857 Dz. u. p. Nr. 198).

§. 15.

Istniejące oprócz tych postanowień przepisy o sprowadzaniu, utrzymywaniu i sprzedaży towarów leczniczych mają nadal obowiązywać.

Lasser w. r.

Cennik środków leczniczych farmakopei.

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Absinthii herba sciss.	50·0	5	—	—
„ „ subt. pulv.	10.0	5	—	—
Acetum	100·0	3	—	—
„ aromaticum	50·0	6	250·0	25
„ pyrolignosum crudum	100·0	4	—	—
„ „ rectificat. . . .	50·0	6	250·0	25
„ scillae	10.0	1	—	—
Acidum aceticum conc. . , . . .	„	5	50·0	20
„ „ dilut.	50·0	6	250·0	27
† „ arsenicosum subt. pulv. . . .	0.01	1	—	—
„ benzoicum	1·0	9	—	—
„ carbolicum	10·0	4	50·0	18
„ chromicum . . , . . .	1·0	3	—	—
„ citricum	10·0	7	—	—
„ „ subt. pulv.	„	9	—	—
„ hydrochlor. conc. pur. . . .	„	3	—	—
„ „ „ crud. . . .	100·0	8	—	—
„ „ dilut pur.	50·0	9	—	—
„ nitricum conc. pur.	10·0	2	—	—
„ „ „ crudum . . .	100·0	9	—	—
„ „ dilut purum . . .	50·0	8	—	—
„ phosphoricum	10·0	10	—	—
„ salicylicum	1·0	3	—	—
„ sulfuricum anglic.	100·0	6	—	—
„ „ conc. pur. . . .	10·0	2	—	—
„ „ dilut. pur. . . .	50·0	5	—	—
„ tannicum	5·0	16	50·0	140
„ tartaricum	10·0	5	—	—
„ „ subt. pulv. . . , .	„	6	50·0	25
† Aconitinum	0·10	3	—	—
† Aconiti tubera sciss.	10·0	2	—	—
Aether aceticus . . , . .	„	17	—	—
„ crudus	100·0	21	500·0	90
„ depuratus	10·0	5	50·0	22
Agaricus chirurgorum	50·0	15	—	—
Aloe lucida	„	10	—	—
„ „ subt. pulv. . . . . . ,	10·0	4	—	—
Althaeae herba sciss.	50·0	5	250·0	20
„ radix sciss.	„	10	—	45
„ „ subt. pulv, ...	10·0	6	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Alumen	50·0	4	—	—
„ subt. pulv.	10·0	2	50·0	8
„ ustum	50·0	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	3	—	—
Alumina hydrica	„	29	—	—
Ammonia	50·0	7	250·0	28
Ammoniacum	„	9	—	—
„ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Ammonium aceticum solut.	„	5	—	—
„ carbonicum	50·0	11	—	—
„ chloratum crudum	„	7	—	—
„ „ depur.	10·0	3	—	—
Amygdalae amarae	50·0	12	—	—
„ dulces	„	11	—	—
Amylum pulv.	„	8	250·0	35
Angelicae rad. sciss.	„	9	—	—
Angelicae rad. subt pulv.	10·0	5	—	—
Anisi stellati fructus	50·0	15	—	—
„ „ „ rud. tus.	„	21	—	—
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	7	—	—
„ vulgaris fructus	50·0	8	—	—
„ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	5	—	—
† Apomorphin. hydrochloricum . . .	0·10	5	—	—
Aqua amygd. amar. conc.	5·0	2	—	—
„ „ „ diluta	10·0	1	50 0	4
„ aromat. spirit.	50·0	6	250·0	25
„ aurant flor.	„	21	—	—
„ calcis	100·0	2	500·0	6
„ carminativa	50·0	6	250·0	25
„ chamomillae	„	5	„	20
„ chlori	10·0	3	50·0	12
„ cinnamom. simpl.	50·0	5	250·0	20
„ „ spirit.	„	11	„	50
„ destillata	100·0	3	500 0	10
„ foeniculi	50·0	4	—	—
„ kreosoti	„	5	250·0	20
„ laurocerasi	10·0	5	50·0	22
„ melissae	50·0	6	250·0	25
„ menthae pip.	„	6	„	25
„ plumbica	„	5	„	15
„ rosarum	„	5	„	21
„ rubi idaei	„	5	„	20
„ vegeto-mineralis Goulardi	100·0	6	500·0	15
Argentum nitricum cryst.	1·0	13	—	—
„ „ cumcalio nitrico	„	8	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Argentum nitricum fusum	1·0	17	10·0	145
Arnicae flores	50·0	6	—	—
„ folia sciss	„	5	—	—
„ radix sciss.	50·0	8	—	—
Arrow-root	„	16	250·0	70
Asa foetida	„	11	—	—
„ „ subt. pulv	10·0	5	—	—
† Atropinum sulfuricum . , . . .	0·01	2	—	—
Aurantii cort. sciss.	50 0	8	—	—
„ „ flaved. sciss.	„	36	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	11	—	—
„ folia sciss.	50 0	12	—	—
Axungia porci	„	10	250·0	45
Balsamum copaivae	10·0	9	—	—
„ peruvianum	„	27	—	—
„ vitae Hoffmanni	„	7	50·0	30
† Belladonnae folia sciss.	„	2	—	—
† „ „ gross. pulv.	„	3	50·0	10
† „ „ subt. pulv.	„	4	—	—
† „ radix sciss.	„	2	—	—
† „ „ subt. pulv.	„	5	—	—
Benzoe	50·0	30	—	—
Bismuthum subnitricum	1 0	7	—	—
Calami rhizoma sciss.	50·0	7	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Calcium carbonic. nativ.	50·0	2	250·0	8
„ „ „ pulv.	„	10	„	45
„ „ purum	10 0	22	—	—
„ chloratum fusum	50 0	29	—	—
„ hypochlorosum	50·0	4	250·0	18
„ oxydatum	100·0	4	—	—
„ „ pulv.	50·0	4	—	—
„ oxysulfuratum	„	23	—	—
„ „ solutum	„	10	250·0	40
„ phosphoricum	5·0	24	—	—
Calumbae radix sciss.	50·0	16	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Camphora	50·0	17	250·0	69
Cannabis indica sciss.	10 0	3	—	—
† Cantharides	„	10	—	—
† „ subt. pulv.	„	14	—	—
Capilli Veneris frondes sciss.	50·0	10	—	—
Caragaheen sciss.	„	10	—	—
Carbo ligni depurat. subt. pulv.	„	8	250·0	32
Cardammomi sem.	10·0	34	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Caricae sciss.	50·0	10	—	—
Carvi fructus	„	7	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Caryophylli	50·0	25	—	—
„ subt. pulv.	10·0	9	—	—
Cascarillae cort.	50·0	9	—	—
„ „ rud tus.	„	12	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Cassia fistula	50·0	6	—	—
Castoreum canadens.	0·10	2	—	—
„ „ subt. pulv. . . .	„	3	—	—
Centaurii herb. sciss.	50·0	10	—	—
Cera alba	„	27	—	—
Cera flava	50·0	17	—	—
Ceratum cetacei	10·0	8	50·0	35
„ „ fuscum	„	5	—	—
Cetaceum	50·0	18	—	—
Chamomillae roman. flor.	„	10	—	—
„ vulgar flor.	„	14	250·0	60
„ „ „ gross. pulv. . . .	50·0	22	„	100
„ „ „ subt. pulv.	10·0	6	—	—
Chinae calisayae cortex	50·0	89	—	—
„ „ „ gross. pulv. . . .	„	92	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	27	—	—
„ cortex fuscus	50·0	61	—	—
„ „ „ gross. pulv. . . .	„	64	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	19	—	—
„ „ ruber	50·0	167	—	—
„ „ „ gross. pulv.	„	170	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	46	—	—
Chinidinum sulfuricum	0·10	3	5·0	110
Chininum	„	8	—	—
„ bisulfuric.	„	4	—	—
„ hydrochloricum	„	6	1·0	54
„ sulfuri um . , . . .	0·50	17	5·0	140
„ tannic.	0·10	2	1·0	14
Chloralum hydrat.	10·0	17	—	—
† Chloroformium	10·0	8	50·0	32
Cinae flores	50·0	8	—	—
„ „ subt pulv.	10·0	6	—	—
Cinnamomi cortex	50·0	11	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Citri fructus cortex sciss.	50·0	7	—	—
„ „ flaved.	„	33	—	—
„ „ „ subt. pulv.	10·0	11	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Coffeinum	0·10	4	—	—
† Colchicinum	0·01	3	—	—
Colchici sem.	10·0	2	—	—
Collodium	„	5	—	—
Collyrium adstring. luteum	50·0	18	250·0	75
Colocynthidum fruct. sciss	10·0	15	50·0	66
„ „ subt. pulv.	„	22	—	—
Conii mac. herb.	„	1	—	—
„ „ „ gross. pulv.	50·0	8	250·0	35
„ „ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Coriandri fruct.	50·0	3	—	—
Crocus	1·0	24	—	—
„ pulv.	„	28	—	—
Cubebae fruct.	50·0	24	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	9	—	—
Cuprum aluminatum	„	12	—	—
„ sulfuricum	„	3	—	—
Cydoniae sem.	50·0	52	—	—
Decoctum Zittmanni fortius	250·0	51	500·0	59
„ „ mitius	„	42	„	47
† Digitalinum depurat.	0·01	10	—	—
† Digitalis fol. sciss.	10·0	2	—	—
† „ „ subt. pulv.	„	4	—	—
Dulcamarae caules sciss.	50·0	3	—	—
Elaeosacchara	Patrz cennik robót aptekarskich.			
Electuarium aromaticum	10·0	4	—	—
„ „ c. opio	„	6	—	—
„ lenitivum	50·0	28	250·0	120
Elemi	„	22	—	—
Emplastrum anglicanum	10 □cm.	4	tj. 5 □cm dług. 2 □cm. szerok.	
„ cantharidum	10·0	11	50·0	50
„ „ perpetuum	„	19	—	—
„ cerussae	„	4	50·0	16
„ conii maculati	„	4	„	18
„ de meliloto	„	4	„	18
„ diahylon comp.	50·0	20	250·0	90
„ „ „ linteo extensum	100 □c. tj. 10 □cm dług. i 10 □cm. szer.	6	500 □c. tj. 2 □cm. szer. i 25 □cm. dług.	25
„ „ simplex	50·0	14	250·0	60
„ hydrargyri	„	32	„	136
„ minii adustum	10·0	5	50·0	22
„ oxycroceum	„	20	„	79
„ saponatum	„	5	„	22

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Emulsio amygdalina	Patrz cennik robót aptekarskich			
„ oleosa				
Euphorbium	10·0	2	—	—
„ subt. pulv.	„	5	—	—
† Extractum aconiti	1·0	7	—	—
„ aloes	5·0	7	—	—
† „ belladonnae	1·0	8	—	—
„ calumbae	5·0	33	—	—
„ cannabis indicae	1·0	8	—	—
„ centaurii	5·0	11	—	—
„ chelidonii	„	33	—	—
„ chinae fusc.	„	52	—	—
† „ colocynthidum	1·0	12	—	—
† „ conii maculati	„	6	—	—
„ cubebarum	5·0	21	—	—
„ filicis maris	„	40	—	—
„ gentianae	„	6	—	—
„ graminis	10·0	9	50·0	40
„ hellebori virid	1·0	8	—	—
† „ hyoscyami fol.	„	6	—	—
„ liquiritiae	5·0	9	—	—
„ malatis ferri	„	5	—	—
† „ nucis vomicae	1·0	13	—	—
† „ opii aquos.	„	23	—	—
„ punicae granat.	5·0	24	—	—
„ quassiae	„	30	—	—
„ ratanhae	„	28	—	—
„ rhei	„	31	—	—
„ scillae	„	11	—	—
† „ secalis cornuti	1·0	6	—	—
„ taraxaci	10·0	7	50·0	30
„ trifolii fibrini	5·0	6	—	—
Fel tauri depuratum	1·0	12	—	—
Ferrum carbonic. sacchar.	5·0	6	50·0	50
„ hydro-oxydat. dialysat liquid. . .	10·0	3	—	—
„ jodatum	5·0	11	—	—
„ lacticum	„	9	—	—
„ oxydato-oxydulatum	„	14	—	—
„ phosphoricum	5·0	15	—	—
„ pulveratum	10·0	3	—	—
„ sesquichlor. cryst.	„	5	50·0	20
„ „ „ solut	„	4	„	15
„ sulfuric. cryst.	„	2	„	7
„ et natrium pyrophosphoric. . .	1·0	3	—	—
Filicis mar. rhiz. sciss.	50·0	8	—	—

		Waga	Cena	Waga	Cena
		gramy	ct.	gramy	ct.
Filicis mar rhiz. subt. pulv.		10·0	6	—	—
Foeniculi fruct		50·0	7	—	—
„ „ subt. pulv.		10·0	5	—	—
Galbanum		50·0	24	—	—
„ pulv. , ...		10·0	9	—	—
Galeopsidis herb. sciss.		50·0	10	250·0	45
Gallae		„	12	—	—
Gelatina caragaheen . .	do	10·0	24	50·0	32
„ lichen. island. .	do	„	24	„	32
„ „ „ pulv.		„	10	—	—
„ liquiritiae pellucida		50·0	22	—	—
Gentianae rad. sciss.		„	6	—	—
„ „ subt. pulv.		10·0	4	—	—
Globuli martiales		1 sztuka	20	—	—
Glycerinum		50·0	17	250·0	72
Graminis rhiz. sciss.		„	4	—	—
Guajacum		„	29	—	—
„ subt. pulv.		10·0	10	—	—
Guarana pulv.		1·0	5	—	—
Gummi arabicum		50·0	18	—	—
„ „ subt. pulv.		10·0	7	50·0	30
Hirudo		Ceny krajowe			
Hydrargyrum		50·0	32	—	—
† „ bichlor. ammon. . . , .		1·0	3	—	—
† „ „ corros. pulv . . .		„	1	—	—
† „ bijodat. rubr.		„	3	—	—
† „ chlorat. mite pulv. . . .		„	2	—	—
† „ chlorat. mite via humida . .		„	4	—	—
† „ jodatum flavum		„	6	—	—
† „ oxydatum flavum. . . .		„	4	—	—
Hydromel infantum		10·0	4	50·0	18
Hyoscyami fol. sciss		„	2	„	6
„ „ gross. pulv.		50·0	10	250·0	45
Ichthyocolla		10·0	33	—	—
Infusum laxativum		„	3	50·0	12
Ipecacuanhae rad. gross. pulv.. . . .		1·0	3	—	—
„ „ subt. pulv.		„	4	—	—
Ireos florent. rhiz. subt. pulv.		10·0	5	—	—
Jaceae herb. sciss.		50·0	5	—	—
„ „ subt. pulv.		10·0	4	—	—
Jalapae tub. subt. pulv.		„	9	50·0	40
† Jodoformium		1·0	6	—	—
Jodum		„	7	10·0	60
Juniperi fruct.		50·0	2	—	—
„ „ rud. tus, ...		„	6	—	—

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Kalium acetic. solutum	10·0	5	—	—
„ bromatum	„	9	50·0	39
„ „ pulv.	„	10	—	—
„ carbonicum crudum	100·0	15	—	—
„ „ depurat	10·0	4	—	—
„ carbonicum solut	10·0	2	—	—
„ chloricum	„	3	—	—
„ „ pulv.	„	4	—	—
„ ferro-tartaricum	„	25	—	—
„ hydro-oxydatum	„	10	50·0	40
„ hydro-tartaricum pulv.	„	6	„	25
„ hypermanganicum cryst.	„	41	—	—
„ jodatum . . , ...	„	21	50·0	90
„ manganicum crudum	„	8	—	—
„ natrio-tartaricum	„	4	50·0	15
„ „ „ pulv.	„	5	„	20
„ nitricum	„	2	—	—
„ „ subt. pulv.	„	3	—	—
† „ stibio-tartaricum pulv.	1·0	2	—	—
„ sulfuratum	10·0	12	—	—
„ „ pro balneo	50·0	9	250·0	40
„ sulfuricum	„	6	—	—
„ „ pulv.	10·0	3	—	—
„ tartaricum pulv.	„	10	—	—
Kamala	1·	4	—	—
Kousso sciss.	50·0	24	—	—
„ subt. pulv.	10·0	9	—	—
Kreosotum	5·0	12	—	—
Lauri fruct. gross. pulv.	50·0	7	250·0	30
„ „ subt. „	10·0	3	—	—
Lavandulae flor.	50·0	24	250·0	100
Lichen islandicus sciss.	„	6	—	—
Lignum campechian. sciss.	10·0	1	—	—
Linimentum ammoniatum	50·0	16	—	—
„ saponato-camphoratum	„	14	—	—
Lini sem.	50·0	4	—	—
„ „ pulv.	„	12	250·0	50
„ „ placent. pulv.	„	4	—	16
Liquiritiae rad. sciss.	„	6	—	—
„ „ decort. subt. pulv.	10·0	6	—	—
Liquor acidus Halleri	„	3	—	—
„ ammonii anisat.	„	4	—	—
Lobeliae inflatae herb. sciss.	„	5	—	—
Lupulinum	1·0	1	—	—
Lycopodii sem.	50·0	21	250·0	90

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Macis	5·0	3	—	—
Magnesium carbonicum hydro-oxydatum subt. pulv.	10·0	4	50·0	16
„ citricum	5·0	14	—	—
„ hydro-oxydatum	50·0	13	—	—
„ lacticum	5·0	14	—	—
„ oxydatum	10·0	14	50·0	60
„ sulfuricum	50·0	5	250·0	20
Maltum	„	7	—	—
Malvae flores	„	16	—	—
„ folia sciss.	„	5	—	—
Manganum hyperoxyd. nat. subt. pulv. . .	„	11	—	—
Manna calabrina electa	10·0	3	50·0	12
„ „ canellata	„	10	—	—
Massa pilularum Ruffi	5·0	17	—	—
Mastiche	10·0	13	—	—
„ subt. pulv.	„	20	—	—
Mel depuratum	50·0	10	250·0	40
„ rosatum	50·0	17	—	—
Meliloti herb. sciss.	„	5	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Melissae folia sciss.	50·0	12	250·0	50
Menthae crisp. fol. sciss.	„	12	„	50
„ piper. „ „	„	12	„	50
„ „ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Millefolii herb. sciss.	50·0	5	—	—
Mixtura gummosa	Patrz cennik robót aptekarskich			
† Morphinum	0 05	3	—	—
† „ hydrochlor.	„	2	—	—
Mucilago cydoniorum semin.	10·0	3	50·0	12
„ gummi arabic.	„	5	„	20
Myrrha subt. pulv.	„	10	—	—
Natrium aceticum	5·0	4	—	—
„ boracicum pulv.	50·0	3	—	—
„ carbonic. cryst.	100·0	7	—	—
„ „ dilaps.	10·0	3	—	—
„ hydro-carbonic. pulv.	50·0	5	250·0	22
„ phosphoricum	5·0	3	—	—
„ salicylic.	1 0	3	—	—
„ silicicum	50·0	10	250·0	45
„ sulfuricum cryst.	„	8	„	35
„ „ dilapsum	10·0	4	—	—
Nux moschata	50·0	37	—	—
„ „ pulv, ...	10·0	12	—	—
† „ vomica gross. pulv.	„	3	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
† Nux vomica subt. pulv.	10·0	6	—	—
Oleum amygdal. dulc.	50·0	34	250·0	142
„ anisi	1·0	4	—	—
„ aurant. cort.	„	6	—	—
„ „ flor.	„	49	—	—
„ bergamottae	„	4	—	—
„ cacao	10·0	5	50·0	22
„ cadinum.	50·0	8	—	—
„ camphoratum	10·0	5	50·0	22
„ carvi	1·0	3	—	—
„ caryophyllor.	„	3	—	—
„ cinnamomi	„	4	—	—
„ citri	„	3	—	—
„ croton. tiglii	„	4	—	—
„ foeniculi	„	3	—	—
„ hyoscyam. fol. coctum	50·0	17	250·0	78
„ jecoris aselli	„	8	„	35
„ juniperi	1·0	2	10·0	10
„ lauri	50·0	12	250·0	53
„ lavandulae	1·0	3	—	—
„ lini	50·0	8	—	—
„ macidis	1·0	5	—	—
„ menthae crisp.	„	8	—	—
„ „ piper.	„	15	—	—
„ nucis moschatae	„	2	—	—
„ olivarum	50·0	14	250·0	60
„ ricini	„	13	—	—
„ rosarum	1·0	121	1 kropla	5
„ rosmarini	„	1	—	—
„ sinapis aether.	„	12	—	—
„ terebinth. rectif.	50·0	7	250·0	31
„ valerianae	1·0	13	—	—
Olibanum subt. pulv.	10·0	5	—	—
Ononidis rad sciss.	50·0	4	—	—
† Opium subt. pulv.	1·0	8	—	—
Origani herb. sciss.	50·0	5	—	—
Oxymel scillae	10·0	3	50·0	12
„ simplex	„	3	„	12
Papaveris rhoead. flor. sciss.	50·0	22	—	—
„ somnifer. caps.	„	5	—	—
Pasta dentifricia dura	„	50	—	—
„ „ mollis	„	50	—	—
„ gummos. albuminat.	„	38	—	—
„ liquiritiae flava	„	24	—	—
Pastilli e natrio hydro-carbon.	30 placusz.	40	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Petroleum rectific.	50·0	18	—	—
Pilulae laxantes	5·0	11	—	—
Pix liquida	50·0	5	—	—
Plumbum aceticum	10·0	4	—	—
„ „ basic. sol.	„	4	50·0	16
„ „ solut.	„	2	„	8
„ carbonic. pulv.	50·0	12	—	—
„ hyperoxydat. rubr. pulv. . . .	„	10	—	—
„ oxydatum pulv	„	14	—	—
Potio magnes. citric. efferv.	dawka	54	—	—
Pulpa cassiae	50·0	48	—	—
„ tamarindorum depurata	„	25	—	—
Pulvis aerophorus	10 dawek	35	—	—
„ „ Seidlitzensis . . .	„	85	—	—
„ dentifric. alb.	10·0	6	—	—
„ „ niger	10·0	13	—	—
„ Doveri	1·0	2	—	—
„ gummosus	10·0	5	50·0	20
Punicae granat. rad. cort rud. tus. . . .	50·0	33	—	—
„ „ „ „ subt. pulv. . . .	10·0	10	—	—
Pyrethri rad. sciss.	50·0	13	—	—
Quassiae lign. sciss.	„	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Quercus cort sciss.	50·0	4	—	—
„ „ rud. tus.	„	8	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
„ sem. tost. pulv.	50·0	9	250·0	40
Ratanhae rad. sciss.	„	13	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	9	—	—
Resina jalapae	1·0	13	10·0	110
„ pini	50.0	2	—	—
Rhei radix.	10·0	17	50·0	70
„ „ sciss.	„	18	„	76
„ „ subt. pulv.	1·0	3	10·0	22
Roob juniperi	50·0	38	250·0	160
„ sambuci	„	20	„	90
Rosae flor.	„	78	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	22	—	—
Rosmarini fol. sciss.	50·0	3	—	—
Rotulae menthae piper.	10·0	5	50·0	20
Sabadillae fruct.	50·0	16	—	—
„ semin. subt. pulv.	10·0	7	—	—
† Sabinae summitat. sciss.	„	3	—	—
† „ „ subt. pulv.	„	5	—	—
Saccharum subt. pulv.	10·0	3	50·0	11

	gramy	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Saccharum lactis subt. pulv.	10·0	6	—	—
Salep gross. pulv.	„	8	—	—
„ subt. pulv.	„	11	—	—
Salicis cort. sciss	50·0	5	—	—
Salviae folia sciss.	„	10	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	5	—	—
Sambuci flor.	50·0	9	—	—
„ „ gross. pulv.	„	15	250·0	65
Santoninum	0·10	2	—	—
Sapo kalinus	50·0	6	250·0	25
„ medicinalis	10·0	3	—	—
„ „ subt. pulv.	„	6	—	—
„ picis	50·0	50	—	—
„ sulfuratus	„	50	—	—
„ venetus	„	8	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Sarsaparillae rad. sciss.	50·0	33	250·0	145
Scillae bulb. sicc. subt. pulv.	1·0	2	—	—
Sebum ovile	50·0	13	—	—
† Secale cornut.	10·0	4	—	—
† „ „ subt. pulv.	1·0	1	—	—
Senegae rad. sciss.	50·0	43	—	—
Sennae alexand. fol.	„	28	250·0	119
„ „ „ subt. pulv.	10·0	9	—	—
„ „ „ sine resina.	50·0	66	—	—
„ Tinnevelly fol.	„	14	250·0	57
Serpylli herb. sciss.	„	4	—	—
Serum lactis	Patrz cennik robót aptekarskich			
Sinapis sem.	50·0	5	—	—
„ „ pulv.	„	10	250·0	45
† Solutio arsenical. Fowleri	1·0	1	—	—
Species althaeae	50·0	8	250·0	30
„ amaricantes	„	9	„	40
„ aromaticae	„	18	„	80
„ „ pro catapl.	„	22	„	100
„ emollientes	„	9	„	40
„ „ pro catapl.	„	13	„	60
„ laxantes St. Germain	„	50	—	—
„ pectorales	„	9	250·0	40
Spilanthi olerac. herb. sciss.	„	20	—	—
Spiritus aetheris	„	18	250·0	75
„ anisi	„	9	—	—
„ aromatic.	„	20	250·0	90
„ camphorat	„	9	„	40
„ carvi	„	9	—	—

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Spiritus cochleariae	„	12	250·0	50
„ ferri sesquichlor. aeth.	10·0	8	—	—
„ lavandulae	50·0	20	—	—
„ menthae piper.	„	14	250·0	60
„ rosmarini „	„	17	—	—
„ saponatus	„	12	250·0	50
„ sapon. kalin, ...	„	28	—	—
„ sinapis	5 0	3	50·0	20
„ vini conc. 90%	50 0	7	250·0	30
„ „ dilut. 70%	„	6	„	25
Spongia pressa	5·0	57	—	—
† Stibium chlorat.	10·0	18	—	—
„ sulfur. aurant.	1 0	4	—	—
„ „ nigr.	50·0	6	—	—
„ „ „ subt. pulv.	„	14	—	—
Stramonii fol. sciss	10 0	1	—	—
† Strychninum	0·01	1	—	—
† „ nitricum	„	1	—	—
Styrax liquid.	10 0	4	50 0	16
Succus liquiritiae pulv.	„	8	„	35
Sulfur praecipitat	„	13	„	60
„ sublimatum	50·0	16	250·0	70
Syrupus acetos. citri	10·0	6	50·0	25
„ althaeae.	„	3	„	10
„ amygdalinus	„	4	„	16
„ aurantior. cort.	„	3	„	12
„ capillor. ven.	„	4	—	—
„ cinnamomi	„	5	—	—
„ diacodii	„	3	50·0	10
„ ferri jodati	„	14	„	63
„ ipecacuanh.	„	5	—	—
„ mannatus	„	3	50·0	12
„ mororum	„	3	„	12
„ rhei	„	3	„	12
„ ribium	„	3	„	12
„ rubi idaei	„	3	„	12
„ simplex.	„	2	„	8
Tabulae althaeae	50.0	22	—	—
Tamarindi pulpa	„	7	—	—
Taraxaci herb. sciss.	„	5	—	—
„ radix sciss	„	5	—	—
Terebinthina comm.	50·0	5	—	—
Thea Pecco	„	63	—	—
Tiliae flores sciss.	„	9	—	—
Tinctura absinthii comp.	10·0	3	50·0	12

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
† Tinctura aconiti	5·0	3	50·0	25
„ amara	10·0	4	„	16
„ arnicae	„	3	„	12
„ aurantii cort.	„	4	„	16
† „ belladonnae	5·0	3	„	25
„ benzoës	10·0	4	„	16
† „ cantharidum	5·0	4	„	35
„ cascarillae	10·0	6	—	—
„ castorei canad.	„	62	—	—
„ chamomillae	„	3	50·0	12
„ chinae comp.	„	7	„	30
„ cinnamomi	„	3	„	12
† „ colchici	5·0	3	„	25
† „ digitalis	„	3	„	25
„ guajaci	10·0	5	„	22
„ ipecacuanhae	5·0	7	„	60
„ jodi	„	5	„	42
„ lobeliae	„	4	„	35
„ malatis ferri	10·0	8	„	35
„ myrrhae	„	5	„	22
† „ nucis vomicae	5·0	4	„	35
† „ opii crocat.	„	24	„	220
† „ opii simpl.	„	6	„	54
„ ratanhae	10·0	4	„	18
„ rhei aquos.	„	4	„	16
„ „ vinosa Darelli	10·0	13	„	60
„ spilanthi olerac. comp.	5·0	4	„	35
„ valerianae	10·0	4	„	16
† „ veratri albi	5·0	3	„	25
Trifolii herb. sciss.	50·0	6	—	—
„ „ subt. pulv.	10·0	4	—	—
Trochisci ipecacuanhae	5·0	7	—	—
„ santonini	„	10	—	—
Unguentum aromaticum	10·0	5	50·0	20
„ Antenriethi	Patrz cennik robót aptekarskich			
„ cerussae	10·0	4	50·0	16
„ diachylon Dr. Hebra	„	8	„	36
„ emolliens	„	9	„	40
„ glycerini	„	5	„	20
„ hydrargyri	„	8	„	36
„ juniperi	„	5	„	20
„ plumbi acetici	„	5	„	20
„ pomadinum	„	5	„	20
„ sabadillae	„	6	„	25
„ simplex	„	4	„	16

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Unguentum sulfuratum	10·0	5	50·0	20
Uvae ursi fol.	50·0	5	—	—
Valerianae radix sciss.	"	7	—	—
,, ,, subt. pulv.	10·0	4	—	—
Vanillae fruct.	1·0	12	—	—
† Veratrinum . . . . :	0·05	3	—	—
Veratri alb. rhiz.	10.0	1	—	—
,, ,, ,, subt. pulv.	"	4	—	—
Verbasci flor.	50·0	31	—	—
† Vinum colchici	10·0	10	—	—
,, malagense	50.0	22	—	—
† ,, stibiato-tartaricum	10.0	10	—	—
Zedoariae rhiz. sciss.	50·0	7	—	—
,, ,, subt. pulv.	10·0	4	—	—
Zincum aceticum	"	24	—	—
,, chloratum	"	20	—	—
,, oxydatum	"	40	—	—
,, sulfuricum	"	5	50·0	20
Zingiberis rhiz. sciss.	50·0	16	—	—
,, ,, subt. pulv.	10·0	6	—	—

Cennik robót receptowych.

		ct.
1	Za sporządzenie odwaru wraz z cedzeniem do 500·0 włącznie, jeżeli gotowanie trwa 1/4 godziny . . .	18
	1/2 „ . . .	22
	1 „ . . .	28
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . .	5
2	Za sporządzenie naparu (infusio calida) włączając półgodzinne wytrawienie (digestio) wraz z cedzeniem do 500·0 włącznie	18
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . .	5
3	Za sporządzenie zimnego nalewu (infusio frigida) tudzież za namoczenie (maceratio) wraz z cedzeniem aż do 500·0 włącznie	5
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 . .	2
4	Za wytrawienie bez względu na ilość i wraz z cedzeniem w miarę czasu do 3 godzin włącznie	12
	6 „ „	20
	12 „ „	26
	24 „ „	34
5	Za sporządzenie odwaro-nalewu ma być policzona odpowiednia należytość za odwar a nadto połowa należytości za nalew.	

U w a g a.

a) Drzewka, kory, korzenie, zioła, kwiaty i nasiona, przepisane do sporządzenia odwarów i nalewów, jakoteż do ziółek (species) mają być uważane chociażby to w recepcie nie było wyraźnie wymienione, jako przepisane w stanie pokrajanym, roztłuczonym lub rozgniecionym; należy ich w tym stanie używać i należytość według cennika lekarstw obliczać.

b) Jeżeli lekarstwa na odwar lub nalew zapisane zostały w stanie sproszkowanym, natenczas należy rozumieć pod tem proszek na grubo tłuczony i policzyć cenę ustanowioną w cenniku lekarstw za „pulvis grossus“.

		ct.
6	Za sporządzenie gorącego rozczynu (solutio calida) do 500·0 środka rozczynowego wraz z przecedzeniem	12
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 .	5
	Uwaga. a) W razie rozpuszczenia soli, wymienionych w cenniku w stanie skrystalizowanym i sproszkowanym, wolno policzyć tylko cenę soli skrystalizowanej. b) Za rozpuszczenie lub zarobienie soli lub innych przetworów leczniczych w celu sporządzenia ciasta pigułkowego, powidełek i kołaczyków, nie wolno policzyć.	
7	Za sporządzenie zimnego rozczynu t. j. za pomocą tłuczka (solutio frigida cum pistillo peragenda) . .	5
8	Za wypienienie (clarificatio) za pomocą białka, wraz z białkiem	20
9	Za przesączenie (filtrowanie) płynu do 500·0 włącznie	5
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 .	3
10	Za jedno przecedzenie	3
11	Za nasycenie (saturatio)	15
12	Za sporządzenie mleczanki z nasion wraz z przecedzeniem do 500·0 włącznie	15
	Za nadwyżkę aż znowu do 500·0	5
13	Za sporządzenie mleczanki wrzekomej (emulsio spuria) z wszelkich rodzajów olejów, żywic, balsamów itd. jakoteż mieszanki olejnej (mixtura oleosa) do 500·0 włącznie	10
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 500·0 .	5
14	Za sporządzenie nieklarowanej serwatki, wraz z mlekiem i innemi przyprawami do 200·0 serwatki włącznie	25
	Za nadwyżkę aż znowu do 200·0 serwatki . .	15
15	Za sporządzenie wyklarowanej za pomocą białka i przesączonej serwatki wraz z mlekiem i innemi przyprawami aż do 200·0 włącznie	40
	Za każdą dalszą nadwyżkę aż znowu do 200·0 serwatki	20
16	Za mieszanie drobnego proszku bez względu na to czy jest przy wydaniu podzielony lub nie . . .	10

		ct.
	U w a g a. Jeżeli do proszku zapisany jest cukier olejny, policzyć należy za sporządzenie takowego o 2 ct. więcej.	
17	Za rozdzielenie drobnych proszków na kilka dawek aż do pięciu włącznie wraz z torebkami, okładką i sygnaturą, za każdą dawkę	2
	Za każdą dawkę po nad pięć	1
18	Za mieszanie grubych proszków (pulverum per cribrum trajectorum vel grosse tussorum) bez względu na to czy przy wydaniu są na dawki podzielone lub nie	5
	U w a g a. Za mieszanie samych ziółek (species) nie wolno policzyć żadnej opłaty.	
19	Za dzielenie grubych proszków lub ziółek (species) na kilka dawek wraz z torebkami, okładką i sygnaturą, za każdą dawkę	2
20	Za papier i sygnaturę na wydanie ziółek (species) prostych środków leczniczych (simplicia) i t. p. bez podzielenia takowych na dawki do 200·0 włącznie .	3
	Za większą ilość w ogóle	5
21	Za utarcie lub przetarcie proszku do mieszanki (mixtura) albo do maści . . . : . . .	5
22	Za sporządzenie cukru olejnego z wyjątkiem wypadku, jeżeli takowy ma być do proszku dodany . .	5
23	Jeżeli w recepcie wymagane jest ciągłe przecieranie (trituratio continua), należy się za każdy kwadrans .	15
24	Za sporządzenie i uformowanie pigułek, kołaczyków (trochisci) i pastylek aż do 50 sztuk włącznie . .	25
	Za dziesięć sztuk nad tę liczbę	2
	Należytość za proszek do posypania użyty, ma być policzona stosownie do spotrzebowanej ilości. Jeżeli proszek do posypania nie został przez lekarza wskazany, ma być do tego użyty pulvis rad. liquiritiae .	
25	Za sporządzenie powidełka	15
26	Za sporządzenie plastra lub maści (ceratum) za pomocą mieszania i wałkowania do 150·0 włącznie .	10
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2

		ct.
	Jeżeli do tego potrzebnem jest topienie, natenczas za stopienie aż do 150·0 należy się	5
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2
27	Za sporządzenie jednego czopka stolcowego . .	20
	Za każdy dalszy czopek stolcowy	5
28	Za papier ceratowy, okładkę i sygnaturę, potrzebne do wydania plastra lub maści (ceratum) do 150·0 włącznie	3
	Za ilość większą niż 150·0 . . , . .	5
29	Za rozsmarowanie plastry lub maści (ceratum) na płótnie wraz z robotą i płótnem do 50 □ cm. . .	20
	Za każdy dalszy przyrost rozmiaru do 50 □ cm. .	5
30	Za sporządzenie maści lub masy plastrowej (linimentum) tudzież za mieszanie kilku maści lub masy plastrowej do 150·0 włącznie	10
	Za każdą nadwyżkę 50·0	2
	Jeżeli do tego potrzebnem jest topienie należy się za to aż do 500·0	5
	Za podzielenie maści na większą ilość dawek aż do 5 dawek włącznie wraz z papierem ceratowym, za każdą dawkę	3
	Za każdą dalszą dawkę	2
31	Jeżeli przy ekspedycyi recepty nie ma zastosowania żadna z dotąd wskazanych robót receptowych, należy się za jednorazowe odważenie lub policzenie kropel .	2
	Za każde dalsze odważenie lub liczenie kropel .	1
32	Za opakowanie, tj. korek, papier, szpagat i sygnaturę	3
33	Za opieczętowanie naczynia przy wydaniu lekarstwa w wypadkach, w których tego zażądano . . .	3
34	Rozumie się, że osobno liczyć należy opłatę za zarządzone przez pewnych lekarzy niezwykłe manipulacye.	

Cennik naczyń.

	ct.
Zwykłe białe flaszki na lekarstwa:	
Za sztukę do 50 gramów włącznie	5
„ nad 50 „ do 200 gramów włącznie . .	7
„ „ 200 „ „ 300 „ „ . .	8
„ „ 300 „ „ 400 „ „ . .	10
„ „ 400 „ „ 800 „ „ . .	15
„ „ 800 „ „ 1500 „ „ . .	22
Flaszki podwójne, białe flaszki na proszki, flaszki hyalitowe lub czernione, mogą być policzone o połowę ceny drożej, aniżeli zwykłe białe flaszki na lekarstwa.	
Zwykłe słoiki na lekarstwa:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	3
„ powyżej 20 gramów do 100 gramów włącznie .	5
„ „ 100 „ „ 200 „ „ .	7
„ „ 200 „ „ 300 „ „ .	8
„ „ 300 „ „ 500 „ „ .	15
Słoje porcelanowe:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	6
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie .	10
„ „ 50 „ „ 100 „ „ .	14
„ „ 100 „ „ 150 „ „ .	18
„ „ 150 „ „ 200 „ „ .	24
Jeżeli do słojów porcelanowych dodana zostanie nakrywka, to za taką nakrywkę z drzewa lub z kruszcu wraz z sygnaturą należy się przy słojach porcelanowych do 20 gramów	5
przy słojach powyżej 20 gramów do 100 gramów włącznie .	8
„ „ „ 100 „ w ogóle	12

	ct.
Pudełka tekturowe bez falcu wraz z sygnaturą:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	4
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie .	6
„ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	7
„ „ 100 „ „ 200 „ „ . .	9
Pudełka tekturowe z papierem satynowym i falcem wraz z sygnaturą:	
Za sztukę do 20 gramów włącznie	6
„ powyżej 20 gramów do 50 gramów włącznie .	8
„ „ 50 „ „ 100 „ „ . .	10
„ „ 100 „ „ 150 „ „ . .	12
Pudełka zasuwane wraz z sygnaturą:	
Za sztukę obejmującą do 5 proszków	6
„ „ nad 5 do 10 proszków	10
„ „ „ 10 „ 20 „	15

Cennik środków leczniczych dla zwierząt.

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Absinthii herb. sciss.	50·0	4	500·0	36
Acetum	100·0	5	"	13
" pyrolign. crud.	"	4	"	18
Acidum acet. conc. venale 1·028	50·0	10	"	90
† " arsenic. subt. pulv.	"	8	"	70
" carbolicum	"	17	"	162
" hydrochloric. conc. crud.	100·0	7	"	32
" nitric. conc. crud.	"	9	"	40
" salicylic.	1·0	2	"	—
" sulfuric. anglic.	100 0	6	—	27
" tannicum	10 0	25	50·0	118
Aether crudus	100·0	18	500·0	85
Aloe lucida	50·0	9	"	80
" " gross. pulv.	"	13	"	120
Althaeae herb. sciss.	"	4	"	36
" rad. elect. (IIda) sciss.	"	7	"	65
" " " gross. pulv.	"	13	"	116
Alumen	"	3	"	26
" pulv.	"	6	"	55
" ustum	"	6	"	54
" " pulv.	"	9	"	83
Ammonia	"	6	"	55
Ammoniacum	"	8	"	72
Ammonium carbon	"	8	"	75
" chlorat. crud.	"	5	"	45
Amylum pulv.	"	7	"	60
Angelicae rad. sciss.	"	7	"	65
" " gross. pulv.	"	10	"	90
Anisi vulgar. fruct.	"	7	"	65
" " " pulv.	"	12	"	106
Aqua calcis	500·0	6	—	—
" chlori	50·0	7	500·0	65
" destillata	500·0	10	—	—
" kreosoti	"	18	—	—
" laurocerasi	50·0	20	—	—
" vegeto-miner. Goul.	500·0	10	—	—
Argentum nitric. fus.	5·0	70	—	—
Arnicae flor.	50·0	5	500·0	45
" rad. sciss.	"	7	"	60
Asa foetida	"	9	"	82

	Waga	Cena	Waga	Cena
	gramy	ct.	gramy	ct.
Asa foetida pulv.	50·0	14	500·0	130
† Atropinum sulfuric.	0·01	2	—	—
Axungia porci	50·0	7	500·0	64
† **B**elladonnae fol. sciss.	,,	7	„	63
Calami rhizom. sciss.	,,	6	„	54
,, ,, gross. pulv.	,,	9	„	80
Calcium carb. nativ.	100·0	3	„	13
,, ,, ,, pulv.	50·0	5	„	40
,, hypochloros	„	3	„	27
,, oxydat.	„	2	„	18
,, ,, pulv.	„	4	„	35
Camphora	„	14	„	130
† Cantharides	„	38	—	—
† ,, pulv.	„	48	—	—
Carbo lign. depur. pulv.	„	5	500·0	46
Carvi fructus	„	6	„	55
,, ,, pulv.	50·0	12	„	106
Cera flava	„	14	„	130
Chamomilae rom. flor.	„	8	„	72
,, vulg. flor. gross. pulv.	„	13	„	12[illegible]
Chinae cortex fusc.	„	57	„	540
,, ,, ,, gross. pulv.	„	60	„	570
Chininum hydrochloric.	0·10	5	1·0	45
† Chloralum hydrat.	10·0	15	50·0	70
Chloroformium pur. venale	50·0	30	—	—
Cinae flores	„	7	500·0	58
,, ,, pulv.	„	12	„	110
Cinnamomi cortex	„	9	„	80
,, ,, gross. pulv.	„	12	„	106
Collodium	„	20	—	—
Colocynthidum fruct. sc.	„	60	—	—
Conii macul. herb. sc.	„	4	500·0	34
Cuprum sulfuric.	„	9	„	86
† **D**igitalis fol. sc.	„	5	—	—
Emplastrum diachyl. simpl.	„	11	500·0	100
Euphorbium	„	6	—	—
,, pulv.	„	14	500·0	132
† Extractum belladonnae	5·0	31	—	—
,, filic maris.	„	34	—	—
† ,, hyoscyami fol.	„	23	—	—
† ,, nucis vomicae	„	52	—	—
,, punicae granat.	„	19	—	—
,, scillae	„	10	—	—
Ferrum sesquichl. sol.	50·0	12	—	—
,, sulfuric. cr. pur.	„	4	500·0	34

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Ferrum sulfuric. venale	500·0	10	—	—
Filicis mar. rhiz. sc.	50·0	5	500·0	42
„ „ „ gross. pulv.	„	9	„	83
Foeniculi fructus	„	6	„	54
„ „ pulv.	„	11	„	102
Gallae gross. pulv.	„	13	„	122
Gentianae rad. sc.	„	5	„	45
„ „ gross. pulv.	„	8	„	72
Glycerinum	„	13	„	115
Guajacum	„	24	„	228
Gummi arab. elect. (IIda)	„	9	„	85
† Hydrargyrum bichl. corros. pulv.	10·0	7	50·0	33
† „ bijodat. rubr.	5·0	20	—	—
† „ chlorat. mite pulv.	„	7	50·0	62
† „ oxydat flavum.	„	16	—	—
Hyoscyami fol. sc.	50·0	5	500·0	46
Ipecacuanhae rad. gross. pulv.	„	87	—	—
Jalapae tub. gross. pulv.	„	22	—	—
† Jodoformium	10·0	54	—	—
Jodum	5·0	28	—	—
Juniperi fructus	50·0	2	500·0	15
„ „ gross. pulv.	„	5	„	40
Kalium carbon. crud.	„	6	„	55
„ chloricum	„	12	„	115
„ hydro-oxyd. pur. ven.	„	39	—	—
„ hydro-tartar. pulv.	„	18	500·0	168
„ hypermangan. cryst.	5·0	19	—	—
„ jodatum	50·0	87	—	—
„ nitricum	„	6	500·0	56
„ „ pulv	„	9	„	82
† „ stibiat.-tart. pulv. (ven.).	„	25	—	—
„ sulfuratum.	„	51	—	—
„ „ pro balneo.	„	8	500·0	70
„ sulfuricum	„	6	„	52
„ „ pulv.	„	8	„	76
„ tartaric.	„	39	—	—
Kamala	10·0	28	—	—
Kreosotum	„	6	—	—
Lini sem.	50·0	3	500·0	27
„ „ plac. gr. p.	„	4	„	30
Liquiritiae rad. sc.	„	5	„	48
„ rad. decort. gross. pulv.	„	13	„	116
Magnesium carb. hydr.-oxyd. pulv.	„	16	„	148
„ sulfuric.	„	4	„	36
Malvae fol. sciss.	„	5	„	45

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Manganum hyperoxyd. nat. pulv.	50·0	7	500·0	64
Mel depuratum	„	8	„	72
† Morphinum hydrochloric.	0·05	2	—	—
Myrrha	50·0	28	500·0	265
„ pulv.	„	33	„	304
Natrium boracic. pulv.	„	11	„	101
„ carbon. cryst. venal.	„	2	„	17
„ salicylic.	1·0	3	—	—
„ sulfuric. cryst. venal.	50·0	2	500·0	15
† Nux vomica gross. pulv.	„	8	„	76
Oleum amygdal. dulc.	50·0	28	—	—
„ cadinum	„	7	500·0	63
„ croton. tiglii	1·0	4	—	—
„ hyoscyami fol. coct.	50·0	13	—	—
„ jecoris aselli	„	6	500·0	55
„ lauri	„	10	„	95
„ lini	„	7	„	61
„ olivarum (IIda)	„	9	„	80
„ sinapis aether.	1·0	10	—	—
„ terebinth. rectif.	50·0	6	500·0	54
† Opium subt. pulv.	5·0	30	—	—
Petroleum crud. (Polonic.)	50·0	7	500·0	66
Pix liquida	„	4	„	34
Plumbum acet. venale	„	8	„	70
„ „ basic. solut.	„	12	„	110
„ carbonic. pulv.	„	8	„	73
„ oxydat. pulv.	„	8	„	76
Pulvis Doveri	5·0	8	—	—
Quercus cort. sciss.	50·0	4	500·0	34
„ „ gross. pulv.	„	7	„	62
Sabadillae fruct.	„	14	„	130
„ semin. pulv.	„	20	„	182
Saccharum pulv.	„	7	„	66
Salicis cort. sciss.	„	4	„	37
Salviae folia sciss.	„	8	„	72
Sapo kalinus	„	4	„	36
„ medicinal.	„	12	—	—
Scillae bulbus	„	2	500·0	18
„ „ sicc. pulv.	„	9	„	84
Sebum ovile	„	12	„	106
† Secale cornut.	„	18	„	162
† „ „ pulv.	„	25	„	230
Sinapis semin.	„	5	„	45
† Solutio arsenic. Fowleri	5·0	2	50·0	16
Species aromatic.	50·0	11	500·0	104

	Waga gramy	Cena ct.	Waga gramy	Cena ct.
Spiritus camphorat.	50·0	8	500·0	70
„ saponatus	„	10	„	90
„ vini dilut. 70%	„	5	„	44
Spongia press. venal.	5·0	29	—	—
Stibium sulfur. aur. p. ven.	50·0	33	—	—
„ „ nigr. ven.	„	4	500·0	32
„ „ „ „ pulv.	„	8	„	70
† Strychninum	0·5	2	—	—
Styrax liquid.	50·0	14	—	—
Sulfur. sublim. lot. venal.	„	3	500·0	26
Terebinthina commun.	„	4	„	36
† Tinctura aconiti	„	16	—	—
„ arnicae	„	11	500·0	100
† „ belladonnae	„	16	—	—
† „ cantharid.	„	25	—	—
† „ digitalis.	„	16	—	—
„ jodi	„	39	—	—
„ myrrhae	„	20	—	—
† „ nucis vomic.	„	16	—	—
† „ opii simpl.	„	52	—	—
† „ veratr. albi	„	16	—	—
Unguentum cerussae	„	1	500·0	108
„ glycerini	„	16	—	—
„ hydrargyri	„	32	—	—
„ plumb. acetic.	„	17	500·0	158
„ simplex	„	'5	„	138
„ sulfurat.	„	12	„	110
Valerianae rad. sciss.	„	6	„	54
„ „ gross. pulv.	„	9	„	83
Veratri albi rhiz. sc.	„	5	„	40
„ „ „ gross. pulv.	„	8	„	70
Zincum chlorat.	10·0	16	—	—
„ oxydat. pur. venale	50·0	28	—	—
„ sulfuric. „ „	„	5	—	—
Zingiberis rhiz. sciss	„	13	500·0	120
„ „ gross. pulv.	„	15	„	142

Dodatek do §. 3. str. 32.

T a b u l a

exhibens doses medicamentorum toxicae indolis maximas pro adulto, ultra quas medicus ne praescribat pro usu interno nisi addito signo exclamationis :!

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Acidum arsenicosum	0·006	0·08	0·012	0·16
„ carbolicum crystallisatum . . .	0·05	0·65	0·15	2·00
„ hydro-cyanicum (Pharmac. austr. 1855)	0·05 sive gutt. 2	0·68	0·20	2·7
Aconiti tubera	0·12	1·6	0·60	8·2
Aconitinum	0·007	0·09	0·04	0·55
Apomorphinum hydrochloricum qua emeticum (injectione subcutanea adhibendum) . .	0·010	—	—	—
Aqa amygdalar. amarar. concentrata . .	1.50 sive gutt. 40	20 5	5·00	68·5
„ laurocerasi	1 50 sive gutt. 40	20·5	5·00	68·5
Argentum nitricum	0·3	0·4	0·20	2·7
Atropinum	0 002	0·02	0·006	0·08
„ sulfuricum	0·002	0·02	0·006	0·08
Belladonnae folia	0·15	2·0	0·60	8·2
„ radix	0 07	1·0	0·30	4·0
Cantharides	0·07	1 0	0·20	2·7
Colchicinum	0·003	0·04	0·009	0 12
Colocynthid. fruct.	0·30	4 0	1·00	13 7
Conii macul. herb.	0 30	4·0	2·00	27·4
Cuprum sulfuricum qua emeticum . . .	0·40	5·5	—	—
Digitalinum	0 002	0·02	0·01	0·14
Digitalis folia	0·20	2·7	0 60	8·2
Extractum aconiti tuberum	0·03	0·4	0·12	1·6
„ belladonnae foliorum . . .	0·10	1·4	0·40	5·5
„ „ radicis	0·05	0·7	0·20	2·7
„ cannabis indicae	0·10	1·4	0·30	4·0
„ colocynthidis	0 10	1·4	0·4	5·5
„ conii	0·18	2·5	0·60	8·2
„ hyoscyami foliorum . . .	0·15	2·0	0·80	11·0
„ nucis vomicae	0·04	0·55	0·20	2·7
„ opii	0 10	1 4	0·40	5·5
Ferrum jodatum	0 06	0·8	0·24	3·3
Hellebori virid rad.	0·30	4·0	1·20	16·4
Hydrargyrum bichloratum corros. . . .	0·01	0·13	0·04	0·5

	Pro dosi		Pro die	
	Grammata	Grana	Grammata	Grana
Hydrargyrum bijodatum rubrum. . . .	0.01	0·13	0·04	0·5
„ jodatum flavum	0.06	0·8	0·40	5·5
„ oxydatum flavum. . . .	0.03	0·4	0·10	1·4
Hyoscyami folia	0.30	4·0	1·0	13·7
Jodum	0.03	0·4	0·12	1·6
Kalium stibio-tartaricum	0.30	4·0	1·00	13·7
Kreosotum	0.04	0·55	0·16	2·2
Lacturarium	0.30	4·00	1·20	16·4
Morphinum	0.02	0·28	0·10	1·4
„ aceticum	0.03	0·4	0·12	1·6
„ hydro-chloricum	0.03	0·4	0·12	1·6
Nux. vomic. pulv.	0.12	1·6	0·50	6 8
Oleum crotonis	0.06	0·8	0.30	4·0
Opium pulveratum	0.15	2 0	0 50	6 8
Phosphorus	0.001	0·01	0·005	0·06
Plumbum aceticum	0.07	1·0	0·50	6·8
Santoninum	0.10	1·4	0·50	6·8
Solutio arsenicalis Fowleri	0.50	6·8	1·20	16·4
Stramonii fol.	0.25	3·3	1·00	13·7
Strychninum	0.007	0·09	0·02	0·27
„ nitricum	0.007	0·09	0·02	0·27
Tinctura aconiti	0·50	6·8	1·50	20·5
„ belladonnae	1·00	13.7	4·00	55·0
„ cantharidum , ...	0·50	6·8	1 00	13·7
„ colchici seminum	1 00	13·7	3·00	41·1
„ digitalis	1·00	13·7	4·00	55·0
„ jodi	0·30	4·0	1·00	13·7
„ nucis vomicae	0·50	6·8	1·50	20·5
„ opii crocata	0·50	6·8	2·00	27·4
„ „ simplex	0·50	6·8	2·00	27·4
Veratri albi rhizoma	0.30	4·0	1·02	16·4
Veratrinum	0·01	0·13	0·03	0·4
Vinum colchici	1·00	13·7	3·00	41·1
Zincum aceticum	0·05	0·68	0·30	4 0
„ cyanatum	0 005	0·06	0·012	0.16
„ sulfuricum	0 05	0·68	0·30	4·0
„ „ qua emeticum . . .	0·80	11·0		

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 20. Stycznia 1882. **Część III.**

Nr. 3.

Ogłoszenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Grudnia 1881 r. L. 71307, dotyczące przedłużania paszportów bydlęcych.

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z odnośnemi Ministerstwami, postanowiło reskryptem z dnia 15. Grudnia 1881 r. l. 17884 co do przedłużania paszportów bydlęcych (rozporządzenie wykonawcze do § 8. ogólnej ustawy o chorobach stadnych z 1880 r.) że, uwzględniając rękojmię, jaką paszporta te przedstawiać mają, kilkakrotne przedłużanie paszportów bydlęcych dozwolonem być może jedynie dla pędzonych stad bydła. Nadto ustanowiło takowe odnośnie do lit. b. §. 8. przerzeczonej ustawy, że również i bydło mieszkańców miejsca targowego, przyprowadzane na targowicę, musi być zaopatrzonem w paszport bydlęcy, a to z tej przyczyny, że ustawa w tym względzie nie czyni żadnych wyjątków i że zresztą targi bydlęce najczęściej są przyczyną rozwlekania zarazy, a zatem żądanie paszportów bydlęcych dla wszystkiego bydła przypędzonego na targowicę bydlęcą, staje się zupełnie usprawiedliwionem.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 4.

Obwieszczenie

c. k. Starosty górniczego w Krakowie z dnia 26. Listopada 1881. L. 1476, względem zachowania niektórych ostrożności przy używaniu w kopalniach naboi i materyałów eksplodujących.

C. k. Starostwo górnicze w Krakowie dla Galicyi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego poleca wszystkim przedsiębiorcom górniczym:

§. 1.

Nabój niewypalony tylko w razie, że wodą nabity został, może być na nowo użyty i nie wolno go wyświdrować lub czemkolwiek wyczyszczać.

§. 2.

Do niewypalonego naboju nie wolno się zbliżyć przed upływem przynajmniéj jednej godziny od jego niewypalenia.

§. 3.

O każdym niewypalonym naboju ma robotnik starszego górnika albo dozorcę zawiadomić, który po upływie przeznaczonego czasu o stanie niewypalonego naboju się przekonać i polecić ma, czy i w jaki sposób dalsze naboje osadzone być mają.

§. 4.

Każdy dozorca przed rozpoczęciem swej służby ma w obec kierownictwa kopalni udowodnić, że obznajomiony jest zupełnie z użyciem i zachowaniem materyałów eksplodujących, przy kopalni używanych.

C. k. Starostwo górnicze.

Kraków, dnia 26. Listopada 1881.

Wachtel w. r.

Nr. 5.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o pomocy kraju dla wykończenia galicyjskiej tak zwanej kolei transwersalnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

W celu całkowitego wykończenia galicyjskiej kolei tak zwanej transwersalnej z Husiatyna do Żywca, a względnie przeprowadzenia budowy brakujących jeszcze linij tejże kolei, mianowicie:

a) Husiatyn-Stanisławów,
b) Zagórz-Grybów i
c) Nowy Sącz-Żywiec a ewentualnie
d) odnogi do granicy kraju i do Krakowa, (Podgórze), przyznają się pomoc i ułatwienia, które niniejsza ustawa postanawia, bez względu na to, czy budowa której z wzmiankowanych linii przeprowadzoną będzie przez prywatne przedsiębiorstwo, czy też przez Państwo, jeżeli tylko budowa wszystkich trzech linij wymienionych pod *a)*, *b)*, *c)* jednocześnie prawnie zabezpieczoną zostanie.

Art. II.

Wymienionym w art. I. liniom kolejowym przyznaje się na czas, przez jaki im przysłużać będzie w moc ustaw państwowych uwolnienie od opłaty podatku dochodowego lub też innego w przyszłości wprowadzonego podatku państwowego, uwolnienie od opłaty dodatków do powyższych podatków, jakieby na mocy ustaw krajowych, czy to obecnie istniejących, czy w przyszłości wydanych na cele gminne, powiatowe lub krajowe uiszczane być miały.

Na ten sam czas przyznaje im się także uwolnienie od opłaty innych wszelkiego rodzaju danin, nie będących dodatkami do podatków państwowych, któreby z mocy ustaw krajowych na te same cele uiszczać należało.

Art. III.

Na koszta zakupna i wywłaszczenia gruntów, potrzebnych z powodu budowy wszystkich w art. I. wymienionych linij kolejowych, wypłaci fundusz

krajowy przedsiębiorstwu kolejowemu, a względnie Skarbowi Państwa, jeżeliby Państwo samo takowe budowało, łączną ryczałtową sumę jednego miliona złotych reńskich wal. austr.

Sposób i czas wypłaty oznaczony w art. VI.

Art. IV.

Do pokrycia wydatków na zmianę kierunku i przełożenie dróg publicznych niearyalnych na wymienionych w art. I. liniach kolejowych, przyczyni się fundusz krajowy łączną ryczałtową sumą stotysięcy (100.000) złr. w. a.

Art. V.

Przedsiębiorstwo kolejowe nie może być pociągane do ponoszenia wydatków na budowy przekładania, rekonstrukcye i utrzymywanie dróg dojazdowych do stacyj kolejowych na wymienionych w art. I. liniach kolejowych w wyższym wymiarze, jak w jednej trzeciej części dotyczących kosztów, a orzeczenie o potrzebie i o kosztach budowy, przełożenia lub rekonstrukcyj tych dróg dojazdowych, tudzież o kosztach ich utrzymywania, wydawane być może dopiero po przesłuchaniu przedsiębiorstwa kolejowego.

Art. VI.

Wymienioną w art. III. sumę miliona złr. w. a. wypłaci fundusz krajowy przedsiębiorstwu kolejowemu, a względnie Skarbowi Państwa w ten sposób, iż uiści w trzy miesiące po odbytem podług postanowień rozdziału III. A. ustawy państwowej z dnia 18. lutego 1878 dz. u. p. Nr. 30 obchodzie administracyjnym linij Husiatyn-Stanisławów 360.000 złr. w. a., linij Zagórz-Grybów 340.000 złr. w. a. a linij Nowy Sącz-Żywiec 300.000 złr. w.a.

Wypłaty te nastąpić jednakże mogą dopiero po uprzedniem zawiadomieniu Wydziału krajowego przez c. k. Rząd, iż budowa wymienionych w art. I. pod *a*), *b*) i *c*) linij, zabezpieczoną została udzieloną przedsiębiorstwu prywatnemu koncesyą kolejową lub ustawą państwową, nakazującą budowę kosztem Państwa.

Art. VII.

Wypłata wzmiankowanej w art. IV. sumy 100.000 złr. w. a. nastąpi także po zawiadomieniu Wydziału krajowego przez c. k. Rząd o zabezpieczeniu budowy wymienionych w art. I. pod *a*), *b*) i *c*) linij kolejowych (art. VI) w ten jednakże sposób, iż fundusz krajowy wypłaci przedsiębiorstwu kolejowemu, a względnie skarbowi Państwa w trzy miesięcy po roz-

poczęciu budowy na linii Husiatyn-Stanisławów 36.000 złr. w. a., na linii Zagórz-Grybów 34.000 złr. w. a., na linii Nowy Sącz-Zywiec 30.000 złr. w. a.

Art. VIII.

Upoważnia się Wydział krajowy, aby po otrzymaniu podług postanowienia art. VI. od c. k. Rządu zawiadomienia o zabezpieczeniu budowy wymienionych w art. I. pod *a*), *b*) i *c*) linij kolejowych, zaciągnął dla funduszu krajowego pożyczkę pieniężną spłacalną, ratami pod warunkami dla funduszu krajowego najmniej uciążliwymi w takiej wysokości, jaka będzie potrzebną do uzyskania z niej sumy 1,100.000 złr. w. a. w gotówce i aby uskutecznił z niej wypłaty w terminach i w kwotach określonych w art. VI. i VII.

Art. IX.

Ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie z dniem jej ogłoszenia, straci jednakże moc obowiązującą, jeżeli do końca roku 1882 budowa wymienionych w art. I. pod *a*), *b*) i *c*) linij nie będzie zabezpieczoną, udzieloną koncesyą przedsiębiorstwu prywatnemu, lub ustawą państwową, nakazującą budowę kosztem Państwa.

Art. X.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych i Memu Ministrowi handlu.

Wiedeń, dnia 28. Grudnia 1881.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Pino** w. r.

Nr. 6.

Ustawa

o udzieleniu gminom miast Stanisławowa i Rzeszowa prawa do dalszego poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminom miast Stanisławowa i Rzeszowa prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Stanisławowa pobierać ma myto kopytkowe na następujących dziewięciu, do miasta prowadzących drogach:

1) Mykityńce-Knihynin.
2) Krechowce-Knihynin.
3) Pasieczna-Knihynin.
4) Opryszowce-Knihynin.
5) Czókałówka-Knihynin.
6) Krechowce-Knihynin (ulica Lipowa).
7) Zagwóźdź-Knihynin.
8) Wolczyniec-Knihynin.
9) Na drodze do kolei żelaznej.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1) Od konia, osła lub muła w zaprzęgu, 3 (trzy) ct.

2) Od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu, 2 (dwa) centy.

3) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent.

4) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) centa.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. III.

Gmina miasta Rzeszowa pobierać ma myto kopytkowe przy siedmiu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1. Na drodze zwanej Łańcucko-Tyczyńska.
2. „ „ „ Ruska wieś.
3. „ „ „ Sandomierska.
4. „ „ „ Krakowska.
5. „ „ „ Stajnie.
6. „ „ „ Psiarniska.
7. „ „ „ Staroniwa.

Rogatka na drodze zwanej Ruskawieś, tudzież rogatka na drodze Łańcucko-Tyczyńskiej, mają być postawione w takich punktach, ażeby na pierwszej — przejazd pomiędzy miastem a dworcem kolejowym i magazynami kolejowymi, na drugiej zaś — komunikacya pomiędzy Tyczynem a Łańcutem — wolne były od myta kopytkowego.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko, przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1) Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, 2 (dwa) ct.

2) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

3) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, 1 (jeden) ct,

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zrebięta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie, i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego, i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina, pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina, pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 28 Grudnia 1881.

Franciszek Józef, w. r.

Taaffe, w. r.

Nr. 7.

Ustawa

o udzieleniu gminie miasta Przemyśla prawa do dalszego poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminie miasta Przemyśla prawo pobierania myta kopytkowgo na dalsze trzy lata. pod następującymi warunkami:

Art. II.

Pobór myta kopytkowego odbywać się ma na ośmiu rogatkach miej skich przy wjazdach do miasta, a mianowicie:

1. przy rogatce Lwowskiej,
2. przy rogatce Dobromilskiej,
3. przy rogatce Jarosławskiej,
4. przy rogatce na węgierskim trakcie.
5. na drodze do Prałkowic,
6. na drodze miejskiej od Buszkowic z zaporą na Zasaniu,
7. na drodze od Krownik z zoporą na tejże drodze,
8. na drodze od Cybulanki z zaporą tamże na terytoryum miejskiem.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) centa,

Konie, woły. krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś źrebięta cielęta, owce. kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nieopłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta. które ssą i przy matkach idą. są wolne od wszelkiej opłaty kopytkowego.

Art. IV.

Wszystkie dla dróg krajowych obowiązujące przepisy co do uiszczenia opłaty, co do uwolnienia od tejże, zupełnego lub częściowego, jakoteż co do przestępstw i kar, stosują się także do opłaty kopytkowego w mieście Przemyślu.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obracany na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie znajdujących się w obrębie gminy ulic, placów i dróg publicznych, nieeraryalnych, i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle w dobrym stanie i używania na miejskie cele drogowe, prestacyi mieszkańców miasta, według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina miasta Przemyśla przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz wraz z dokładnym kosztorysem tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina miasta Przemyśla Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty uskutecznione zostały, i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszów poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina miasta Przemyśla wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nieskutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III poszczególnionych, tj. opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina miasta Przemyśla pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, 28 Grudnia 1881.

Franciszek Józef, w. r.

Taaffe, w. r.

Nr. 8.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, zezwalająca gminie miasta Brodów na pobór opłat gminnych od trunków spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam jak następuje:

Art. I.

Gminie miasta Brodów zezwala się na czas 25 lat, od 1. Stycznia 1882 r. począwszy aż po koniec 1906 roku, pobierać na pokrycie potrzeb gminnych a przedewszystkiem na umorzenie pożyczek zaciągnąć się mających na zakupno prawa propinacyi, tudzież na spłaty pożyczek, zaciągniętych w austryacko-węgierskim banku we Wiedniu i banku włościańskim we Lwowie, od niżej poszczególnionych napojów w obrębie gminy miasta Brodów z przedmieściami wyrabianych lub tamże sprowadzanych, i w obrębie gminy tegoż miasta z przedmieściami spotrzebowanych, następujące opłaty:

1. od jednego litra spirytusu do włącznie 80 stopni według stodzielnego alkoholometra przy temperaturze +12 R. po 14 ct.;
2. od jednego litra spirytusu wyżej 80 stopni do włącznie 90 stopni według stodzielnego alkoholometra przy temperaturze +12 R. po 16 ct.:
3. od jednego litra spirytusu wyżej 90 stopni według stodzielnego alkoholometra przy temperaturze +12 R. po 18 ct.;
4. od jednego litra rumu. araku, koniaku, ponczowej essencyi i słodzonych napojów wszelkiego rodzaju po 18 ct.;
5. od jednego hektolitra piwa po 1 złr. 70 ct.
6. od jednego litra miodu po 3 ct.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty są obowiązani wszyscy, którzy w artykule pierwszym poszczególnione napoje dla miejscowej konsumcyi wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Opłatą tą można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy. a nie można nią obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

Wiedeń, dnia 6. Stycznia 1882.

Franciszek Józef w. r.
Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 31. Stycznia 1882. **Część IV.**

Nr. 9

Ustawa

o udzieleniu gminom miast Brzeżan i Brodów prawa do dalszego poboru myta kopytkowego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, udziela się gminom miast Brzeżan i Brodów prawo pobierania myta kopytkowego na trzy lata, pod następującymi warunkami:

Art. II.

Gmina miasta Brzeżan pobierać ma myto kopytkowe na sześciu rogatkach miejskich, a mianowicie:

1) Na drodze ku Posuchowu za ostatniemi chałupami przedmieścia Adamówki;

2) na rządowym gościńcu, wiodącym z Adamówki do Potutor za mostem pod Lipą, pod folwarkiem zwanym Marcelówką;

3) na gościńcu ku Rajowi, obok bramy żelaznej za cmentarzem;

4) na przedmieściu Miasteczku przy drodze do Leśnik za ostatniemi chałupami przedmieścia;

5) na gościńcu rządowym, wiodącym do Lwowa przy rogatce Lwowskiej;

6) na drodze krajowej ku Złoczowu i Tarnopolowi przy rogatce Złoczowsko-Tarnopolskiej.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko, przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

1) Od każdej sztuki bydła pociągowego, 2 (dwa) ct.

2) Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, 1 (jeden) ct.

3) Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, $^1/_2$ (pół) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. III.

Gmina miasta Brodów pobierać ma myto kopytkowe na siedmiu rogatkach a mianowicie:

a) przy drodze wiodącej na ulicę Leszniowską,

b) przy drodze wiodącej na ulicę Lwowską;

c) przy drodze do wielkich folwarków obok starego okopiska;

d) przy drodze do małych folwarków, obok Skarbowego Chmielnika;

e) na Jurydyce, w miejscu dawnego wału miejskiego;

f) na podzamczu, naprzeciw skarbowego browaru;

g) przy drodze do dworca kolei żelaznej obok mostu na Suchowólce.

Opłatę myta kopytkowego należy pobierać raz tylko przy wstępie do miasta, a to podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 5 (pięć) centów;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) centa,

Konie, krowy, woły, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV.

Przy poborze opłaty kopytkowej mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych w ogóle i w dobrym stanie, i używania na ten cel prestacyi mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe, przed rozpoczęciem roku budżetowego, Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego, i podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego, wykaże gmina, pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok z funduszu poboru myta kopytkowego roboty, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z poboru myta kopytkowego wpłynął, był na ten cel obrócony i wyczerpany.

Art IX.

Kontrola nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego, służy Wydziałowi powiatowemu a względnie Wydziałowi krajowemu.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe, wymienionych w tej ustawie warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa wskazane w ustawie drogowej środki przymusowe. Gdyby zaś takowe nie skutkowały, może polityczna władza krajowa w porozumieniu z Wydziałem krajowym wstrzymać pobór myta kopytkowego.

Art. XI.

Od zwierząt wyżej poszczególnionych, to jest opłatą kopytkowego objętych, nie będzie gmina, pobierająca myto kopytkowe, pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

Art. XII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 10. Stycznia 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Sprostowanie.

W wydanej dnia 30. Grudnia 1881 części XXIV. Nr. 71, opuszczono datum ustawy sankcyonowanej. Przeto uzupełnia się niniejszem.

Datum: Gödöllö, 8. Grudnia 1881.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 20. Lutego 1882. Część V.

Nr. 10.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 22. Stycznia 1882 L. 727/pr. względem wyłączenia miejscowości Swoszowa z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Pilznie i wcielenia jej do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Jaśle.

Na mocy upoważnienia wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Grudnia 1880 L. 20310, rozporządzam w myśl ustawy z dnia 13. Lutego 1879 Dz. ust. kr. N. 78 w porozumieniu z Wydziałem krajowym jak następuje:

Miejscowość Swoszowa zostaje z dniem 1. Lutego 1882 r. wyłączoną z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Pilznie i wcieloną do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Jaśle.

C. k. Namiestnik

Potocki w. r.

Nr. 11.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Stycznia 1882 L. 72941/1881, ustanawiające nagrody za doniesienie o przekroczeniach przepisów, dla zapobieżenia i przytłumienia zarazy bydlęcej (księgosuszu) wydanych.

Dla zapobieżenia zawleczenia zarazy bydlęcej (księgosuszu) i dla szybkiego przytłumienia tejże, w razie wybuchu przepisuje ustawa z dnia 29.

Lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 37 pewne środki ostrożności, które przy transporcie bydła rogatego w kraju i przy objawach choroby wewnętrznej bydła, w czasie obwieszczonego istnienia księgosuszu w kraju, a w 30 kilometrowym pasie granicznym ustawicznie zachować należy.

Mianowicie stanowi rzeczona ustawa, że wprowadzenie i przeprowadzenie rogacizny z krajów, w których księgosusz często się pojawia, i z których też przywleczenia tej zarazy osobliwie można się obawiać, t. j. z Rossyi i Rumunii, jest zakazane z innych zaś krajów w razie zamknięcia granicy pod rygorem zaboru tylko na wyznaczonych miejscach wchodu dozwolone. tudzież, że każdy objaw choroby wewnętrznej bydlęcia winien być niezwłocznie doniesiony przełożonemu gminy (obszaru dworskiego) a względnie władzy administracyjnej powiatowej.

Obowiązek tego doniesienia cięży według §. 14 rzeczonej ustawy a względnie §§. 15 i 16 ustawy z dnia 29. Lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 35 i obowiązujących innych przepisów głównie na posiadaczach bydła, na przełożonych gmin i obszarów dworskich. na weterynarzach. oglądaczach bydła i mięsa jakoteż na oprawcach, tudzież na ustanowionych organach bezpieczeństwa i straży skarbowej.

Równie też uprawnionym jest każdy do doniesienia władzy politycznej, kto się o takim wypadku dowie. Dla osób więc, na których nie cięży już z mocy ustawy osobisty obowiązek zachowania przepisanych środków ostrożności lub uwiadamiania władzy o zachodzących wypadkach, wyznacza c. k. Namiestnictwo w myśl §. 15 ustawy z dnia 29. Lutego 1880 Dz. u. p. Nr. 37 za doniesienia o przekroczeniach tej ustawy ze skarbu Państwa następujące nagrody:

a) za pierwsze doniesienie o wybuchu księgosuszu w miejscach, w których go dotąd nie było, a o czém władza w innej drodze nie została uwiadomiona, nagrodę w kwocie od 10 zł. do 200 zł. w. a.;

b) za doniesienie o przekroczeniach przepisów tyczących się księgosuszu, t. j. za zakazane, zaborowi podlegające wprowadzenie rogacizny, za każdą sztukę, która za przepadłą uznaną zostanie, nagrodę w kwocie od 1 złr. aż do całkowitego czystego dochodu ze sprzedaży bydła zabranego; nakoniec

c) za doniesienia o innych przekroczeniach przepisów rzeczonej ustawy o księgosuszu, nagrodę w kwocie od 5 zł. do 100 zł. a. w.

Doniesienia te wniesione być winne do c. k. Starostwa, w obrębie którego wydarzył się wypadek przekroczenia, lub wprost do c. k. Namiestnictwa, które też po należytem zbadaniu rzeczy. orzeka co do prawdziwości doniesionego wypadku, jak równie co do wysokości nagrody, donoszącemu wypłacić się mającej.

Lwów dnia 21. Stycznia 1882.

P o t o c k i w. r.

Nr. 12.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 27. Stycznia 1882 L. 4808, w przedmiocie ustanowienia taks leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalach powszechnych w Bochni, Kołomyi i Rzeszowie.

Na mocy artykułu II. ustawy z 12. Grudnia 1869 r. (Dz. u. kr. Nr. 8 z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalach powszechnych w Bochni. Kołomyi i Rzeszowie począwszy od dnia 1. Lutego 1882 następujące taksy:

1.) w Bochni z 54 ct. na 51 ct. od dorosłych, zaś od dzieci pozostawia 30 ct.

2.) w Kołomyi z 57 ct. na 48 ct. od dorosłych, zaś od dzieci z 30 ct. na 25 ct.

3.) w Rzeszowie z 57 ct. na 52 ct. od dorosłych, zaś od dzieci z 30 ct. na 28 ct.

We Lwowie dnia 27. Stycznia 1882.

Marszałek krajowy:

Zyblikiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Hoszard w. r.

Nr. 13.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 4. Listopada 1880 r. L. 57176, względem zezwolenia gminie miasta Żółkwi na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 15. Października 1880 r. najłaskawiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

Gminie miasta Żółkwi, zezwala się pobierać w latach 1880, 1881 i 1882 stoprocentowy (100%) dodatek do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa na pokrycie potrzeb gminnych.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 25. Lutego 1882. Część VI.

Nr. 14.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 8. Lutego 1882 l. 7593, którem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl §. 49 Instrukcyi do ustawy wojskowej plan podróży i czynności dotyczącej uzupełnienia wojska w roku 1882 w Galicyi.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, w myśl §. 49 Instrukcyi do ustawy wojskowej, plan podróży i czynności, dotyczącej uzupełnienia wojska w roku 1882 w Galicyi.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 8. Lutego 1882.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Nr. okręgu wojska uzupełniającego	Ilość komisyj poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu	
			Marcu	Kwietniu
		Stryj	31. Żydaczów	
		Żydaczów		19. Bóbrka
	1	Bóbrka		30 Stryj
		Dolina	27. Dolina	16. Kałusz
9.	1	Kałusz		29. Stryj
		Jarosław	6. Jarosław	
		Cieszanów	25. Cieszanów	16. Jaworów
	1	Jaworów		29. Przemyśl
		Przemyśl		16. Mościska
10.	1	Mościska		29. Przemyśl
		Chrzanów	14. Chrzanów	
		Kraków miasto	25. Kraków	11. Wieliczka
	1	Wieliczka		27. Kraków
		Kraków powiat		
		Bochnia	21. Bochnia	15. Limanowa
13.	1	Limanowa		27 Kraków
		Tarnopol	30. Zbaraż	16. Skałat
		Zbaraż		
	1	Skałat		29. Tarnopol
		Husiatyn	10. Husiatyn	
		Trembowla	25. Trembowla	6. Borszczów
15.	1	Borszczów		28. Tarnopol
		Nowy Sącz		
		Nowy Targ	18. i 19. Nowy Targ	2. i 3. Grybów
	1	Grybow		18. Nowy Sącz
		Krosno	1 i 2. Krosno	
		Jasło	15. Jasło	1. Gorlice
20.	1	Gorlice		21. Nowy Sącz
		Kołomyja	30. Śniatyn	
		Śniatyn		18. Kossów
24.	1	Kossów		30. Kołomyja

Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
Marcu	Kwietniu	
15. 16 17. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 27. 28. 29. 30.		Stryj
	1, 3. 4. 5. 12. 13, 14, 15. 17. 18.	Żydaczów
	20. 21, 22. 24. 25. 26. 27, 28, 29.	Bóbrka
28. 29. 30, 31.	1. 3. 4, 5. 12. 13, 14, 15.	Dolina
	17. 18. 19, 20. 21. 22, 24, 25, 26. 27, 28.	Kałusz
7. 8. 9. 10, 11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 24.		Jarosław
27. 28. 29. 30. 31.	1, 3, 4. 5. 12. 13. 14. 15	Cieszanów
	17, 18. 19, 20, 21. 22. 24. 25. 26. 27. 28.	Jaworów
27, 28, 29. 30. 31.	1. 3. 4. 5. 12. 13, 14, 15.	Przemyśl
	17, 18, 19, 20. 21. 22. 24, 25, 26, 27, 28.	Mościska
15, 16. 17. 18. 20, 21. 22, 23, 24.		Chrzanów
27. 28. 29, 30. 31.	1, 3, 4.	Kraków
	12. 13. 14, 15. 17, 18, 19, 20, 21. 22. 24. 25, 26.	Wieliczka
11. 13. 14. 15, 16. 17, 18, 20.		Kraków
22. 23. 24. 27. 28. 29. 30. 31.	1, 3. 4, 5. 12. 13. 14.	Bochnia
	17, 18. 19. 20, 21. 22. 24. 25, 26.	Limanowa
11. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 20. 21. 22. 23. 24. 27. 28. 29.		Tarnopol
31.	1, 3. 4. 5, 12, 13. 14. 15.	Zbaraż
	17, 18, 19. 20, 21, 22, 24, 25, 26. 27. 28.	Skałat
11, 13, 14. 15. 16, 17. 18, 20 21. 22. 23. 24.		Husiatyn
27, 28, 29. 30. 31.	1. 3, 4, 5.	Trembowla
	12. 13. 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21. 22. 24. 25. 26. 27.	Borszczów
1. 2, 3, 4. 6. 7. 8. 9. 10, 11. 13. 14. 15, 16. 17.		Nowy Sącz
20. 21. 22, 23. 24. 27. 28. 29, 30, 31.	1.	Nowy Targ
	4. 5, 12, 13, 14, 15. 17.	Grybów
3. 4. 6, 7, 8. 9, 10, 11. 13. 14.		Krosno
16. 17, 18, 20, 21. 22. 23, 24, 27, 28, 29. 30, 31.		Jasło
	3, 4. 5. 12, 13. 14, 15, 17, 18, 19, 20	Gorlice
10. 11. 13, 14, 15. 16, 17. 18, 20. 21, 22. 23, 24, 27, 28, 29.		Kołomyja
31.	1. 3, 4. 5. 12, 13, 14, 15. 17.	Śniatyn
	19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Kossów

Nr. okręgu wojska uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiącu	
			Marcu	Kwietniu
		Żółkiew	8. Żółkiew	
		Rawa	23 Rawa	14. Sokal
	1	Sokal		29. Lwów
		Lwów powiat		
30.	1	Lwów miasto		
		Tarnobrzeg	1. Tarnobrzeg	
		Kolbuszowa	14. Kolbuszowa	
	1	Rzeszów	31. Rzeszów	
		Nisko	16. Nisko	1. Łańcut
40.	1	Łańcut		30. Rzeszów
		Sanok		14. Brzozów
	1	Brzozów		30. Sanok
		Lisko	26. Lisko	18. Dobromil
45.	1	Dobromil		30. Sanok
		Brzeżany	25. Rohatyn	
		Rohatyn		18. Podhajce
	1	Podhajce		30. Brzeżany
		Buczacz	10. Buczacz	
		Czortków	31. Czortków	18. Zaleszczyki
55.	1	Zaleszczyki		30. Brzeżany
		Myślenice	19. Myślenice	
	1	Wadowice		5. Wadowice
		Żywiec	19. Żywiec	5. Biała
56.	1	Biała		26. Wadowice

Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
Marcu	Kwietniu	
9, 10. 11. 13. 14. 15. 16, 17. 18, 20, 21. 22.		Żółkiew
24. 27, 28 29, 30. 31.	1, 3, 4. 5 12, 13.	Rawa
	15, 17, 18. 19. 20. 21, 22. 24. 25. 26, 27, 28.	Sokal
15 16. 17, 18. 20, 21, 22, 23, 24 27. 28. 29, 30, 31.	1. 3.	Lwów
	4, 5 12 13, 14, 15. 17. 18. 19. 20 21, 22. 24. 25. 26. 27. 28 29.	Lwów
2. 3. 4, 6. 7. 8. 9 10, 11. 13.		Tarnobrzeg
15 16. 17, 18. 20. 21, 22, 23 24. 27, 28, 29, 30.		Kolbuszowa
	1, 3, 4, 5, 12, 13. 14, 15, 17, 18. 19, 20, 21, 22. 24, 25, 26. 27. 28. 29.	Rzeszów
17, 18, 20. 21, 22, 23. 24, 27, 28, 29. 30 31.		Nisko
	3, 4, 5. 12. 13, 14. 15, 17, 18. 19. 20 21, 22. 24 25, 26. 27. 28, 29.	Łańcut
22. 23. 24, 27, 28. 29. 30, 31.	1, 3 4 5, 12, 13.	Sanok
	15, 17. 18, 19, 20. 21. 22. 24, 25, 26. 27. 28. 29.	Brzozów
27, 28, 29. 30. 31.	1 3, 4, 5, 12. 13, 14, 15. 17.	Lisko
	19. 20, 21 22. 24, 25, 26, 27. 28. 29.	Dobromil
10, 11, 13, 14. 15, 16 17, 18, 20, 21, 22 23 24.		Brzeżany
27. 28, 29, 30, 31.	1, 3 4 5, 12, 13, 14, 15, 17.	Rohatyn
	19 20. 21, 22, 24, 25. 26, 27, 28. 29.	Podhajce
11, 13. 14, 15. 16, 17, 18. 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30.		Buczacz
	1. 3, 4. 5 12, 13, 14, 15. 17.	Czortków
	19. 20, 21, 22, 24, 25. 26, 27, 28. 29.	Zaleszczyki
20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30. 31.	1 3. 4.	Myślenice
	12, 13, 14, 15. 17. 18 19, 20, 21. 22, 24, 25 26.	Wadowice
20, 21, 22, 23, 24, 27, 28. 29, 30. 31.	1. 3. 4.	Żywiec
	12 13, 14, 15. 17, 18, 19, 20, 21, 22. 24. 25.	Biała

Nr okręgu wojska uzupełniającego	Ilość komisyi poborowych równocześnie ustanowionych	Powiat, dla którego pobór odbędzie się	Dnie podróży w miesiacu	
			Marcu	Kwietniu
		Dabrowa	1. Dąbrowa	
		Mielec	11. Mielec	
	1	Ropczyce	24. Ropczyce	16. Tarnów
		Pilzno	1. Pilzno	
		Tarnów	12. Tarnów	
57.	1	Brzesko	31. Brzesko	23. Tarnów
		Bohorodczany	14. Bohorodczany	
		Nadwórna	25. Nadwórna	6. Stanisławów
	1	Stanisławów		
		Horodenka	23. Horodenka	14. Tłumacz
58.	1	Tłumacz		30. Stanisławów
		Sambor	30. Rudki	
		Rudki		18. Gródek
	1	Gródek		30. Sambor
		Drohobycz	10. Drohobycz	
		Turka	30. Turka	20. Staremiasto
77.	1	Staremiasto		30. Sambor
		Złoczów		17. Przemyślany
	1	Przemyślany		30. Złoczów
		Brody	15. Brody	13. Kamionka
80.	1	Kamionka		30. Złoczów

Dnie czynności w miesiącu		Miejsce poboru
Marcu	Kwietniu	
2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10.		Dąbrowa
13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23.		Mielec
27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15	Ropczyce
2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11.		Pilzno
13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30.		Tarnów
	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22.	Brzesko
15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24.		Bohorodczany
27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5.	Nadworna
	12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25.	Stanisławów
24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13.	Horodenka
	15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Tłumacz
14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29.		Sambor
31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17.	Rudki
	19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Gródek
11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29.		Drohobycz
31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19.	Turka
	21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Staremiasto
20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12, 13, 14, 15.	Złoczów
	18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29	Przemyślany
16, 17, 18, 20, 21, 22, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31.	1, 3, 4, 5, 12.	Brody
	14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, 25, 26, 27, 28, 29.	Kamionka

Nr. 15.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 18. Lutego 1882 L. 1025/pr., względem wyłączenia gminy Swidnik z okręgu c. k. sądu powiatowego w Podbużu, tudzież z okręgu c. k. Starostwa w Drohobyczu i wcielenia jej do okręgu c. k. sądu powiatowego, a oraz do okręgu c. k. Starostwa w Turce.

Na mocy rozporządzeń wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12. Stycznia b. r. l. 528 i wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 24. Stycznia b. r. l. 419/M. I., zostaje miejscowość Swidnik z dniem 1. Kwietnia 1882 wyłączoną z okręgu c. k. sądu powiatowego w Podbużu, tudzież z okręgu c. k. Starostwa w Drohobyczu, i wcieloną do okręgu c. k. sądu powiatowego, a oraz do okręgu c. k. Starostwa w Turce.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Alfred hr. Potocki w. r.

C. k. Namiestnik.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 4. Marca 1882. **Część VII.**

Nr. 16.

Obwieszczenie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu prawa do pobierania opłat mytniczych:

1) gminie i obszarowi dworskiemu w Niegowcach, od mostu na rzece Bołochówce:

2) obszarowi dworskiemu w Wołczyńcu, od mostu na rzece Bystrzycy;

3) obszarowi dworskiemu w Małnowie, od mostu na rzece Wiszni;

4) obszarowi dworskiemu w Bereźnicy królewskiej, od mostu na odnodze rzeki Dniestr w Żurawkowie;

5) obszarowi dworskiemu w Nowejgrobli od mostu na rzece Lubaczówce.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1) Gminie łącznie z obszarem dworskim w Niegowcach powiatu Kałuskiego, od mostu na rzece Bołochówce według następującego wymiaru:

1) Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) cent.

2) od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) cent;

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) cent;

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) cent.

2) Obszarowi dworskiemu w Wołczyńcu powiatu Stanisławowskiego, od mostu na rzece Bystrzycy przy drodze ze Stanisławowa do Kołodziejówki według następującej taryfy:

1) Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) centy;
2) od bydląt przepędzanych:
   a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) centy;
   b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) cent;
   c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) cent.

3) Obszarowi dworskiemu w Małnowie powiatu Mościskiego, od dwóch mostów na rzece Wiszni;

4) Obszarowi dworskiemu w Bereźnicy królewskiej powiatu Żydaczowskiego, od mostu na odnodze rzeki Dniestr w Żurawkowie;

5) Obszarowi dworskiemu w Nowejgrobli powiatu Jarosławskiego, od dwóch mostów, 20 metrów i 15 metrów długich, na rzece Lubaczówce.

Od każdego z tych trzech myt (pod p. 3. 4. i 5 wyszczególnionych), pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

1) Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) centy;
2) od bydląt przepędzanych:
   a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) centy;
   b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) cent.
   c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) cent.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej. Mieszkańcy gminy Nowejgrobli wolni są zupełnie od opłaty myta mostowego, dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 2. Lutego 1882

Potocki w. r.

Nr. 17.

Obwieszczenie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu prawa do poboru myta obszarowi dworskiemu w Grębowie, od mostu na rzece Łęg, tudzież gminie wspólnie z obszarem dworskim w Sokołowie, od mostu na rzece Strypie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymania przedmiotów omycanych w dobrym stanie własnym kosztem:

1) Obszarowi dworskiemu w Grębowie, powiatu Tarnobrzeskiego, od mostu na rzece Łęg według następującej taryfy:

1) przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) centy.

2) od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) centy.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) cent.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) cent.

2) Gminie łącznie z obszarem dworskim w Sokołowie, powiatu Podhajeckiego, od mostu na rzece Strypie według następującego wymiaru:

1) przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) centy;

2) od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) cent.

b) od pięciu świń lub cieląt 1 (jeden) cent.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) cent.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i względem zniżenia tejże.

Gminy Sokolniki i Chatki, tudzież obszar dworski w Sokołowie, opłaty myta od mostu na rzece Strypie ponosić nie będą.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 2. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 18.

Obwieszczenie.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 13. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu prawa do pobierania opłat mytniczych od przewozów:

1) Na rzece Wisłoku, dla obszaru dworskiego w Żarnowy;

2) Na rzece Sole, dla obszarów dworskich w Hecznarowicach i Nowejwsi;

3) Na rzece Łomnicy, dla obszaru dworskiego w Podmichalu;

4) Na rzece Wiśle, dla gminy w Niepołomicach;

5) Na rzece Sanie pod Staremmiastem, dla gminy Leżajsk;

6) Na rzece Wiśle, dla obszaru dworskiego w Podłężu.

Art. I.

Na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych od przewozów, a mianowicie:

1) Obszarowi dworskiemu w Żarnowy, powiatu Rzeszowskiego, na rzece Wisłoku w Żarnowy;

2) Obszarom dworskim w Hecznarowicach i oddzielnie w Nowejwsi, powiatu Bialskiego, na rzece Sole, we właściwych miejscowościach;

3) Obszarowi dworskiemu w Podmichalu powiatu Kałuskiego na rzece Łomnicy w Podmichalu;

4) Gminie w Niepołomicach, powiatu Bocheńskiego, na rzece Wiśle w Niepołomicach;

5) Gminie Leżajsk powiatu Łańcuckiego, na rzece Sanie pod Staremmiastem;

6) Obszarowi dworskiemu w Podłężu powiatu Chrzanowskiego, na rzece Wiśle, pomiędzy Podłężem i Spytkowicami.

Każda ze stron koncesyonowanych, obowiązaną jest utrzymywać przedmioty omycone własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłaty mytnicze pobierać należy według następujących wymiarów:

1) W Zarnowy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju dwa (2) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, za które nie pobiera się opłaty mytniczej.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako: to od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, jeden (1) cent.

d) od każdej osoby pieszej, jadącej wierzchem lub powozem wyjąwszy woźnicę, jeden (1) cent;

2) w Hecznarowicach, w Nowejwsi pod Staremmiastem i w Podłężu:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 1 (jeden) cent;

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego albo zaprzężonego 3 (trzy) centy;

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) cent;

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukata, i trzylatki 3 (trzy) centy;

e) od jednego cielęcia, nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozy, kozła i małych świń 1 (jeden) cent;

3) W Podmichalu:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, byków, mułów i osłów 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki pędzonego młodego bydła tegoż rodzaju, oraz od każdej sztuki bydła drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny z wyjątkiem cieląt i źrebiąt ssących przy matkach 1 (jeden) cent;

d) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę lub jeźdzca na koniu 2 (dwa) centy;

e) od każdej osoby z taczkami lub wózkiem 4 (cztery) centy;

4) W Niepołomicach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa i pół ($2^1/_2$) centa;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju dwa i pół ($2^1/_2$) centa;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent;

d) od każdej osoby pieszej, jadącej powozem, wyjąwszy woźnicę lub jadącej wierzchem jeden (1) cent;

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy, o uwolnieniu od tej opłaty, lub o zniżeniu takowej.

Art. IV.

Oprócz ogólnych wyjątków, co do ponoszenia myta przepisanych, uwalnia się nadto w zupełności od opłaty myta:

a) Gminy Glinik i Żarnów przy przewozie w Żarnowie, pod warunkiem, że gmina Żarnów dostarczać będzie w razie powodzi do utrzymania promu 10 dni ciągłych i 60 dni pieszych, gmina Glinik zaś w powyższych wypadkach dostarczać winna 2 dni ciągłe, a 20 dni pieszych;

b) oraz gminę Podmichale, przy przewozie w Podmichalu.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa,

Lwów dnia 9. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 19.

O b w i e s z c z e n i e

Podaje się do powszechnej wiadomości, że z powodu tyfusu plamistego, panującego nagminnie w powiecie Dąbrowskim, nie odbędzie się w powiecie „Dąbrowa“ pobór rekruta na rok 1882 w dniach 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10 marca b. r., lecz dopiero po ukończeniu poboru w Mielcu i Ropczycach, to jest, w dniach 17, 18, 19, 20, 21, 22, 24, i 25 kwietnia b. r.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 22. Lutego 1882.

w Zastępstwie

Z a l e s k i w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 29. Marca 1882. Część VIII.

Nr. 20.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z d. 25. Stycznia 1882 l. 1091, co do działalności Sądu obwodowego w Wadowicach w Galicyi.

Zaprowadzony rozporządzeniem Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27. Maja 1879 l. 85 Dz. p. p. Sąd obwodowy wraz z delegowanym miejskim Sądem powiatowym w Wadowicach, mają swoją działalność urzędową z dniem 1. Maja 1882 r. rozpocząć.

Z tymże samym dniem obecny sąd powiatowy w Wadowicach ma swą czynność urzędową zwinąć.

Prażak w. r.

Nr. 21.

Obwieszczenie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzielenie prawa do poboru myta Radzie powiatowej w Mościskach od mostu na rzece Wiszni w Słomiance, tudzież Radzie powiatowej w Bochni od mostu Nr. 30 przy drodze powiatowej Bocheńsko-Limanowskiej.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Radzie powiatowej w Mościskach od mostu na rzece Wiszni w Słomiance, według następującej taryfy:

1) przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct

2) od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia dorosłego, bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.

b) od pięciu świń albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2. Radzie powiatowej w Bochni od mostu Nr. 30, położonego w 19 kilometrze drogi powiatowej Bocheńsko-Limanowskiej według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowywane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie 11. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 22.

O b w i e s z c z e n i e.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzielenie Radzie powiatowej w Mościskach prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wiszni w Podgaci.

Art. I.

Radzie powiatowej w Mościskach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wiszni w Podgaci, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierane być ma podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od pięciu świń lub cieląt oraz od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta lub o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie 11. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 23.

Obwieszczenie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następująca uchwałę Sejmu krajowego, o udzielenie prawa do pobierauia myta drogowego:

1. Radzie powiatowej w Rzeszowie, przy drodze powiatowej Domaradzko-Strzyżowskiej.

2. Radzie powiatowej w Mościskach, przy drodze powiatowej Hudyńsko-Samborskiej.

3. Radzie powiatowej w Dąbrowie przy drodze powiatowej Dąbrowsko-Mędrzychowskiej.

Art. I.

Radom powiatowym w Rzeszowie, w Mościskach i w Dąbrowie, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych, a mianowicie:

1. Radzie powiatowej w Rzeszowie, prawo do poboru myta drogowego przy drodze powiatowej Domaradzko-Strzyżowskiej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) ct.

2. Radzie powiatowej w Mościskach, prawo do poboru myta drogowego przy drodze powiatowej Hodyńsko-Samborskiej.

3. Radzie powiatowej w Dąbrowie, do poboru myta drogowego przy drodze powiatowej Dąbrowsko-Mędrzychowskiej.

Przy każdej z obu (pod poz. 2 i 3) pomienionych dróg, pobierać należy opłatę myta według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie 11. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 24.

Obwieszczenie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzielenie prawa do dalszego poboru myta Radzie powiatowej w Ropczycach od mostu na rzece Wielopólce przy drodze powiatowej Czekaj-Wielopole.

Art. I.

Radzie powiatowej Ropczyckiej w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do po-

bierania myta mostowego od mostu na rzece Wielopólce, przy drodze powiatowej Czekaj-Wielopole, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) centa.

Konie, krowy, muły i osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od tej opłaty lub o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie 11. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 25.

O b w i e s z c z e n i e.

Jego ces. i król. Apostoska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzielenie Radzie powiatowej w Staremmieście prawa do pobierania myta od mostu na rzece Dniestrze.

Art. I.

Radzie powiatowej w Staremmieście w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Dniestrze pod Staremmiastem, z warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie 11. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 26.

Obwieszczenie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzielenie Radzie powiatowej Brzozowskiej, dalszego prawa do pobierania opłat mytniczych przy drodze powiatowej Brzozowsko-Rymanowskiej z odnogą do Krościenka.

Art. I.

Radzie powiatowej w zastępstwie funduszu drogowego powiatu, nadaje się na dalsze lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej Brzozowsko-Rymanowskiej, z odnogą do Krościenka pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto drogowe pobieranem będzie na dwóch stacyach mytniczych:

1) w Trześniowie,

2) w Haczowie;

myto zaś mostowe tylko na stacyi w Haczowie mianowicie od mostu na rzece Wisłoku.

Art. III.

Opłatę myta drogowego na obydwóch stacyach artykułem II. poszczególnionych. pobierać należy podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Dla myta mostowego w Haczowie oznacza się oddzielnie dotychczasową taryfę wedle ustawy z dnia 12. Lipca 1870 r. jako to:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.

c) od pięciu świń lub cieląt i od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem, nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. IV,

Oprócz ogólnie obowiązujących przepisów co do uwolnienia od opłat mytniczych lub zniżenia takowych, wolni są od wszelkiej opłaty na stacyi drogowo-mostowej w Haczowie wszyscy włościanie gminy Haczowa.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie 11. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 27.

Obwieszczenie.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 8. Stycznia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego. o udzielenie prawa do pobierania myta drogowego.

1. Radzie powiatowej w Kolbuszowie, przy drodze powiatowej Rzeszowsko-Kolbuszowskiej.

2. Radzie powiatowej w Tarnowie, przy drodze powiatowej z Lisiejgóry do Radomyśla.

Art I.

Radom powiatowym w Kolbuszowy i w Tarnowie, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem właściwych funduszów powiatowych:

1. Radzie powiatowej w Kolbuszowy, prawo do poboru myta drogowego przy drodze powiatowej Rzeszowsko-Kolbuszowskiej.

2. Radzie powiatowej w Tarnowie, prawo do poboru myta drogowego przy drodze powiatowej, z Lisiejgóry do Radomyśla wiodącej.

Przy każdej z obu (pod poz. 1 i 2) pomienionych dróg, pobierać należy opłatę myta według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego ½ (pół) centa.

Opłata myta na drodze powiatowej Rzeszowsko-Kolbuszowskiej, pobieraną będzie przy jednej rogatce: między Stykowem a Kolbuszową górną.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i zniżeniu tejże.

Art. III.

Pobór opłaty myta na drodze powiatowej z Lisiejgóry do Radomyśla wiodącej, rozpocznie się dopiero po oddaniu do użytku publicznego wybudowanej drogi przynajmniej na przestrzeni 7 i pół kilometrów.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie 11. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 30. Marca 1882. **Część IX.**

Nr. 28.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, nadająca gminie miasta Wadowic prawo pobierania opłaty od psów w obrębie miasta Wadowic i przedmieść jego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

§. 1.

Od każdego psa w obrębie miasta Wadowic i przedmieść jego utrzymywanego, ustanawia się opłatę w kwocie dwóch złr. w. a. w dwóch półrocznych ratach 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku uiszczać się mającą.

§. 2.

Wolne są od opłaty:

a) szczenięta nie mające więcej nad dni dziesięć;

b) psy które służą do strzeżenia, o ile przez dzień są trzymane na uwięzi; z tych psów jeden u każdego właściciela wolny jest od opłaty;

c) psy należące do osób niemiejscowych t. j. osób, które mają stałe swe zamieszkanie po za obrębem Wadowic, a przytem dłużej nad jeden miesiąc w Wadowicach się nie zatrzymują.

§. 3.

Spis psów odbywa się corocznie. Tak posiadaczy domów jak i posiadacze psów, obowiązani są do zgłoszenia psów.

W tym celu zgłosi się w urzędzie gminnym każdy posiadacz domu lub jego zarządca o dwie karty zgłoszenia, jedną na psy podlegające opłacie, drugą na psy od niej uwolnione.

Karty te po wypełnieniu przez posiadaczy psów, winne być w terminie dni ośmiu przez posiadacza lub zarządcę domu podpisane i urzędowi gminnemu zwrócone, a to pod karą 2 lub 5 złr. w. a.

Jeżeli posiadacz psa nie wypełni karty, uskutecznia to za niego posiadacz lub zarządca domu i zrobi stósowną wzmiankę w rubryce uwag. Posiadacz psa, wzbraniający się wypełnić kartę, ulegnie karze 2 do 5 złr. w. a.

§. 4.

W karcie zgłoszenia dla psów uwolnionych od opłaty, wyrazić należy przyczynę uwolnienia.

§. 5.

W ciągu dni 14 po rozpoczęciu, półrocza t. j. po 1. Stycznia i po 1. Lipca, każdy posiadacz psa obowiązanym jest uiścić półroczną opłatę, na którą odbiera pokwitowanie wraz ze znakiem, wyrażającym rok i liczbę porządkową spisu psów.

Posiadacze psów uwolnionych od opłaty, winni zgłosić się w powyższym terminie o kartę uwolnienia, wyrażającą czas i dom, dla którego służy. Dla psów, osób czasowo bawiących w Wadowicach, wydawane będą za opłatą 10 ct. w. a. marki odmiennego kształtu.

§. 6.

Szczenięta, które mają więcej jak dni dziesięć, winne być po upływie tego terminu, najdalej w dni ośm, ustnie lub pisemnie do opłaty zgłoszone.

Również i psy, które po upływie peryodycznego terminu zgłoszenia nabyte zostaną, lub po upływie tego terminu na własność nowego posiadacza przechodzą, winne być najdalej w ciągu dni ośmiu ustnie lub pisemnie na nowo zgłaszane i opłata od nich za bieżące półrocze złożoną, o ile już przedtem uiszczoną nie była.

Jeżeli posiadacz psa zgłoszonego, który w ciągu półrocza padł, zaginął, sprzedanym został lub w inny sposób wyszedł z jego posiadania, chce uwolnić się od obowiązku poniesienia opłaty za następujące półrocze, winien w terminie dni 14. od rozpoczęcia nowego półrocza rachując, donieść o ubytku psa, dla uwidocznienia w spisie. Zaniechanie tego doniesienia pociąga za sobą obowiązek uiszczenia półrocznej opłaty.

§. 7.

Uiszczone opłaty zwracanemi nie będą.

§. 8.

Kto psa przed opłatą ukrywa, lub cudzej marki używa. ulegnie karze wysokości potrójnej opłaty.

§. 9.

Marka winna być przymocowaną na obroży psa.

Psy nieopatrzone marką, będą przez oprawcę chwytane a po upływie trzech dni zgładzone, jeżeli się posiadacz nie zgłosi.

Schwytane psy wydawać będzie oprawca zgłaszającemu się posiadaczowi tylko po udowodnieniu uiszczenia opłaty lub kary w § 8 przepisanej i zapłaceniu oprawcy kwoty 1 złr. w. a.

Psy, które służą do strzeżenia a nie trzymane na uwięzi, będą jako wałęsające się chwytane, posiadacze zaś żądający w powyższym terminie ich zwrotu, winni będą wykazać się kartą uwolnienia, a nadto ulegną karze 1 złr. w. a.

§. 10.

W razie zagubienia marki można za opłatą 20 ct. w. a. otrzymać nową markę, przedtem atoli udowodnić należy. że opłata uiszczoną została

§. 11.

Kary z mocy postanowień §§ 3, 8 i 9. orzeka zwierzchność gminna. Od takich orzeczeń odwoływać się można w terminie dni 14 do politycznej władzy powiatowej. Kary te wpływają do kasy miejskiej.

§. 12.

Sposób pobierania tej opłaty. kontrolowanie i środki zarządzenia nadużyciom. określi bliżej regulamin. wydać się mający przez właściwe organy Reprezentacyi miasta Wadowice.

§. 13.

Ustawa niniejsza ma moc obowiązującą z początkiem najbliższego półrocza po jej ogłoszeniu.

§ 14.

Wykonanie niniejszej ustawy poruczam Mojemu ministrowi Spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 30. Stycznia 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 29.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Stanisławowa na pobór opłaty od czynszów najmu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Stanisławowa pozwala się pobierać w latach 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890 i 1891 opłatę od czynszów najmu od każdego w obrębie miasta znajdującego się przedmiotu, podlegającego podatkowi domowo-czynszowemu.

Art. II.

Opłata ta wynosić ma po trzy centy wal. austr. od każdego zeznanego i urzędownie sprawdzonego złotego wal. austr. czynszu najmu.

Art. III.

Tej opłacie nie podlegają mieszkańcy miasta Stanisławowa, którzy opłacają roczny czynsz najmu w kwocie trzydziestu złr. w. a. lub niższej kwocie.

Art. IV.

Bliższe postanowienia względem przeprowadzenia poboru tej opłaty uchwali Rada gminna miasta Stanisławowa.

Art. V.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 12. Lutego 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 30.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 26. Lutego 1882 l. 10674, o dodatku do podatków dla funduszu indemnizacyjnego na rok 1882.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 30. Stycznia 1882, najłaskawiej zatwierdzić uchwalony przez Sejm krajowy rozkład dodatków na rok 1882, a mianowicie: dla funduszu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej i zachodniej po 30 cnt. a dla funduszu indemn Wielkiego Księstwa Krakowskiego po 20 ct. od jednego złotego w. a. podatków bezpośrednich z dodatkiem jednej trzeciej części i dodatkiem nadzwyczajnym, a więc od całej należytości podatkowej.

Co się w skutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 3. Lutego 1882 l. 1817 podaje niniejszem do powszechnej wiadomości z oznajmieniem, że równocześnie zarządza się pobór tych dodatków na rzecz funduszu indemnizacyjnego.

Z c. k. Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 26. Lutego 1882.

Potocki w. r.

Nr. 31.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Marca 1882 l. 14329, względem zezwolenia gminom miasta Monasterzysk, Stanisławowa i Buczacza na pobór dodatku do podatku konsumcyjnego.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 13. Lutego 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwały Sejmu krajo-

wego królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następującej treści:

1) Gminie Monasterzysk powiatu Buczackiego przyzwala się pobierać przez lat cztery od 1. Stycznia 1882 począwszy, na pokrycie wydatków gminnych 100 procent (sto) dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa.

2) Gminie miasta Stanisławowa zezwala się pobierać na pokrycie wydatków gminnych w latach 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890 i 1891 sto procentowy dodatek do podatku konsumcyjnego od wina.

3) Gminie miasta Buczacza zezwala się pobierać na pokrycie wydatków gminnych w latach 1883, 1884, 1885, 1886, 1887 i 1888 100% (sto procentowy) dodatek do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Co się podaje do wiadomości wskutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 21. Lutego r. b. l. 2604 z nadmienieniem, że w myśl Najwyższego postanowienia, pobór powyższych dodatków gminnych do podatku konsumcyjnego w Monasterzyskach i Stanisławowie, za czas przed ogłoszeniem tego Najw. postanowienia nie ma mieć miejsca.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 12. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 32.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Jasła na pobór opłat gminnych od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam co następuje:

Art. I.

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się gminie miasta Jasła pobierać przez lat 6, począwszy od 1. Stycznia 1882 opłaty gminne od napojów spirytusowych i od piwa w gminie wyrabianych lub w jej obręb wprowadzanych i w niej zużywanych według następującej taryfy:

od jednego hektolitra okowity na 75 stopni Trallesa ośmnaście (18) zł. w. a.; od jednego hektolitra piwa 1 zł. 70 ct. (jeden złr. siedmdziesiąt ct.) w. a.

Art. II.

Do uiszczenia tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy w art. I. poszczególnione napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają, lub sprowadzają bądź to na sprzedarz, bądź na własny użytek.

Art. III.

Opłatą tą można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy, nie można zaś nią obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

Wiedeń, dnia 9. Marca 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 33.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Marca 1882 l. 14070, o dodatku do podatków bezpośrednich, na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1882.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 17. Lutego 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi, wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, następującej osnowy:

Art. I.

Na pokrycie niedoboru funduszu krajowego w r. 1882, uchwala Sejm dodatki da podatków stałych z dodatkiem $^1/_3$ części i z dodatkami nadzwyczajnymi po 27 ct. od każdego Złr. austr.

Art. II.

Sejm upoważnia Wydział krajowy do przenoszenia oszczędności jednej rubryki wydatków zwyczajnych, na potrzeby drugiej rubryki takichże wydatków, z tem jednak zastrzeżeniem, że Wydział krajowy każde zboczenie od preliminarza usprawiedliwi.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

We Lwowie dnia 12. Marca 1882.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 18. Kwietnia 1882. Część X.

Nr. 34.

Ustawa

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zaciągnięciu pożyczki w sumie 1,919.400 złr. a. w.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia pożyczki pod jak najkorzystniejszymi dla kraju warunkami w sumie 1,919.400 złr. a. w. na spłacenie w obiegu zostających sześcioprocentowych obligacyi pożyczki krajowej z roku 1873 w sumie 1,343.400 złr. a. w. oraz na spłacenie kwoty 576.000 złr. a. w. jako reszty pożyczki, zaciągniętej w Banku dla krajów koronnych (Länderbank) na mocy uchwały Sejmowej z dnia 20. Lipca 1880.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim ministrom skarbu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń dnia 22. Marca 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 35.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Kwietnia 1882 l. 19062, względem zezwolonego gminie miasta Jasła poboru dodatku do podatku konsumcyjnego od wina.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 9. Marca 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, następującej treści:

Na pokrycie wydatków gminnych pozwala się gminie Jasła pobierać przez lat sześć, począwszy od 1. Stycznia 1882, dodatek do podatku konsumcyjnego od wina w wysokości sto (100) procent.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 2. Kwietnia 1882.

Potocki w. r.

Nr. 36.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt z dnia 1. Kwietnia 1882 l. 5860, co do ustanowienia jezdnego za czas od 1. Kwietnia do końca Września 1882.

Jezdne od konia i miryametra ustanawia się na czas od 1. Kwietnia do końca Września 1882 jak następuje:

W dawniejszym obwodzie	Za jazdy ekstra-pocztą zł.	ct.	pocztą zwyczajną zł.	ct.
Wadowickim	1	8	—	90
Krakowskim	1	6	—	88
Nowy Sącz, Tarnów, Rzeszów, Żółkiew, Brzeżany . .	1	2	—	85
Sanok, Tarnopol, Kołomyja, Czortków, Stanisławów .	—	98	—	82
Przemyśl, Lwów, Złoczów, Stryj, Sambor . . .	—	95	—	79

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i miryameter.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie wozu pozostają niezmienione.

Lwów dnia 1. Kwietnia 1882.

Schiffner w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 25. Kwietnia 1882. **Część XI.**

Nr. 37.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego o udzieleniu Radzie powiatowej w Przemyślu prawa do pobierania myta od mostu na rzece Wiarze:

Art. I.

Radzie powiatowej w Przemyślu nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do pobierania myta od mostu na rzece Wiarze, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Myto pobierane być ma podług następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 38.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej w Gorlicach prawa do pobierania opłat mytniczych przy drogach komunikacyjnych „Ropa-Wysowa“ i „Biecz-Golanka“.

Art. I.

Radzie powiatowej w Gorlicach nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania opłat mytniczych przy drogach komunikacyjnych „Ropa-Wysowa“ i „Biecz-Golanka“ pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

A) Przy drodze „Ropa-Wysowa“:

1. Myto drogowe:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.
2. Myto mostowe:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) ct.
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) ct.
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1^1/_2$ (półtora) ct.

B) Przy drodze „Biecz-Golanka“ myto drogowe:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Art. IV.

Mieszkańcy gminy Rzepiennika Marciszewskiego wolni są od opłaty myta drogowego przy drodze „Biecz-Golanka“ ustanowionego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13 marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 39.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej Brzeskiej prawa do pobierania opłat mytniczych przy drodze powiatowej Jurków-Wytrzyska.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brzesku, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta drogowego i mostowego przy drodze powiatowej Jurków-Wytrzyska pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta drogowego i mostowego na jednej stacyi przy drodze powiatowej Jurków-Wytrzyska, pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu: drogowego 2 (dwa) ct.; mostowego 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych: drogowego 1 (jeden) ct., mostowego 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego: drogowego $^1/_2$ (pół) ct., mostowego $^1/_2$ (pół) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 40.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu prawa do pobierania myta drogowego:

1. Radzie powiatowej w Drohobyczu przy drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej.

2. Radzie powiatowej w Śniatynie przy drodze powiatowej z Załucza do Rożnowa.

Art. I.

Radom powiatowym w Drohobyczu i Śniatynie, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie, kosztem odnośnych funduszów powiatowych.

1. Radzie powiatowej w Drohobyczu prawo do poboru myta drogowego przy drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, byków, mułów i osłów, tudzież od każdej sztuki pędzonego młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny $^1/_2$ (pół) ct.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

2. Radzie powiatowej w Śniatynie prawo do poboru myta drogowego przy drodze powiatowej z Załucza do Rożnowa wiodącej, według następującej taryfy:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) ct.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Art. III.

Od opłaty myta drogowego przy drodze powiatowej Drohobycko-Borysławskiej, wolni są mieszkańcy gmin Mraźnicy i Schodnicy, ile razy przewożą własne produkta, lub jadą próżno do miasta, jeżeli jednak wiozą olej skalny, wosk ziemny, lub naczynia, służące do ich wydobywania, czy przechowania, natenczas ponoszą opłatę mytniczą.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 41.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu Krajowego, o udzielenie Radzie powiatowej Brzozowskiej prawa do dalszego pobierania myta przy drodze powiatowej Brzozowsko-Domaradzkiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Brzozowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się na dalsze lat pięć prawo do poboru myta na drodze powiatowej

Brzozowsko-Domaradzkiej, pod warunkiem utrzymywania tej drogi z należącymi do niej przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Art. II.

Pobór myta odbywać się będzie przy dwóch rogatkach, a mianowicie: na przejeździe od Sanoka do Brzozowa, po połączeniu się dróg z Grabownicy i z Haczowa, i przy wyjeździe z Brzozowa do Domaradza, a to w ten sposób, że te dwie rogatki mają być co do opłaty myta uważane za jedną rogatkę.

Należytość mytnicza będzie przeto opłacana, raz tylko przy wjeździe do Brzozowa, przy wyjeździe zaś nie pobiera się żadnej należytości.

Art. III.

Opłata myta wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, od których nie opłaca się myta.

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego jako to: od cieląt, kóz, nierogacizny, jako też od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, n. p. od prosiąt, jagniąt, koźląt, 1 (jeden) ct.

Art. IV.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy co do uwolnienia od opłaty mytniczej i zniżenia takowej, stosują się także do opłaty tego myta drogowego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 42.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu Krajowego, o udzieleniu Radzie powiatowej Wielickiej prawa do pobierania opłat mytniczych przy drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej.

Art. I.

Radzie powiatowej w Wieliczce, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo go pobierania myta drogowego przy drodze powiatowej Dobczycko-Szczyrzyckiej wraz z mytem od mostu na rzece Krzyworzece, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych, kosztem funduszu powiatowego w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta drogowo-mostowego pobierać należy przy jednej rogatce według następującego wymiaru:

1. Myto drogowe:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.
2. Myto mostowe:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $1/2$ (pół) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 43.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu koncesyi na pobór następujących opłat mytniczych:

1. Obszarowi dworskiemu w Monasterzu i Czerwonej woli od mostu na rzece Lubaczówce.

2. Gminie Babina od mostu na rzece Strwiążu.

3. Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Rychcicach na rzece Bar, czyli Zbiór.

4. Obszarowi dworskiemu w Manastercu od mostu na rzece Dniestrze.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem.

1. Obszarowi dworskiemu w Monasterzu i Czerwonej woli, powiatu Jarosławskiego, od mostu na rzece Lubaczówce, według następującej taryfy:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 3 (trzy) ct.

2. od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 3 (trzy) ct.

b) od pięciu świń, albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

2. Gminie Babina, powiatu Samborskiego, od mostu na rzece Strwiążu.

3. Gminie wspólnie z obszarem dworskim w Rychcicach, powiatu Drohobyckiego, od mostu na rzece Bar, czyli Zbiór.

4. Obszarowi dworskiemu w Manastercu, powiatu Rudeńskiego, od mostu na rzece Dniestrze.

Od każdego z tych trzech myt (pod poz. 2, 3 i 4 wyszczególnionych) pobierać należy opłatę według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 1 (jeden) ct.

2. Od bydląt przepędzanych:

a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 1 (jeden) ct.

b) od pięciu świń, albo cieląt 1 (jeden) ct.

c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Art. III.

Mieszkańcy gmin Monasterza i Czerwonej woli wolni są od opłaty myta mostowego, dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 44.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu prawa do poboru myta przewozowego dla obszaru dworskiego w Hanowcach na rzece Dniestrze i dla obszaru dworskiego w Mętkowie na rzece Wiśle.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały, nadaje się prawo do pobierania opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Hanowcach, powiatu Rohatyńskiego, prawo do pobierania myta przewozowego na rzece Dniestrze w Hanowcach, według następującej taryfy:

1. Od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę, lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

2. Od każdej osoby z taczkami, lub wózkiem 2 (dwa) ct.

3. Od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) ct.

4. Od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta ssące przy matkach, od których się myta nie opłaca.

5. Od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jako też od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, np. od prosiąt, jagniąt, koźląt 1 (jeden) ct.

2. Obszarowi dworskiemu w Mętkowie, powiatu Chrzanowskiego, prawo do pobierania myta przewozowego na rzece Wiśle pod Mętkowem według następującego wymiaru:

a) od każdej osoby bez różnicy, wyjąwszy woźnicę, lub jeźdźca na koniu 1 (jeden) ct.

b) od jednego konia idącego pod wierzchem, pędzonego, albo zaprzężonego 3 (trzy) ct.

c) od jednego źrebięcia do dwóch lat 1 (jeden) ct.

d) od jednego wołu na rzeź albo w jarzmie, krowy, jałownika, bukała i trzylatki 3 (trzy) ct.

e) od jednego cielęcia nie mającego jeszcze dwóch lat, świni karmnej, owcy, kozła, kozy i małych świń 1 (jeden) ct.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

Art. III.

Mieszkańcy gminy Hanowce, posiadający grunta po obydwóch stronach rzeki Dniestru, wolni są od opłaty myta przewozowego, tamtejszemu obszarowi dworskiemu przysługującego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1881.

Potocki w. r.

Nr. 45.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego, o udzieleniu prawa do dalszego poboru myta mostowego dla obszaru dworskiego w Koniuszkach Siemianowskich

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Koniuszkach Siemianowskich, powiatu Rudeńskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do dalszego poboru myta od dwóch mostów na dawnym korycie rzeki Dniestru i na drodze do Hordyni położonych, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych własnym kosztem, w dobrym stanie.

Art. II.

Pobór myta odbywać się będzie przy rogatce mytniczej, w środkowym punkcie pomiędzy obydwoma mostami na drodze do Hordyni wystawionej, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to, od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jako też od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) ct.

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące, za które nie opłaca się myta.

c) od pięciorga świń lub cieląt 2 (dwa) ct.

d) od dziesięciu owiec 2 (dwa) ct.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu takowej.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 46.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882 l. 13247.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu Krajowego, o udzieleniu prawa do poboru myta obszarowi dworskiemu w Wróbliku królewskim od mostu na rzece Nowej Murwawie, tudzież gminom i obszarom dworskim w Denysowie i Kupczyńcach od mostu na rzece Strypie.

Art. I.

Na przeciąg lat pięciu od wejścia w wykonanie tej uchwały nadaje się prawo do poboru opłat mytniczych pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie i własnym kosztem:

1. Obszarowi dworskiemu w Wróbliku królewskim powiatu Krośnieńskiego, od mostu na rzece Nowej Murwawie, według następującego wymiaru:

1. Przy każdym wozie od jednego bydlęcia zaprzężonego 2 (dwa) ct.;
2. od bydląt przepędzanych:
   a) od każdego konia, dorosłego bydlęcia rogatego, osła, muła 2 (dwa) ct.;
   b) od pięciu świń, albo cieląt 1 (jeden) ct.;
   c) od dziesięciu owiec 1 (jeden) ct.;

2. Gminom i obszarom dworskim w Denysowie i Kupczyńcach, powiatu Tarnopolskiego, od mostu na rzece Strypie, według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;
b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;
c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego $^1/_2$ (pół) ct.;

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej, lub o zniżeniu tejże.

Art. III.

Mieszkańcy gminy w Wróbliku królewskim wolni są od opłaty myta mostowego, dla tamtejszego obszaru dworskiego ustanowionego.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 47.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Marca 1882. l. 13247.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 1?. Lutego b. r. najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu Krajowego, o udzieleniu prawa do poboru myta obszarowi dworskiemu w Rożnowie, od mostu na rzece Rybnicy.

Art. I.

Obszarowi dworskiemu w Rożnowie powiatu Śniatyńskiego, nadaje się na lat pięć od wejścia w wykonanie tej uchwały prawo do pobierania myta od mostu na rzece Rybnicy, pod warunkiem utrzymania przedmiotu omyconego własnym kosztem w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) ct.;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1/2 (pół) ct.;

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej lub o zniżeniu tejże.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Nr. 48.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 13. Lutego 1882. l. 13247.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 12. Lutego 1882 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu Krajowego, o udzieleniu gminie Szczerca powiatu Lwowskiego, prawa do dalszego pobierania myta mostowego.

Art. I.

Gminie Szczerca powiatu lwowskiego nadaje się na lat pięć, od wejścia w wykonanie tej uchwały, prawo do dalszego pobierania myta od dwóch mostów, położonych przy drogach gminnych, prowadzących do Piasków i do Łan pod warunkiem utrzymania przedmiotów omyconych własnym kosztem i w dobrym stanie.

Art. II.

Opłatę myta pobierać należy jedną tylko, to jest licząc łącznie za obydwa mosty, podług następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) ct.;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni. wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów i od każdej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 1 (jeden) ct.;

Wyjątek stanowią bydlęta wszelkiego rodzaju ssące przy matkach, które są wolne od opłaty myta.

Art. III.

Przy poborze opłat mytniczych, mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty myta, lub o zniżeniu tejże.

Art. IV.

Mieszkańcy gminy Szczerca, wolni są zupełnie od ponoszenia mostowego myta.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów dnia 13. Marca 1882.

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 15. Maja 1882. **Część XII.**

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Grudnia 1881 l. 66743.

W skutek wysokiego reskryptu c. k. Ministerstwa obrony krajowej z dnia 5. Października 1881 l. 1313/praes., podaje się do powszechnej wiadomości IIga część przepisów ewidencyjnych, tyczących się gażystów w rezerwie.

1. Rozdział.

Postanowienia ogólne.

§ 1.

Uzupełnienie.

1. Uzupełnienie stanu gażystów w rezerwie następuje;
   a) przez przestąpienie gażystów zostających w stanie czynnym, do rezerwy i
   b) przez mianowanie gażystami w rezerwie.

2. Warunki, jakie są potrzebne do przejścia gażystów zostających w czynnej służbie do rezerwy, są zawarte w przepisach o traktowaniu osobistych spraw oficerów i t. d. — warunki do uzyskania nominacyi na gażystę w rezerwie, w przepisach o awanzach wojskowych, organicznych postanowieniach i przepisach służbowych, dalej w instrukcyi dla szkół wojskowych, zawarte.

3. Gażyści w rezerwie zatrzymują także podczas ich czynnej służby, charakter rezerwowy, mają więc i w tym wypadku wymieniać przy swej szarży dodatek „w rezerwie“.

§ 2.

Dokumenta legitymacyjne.

Generałowie i pułkownicy, dalej w równej klasie dyet zostający inni gażyści, otrzymują przy przestąpieniu do rezerwy osobne dekrety z c. k. państwowego ministerstwa wojny.

Innym gażystom służy za dokument legitymacyjny, ostatni dekret nominacyjny. Przy przestąpieniu gażystów zostających w czynnej służbie, do rezerwy, poświadcza na tym dekrecie komendat korpusu (naczelnik władzy, zakładu wojskowego) ich przeniesienie do rezerwy.

W wypadku zatracenia wyżej wspomnianych dekretów, nie wystawia się duplikatów, tylko poświadczenia co do nominacyi i przyznania rangi, a to ze strony korpusu, w którego etacie się znajdują, dla nie przydzielonych do stanu oddziału wojska, lub zakładu wojskowego, ze strony państwowego ministerstwa wojny.

§. 3.

Ewidencya.

Ewidencya gażystów w rezerwie rozpada się:

a) na ewidencyę podług przynależności etatowej;

b) na ewidencyę podług miejsca pobytu;

c) na ewidencyę podług przeznaczenia służbowego w razie wojny.

Ewidencya podług przynależności etatowej opartą jest na instrukcyi normującej prowadzenie księgi głównej, ewidencya podług miejsca pobytu i przeznaczenia służbowego na wypadek wojny, opartą jest na niniejszych postanowieniach.

§ 4.

Przynależność ewidencyjna.

Gażyści w rezerwie są do tej powiatowej komendy uzupełniającej co do ewidencyi przynależni, w której okręgu stale przebywają.

Ponieważ uczący się, pozostają przez kilka lat w jednem i w tem samem miejscu, dlatego też miejsce, w którem pobierają nauki, należy uważać za miejsce ich pobytu.

Gażyści w rezerwie, którzy stale za granicą przebywają, przynależą do tej powiatowej komendy uzupełniającej do ewidencyi, w której okręgu ich gmina przynależności, ewentualnie ich miejsce urodzenia leży.

Gażyści w rezerwie, którzy są przynależni za granicą i tam stale mieszkają, są powiatowej komendzie uzupełniającej czwarty pułk piechoty „Hoch- i Deutschmaistrów“ w Wiedniu, do ewidencyi przekazani.

II. Rozdział.

Ewidencya pobytu.

§. 5.

Prowadzenie ewidencyi pobytu.

1. Prowadzenie ewidencyi pobytu gażystów w rezerwie należy do:

a) powiatowych komend uzupełniających nad wszystkimi, którzy we własnym okręgu są do ewidencyi przekazani;

b) oddziałów wojska i zakładów wojskowych nad tymi, którzy we własnym etacie w księdze głównej przychodzą;

c) komend generalnych (wojskowych) nad tymi, którzy w podległym im okręgu (ściślejszym) są do ewidencyi przekazani, a nie są wcieleni do stanu wojska lub zakładu wojskowego;

d) admiralicyi portu w Pola nad tymi, którzy przychodzą w księdze głównej, jako należący do marynarki wojennej.

Miejsce pobytu gażystów oznaczonych pod literą *c*) prowadzi się oprócz tego w ewidencyi w c. k. państwowem ministerstwie wojny, gażystów pod literą *d*) w oddziale sekcyjnym marynarki.

2. Przy prowadzeniu ewidencyi pobytu gażystów w rezerwie pozostających za granicą, mają c. i k. Władze reprezentacyjne zagranicą, co do gażystów w rezerwie w ich obrębie się znajdujących, współdziałać.

3. Komendy stacyi (placu) prowadzą co do gażystów w rezerwie, przebywających w ich okręgu, księgę meldunkową (wzór 1), do której, jeśli zachodzi potrzeba, dołączyć należy imienny alfabetyczny spis. wzór 1.

§. 6.

Organa i podręczniki potrzebne do prowadzenia ewidencyi pobytu.

1. Ewidencya pobytu gażystów w rezerwie. prowadzi się w protokołach (wzór 2), do których dołączyć należy alfabetyczny imienny spis z rubrykami. Korpus wojskowy (zakład wojskowy) szarża, nazwisko, liczba bieżąca protokołu. wzór 2.

Te protokoła ewidencyjne ma prowadzić:

a) przy powiatowych komendach uzupełniających, względem tych, którzy do własnego okręgu uzupełniającego i do stanu własnego pułku należą, kadra batalionu uzupełniającego, — względem wszystkich innych oficer prowadzący sprawy komendy uzupełniającej;
b) przy oddziałach wojskowych i zakładach, kadry uzupełniające, względnie organa, którym powierzono prowadzenie ewidencyi stale urlopowanych i zostających w rezerwie szeregowców*).

Kadra batalionu uzupełniającego, któregokolwiek pułku piechoty i pułku strzelców tyrolskich, prowadzi oprócz protokołu pod *a*) oznaczonego, jeszcze drugi protokół ewidencyjny, do którego — ponieważ pierwszy przynależnych do własnego okręgu komendy uzupełniającej już obejmuje — tylko nie przynależnych do własnego okręgu uzupełniającego gażystów w rezerwie, pułku, wpisywać należy. Oprócz tego należy miejsce pobytu i przynależną komendę uzupełniającą w listach rangi i przydzielenia służbowego, zapisać.

c) przy generalnych (wojskowych) komendach, stosownie do grupy stanowej, oddział wojskowy, wojskowa intendantura, lub inny organ pomocniczy;
d) przy administracyi portu w Pola, oddział wojskowy.

2. Przy c. i k. władzach reprezentacyjnych za granicą, prowadzą się w ewidencyi wszyscy w ich okręgach znajdujący się gażyści w rezerwie, razem z szeregowcami, w księdze meldunkowej przeznaczonej dla tych ostatnich.

§. 7.

Przyrost do ewidencyi pobytu.

1. Przyrost do ewidencyi pobytu (§. 1) następuje:
a) przy powiatowych komendach uzupełniających na podstawie dziennika ustaw i rozporządzeń, w którym jest zwykle podane miejsce pobytu, na podstawie osobnych rozporządzeń — co do osób marynarki wojennej na podstawie rozkazów otrzymanych od admiralatu portu.
b) przy kadrach uzupełniających na podstawie rozkazu etatowego;
c) przy c. k. generalnych (wojskowych) komendach, na podstawie dziennika ustaw i rozporządzeń lub osobnych postanowień;
d) przy admiralicyi portu w Pola na podstawie rozkazu admiralskiego.

2. Co do każdego do rezerwy przestępującego, w służbie czynnej zostającego gażysty, również jak i co do każdego gażystę w rezerwie zamia-

*) Jeżeli więc jest mowa o kadrze uzupełniajacej, to rozumieć należy pod tym wyrazem także organa, którym poruczono prowadzenie ewidencyi szeregowców, nie należących do stanu czynnego.

nowanego, ma jego korpus etatowy, wystawić arkusz ewidencyjny, podług wzoru przepisanego dla protokołu ewidencyjnego.

Jeżeli z przestąpieniem, względnie mianowaniem, połączone jest zarazem przeniesienie do innego korpusu, to należy wystawienie arkusza ewidencyjnego do nowego korpusu etatowego. Jeżeli jednak dotyczący nie zostaje wcielony do stanu oddziału lub zakładu wojskowego, to ma dotychczasowy korpus etatowy arkusz ewidencyjny wystawić.

3 Ten arkusz ewidencyjny ma powołany do wystawienia go korpus etatowy w drodze kadry uzupełniającej, właściwej ewidencyjnej komendzie uzupełniającej przesłać.

O ile mianowanie, ze względu na postanowienia o przynależności ewidencyjnej szeregowców, pociąga za sobą zmianę w właściwej ewidencyjnej komendzie uzupełniającej, ma kadra uzupełniająca arkusz ewidencyjny dotychczasowej właściwej ewidencyjnej komendzie uzupełniającej, w drodze tej powiatowej komendy uzupełniającej przesłać, której dotyczący przed swojem mianowaniem do ewidencyi był przekazanym.

O uskutecznionem wykreśleniu w protokole ewidencyjnym szeregowców, ma dotycząca powiatowa komenda uzupełniająca zawiadomić polityczną władzę ewidencyjną, celem postąpienia tak samo.

Listy ewidencyjne gażystów w rezerwie, nie wcielonych do stanu korpusu lub zakładu wojskowego, należy przełożonej generalnej (wojskowej) komendzie przedłożyć.

4. Listy ewidencyjne gażystów w rezerwie, należących do marynarki wojennej, ma sekcya marynarki, admiralicyi portu, a ta właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej przedkładać.

5. Mianowani ze stanu szeregowców gażystami w rezerwie, mają po otrzymaniu dekretu nominacyjnego paszporta wojskowe do właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej przesłać, a ta ostatnia do oddziału wojska, (zakładu wojskowego).

§. 8.

Zmiany miejsca pobytu.

1. Przy zmianie stałego miejsca pobytu w obrębie okręgu uzupełniającego, ma powiatowa komenda uzupełniająca, nowe miejsce pobytu w protokole ewidencyjnym zanotować (§. 30.)

2. Przy zmianach stałego miejsca pobytu z jednego okręgu uzupełniającego do drugiego, lub za granicę, przesyła powiatowa komenda uzupełniająca, arkusz ewidencyjny (§. 7 punkt 2) do nowej właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej (§. 4.)

3. Ewidencyjnie właściwa powiatowa komenda uzupełniająca, ma przy zmianie stałego miejsca pobytu, w obrębie okręgu uzupełniającego — przeciwnie zaś ta powiatowa komenda uzupełniająca, z której ewidencyi dotyczący występuje, nowe miejsce pobytu, ewentualnie także nowy okręg uzupełniający, kadrze uzupełniającej (admiralicyi portu) podać do wiadomości.

W równy sposób należy względem gażystów w rezerwie nie wcielonych do stanu oddziału wojska lub zakładu wojskowego, doniesienie do przełożonej generalnej (wojskowej) komendy zrobić. Jeżeli jednak nowe miejsce pobytu, leży w innym wojskowym terytoryalnym okręgu, to ma to doniesienie także ta powiatowa komenda uzupełniająca, która gażystę w rezerwie bierze w ewidencyę, przełożonej generalnej (wojskowej) komendzie uczynić.

Kadra uzupełniająca prostuje na podstawie otrzymanego doniesienia swój protokół ewidencyjny, i zawiadamia natychmiast oddział wojska (zakład wojskowy) dla sprostowania listy, rangi i przydzielenia. Komendy generalne (wojskowe) i admiralicya portu mają względem znajdujących się w ich ewidencyi gażystów w rezerwie, po upływie każdego miesiąca państwowemu ministerstwu wojny, względnie sekcyi marynarki sporządzone według grup etatowych wykazy pobytu i zmiany, przedkładać.

4. Czasowe zmiany miejsca pobytu ma właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca w przeznaczonych do tego rubrykach protokołu ewidencyjnego uwidocznić.

5. O zmianach miejsca pobytu gażystów w rezerwie przebywających za granicą, mają c. i k. Władze reprezentacyjne zawiadamiać co miesiąc za pomocą wykazów zmian c. k. państwowe ministerstwo wojny, a to ministerstwo, powiatowe komendy uzupełniające celem powiadomienia kadr uzupełniających, względnie generalnych (wojskowych) komend (admiralicyi portu.)

6. Gażystów w rezerwie, których pobytu wyśledzić nie można, należy dopiero po otrzymaniu polecenia od c. k. państwowego ministerstwa wojny, któremu akta dochodzenia przedłożyć należy, jako „niewyśledzonych„ oznaczyć i przenieść do ewidencyi tej powiatowej komendy uzupełniającej, w której okręgu gmina przynależności względnie miejsce ich urodzenia, leży.

§. 9.

Postępowanie przy transferowaniach.

1. Jeżeli gażysta w rezerwie z jednego oddziału do drugiego tego samego korpusu wojskowego przeniesiony zostaje, winna kadra uzupełniająca na podstawie odnośnego rozkazu protokół ewidencyjny sprostować.

2. Przy przeniesieniach z jednego oddziału do drugiego, ma kadra uzupełniająca za jednoczesnem wykreśleniem dotyczącego w protokole ewiden-

cyjnym, arkusz ewidencyjny do kadry uzupełniającej nowego korpusu etatowego przesłać.

3. W obu wypadkach należy o przeniesieniu właściwą ewidencyjną powiatową komendę uzupełniającą, a mianowicie przy przeniesieniu do innego korpusu wojskowego lub zakładu wojskowego w drodze kadry uzupełniającej ostatniego, przy zapodaniu o nastąpionem przydzieleniu dotyczącego, powiadomić.

4. Przeniesienie do innego oddziału lub zakładu wojskowego ma właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca na dekrecie (§. 2.) uwidocznić.

§. 10.

Postępowanie przy przejściu gażystów w rezerwie do stanu szeregowców.

1. Gażysta w rezerwie przeniesiony do stanu szeregowców (przepisy o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów) otrzymuje paszport wojskowy, który ma własny, w wypadku przeniesienia, nowy korpus etatowy wystawić, i w drodze kadry uzupełniającej przy uwiadomieniu o zaszłej zmianie etatu i dotychczasowej przynależności ewidencyjnej, do właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej, przesłać.

2. O ile to przeniesienie z uwagi na postanowienia o przynależności ewidencyjnej szeregowców, pociąga za sobą zmianę właściwej ewidencyjnie powiatowej komendy uzupełniającej, ma kadra uzupełniająca, w wypadku przeniesienia, kadra korpusu poprzedniego, względnie admiralicya portu, powiatową komendę uzupełniającą, której dotyczący jako gażysta do ewidencyi przekazanym był, zawiadomić, a ta ostatnia, ma arkusz ewidencyjny nowej powiatowej komendzie uzupełniającej, przesłać.

§. 11.

Postępowanie przy przenoszeniach do c. k. obrony krajowej w stanie nieczynnym (król. węgierskiej urlopowanej.)

1. Przeniesienie gażystów w rezerwie do nieczynnej (urlopowanej) obrony krajowej, uregulowanem jest instrukcyą do ustawy wojskowej i przepisami dla traktowania szczególnych spraw osobistych oficerów.

2. Co do każdego z końcem grudnia z rezerwy do nieczynnej (urlopowanej) obrony krajowej mającego się przenieść gażysty, ma właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca osobny arkusz ewidencyjny (§. 7. punkt 2) państwowemu ministerstwu wojny do 30. Września bezpośrednio przesłać.

Po odesłaniu tych arkuszy ewidencyjnych ma ta powiatowa komenda uzupełniająca, w ewidencyi której dotyczący gażysta w rezerwie dotychczas był prowadzony w wypadkach zmiany przynależności ewidencyjnej, nadchodzące do 31. Grudnia do powiatowych komend uzupełniających doniesienia gażystów wyżej wspomnianych o zmianie miejsca ich pobytu, od wypadku do wypadku natychmiast po przeprowadzeniu wskazanego w §. 8 postępowanie c. k. państwowemu ministerstwo wojny przesyłać.

3. Wykreślenie gażystów w rezerwie przeniesionych do nieczynnej (urlopowanej) obrony krajowej w protokołach ewidencyjnych następuje przy kadrach uzupełniających na postawie rozkazu odpowiedniego, przy powiatowych komendach uzupełniających i przy generalnych (wojskowych) komendach na podstawie dziennika ustaw i rozporządzeń, w którym obok miejsca pobytu, także właściwa ewidencyjnie powiatowa komenda uzupełniająca uwidocznioną jest.

§. 12.

Postępowanie przy wstępywaniu do czynnej służby.

1. Do peryodycznych ćwiczeń w broni (w służbie) wstępujących gażystów w rezerwie (V. rozdział) nie wykreśla się w protokole ewidencyjnym,

2. Wykreślenie w protokołach ewidencyjnych tych, którzy z innej przyczyny wstąpili do służby, następuje przy kadrach uzupełniających na podstawie rozkazu stanu, przy admiralicyi portu na podstawie rozkazu admiralskiego, przy powiatowych komendach uzupełniających na podstawie doniesienia kadry uzupełniającej i admiralicyi portu.

Wykreślenie nie wcielonych do stanu oddziału wojska lub zakładu wojskowego, również jak i tych gażystów w rezerwie, którzy do czynności służbowej poza obrębem ich oddziału wojska lub zakładu wojskowego wstąpili, następuje na podstawie doniesienia o wstąpieniu do służby (§. 30), który ci gażyści mają wystawić, a przełożona komenda (urząd) potwierdzić, To doniesienie należy wystosować do właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej, a ta, do kadry uzupełniającej korpusu etatowego. a co do tych, którzy nie są wcieleni do stanu oddziału wojska lub zakładu wojskowego, do przełożonej generalnej (wojskowej komendy).

§. 13.

Postępowanie przy innych wypadkach wyjścia z ewidencyi pobytu.

1. Jeżeli gażysta w rezerwie umrze, to ma prowadzący metryki wolne od należytości stemplowej wystawione poświadczenie śmierci, oddać naczelni-

nikowi gminy, który takowe bezzwłocznie politycznej władzy powiatowej, celem doręczenia powiatowej komendzie uzupełniającej okręgu przeszle.

Ostatnia zarządza wykreślenie w protokole ewidencyjnym i przeseła poświadczenie śmierci kadrze uzupełniającej (admiralicyi portu) względnie w drodze generalnej (wojskowej) komendy państwowemu ministerstwu wojny.

Jeżeli zmarły nie był tej powiatowej komendzie uzupełniającej do ewidencyi przekazany, to należy poświadczenie śmierci właściwej ewidencyjnie powiatowej komendzie uzupełniającej, a jeżeli ta nie jest znaną, kadrze uzupełniającej (admiralicyi portu) względnie bezpośrednio państwowemu ministerstwu wojny przesłać, które wykreślenie w protokołach ewidencyjnych powiatowych komend uzupełniających, względnie generalnych (wojskowych) komend, zarządzi.

2. We wszystkich innych wypadkach, w których gażysta w rezerwie w ewidencyi stanu (§. 3) wykreślony zostaje, następuje także wykreślenie go z ewidencyi pobytu, a mianowicie:

a) przy powiatowych komendach uzupełniających na podstawie dziennika roporządzeń (§. 11), a co się tyczy wypadków odejścia nie ogłoszonych w dzienniku rozporządzeń, na podstawie doniesienia kadr uzupełniających, komend generalnych (wojskowych) admiralicyi portu, lub na podstawie nadeszłych dokumentów odejścia;

b) przy kadrach uzupełniających na podstawie rozkazu stanu;

c) przy komendach generalnych (wojskowych) na postawie dziennika ustaw i rozporządzeń lub osobnego zawiadomienia.

d) przy admiralicyi portu w Pola na postawie rozkazu admiralskiego lub osobnego zawiadomienia.

§. 14.

Postępowanie przy przenoszeniu gażystów w rezerwie zostających w czynnej służbie w stosunek nieczynny.

1. Przeniesienie gażystów w rezerwie zostających w czynnej służbie w stosunek nieczynny, zarządza się zasadniczo nie w dzienniku rozporządzeń, lecz osobnemi poleceniami.

2. Gażystom w rezerwie występującym ponownie z czynnej służby, potwierdzi się przepędzony w tejże czas na ostatnim dekrecie przez korpus wojskowy (komendę, lub zakład wojskowy), u której tenże z czynnej służby występuje i zarazem należy wyszczególnić dzień przeniesienia napowrót w stosunek nieczynny.

Gażystom w rezerwie, którzy podczas ich czynnej służby przy rozmaitych oddziałach wojskowych (komendach, zakładach wojskowych) w służbie stali, ma każdy pojedynczy oddział wojska (komenda, zakład wojskowy) czas służby, który u niego przepędził, na dekrecie nominacyjnym poświadczyć.

3. Przybytek do ewidencyi gażystów w rezerwie przeniesionych w stosunek nieczynny następuje:

a) Przy powiatowych komendach uzupełniających, na podstawie listów ewidencyjnych, (§. 7), które im, korpusy etatowe w drodze kadry uzupełniającej, admiralicya portu, a co do osób nie należących do stanu oddziału wojska lub zakładu wojskowego, generalna (wojskowa) komenda, przeszle;

b) przy kadrach uzupełniających na podstawie odpowiedniego rozkazu stanu;

c) przy generalnych (wojskowych) komendach, co do gażystów, których one w ewidencyi mają prowadzić, na podstawie wyciągu z księgi głównej, który oddział rachunkowy intendantury wojskowej dotyczącej wyższej komendy, względnie korpus etatowy, tej generalnej (wojskowej) komendzie przeszle, w której okręgu dotyczący gażysta w rezerwie przebywa;

d) przy admiralicyi portu w Pola na podstawie rozkazu admiralskiego.

III. Rozdział.

Ewidencya według przeznaczenia służbowego w razie wojny.

§. 15.

Prowadzenie ewidencyi według przeznaczenia służbowego w razie wojny.

1. Ewidencyę według przeznaczenia służbowego gażystów w rezerwie prowadzi się:

a) przy powiatowych komendach uzupełniających, co do wszystkich we własnym okręgu uzupełniającym do ewidencyi przekazanych, w protokołach ewidencyjnych (§. 6 p. 1 *a*);

b) przy oddziałach wojska i zakładach wojskowych co do tych, którzy we własnym etacie w księdze głównej przychodzą i tych gażystów w rezerwie, którzy do pełnienia służby w razie wojny są przeznaczeni, w listach przydzielenia (listy rangi i przydzielenia) oprócz tego co do tych, którzy we własnym etacie księgi głównej przychodzą, w protokołach ewidencyjnych kadry uzupełniającej (§. 6 punkt 1 *b*);

c) przy generalnych (wojskowych) komendach co do gażystów w rezerwie, którzy w podległym im (ściślejszym) okręgu do ewidencyi są przekazani i nie należą do etatu oddziału wojska lub zakładu wojskowego, w protokołach ewidencyjnych (§. 6 punkt 1 *c*);

d) przy admiralicyi portu w Pola co do tych, którzy w stanie księgi głównej marynarki wojennej się znajdują — w protokołach ewidencyjnych (§. 6 punkt 1 *d*).

2. Utrzymywanie w ewidencyi według przeznaczenia służbowego w razie wojny, odbywa się przy generalnych (wojskowych) komendach i przy admiralicyi portu, na podstawie wskazówek państwowego ministerstwa wojny przy powiatowych komendach uzupełniających, na podstawie uwiadomienia od generalnych (wojskowych) komend oddziałów wojska i zakładów wojskowych, następnie admiralicyi portu.

3. W protokołach ewidencyjnych, następnie w listach przydzielenia (listy rangi i przydzielenia) należy dalej nadmienić:

a) Przyznane na podstawie §. 26 ustawy wojskowej na przeciąg jednoroczny t. j. do końca Marca najbliższego roku, następnie do 15 względnie 26 dnia mobilizacyi pozostawienie na posadzie;

b) orzeczenia komisyi rozpoznawczej wojskowej opiewające „tymczasowo do służby niezdatny“.

W obu wypadkach następuje zawiadomienie, korpusu etatowego, generalne (wojskowe) komendy i admiralicyi portu, przez państwowe Ministerstwo wojny.

4. Co do tych oficerów w rezerwie, stanu żołnierskiego, którzy od c. k. państwowego ministerstwa wojny, lub której generalnej (wojskowej) komendy, osobne przeznaczenie służbowe w wypadku mobilizacyi otrzymali, należy zmiany stałego miejsca pobytu, lub inne, które mają wpływ na przeznaczenie służbowe w razie wojny, ze strony korpusu etatowego, od wypadku do wypadku przełożonej, względnie tej generalnej (wojskowej) komendzie donosić, która wydała postanowienie co do przeznaczenia służbowego.

Komendy generalne (wojskowe) mają te daty w miesięcznym wykazie zmian dla państwowego ministerstwa wojny wpisywać.

§. 16.

Zawiadomienie gażystów w rezerwie o ich przeznaczeniu służbowem w razie wojny.

1. Zawiadomienie w kraju przebywających gażystów w rezerwie o ich przeznaczeniu służbowem w razie wojny następuje ze strony powiatowej komendy uzupełniającej, na podstawie zawiadomienia generalnych (wojskowych) komend, oddziałów wojska i zakładów wojskowych, następnie admiralicyi portu za pomocą karty przeznaczenia służbowego podług wzoru 3. wzór 3

2. Za granicą stale przebywający gażyści w rezerwie, otrzymują kartę przeznaczenia służbowego podług wzoru 4 od państwowego ministerstwa wzór 4. wojny.

W tym celu mają właściwe ewidencyjne powiatowe komendy uzupełwzór 5. niające wykazy podług wzoru 5 wśród zwykłych okoliczności do 20 każdego miesiąca, bezpośrednio państwowemu ministerstwu wojny nadsełać.

3. Przy zmianach w przeznaczeniu służbowem w razie wojny, lub zmianie miejsca wstąpienia do czynnej służby, należy kartę przeznaczenia zawsze odnowić, gdy przeciwnie dotychczasową odebrać i zniszczyć.

Korpusy etatowe mają podług tego także w wypadku zmiany garnizonu właściwą ewidencyjną powiatową komendę uzupełniającą, o zmianie miejsca wstąpienia do czynnej służby zawiadomić.

Gażyści w rezerwie, którzy z zagranicy powracają do kraju i tu stały pobyt obierają, otrzymują od właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej kartę przeznaczenia służbowego podług wzoru 3 — kartę przeznaczenia służbowego, którą państwowe ministerstwo wojny wydało, należy odesłać do powiatowej komendy uzupełniającej, która ma ją zniszczyć.

4. Gażyści w rezerwie, którzy w myśl §. 26 ustawy wojskowej, od wstąpienia do czynnej służby w wypadku mobilizacyi uwolnieni zostali, lub którzy „na teraz“ do służby za „niezdatnych uznani zostali“ nie otrzymują karty przeznaczenia służbowego.

Takowych zawiadamia o dotyczącem rozporządzeniu korpus etatowy, względnie generalna (wojskowa) komenda, lub admiralicya portu, w drodze właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej, za pomocą odpowiedniego rozkazu.

Przy tych gażystach w rezerwie, którzy do 15 względnie 26 dnia mobilizacyi na ich posadach pozostać mają, należy to w rubryce „Uwaga“ w karcie przeznaczenia służbowego uwidocznić.

§. 17.

Powołanie w wypadku mobilizacyi.

1. W wypadku ogólnej mobilizacyi następuje wstąpienie do czynnej służby na podstawie legalnego obwieszczenia o zarządzonej ogólnej mobilizacyi. Formą legalną tego obwieszczenia, jest ogłoszenie władzy politycznej o zarządzonej przez Jego ces. i król. Apostolską Mość ogólnej mobilizacyi siły zbrojnej.

Tylko ci gażyści w rezerwie, którzy stosownie do ich karty przeznaczenia służbowego, mają wyczekiwać powołania w miejscu swego pobytu, mają być osobną kartą powoławczą (punkt 2) względnie telegraficznie zawezwani.

2. Przy tylko częściowej mobilizacyi, następuje powołanie zawsze, a mianowicie bez różnicy pobytu, czy w państwie czy za granicą, za pomocą
wzór 6. karty powoławczej (wzór 6.)

Te karty powoławcze mają wystawić właściwe ewidencyjne powiatowe komendy uzupełniające, na podstawie konsygnacyi powoławczych (wzór 7) które od korpusu etatowego, admiralicyi portu w Pola, a co do tych gażystów w rezerwie, którzy nie należą do etatu wojska lub zakładu wojskowego, od dotyczącej generalnej (wojskowej) komendy, otrzymały. wzór 7

Jeżeli się oddział wojska nie znajduje w miejscu pobytu swej kadry uzupełniającej, to ma konsygnacye powoławcze ta ostatnia, podług telegraficznych wskazówek komendanta oddziału wojska, wystawić, i właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej bezpośrednio przesłać.

Te wskazówki mają się jednak ograniczyć na podaniu, czy i jakie zmiany w przydzieleniu do służby w wojnie, nastąpiły.

Doręczenie kart powoławczych następuje bezpośrednio gażystom w rezerwie, ewentualnie za pośrednictwem innych osób (§. 29.)

Dla gażystów w rezerwie stale za granicą przebywających, ma właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca, karty powoławcze państwowemu ministerstwu wojny celem doręczenia ich w drodze c. i k władz reprezentacyjnych, bezpośrednio przesłać.

Ostatnie mają dozierać, by powołani bezzwłocznie wstąpili do czynnej służby, zwlekających, przy zwróceniu uwagi ich na skutki zaniedbania, do natychmiastowego odjazdu do monarchii zawezwać, a gdzie istnieje w tym względzie międzynarodowy układ, także zmusić do tego. Nastąpione zawiadomienia należy za pomocą dodatku do wykazu zmian uwidocznić.

3. Gażystów w rezerwie, którzy zgłosili się do służby czynnej, jako niezdatni do służby, nie należy aktywować, lecz przed tem stosownie do orzeczenia lekarskiego poddać kuracyi lub superarbitrować.

IV. Rozdział.

O raportach głównych.

§. 18.

Cel głównych raportów, czas i miejsce ich odbywania.

1) Prawnem kontrolnem zgromadzeniem dla gażystów w rezerwie jest raport główny, który ma się co roku odbywać.

2. Raport główny odbywa się na dniu 4. Listopada każdego roku i rozpoczyna się o 9tej godzinie przed południem. Jeżeli na ten dzień przypada niedziela, to odbywa się raport główny na dniu 5. Listopada.

3. Raport główny odbywa się zasadniczo w powiatowych stacyach uzupełniających, w lokalnościach dosyć obszernych, i charakterowi zgromadzenia oficerskiego odpowiednich.

W tych powiatowych stacyach uzupełniających, w których raport główny nie w lokalu powiatowej komendy uzupełniającej, lub gdzie tenże w kilku, co do przestrzeni daleko od siebie odległych lokalnościach się odbywa, ma powiatowa komenda uzupełniająca gażystów w rezerwie o lokalnościach w których raport z nimi się odbędzie, zawiadomić.

§. 19.

Obowiązek do jawienia się przy raporcie głównym.

Każdy gażysta w rezerwie, który w tym samym roku ani w służbie czynnej nie był, ani ćwiczenia w broni (w służbie) nie odbył, jest zobowiązany, nie oczekując rozkazu powołującego, przy raporcie głównym się jawić.

2. Od tego obowiązku są wyjęci:

a) Ci którzy na podstawie kompetentnego zezwolenia do odbywania podróży morskich (matrykuły) w długą podróż odpłynęli;

b) ci którzy co do szarży i rangi wyżej stoją, niż trzymający raport główny komendant powiatowej władzy uzupełniającej (oddziału wojska);

c) ci którzy w drodze komisyi rozpoznawczej wojskowej za czasowo niezdatnych do służby uznani zostali, następnie ci, co do których wdrożone jest postępowanie honorowe lub karne;

3. Gażyści w rezerwie mają zasadniczo przy ich właściwych ewidencyjnych powiatowych komendach uzupełniających przy raporcie głównym się znajdować.

Gażystom w rezerwie jednak którzy po państwie podróżują, lub w ogóle w ich miejscu pobytu czasowo nie są obecni, wolno uczestniczyć przy raporcie głównym tej powiatowej komendy uzupełniającej, która jest najbliżej ich czasowego miejsca pobytu. Ci gażyści mają jednak właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej w czas donieść, do której powiatowej komendy uzupełniającej do raportu głównego się zjawią.

4. Tym gażystom w rezerwie, którzy z powodu znacznego oddalenia od stacyi właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej do znaczniejszych wydatków na koszta podróży zmuszeni by byli, może ostatnia przyznać wyjątkowo prawo jawienia się do głównego raportu przy innej nieco bliżej położonej powiatowej komendzie uzupełniającej, lub u oficera odbywającego zebrania kontrolne dla szeregowców. Prośbę o przyznanie tego prawa należy do właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej najdalej do 15. Października wnieść.

5. Gażyści w rezerwie, mają koszta podróży do miejsca odbywania raportu głównego sami ponosić, a nie mogą żądać od skarbu wojskowego żadnego za to wynagrodzenia.

§. 20.

Uwolnienie.

Właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca, może od jawienia się przy głównym raporcie uwolnić:

a) Tych, którzy za granicą stale przebywają, jeśli ich podania dotyczące są widymowane przez c. k. władze reprezentacyjne;

b) chorych, na podstawie świadectwa lekarskiego, wystawionego lub potwierdzonego ile możności przez dyplomowanego lekarza wojskowego;

c) duszpasterzy wojskowych w rezerwie, którzy są zajęci jako katecheci w publicznych lub równouprawnionych z publicznymi zakładach naukowych, do których także i szkoły ludowe się liczą, następnie kapłani, którzy są tylko sami przy urzędach parafialnych, jeżeli ich przełożona władza o to prosi;

d) lekarze i aptekarze, jeśli są w gminie tylko jedyni, a ta gmina jest od powiatowych komend uzupełniających i od miejscowości gdzie odbywają się zebrania kontrolne dla szeregowców, odległą, na przedstawienie politycznej władzy powiatowej;

Z resztą mogą być uwolnienia od raportu głównego dozwolone tylko:

e) z powodu ciężkiej choroby lub wypadku śmierci w kole rodzinnym (rodzina w ścisłem znaczeniu);

f) z powodu podróży za interesami za granicę, które z powodu grożącego niebezpieczeństwa nie dozwalają zwłoki, i

g) w innych nagłych wypadkach, jeżeli przyczyny zasługujące na uwolnienie są udowodnione.

Zasadniczo mają być podania o uwolnieniu najpóźniej do 1. Października do właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej wniesione.

2. Wypadki *b) e) f)* i *g)* nie pociągają za sobą zupełnego uwolnienia od tego obowiązku lecz tylko odwleczenie do raportu dodatkowego (§. 23.) lub na niezbędnie potrzebny dłuższy przeciąg czasu, dla tego też należy w podaniach o uwolnienie, przewidziane trwanie przeszkody naprowadzić.

Z rezolucyą na podanie należy obowiązek nałożyć, że uzyskujący uwolnienie ma donieść o ustaniu przeszkody właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej lub nieustanie przeszkody najdalej w ciągu trzech miesięcy w taki sam sposób jak w podaniu o uwolnienie, udowodnić.

3. Przy istnieniu okoliczności godnych uwzględnienia, może powiatowa komenda uzupełniająca na dodatkową trzymiesięczną zwłokę zezwolić, a jeśli po upływie tego drugiego terminu przeszkoda dalej istnieje, wyrzec stanowcze uwolnienie za rok miniony.

4. Do podania o zupełne uwolnienie od raportu głównego ma dotyczący gażysta w rezerwie całkowicie wypełniony „Arkusz stosunków osobistych“ (§. 21.) dołączyć.

§. 21.

Umundurowanie, przedłożenie arkusza stosunków osobistych i innych podręczników ewidencyjnych.

1. Do raportu głównego mają się gażyści w rezerwie jawić, a mianowicie:

a) Oficerowie, audytorowie, lekarze wojskowi, rachmistrze wojskowi i urzędnicy wojskowi w przepisanem paradnem zimowem umundurowaniu z rozpiętym płaszczem, należący do marynarki bez różnicy grupy etatowej w wielkim mundurze służbowym, z przywieszonym, względnie rozpiętym płaszczem.

Lekarze mają przynieść ze sobą podług przepisu wypakowaną torbę skurzaną i naramiennik.

b) duszpasterze wojskowi w sukniach kapłańskich, jakie nakazują przepisy dyecezyalne lub zakonne;

2. Do przejrzenia należy z sobą przynieść:

wzór 8. *a)* Wypełniony „wykaz stosunków osobistych“ (wzór 8*);

b) ostatni dekret nominacyjny;

c) kartę przeznaczenia służbowego w razie wojny.

§. 22.

Postępowanie przy odbywaniu raportu głównego.

1. Raport główny ze wszystkiemi swemi czynnościami urzędowemi i osobistemi meldowaniami nie powinien dłużej jak jednodniowej obecności stron interesowanych wymagać.

Roport główny odbywa zasadniczo przełożony powiatowej komendy uuzupełniającej przy współudziale kapitana przydzielonego do batalionu kadry uzupełniającej i oficera przydzielonego do powiatowej komendy uzupełniającej.

2. W miejscach czynności urzędowych komend generalnych (wojskowych) mogą jeżeli zachodzi potrzeba odbycia raportu głównego w czas. na

---

*) Na wykazy stosunków osobistych należy używać drukowanych blankietów, które dostać można w c. k. nadwornej drukarni lub w komisie w księgarniach.

wniosek powiatowej komendy uzupełniającej, także samoistni komendanci oddziałów do odbycia raportu głównego być przeznaczeni, przyczem należy uwzględnić, że takim komendantom oddziałów oficerowie rezerwowi tylko ich własnego gatunku wojska przeznaczeni być mogą.

O ile do raportu głównego lekarze wojskowi i urzędnicy wojskowi w rezerwie się jawią, mają być przy raporcie głównym lekarz wojskowy względnie ile możności urzędnik intendantury, jako doradcy obecni.

3. W powiecie uzupełniającym tyrolski pułk strzelców imienia Cesarza Franciszka Józefa, ma wojskowa komenda z powodu znacznego jego obszaru co do przestrzeni, odbycie raportu głównego dla okręgów politycznych powiatów odleglejszych, na pojedynczych komendantów tamże dyslokowanych oddziałów wojska przenieść, a powiatowa komenda uzupełniająca ma stosownie do tego zawiadomić pisemnie gażystów w rezerwie.

4. Do głównego raportu mają powiatowe komendy uzupełniające regestra imienne podług wzoru 9 przygotować. W tych wypadkach, w których raport główny odbywają także delegowani komendanci oddziałów wojsk, ma im powiatowa komenda uzupełniająca rejestra imienne z potrzebnymi załącznikami przesłać. wzór 9

5. Trzymający raport główny komendant, ma otworzyć takowy krótkiem przemówieniem. Następnie — opró z szczególnych obwieszczeń, które państwowe ministerstwo wojny każdocześnie nakazuje — oznajmić, względnie przypomnąć co następuje:

a) Istotne zmiany, które od ostatniego raportu głównego, głównie w wojskowości, a osobliwie w pojedynczych regulaminach, przypisach służbowych i w instrukcyach zaszły;

b) zasadnicze postanowienia co do osobistych obowiązków gażystów w rezerwie przy szczególnem nadmienieniu §, 1 aliney 3 przepisu o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów.

c) najczęściej zdarzające się trudności w korespondencyach służbowych z gażystami w rezerwie;

d) wezwanie do oficerów w rezerwie, by się meldowali do służby jako oficerowie ordynansowi w razie mobilizacyi;

e) wymienienie tych gażystów w rezerwie, którzy z dnia 31. Grudnia b. r. do milicyi krajowej przeniesieni zostaną;

f) zaproszenie gażystów w rezerwie do przystąpienia na członków do wojskowego stowarzyszenia naukowego w ich miejscu pobytu się znajdującego.

6. Następnie rozpoczyna się pojedyncze wywoływanie w porządku rejestru imiennego. Gażyści w rezerwie, którzy nie przynależą z ewidencyą do własnej powiatowej komendy uzupełniającej, a którzy przy raporcie głównym się jawią, mają być dopiero w lokalnościach, gdzie się raport odbywa, do osobnego rejestru imiennego zapisani.

Każdy wywołany ma dekret nominacyjny i kartę przeznaczenia służbowego okazać, a wypełniony wykaz stosunków osobistych oddać.

Ewentualnie obecni doradcy, mają także lekarzy wojskowych i urzędników wojskowych odpowiednio poinformować.

Podania lub zażalenia, które stoją w związku z wojskowym stosunkiem służbowym, będą przyjmowane i ile możności natychmiast załatwiane.

O ile gażyści w rezerwie meldują się jako niezdolni do służby wojennej, należy ich w myśl §. 36 tychże postanowień pouczyć dla zastosowania się do przepisów wiodących do ich superarbitrowania.

Od tych lekarzy wojskowych i urzędników oddziału weterynaryi wojskowej, którzy jeszcze przysięgi służbowej nie złożyli, należy takową odebrać, dla tego ma korpus etatowy w tym celu do ewidencyjnej właściwej powiatowej komendy uzupełniającej w czas podanie wnieść.

Niewłaściwości lub inne spostrzeżenia, osobliwie co do regulaminem przepisanego umundurowania wojskowego, należy, jeżeli natychmiast nie mogą być usunięte, w rejestrach imiennych uwidocznić.

Przy znacznej liczbie obecnych, należy dozwolić, żeby wywołani bezpośrednio po ich zwizytowaniu się oddalili.

7. Tych, którzy się później zjawili, należy przy końcu urzędowania wywołać, i o ile spóźnienie nie może być gruntownie usprawiedliwionem, jawiącego się do raportu głównego, natychmiast do raportu dodatkowego przeznaczyć. (§. 23.)

8. Wojskowi komendanci stacyi mają oznaczyć godzinę, o której gażyści w rezerwie po raporcie głównym swe osobiste doniesienia tym komendantom, do których należy przyjmowanie takich doniesień, w miejscu, uczynić mają. Tę godzinę należy przy raporcie głównym podać do wiadomości.

§. 23.

Raport dodatkowy.

1. Dla tych gażystów w rezerwie, którzy z jakiegokolwiekbądź powodu nie mogli brać udziału przy raporcie głównym, odbywa się raport dodatkowy na dniu 14. Listopada każdego roku o godzinie 9 rano, a mianowicie tylko przy powiatowych komendach uzupełniających.

2. Do tego raportu dodatkowego mają się jawić:

a) Ci gażyści w rezerwie, którzy w myśl §. 20 nie zostali zupełnie od raportu głównego uwolnieni, a do raportu dodatkowego przeznaczeni zostali;

b) ci gażyści w rezerwie, którzy z powodu nieprzewidzianych usprawiedliwiających przyczyn, byli przeszkodzeni w jawieniu się do raportu głównego.

c) ci gażyści w rezerwie, którzy o oznaczonej godzinie przy raporcie głównym się nie jawili, i dla tego do raportu dodatkowego przeznaczeni zostali (§. 22.)

3. Ci, którzy się także i przy tym dodatkowym raporcie nie jawili, będą kartą powoławczą (wzór 6) do osobnego raportu dodatkowego powołani, który odbywa się przy właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej w ciągu trzech tygodni.

4. Ogólne postanowienia §§. 21 i 22 obowiązują także przy raportach dodatkowych.

Przeciw tym gażystom w rezerwie, którzy przy raporcie głównym (dodatkowym) nie jawili się bez uniewinniającego usprawiedliwienia się, należy postąpić podług § 43 tychże postanowień.

§. 24.

Przeprowadzenie wyników raportu głównego (dodatkowego.)

1. Na podstawie rejestru imiennego i wykazów stosunków osobistych przekazanych do ewidencyi we własnym okręgu uzupełniającym gażystów w rezerwie, zarządza powiatowa komenda uzupełniająca uwagi i inne potrzebne sprostowania w protokole ewidencyjnym. Wykazy stosunków osobistych należy następnie przy równoczesnem oznajmieniu potrzebnych niektórych dat, korpusom etatowym, względnie komendom generalnym (wojskowym) i admiralicyi portu przesłać.

Co do gażystów w rezerwie przekazanych do ewidencyi innym powiatowym komendom uzupłniającym, następuje przesyłka wykazów stosunków osobistych i wspomnianych dat, najpierw dotyczącym powiatowym komendom uzupełniającym, a gdy te uzupełniły własne protokoła ewidencyjne, korpusom etatowym, względnie komendom generalnym (wojskowym) i admiralicyi portu.

Wystawioną pisemnie przysięgę służbową, którą lekarze wojskowi i urzędnicy oddziału weterynaryi złożyli (§. 22 punkt 6) należy państwowemu ministerstwu wojny bezpośrednio przedłożyć.

2. Kierownik kontrolnych zebrań szeregowców, który odbył raport główny z gażystami w rezerwie, przesyła wykazy stosunków osobistych i inne podręczniki, podając niektóre szczególne daty do wiadomości, ich przełożonej powiatowej komendzie uzupełniającej.

V. Rozdział.

O peryodycznych ćwiczeniach w broni i w służbie.

§. 25.

Obowiązek do odbycia tychże.

1. Gażyści w rezerwie winni, z wyjątkiem duszpasterzy wojskowych podczas trwania ich obowiązkowej służby w rezerwie, brać udział w trzech ćwiczeniach w broni (w służbie) trwających każdym razem przez przeciąg najdłuższy cztero-tygodniowy.

Każde powołanie do czynnej służby liczy się za jedno ćwiczenie w broni (w służbie.)

Również może jedna za zezwoleniem państwowego ministerstwa wojny dobrowolnie odbyta czynna służba, jeżeli przeciąg takowej trwa najmniej cztery tygodni, jako jedno ćwiczenie w broni (w służbie) być policzoną.

2. W każdym roku należy gażystów drugiego, czwartego i szóstego kursu rocznego rezerwy do ćwiczeń w broni (w służbie) powołać.

Gażyści w rezerwie, którzy przez dłuższe zwlekanie jednorocznej służby wojskowej, krótszą niż siedmioletnią służbę w rezerwie odbyć mają, mają te trzy ćwiczenia, o ile to jest możliwem, z ich kursami rocznymi rezerwy, te zaś ćwiczenia, które w taki sposób przez skrócony obowiązek służby w rezerwie odpadają, podczas reszty lat obowiązkowej służby w rezerwie odbyć.

W którym więc roku ci oficerowie rezerwowi (z wyjątkiem należących do pociągów wojskowych) ćwiczenie w broni dodatkowo odbyć mają, postanawia ich korpus etatowy, który także co do odbytych ćwiczeń w broni osobną ewidencyą ma prowadzić. Co do oficerów pociągów wojskowych i innych do ćwiczenia służbowego zobowiązanych gażystów w rezerwie, wydaje wyżej wspomniane postanowienia państwowe ministerstwo wojny.

3. Peryodyczne trzy ćwiczenia mają odbyć:

a) Oficerowie w rezerwie należący do stanu żołnierskiego, z wyjątkiem należących do artyleryi i pociągów wojskowych, pierwsze i drugie ćwiczenie w broni zasadniczo w czasie ćwiczeń w kompanii (szwadronie) — trzecie ćwiczenie w broni na wniosek komendanta korpusu etatowego, ewentualnie w późniejszym peryodzie manewr.

Ćwiczenie w broni należy ile możności przy takich oddziałach wojska odbywać, przy których także równocześnie .ćwiczenia w broni z rezerwistami się nie odbywają.

b) Oficerowie w rezerwie artyleryi polowej i fortecznej w tym czasie, w którym odbywają się ćwiczenia w strzelaniu ostrymi nabojami;
c) oficerowie wojskowych pociągów w jesieni w czasie ćwiczeń furgonów;
d) inni gażyści w rezerwie w czasie, który oznaczy państwowe ministerstwo wojny.

§. 26.

Uwolnienia.

1. Od peryodycznych ćwiczeń w broni (w służbie) mogą być uwolnieni
a) Chorzy, na podstawie świadectwa lekarskiego, wystawionego lub potwierdzonego przez ile możności dyplomowanego lekarza wojskowego;
b) tacy gażyści w rezerwie, których nieobecność w domu nawet na krótki czas ćwiczenia jest niemożliwą, dla stwierdzonych przez władzę powiatową polityczną, stosunków familijnych, zasługujących na szczególne uwzględnienie;
c) stale za granicą przebywający, jeżeli ich podróż aż do najbliżej stacyonowanego oddziału wojska ich broni (zakładu wojskowego) tylko z wielkim nakładem czasu i kosztów uskutecznić by się dała, a prośbę o uwolnienie c. i k. władza reprezentacyjna potwierdziła;
d) lekarze, umieszczeni przy publicznych zakładach leczniczych, jeżeli ich niezbędność nawet na krótki czas ćwiczenia służbowego przez dyrektora (kierownika) zakładu, potwierdzoną zostanie, następnie lekarze i aptekarze, jeżeli są jedyni w gminach, na podanie politycznej władzy powiatowej;
e) Profesorowie, docenci, suplenci, asystenci i prefekci, dalej inni piastujący urząd w podobnym charakterze w zawodzie nauczycielskim przy zakładach naukowych publicznych, lub którym przyznano charakter publiczny, jeżeli poświadczeniem przełożonej władzy naukowej (rektora, dyrektora, dziekana) dowiodą, że podczas roku szkolnego są na swych posadach niezbędnymi. Do tego poświadczenia należy także dodać, w jakim czasie ferye szkolne przypadają;
f) uczący się na wprzód wymienionych zakładach, jeżeli również poświadczeniem przełożonej władzy naukowej (rektora, dyrektora, dziekana) tak swój charakter, jako uczący się, jak i okoliczność, że studyów swych w roku bieżącym nie kończą, również jak i oznaczony czas feryi przytoczą;
g) uczący się na takich zakładach, jeżeli są na ostatnim roku swych studyów, na podstawie dotyczącego poświadczenia;

Zresztą może być uwolnienie od peryodycznego ćwiczenia tylko w nadzwyczajnych wypadkach udzielonem, jak n. p. przy nagłych i dłuższych podróżach za granicę za interesami lub przy podróżach morskich; konieczność tego musi jednak polityczna władza powiatowa poświadczyć.

2. Wszystkie takie podania o uwolnienie należy zasadniczo 14 dni przed rozpoczęciem ćwiczenia u właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej przy dołączeniu karty powoławczej i ewentualnie otrzymanej marszruty (§. 27.) wnieść.

Na podania o uwolnienie rozstrzyga generalna (wojskowa) komenda, względnie admiralicya portu w Pola.

Przy rozstrzygnięciu należy wziąść na uwagę, tak pozostały czas obowiązkowej służby w rezerwie, jak i liczbę pozostałych do odbycia ćwiczeń.

3. Opuszczone ćwiczenie należy w wypadkach uwolnienia podług punktu 1. *e* i *f*, w czasie feryi, zaś we wszystkich innych wypadkach podług postanowień zawartych w §. 25. punkt 3. dodatkowo odbyć.

Uwolnienia od dodatkowo odbyć się mającego ćwiczenia w broni (w służbie) mogą generalne, (wojskowe) komendy, względnie admiralicya portu tylko wtedy udzielić, jeżeli prośba o takowe opiera się na tytule wyrzeczonym w punkcie 1. pod *a*, *b*, *c*, lub *d*.

Uwolnieni według punktu 1 *c*, mają ćwiczenie w broni (w służbie) w najbliższym roku dodatkowo odbyć, ewentualnie prosić o nowe uwolnienie.

§. 27.

Powołanie.

1. Corocznie po nastąpionem obwieszczeniu ogólnych postanowień przeprowadzenia ćwiczeń w broni, dla rezerwy, mają korpusy etatowe, względnie komenda żołnierzy pełniących służbę sanitarną natychmiast tych oficerów w rezerwie, którzy są zobowiązani do ćwiczeń w broni, wykazem
wzór 10. (wzór 10) ewidencyjne powiatowe komendy uzupełniające zawiadomić, a co do tych, którzy do normalnie obowiązkowych lat rezerwy nie należą, przyczynę powołania z naciskiem podnieść.

Komendanci pułków inżynieryi i pociągów wojskowych, pułku pionierów i żołnierzy sanitarną służbę pełniących, mają w rubryce 5 wyż nadmienionych wykazów postawić wniosek, przy których poddziałach mają oficerowie w rezerwie odbyć ćwiczenie w broni.

Gażyści w rezerwie, którzy w drodze nadkomisyi rozpoznawczej wojskowej uznani zostali za czasowo do służby niezdatnych, następnie ci, względem których jest postępowanie honorowe lub sądowe dochodzenie karne w toku, nie mają być do ćwiczeń w broni (w służbie) powoływani.

2. Powiatowe komendy uzupełniające mają te wykazy porównać z protokołami ewidencyjnymi, rubrykę: „miejsce pobytu“ stosownie do dat za-

siągniętych w ostatnim czasie sprostować, a po wynotowaniu tych, którzy mają być powołani, wykazy generalnej (wojskowej) komendzie, przedłożyć.

Ta dzieli tych, którzy mają być powołani, na pewne okręgi czasu, przyczem ma wziąść na uwagę ich miejsce pobytu, następnie przynależność etatową i wiadomości językowe. Podział na oddziały wojska, ma się opierać na pewnym stosunku.

Generalna (wojskowa) komenda, zawiadamia o tem tak oddziały wojsk. do których oni mają wstąpić, jak i powiatowe komendy uzupełniające.

Ostatnie mają powołanie oficerów w rezerwie bez względu na peryod ćwiczeń natychmiast po otrzymaniu wskazówek od c. k. generalnej (wojskowej) komendy, za pomocą kart powołujących (wzór 6) bezpośrednio uskutecznić.

3. Jeżeli mający być powołani poza obrębem ich właściwego ewidencyjnego okręgu uzupełniającego czasowo pobyt obrali, należy do właściwej ewidencyjnej generalnej (wojskowej) komendy, celem przydzielenia ich do innego oddziału wojska, który do ich czasowego miejsca pobytu bliżej leży, według okoliczności w porozumieniu z inną generalną (wojskową) komendą, co potrzeba zarządzić, względnie dotyczącą prośbę rozstrzygnąć.

4. Jeżeli powołany zawezwany zostanie w formie rozkazu, by celem odbycia ćwiczenia w broni opuścił obszar tego okręgu uzupełniającego, w którym stale przebywa, lub gdy oficer w rezerwie przebywający za granicą, otrzyma polecenie, by odbył ćwiczenie w broni w innym, a nie najbliższym do jego obecnego miejsca pobytu położonym okręgu uzupełniającym, to ma mu powiatowa komenda uzupełniająca z kartą powoławczą przesłać także marszrutę.

Postanowienia zawarte w §. 30 punkt 5 tyczące się doniesienia o dniu odejścia z miejsca pobytu i dotyczącego potwierdzenia na marszrucie, obowiązuje także gażystów w rezerwie, którzy do ćwiczeń w broni (w służbie) wstąpili.

5. Względem pociągnięcia gażystów w rezerwie nie należących do stanu żołnierskiego, do peryodycznych ćwiczeń służbowych, wyda państwowe ministerstwo wojny osobne wskazówki.

Przy przeprowadzeniu ich powołania należy w równy sposób postępować, jak postanowiono przy oficerach w rezerwie stanu żołnierskiego.

5. Przy powoływaniu gażystów w rezerwie marynarki wojennej do ćwiczeń w broni (w służbie) obowiązują polecenia. które powiatowe komendy uzupełniające otrzymują od admiralicyi portu.

7. Należy z całą surowością dbać o to, by powołani w pewnej liczbie i najpunktualniej wstąpili do służby.

Przeciw tym gażystom w rezerwie, którzy bez usprawiedliwienia się później się zgłosili do służby, lub którym dla ich winy karty powoławcze wczas nie doręczono, należy postąpić według postanowień zawartych w §. 43.

Przy każdem spóźnionem wstąpieniu do ćwiczeń peryodycznych należy czas zaniedbany dodatkowo wynagrodzić.

Jeżeli długi przeciąg czasu ćwiczeń już upłynął lub nawet czas ćwiczeń minął, należy dotyczącego zobowiązać do odbycia tychże lub zaraz, lub w najbliższym peryodzie ćwiczeń.

8. Prośby o wyjątkowe przedłużenie terminu do odbycia ćwiczeń w broni (w służbie) rozstrzyga ta generalna (wojskowa) komenda, która ułożyła podział mających się powołać na pewne okresy czasu.

Postanowienia zawarte w §. 25 punkt 3 i w §. 26 punkt 2 obowiązują i tu.

§. 28.

Inne postanowienia.

1. Przy sposobności głównego raportu, który odbywa się podczas trwania peryodycznych ćwiczeń, należy także z gażystami w rezerwie, którzy wstąpili do służby, w §. 22 zawarte czynności odbyć.

Również należy im, ich wojskowe obowiązki w stosunku nieczynnym podczas trwania ćwiczeń na pamięć przywołać, a gdyby do szczególnej służby w razie wojny przeznaczeni lub zanotowani byli, należy ich w tej poinformować, ewentualnie dołożyć możliwych starań, by ich o niej pouczono, w reszcie należy zbadać, czy posiadają przepisane §fem 32 książki służbowe i przepisy i czy prowadzą je w ewidencyi.

2. Względem gażystów w rezerwie, którzy nie odbywają ćwiczenia przy korpusie, do którego etatu z ewidencyą należą, lecz tylko jako przydzieleni, mają komendanci dotyczących korpusów (naczelnicy władz. zakładów wojskowych) listy kwalifikacyjne i wyciągi z protokołów karnych zażądać bezpośrednio od korpusów, w których etacie w ewidencyi są prowadzeni względnie komend generalnych (wojskowych).

Po ukończeniu ćwiczeń w broni (w służbie) należy wraz z wspomnianemi dokumentami, które mają być zwrócene, uzupełnienia do list kwalifikacyjnych, do korpusów, w etacie których w ewidencyi są prowadzeni, względnie do komend generalnych (wojskowych), wykazy zaś stosunków osobistych, które gażyści w rezerwie sami wystawili, właściwym ewidencyjnym powiatowym komendom uzupełniającym, przesłać. W wspomnianych uzupełnieniach należy uwidocznić nie tylko skreślenie dotyczącego w czasie odbywanych ćwiczeń w broni (w służbie) we wszystkich dotyczących rubrykach listy kwalifikacyjnej, lecz także wszystkie inne w osobistych stosunkach spostrzeżone zmiany, nie zgadzające się z ostatnią listą kwalifikacyjną.

Te uzupełnienia służą korpusom, do stanu których dotyczący należą, do pomocy przy wystawianiu, względnie zamknięciu list kwalifikacyjnych przy końcu roku.

3. Komendanci oddziałów wojska (przełożeni urzędów lub zakładów wojskowych), przy których gażyści w rezerwie ćwiczenie w broni (w służbie) odbyli, mają to odbycie na ich ostatnim dekrecie nominacyjnym, poświadczyć.

W protokołach ewidencyjnych i listach księgi głównej, należy ćwiczenie w broni (w służbie) uwidocznić.

Komendanci pułków inżynieryi, mają do 10 października każdego roku wykazy oficerów, którzy odbyli ćwiczenie w broni, przy zdaniu sprawy o ich uzdolnieniu państwowemu ministerstwu wojny przedkładać.

VI. Rozdział.

O wojskowo-służbowych i osobistych stosunkach gażystów w rezerwie.

§. 29.

Podrzędność.

1. Gażyści w rezerwie są co do wszystkich ograniczeń, które są w ustawie wojskowej uzasadnione, a do prowadzenia ewidencyi konieczne, podlegli właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej bezpośrednio, w dalszej linii generalnym, (wojskowym) komendom, względnie admiralicyi portu i państwowemu ministerstwu wojny.

2. Podania, prośby i zażalenia w wojskowych sprawach służbowych gażystów w rezerwie należy do tej władzy wojskowej (komendy, zakładu wojskowego) stylizować, której przysługuje prawo rozstrzygania o nich. Wszystkie podania, prośby i t. d. należy jednak wnosić u właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej (patrz wzór 11). wzór 11.

Powiatowa komenda uzupełniająca postąpi z wniesionemi podaniami i t. d. we własnym zakresie działania samoistnie, lub przeszle je po przejrzeniu, ewentualnie przez indorsat dotyczącej władzy (komendzie, zakładowi wojskowemu).

Niedokładnie, lub wbrew przepisom ułożone takie podania, ma już powiatowa komenda uzupełniająca wraz z objaśniającemi wskazówkami zwrócić.

Względem podań do Tronu zwraca się uwagę na punkt 80 regulaminu służbowego dla c. k. wojska I. część, względnie na punkt 86 regulaminu służbowego dla c. k. marynarki wojennej I. część.

Załatwienie rozkazów wojskowych, ma w jak najkrótszym terminie nastąpić, gdyby to jednak było niemożliwem, należy donieść o przeszkodzie.

O zagubieniu karty przeznaczenia służbowego, należy natychmiast właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej donieść, prosząc o wydanie nowej karty przeznaczenia.

3. Rezolucye i rozkazy korpusów wojskowych (zakładów wojskowych) należy stylizować zawsze do dotyczącego gażysty w rezerwie i przez właściwą ewidencyjną powiatową komendę uzupełniającą temu przesłać.

Udzielanie i doręczanie rezolucyi i rozkazów gażystom w rezerwie następuje od powiatowych komend uzupełniających bezpośrednio, ewentualnie w drodze osób pośredniczących (§. 30).

Przy korespondencyach z gażystami lub względem gażystów w rezerwie, przy których okazuje się potrzebnem porozumienie z władzami cywilnemi, należy zachować powagę stanu wojskowego

Wojskowe służbowe polecenia ważniejszej treści, osobliwie rozkazy powołujące, jeżeli takowe nie mogą być bezpośrednio przez książkę doręczane, należy jako rekomendowane listy służbowe przesłać, a poświadczenie odbioru, należy zaraz wciągnąć.

Wszystkie doręczenia gażystom w rezerwie przebywającym za granicą, uskutecznia państwowe ministerstwo wojny w drodze c. i k. władz reprezentacyjnych.

Pisma tego rodzaju, wystosowane do gażystów w rezerwie, należy opatrzeć dokładnem podaniem mieszkania i pod opaską państwowemu ministerstwu wojny bezpośrednio przesłać — wśród zwykłych stosunków do 20 każdego miesiąca, celem ekspedyowania.

§. 30.

Przepisy meldunkowe.

1. Gażyści w rezerwie mają najdalej w 8 dni po przybyciu na miejsce stałego pobytu u właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej*) pisemnie się zameldować, przyczem także podać należy stanowisko zawodowe, zajęcie i zarobek — oficerowie prócz tego dochód roczny, wreszcie wszyscy gażyści w większych miastach mieszkanie.

To meldowanie należy osobiście uczynić, jeżeli się powiatowa komenda uzupełniająca w miejscu pobytu dotyczącego znajduje. Jeżeli dotyczący dla

*) Gażyści w rezerwie, którzy we Wiedniu lub na przedmieściach Wiednia mieszkają, należą, a mianowicie ci, którzy w 10 okręgach miejskich zamieszkują, do ewidencyi uzupełniającej batalionowej kadry Nr. 4 w Wiedniu; zamieszkali zaś po przedmieściach do ewidencyi uzupełniającej batalionowej kadry Nr 49 w St. Pölten. Stosownie do tego, należy przy datach i przedmieścia wymieniać.

choroby, lub dla innej ważnej przyczyny w przeciągu przepisanego terminu zjawić się nie może, to ma powiatowej komendzie uzupełniającej w pisemnem doniesieniu przeszkody podać, a po ustaniu przeszkody, dodatkowo osobiście się zameldować.

Gażyści w rezerwie, którzy do wspomnianej komendy stoją w stosunku starszego, mają o swem przybyciu i odjeździe tylko pisemnie donieść.

W większych miastach należy każdorazową zmianę mieszkania powiatowej komendzie uzupełniającej w drodze pisemnej zameldować.

Przy zmianie stałego miejsca pobytu, ma gażysta w rezerwie, o ile nowe miejsce pobytu znajduje się w okręgu innej powiatowej komendy uzupełniającej, odejście swe pisemnie także tej powiatowej komendzie uzupełniającej zameldować, z której ewidencyi występuje.

2. Jeżeli się gażysta w rezerwie na więcej jak na cztery tygodni ze swego miejsca pobytu oddala, to ma swe odejście, przeciąg jego nieobecności i cel podróży właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej pisemnie zameldować i podać w jaki sposób wojskowe służbowe polecenia podczas jego nieobecności mają mu być doręczane. Jest on także obowiązany we wszystkich wypadkach nieobecności, gdy ta krótszy czas trwa, starać się, żeby mu tego rodzaju polecenia w każdym czasie doręczane być mogły.

3. Stale za granica przebywający gażyści w rezerwie są zobowiązani, przepisane w punkcie 1 i 2 meldowanie c. k. władzy reprezentacyjnej uczynić, zaś zmianę w stałem miejscu pobytu także bezpośrednio właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej uczynić.

4. Przy nominacyi na gażystę w rezerwie, następnie przy awansowaniu lub przeniesieniu, należy analogiczne meldunki złożyć, jakie są przepisane przy przybyciu na miejsce przeznaczenia.

5. Wstąpienie do czynnej służby (§. 12, 17 i 41) ma gażysta w rezerwie, podając dzień odejścia i t. d. właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej pisemnie donieść (wzór 11). W wypadku mobilizacyi należy żądać, by dzień odejścia na karcie przeznaczenia służbowego, i równocześnie marszruta, przez wojskową komendę stacyi (placu), która się znajduje w miejscu pobytu, lub przez polityczną władzę powiatową (naczelnika powiatowego), lub gdy i ta władza w miejscu pobytu się nie znajduje, przez przełożonego gminy potwierdzone zostały. Takie same doniesienie mają gażyści w rezerwie przebywający za granicą c. k. władzom reprezentacyjnym uczynić.

Gażyści w rezerwie, którzy nie są przydzieleni do oddziału wojska (zakładu wojskowego), dalej ci, którzy w wypadku mobilizacyi wstąpili do służby nie do tego korpusu, w etacie którego są prowadzeni, mają także przybycie na miejsce swego przeznaczenia służbowego właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej pisemnie oznajmić.

6. Inne wojskowe meldowania, do których gażysta w rezerwie jest zobowiązany, zawarte są w §. 34 regulaminu służbowego dla c. k. wojska I. część, względnie w §. 13 regulaminu służbowego dla c. k. marynarki wojennej II. część.

Wreszcie zobowiązani są gażyści w rezerwie, w których miejscu stałego pobytu znajduje się korpus wojska (zakład wojskowy) lub oddziały korpusu wojskowego, do których oni stosownie do karty przeznaczenia służbowego, do służby w wypadku mobilizacyi przeznaczeni są, zgłosić się u komendanta tego korpusu wojskowego (zakładu wojskowego) względnie oddziału tegoż.

§. 31.

Podróże.

1. Przy podróżach gażystów w rezerwie obowiązują przepisy wydane dla osób cywilnych, zatem odnośne władze cywilne kompetentne są do udzielania im przyzwoleń podróżnych.

W dokumentach podróży należy uwidocznić charakter wojskowy gażystów w rezerwie, dla tych zaś, którzy za granicą podróżują, należy oprócz tego uczynić dodatek, że posiadają specyalne pozwolenie państwowego ministerstwa wojny do noszenia munduru wojskowego za granicą (§. 39 punkt 2).

2. Podróże wewnątrz państwa nie podlegają pod względem ich przeciągu i celu żadnemu ograniczeniu z przyczyny obowiązku wojskowego, przeciwnie zaś podlegają podróże za granicą lub podróże morskie następującym ograniczeniom, a mianowicie:

a) Odbywającym podróże morskie z zawodu, mogą być pozwolenia do podróży morskiej (matrykuły) na dłuższe podróże, aż do czasu najbliższych ćwiczeń w broni (w służbie), w których mają wziąć udział, udzielone, dlatego więc na przeciąg najwięcej dwuletni, wszystkim zaś innym gażystom w rezerwie, paszporta podróżne za granicę do najbliższego raportu głównego, lub do peryodycznych ćwiczeń w broni (w służbie) więc najdalej na przeciąg jednego roku, na dłuższy zaś przeciąg tylko wtedy, jeżeli kompetentna władza wojskowa pozwoli, aby dotyczący uwolniony został od wzięcia udziału przy raporcie głównym lub przy peryodycznych ćwiczeniach w broni (w służbie);

b) podróżujący za granicą gażysta w rezerwie, nie może być umieszczony jako towarzysz w paszporcie innego, lecz musi być zaopatrzony we własny, na jego osobę opiewający dokument podróży;

c) jeżeli zarządzono mobilizacyę armii (marynarki wojennej) lub jednej tejże części, natenczas nie wolno udzielać gażystom w rezerwie

paszportów do podróży za granicę, lub paszportów do podróży morskiej (matrykuł), owszem należy zaopatrzonego w taki dokument podróżny gażystę w rezerwie odprawić z granicy państwa, a względnie nie dozwolić mu wsiąść na okręt.

Jeżeli zajdzie wcześniej potrzeba takiego ograniczenia, to wyda odnośne polecenie instancya ministeryalna.

d) Doręczenia paszportów podróżnych gażystom w rezerwie przebywającym za granicą, następuje tylko w drodze c. k. władz reprezentacyjnych;

e) obdzieleni paszportami do podróży za granicę, lub pozwoleniem do podróży morskiej (matrykułą), zostają zobowiązani także podczas trwania ich podróży do natychmiastowego posłuszeństwa, jeżeli zostaną powołani do czynnej służby.

§. 32.

Rewersy i oświadczenia.

1. Rewers wymagany celem osiągnięcia stopnia oficerskiego, a mianowicie tak dla osób stanu żołnierskiego, jak i dla audytorów, lekarskiego korpusu oficerskiego, jak i dla rachmistrzów wojskowych, mają aspiranci już przy kompetowaniu o szarżę oficerską, stosownie do punktu 44 regulaminu służbowego dla c. k. wojska I. część, względnie punktu 55 regulaminu służbowego dla c. k. marynarki wojennej I. część, wystawić.

2. Nominacya na gażystę w rezerwie, równie jak i przestąpienie gażysty stanu czynnego do rezerwy, są dalej od następujących warunków zawisłe, które gażysta w rezerwie ma wypełnić, a mianowicie:

a) Co do oficerów stanu żołnierskiego, audytorów, lekarzy wojskowych i rachmistrzów wojskowych, od dowodu, że mają odpowiedne do szarży stanowisko społeczne i stosowne środki utrzymania;

b) co do wszystkich gażystów (wyjąwszy duszpasterzy wojskowych) od zobowiązania się, utrzymywania się zawsze stosownie do szarży, według przepisów umundurowanym i uzbrojonym, i kupienia sobie tych książek służbowych (przepisów) i utrzymywania takowych w ewidencyi, które państwowe ministerstwo wojny dla grupy dotyczącego jako niezbędnie konieczne przepisze (dodatek 12). dodatek 12

W jaki sposób należy donieść wypełnienie wpierw wspomnianych warunków, zawarte są postanowienia o tem w dodatku 13. dodatek 13.

W wypadkach przedłożenia rewersu sustentacyjnego ze strony takich jednorocznych ochotników, którzy służbę prezencyjną z powodu braku środków na koszt wspólnego budżetu wojennego odbyli, ma oddział, w którego etacie się znajdują, zmianę ich stosunków przez dochodzenie pewnie skonstatować i zdać sprawę o tem państwowemu ministerstwu wojny.

§. 33.

Zgłoszenie się do służby za oficera ordynansowego w wojnie.

1. Do służby za oficerów ordynansowych w wojnie wolno się tym oficerom w rezerwie zgłaszać, którzy potrafią znieść fizyczne znużenie połączone z tą służbą, posiadają dobry wzrok i łatwo i pewnie orientują się na karcie.

Do podania należy dołączyć rewers, którym aspirant się zobowiązuje w wypadku mobilizacyi z własnych środków wyruszyć konno według przepisów w pole*). Ten legalizowany rewers musi być urzędownie potwierdzony, że kandydata stać na to. Jeżeli wymaganych środków dostarcza inna osoba, to mają analogiczne zastosowania postanowienia zawarte w dodatku 15.

Biegłość w jeździe konnej należy skonstatować, ewentualnie przez od-
wzór 14. bycie egzaminu i w wykazie (wzór 14) uwidocznić.

2. Podania o pozwolenie brania nauki w jeździe konnej przy ekwitacyi piechoty, należy równocześnie ze zgłoszeniami do oficerskiej ordynansowej służby wnosić, a generalne (wojskowe) komendy, będą takowe ile możności uwzględniały.

3. Jeżeli oficer w rezerwie postrada zdolność do tej służby, lub jeżeli nie jest w stanie wyekwipować się konno, ma o tem donieść właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej

4. Przeznaczeni na oficerów ordynansowych w wypadku mobilizacyi, mogą dla próby podczas przepisanych peryodycznych ćwiczeń w broni, czasowo służbę adjutantów pełnić.

§. 34.

Przeniesienie na etat oficerów zawodowych.

1. Przeniesienie oficerów w rezerwie na etat oficerów zawodowych, może tylko wyjątkowo w szczególnych uwzględnienia godnych wypadkach, za Najwyższem zezwoleniem Jego ces. i król. Apostolskiej Mości nastąpić.

Oficerowie w rezerwie, którzy wyszli z jednorocznych ochotników, mają egzamin uzupełniający złożyć. Służby na próbę nie wymaga się z reguły, takowa jednak jest na własne koszta dozwoloną.

---

*) Oficerowie ordynansowi otrzymują dla własnych 3 koni furażę. Oficerom ordynansowym, których nie zamianowano z etatu kawaleryi, należy się na sprawienie 3 koni osobny dodatek na uzbrojenie w pole w wysokości 360 zł. (dla każdego konia 120 zł.). Oficerowie ordynansowi należący do kawaleryi otrzymują ten dodatek podług wymiaru dla ich broni (§. 144 przepisów o należytościach. I. część).

2. Te egzamina uzupełniające odbywaję się dwa razy do roku, a mianowicie od 1 do 10 kwietnia i od 1 do 10 października i należy je zawsze składać w szkole kadeckiej tego gatunku broni, do której aspirant należy, lub przy której takowy stara się stale czynną służbę odbywać.

Wyjątki co do żołnierzy pociągów wojskowych i sanitarną służbę pełniących, będą się od wypadku do wypadku rozstrzygać.

Powtórzenie egzaminu uzupełniającego na wniosek komisyi egzaminacyjnej, dozwolone jest tylko raz w wyż oznaczonych terminach i ma obejmować wszystkie przedmioty egzaminacyjne. Powtórzenie ćwiczenia w wypracowaniu map nie jest dozwolone.

Objętość egzaminów uzupełniających dla rozmaitych korpusów wojsk, zawiera instrukcya dla szkół wojskowych.

3. Podania o przypuszczenie do egzaminu uzupełniającego, jeżeli zostały wystylizowane do państwowego ministerstwa wojny, należy do korpusu w którego etacie się jest, w drodze ewidencyjnej właściwej powiatowej komendy uzupełniającej wnosić, który takowe zaopiniuje co do społecznego stanowiska i zachowania się aspiranta na podstawie dochodzeń, które wspomniana powiatowa komenda uzupełniająca równocześnie udzieli, i państwowemu ministerstwu wojny przedłoży, (§. 7 przepisów o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów.)

Do przypuszczenia do ćwiczenia w sporządzaniu map na jednej z kadeckich szkół, które to ćwiczenie przed lub po egzaminie uzupełniającym nastąpić może, mają się aspiranci do 15 czerwca dotyczącego roku, u komendy najbliższej szkoły kadeckiej bezpośrednio zgłosić, a to na podstawie otrzymanego pozwolenia do złożenia egzaminu uzupełniającego.

§. 35.

Przeniesienie innych gażystów w rezerwie do stanu czynnego i przestąpienie z jednej grupy etatowej do drugiej.

Postanowienie względem przeniesienia takich gażystów w rezerwie, którzy do stanu żołnierskiego nie należą, do stanu czynnego ich grupy etatowej, dalej względem przestąpienia gażystów w rezerwie z grupy do etatu której należą, do innej, są częściowo w organicznych postanowieniach dla dotyczących grup etatowych, częściowo w przepisach o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów zawarte.

§. 36.

Superarbitrowanie.

1. Gażyści w rezerwie, którzy się czują, że dla nadwątlonego zdrowia nie są zdolni do służby wojennej, lub mają pretensyę na prawnie należne

im zaopatrzenie wojskowe, będą na ich prośbę komisyi rozpoznawczej wojskowej przedstawieni.

W podaniu musi być wyraźne oświadczenie zawarte, że dotyczący z żadnej innej przyczyny nie prosi o superarbitrowanie, jak tylko dla ułomności ciała (§. 12 przepisów dla traktowania szczególnych spraw osobistych oficerów (wzór 11).

2. Ci którzy uznani zostali za: „czasowo do służby niezdatnych“ pozostają w pokoju w tym stosunku przez przeciąg czasu oznaczony przez państwowe ministerstwo wojny i są dla tego od wszystkich powoływań, ćwiczeń w broni (w służbie) i raportu głównego, uwolnieni.

Korpus do etatu którego należą (admiralicya portu) otrzymuje akt superarbitracyjny i ma w czasie pokoju przed upływem wspomnianego terminu, w czas wznowienie superarbitrowania zarządzić.

3. Gażystów w rezerwie, którzy „do służby wojskowej za niezdolnych“ „do służby lokalnej za zdolnych“ uznani zostali, a którzy nie mają prawnej pretensyi do zaopatrzenia wojskowego, przenosi się w stosunek pozasłużbowy i równocześnie zarządza się przeznaczenie ich do służby podczas mobilizacyi i wojny.

Takim gażystom może charakter oficerski (urzędniczy, wojskowy) tylko wtedy po ukończeniu służby wojskowej obowiązkowej nadal być pozostawiony, jeżeli się zobowiążą także dalej podczas mobilizacyi i wojny służbę pełnić. To zobowiązanie trwa tak długo, aż dopokąd dotyczący:

a) Za „inwalidę“ uznanym nie zostanie (§. 38 *a*. przepisów superarbitracyjnych);

b) sześćdziesiąty rok życia nie ukończy;

c) włącznie z czasem służby wyżej policzonym 40 lat służby nie ukończył.

Zupełne uwolnienie od obowiązku pełnienia służby podczas mobilizacyi i wojny, należy w tych wypadkach przy zapodaniu przyczyn uwalniających przez właściwą ewidencyjną powiatową komendę uzupełniającą lub komendę placu na dekrecie potwierdzić.

4. Gażysta w rezerwie uznany za „inwalidę“, który nie ma pretensyi na zaopatrzenie wojskowe, może na prośbę równocześnie w stosunek pozasłużbowy być przeniesiony.

W liście superarbitrunkowej należy wniesioną prośbę, równie jak i ewentualne dobrowolne zgłoszenie się superarbitrowanego do bliżej oznaczonej służby w razie wojny, uwidocznić.

5. W wypadku ogólnej mobilizacyi należy uznanych za „czasowo niezdatnych do służby“ natychmiast ponownemu superarbitrowaniu pociągnąć i stosownie do orzeczenia w myśl §. 38 *a*. przepisów superarbitracyjnych, traktować.

Wnioski o ponowne ich superarbitrowanie instruowane aktami z ostatniego superarbitrowania, muszą więc już w spokoju w korpusie, do którego stanu należą i t. d. przygotowane leżeć.

§. 37.

Złożenie charakteru oficerskiego (wojskowo-urzędniczego) wystąpienie i uwolnienie, dalej uzyskanie znowu szarży.

1. Dla złożenia oficerskiego (wojskowo-urzędniczego) charakteru, obowiązują dotyczące postanowienia V. rozdziału, dla wystąpienia i uwolnienia postanowienia rozdziału VI. przepisów o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów.

2. Tych, którzy celem wychodźctwa uwolnieni zostali, można przyjąć na nowo do etatu tylko w najniższych klasach żołdu.

Przyjęcie powtórne gażystę w rezerwie, uwolnionego z wojska z powodu stosunków familijnych następuje — po ustaniu przyczyn uwalniających — z zatrzymaniem wprzód piastowanego charakteru tylko wtedy, jeżeli ten nie utracił przez ten czas tego dobrodziejstwa. W tym celu ma właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca, dowody wymagane przy nominacyi na gażystę w rezerwie (§. 32) od dotyczącego zażądać, o jego dobrem zachowaniu się od czasu uwolnienia ze związku wojskowego dochodzenie przeprowadzić, i wszystkie te dokumenta — obok własnej opinii — państwowemu ministerstwu wojny przedłożyć.

3. Oficerowie (audytorowie, lekarze wojskowi i rachmistrze wojskowi) w rezerwie, którzy postradali środki utrzymania odpowiedne ich stanowi, mają być od powiatowej komendy uzupełniającej zawezwani, aby, albo w ciągu 3 miesięcy wykazali się, że mają znowu stanowi odpowiedne środki utrzymania, lub aby szarżę oficerską dobrowolnie złożyli.

W ostatnim wypadku będą dotyczący od państwowego ministerstwa wojny do jednej z szarż podoficerskich od kadeta zastępcy oficera w tył (rozdział V. przepisów dla traktowania szczególnych spraw osobistych oficerów) do innego korpusu wojska (zakładu wojskowego) przeniesieni.

§. 38.

Stanowisko zawodowe; zajęcie zarobkowe.

Co do przyjęcia cywilnej służby państwowej lub służby postawionej z tą na równi, dalej co do przejścia oficerów zostających w czynnej służbie (audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzów wojskowych) z zatrzymaniem ich szarży w rezerwie do służby takiej, obowiązują postanowienia zawarte w rozdziale IV., co do załatwiania interesów osobistych przez oficerów

w rezerwie, postanowienia zawarte w rozdziale VII. przepisów o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów.

Co do innych gażystów w rezerwie znajdują te postanowienia przy względzie na właściwość dotyczącej grupy etatowej analogiczne zastosowanie.

§. 39.

Noszenie munduru wojskowego.

1. Przy okazyi wojskowo-służbowej są gażyści w rezerwie zobowiązani, przy innych odpowiednych okazyach uprawnieni w mundurze wojskowym — w obu wypadkach umundurowani według przepisu — występować i przysługują im wtedy wszystkie prawa i obowiązki oficera zostającego w czynnej służbie (urzędnika wojskowego).

Duszpasterze wojskowi w rezerwie mają przy okazyach wojskowo-służbowych, jak to w §. 21 dla raportu głównego przepisano, się jawić.

Z pojęciem karności wojskowej nie da się pogodzić, aby osoby stanu wojskowego w uniformie w publicznych zgromadzeniach lub demonstracyach mających cechę polityczną, udział brali.

Takie uczestnictwo jest więc nietylko oznaczonym w punkcie 43 regulaminu służbowego dla c. k. wojska I. część i w punkcie 44 regulaminu służbowego dla c. k. marynarki wojennej, czynnym osobom stanu wojskowego, lecz także wszystkim w wojskowym uniformie jawiącym się oficerom i urzędnikom wojskowym, zakazane, czy oni należą do stanu rezerwy, lub czy wystąpili ze związku wojska stałego z zatrzymaniem charakteru wojskowego, z pensyą emerytalną, lub bez niej (punkt 46 regulaminu służbowego dla c. k. wojska I. część i punkt 48 regulaminu służbowego dla c. k. marynarki wojennej 1. część).

2. Podróżującym za granicą lub tamże przebywającym gażystom, nie wolno nosić munduru wojskowego. Jeżeli chcą go używać, to mają na to z podaniem powodów, jak również i okoliczności przy której chcą w mundurze wystąpić, uzyskać specyalne pozwolenie od państwowego ministerstwa wojny. W ogóle udziela się pozwolenie tylko w wypadkach oficyalnej w drodze dyplomatycznej zgłoszonej misyi i wyjątkowo także wtedy. gdyby dotyczący był w położeniu przedstawienia się za granicą wysokim lub najwyższym osobistościom (§. 31 punkt 1).

Wyjęci z pod tych postanowień są ci gażyści, którzy w służbowej misyi za granicą przebywają.

3. Oficerom w rezerwie, którzy rozkazem do innego pułku przeniesieni zostali, wolno przez przeciąg jednego roku nosić dotychczasowy mundur.

§. 40.

Ożenienie.

Po za czas czynnej służby podlegają gażyści w rezerwie co do ożenienia się, powszechnym ustawom i przepisom, wszelako z zachowaniem obowiązku służenia w stałej armii i marynarce wojennej.

O zawartem małżeństwie mają gażyści w rezerwie zaraz za przedłożeniem metryki ślubnej*) donieść właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej, która metrykę ślubną celem uzupełnienia listy księgi głównej, dalej innych dokumentów osobowych, jak również listy rangi i przydzielenia od wypadku do wypadku korpusowi, do stanu którego dotyczący przynależy, względnie generalnej (wojskowej) komendzie, lub admiralicyi portu przeszle.

§. 41.

Obowiązek gażystów w rezerwie w mobilizacyi; rachuba czasu służby.

1. Każdy zostający w stanie nieczynnym w wypadku wojny do służby przeznaczony za granicą przebywający gażysta w rezerwie, ma najpóźniej w 48 godzin po legalnie nastąpionem ogłoszeniu zarządzenia ogólnej mobilizacyi (§. 17) o czem, równie jak i urlopnicy i rezerwiści dowiedzieć się musiał, nie oczekując osobnego rozkazu powołującego, na miejsce służbowe, w karcie przeznaczenia służbowego wskazane, udać się.

Ci, którzy stosownie do ich karty przeznaczenia służbowego powołania ich w miejscu pobytu oczekiwać mają, muszą również w 48 godzin po nastąpionem ogłoszeniu ogólnej mobilizacyi do służby wstąpić, jeżeli doręczenie karty powoławczej (wzór 6) w przeciągu tych 48 godzin nastąpiło, zresztą bez dalszej zwłoki po otrzymaniu karty powoławczej.

2. Gażyści w rezerwie przebywający za granicą są zobowiązani, skoro w drodze publicznej dowiedzieli się, że monarchii zagraża wojna, i że zarządzono ogólną mobilizacyę, natychmiast, nie oczekując osobnego rozkazu powołującego, najkrótszą drogą do monarchii powrócić, i udać się lub na posadę służbową im przeznaczoną, lub gdyby ta nie była definitywnie

---

*) Metryki zaślubin, które mają być przedłożone nie podlegają ostemplowaniu i mają być bezpłatnie wydawane, prowadzący metryki ma jednak przy ich wystawieniu, cel tego dokumentu w tym miejscu, w którem zwykle stempel się przybija, słowami: „wystawiona dla ewidencyi wojskowej“ uwidocznić. Jeżeli się przedkłada odpisy metryk zaślubin, mające moc ogólną prawną, to takowe nie są wolne od należytości stemplowej. Takie odpisy muszą być także legalizowane.

w karcie przeznaczenia służbowego oznaczoną, do najbliższej generalnej (wojskowej) komendy, zameldować się u niej osobiście, a w państwowem ministerstwie wojny pisemnie i oczekiwać u pierwszej dalszego przeznaczenia służbowego.

3. Przy częściowej tylko mobilizacyi mają dotyczący najpóźniej w 48 godzin po otrzymaniu karty powołującej, na ich miejsce przeznaczenia służbowego odejść.

4. Przy każdem aktywowaniu (wstąpieniu do służby) ma gażysta w rezerwie ostatni dekret nominacyjny, kartę przeznaczenia służbowego, dalej w dodatku 12 oznaczone, książki służbowe i przepisy przynieść ze sobą, a mianowicie podczas pokoju wszystkie, w wojnie tylko znaczkiem * oznaczone.

Które przedmioty umundurowania, uzbrojenia i inne, jako konieczne nazwane być mogą, przy wstąpieniu do służby w wypadku mobilizacyi, zawiera koniec niniejszych postanowień.

5. Który czas jako czas służby przy wymiarze pensyi liczonym być ma, zawiera wojskowa ustawa o zaopatrzeniu.

W mobilizacyi rozpoczyna się czas czynnej służby, z dniem rozpoczęcia poborów należytości aktywalnych (§. 1 przepisów o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów.)

Czas służby czynnej kończy się równocześnie z poborami gaży aktywalnej t. j. z ostatnim dniem miesiąca, z którym pobór gaży aktywalnej ustaje.

VII. Rozdział.

Postanowienia o sądownictwie, władzy karnej dyscyplinarnej i przy zaniedbaniu przepisanych obowiązków wojskowych.

§. 42.

Sądownictwo, dyscyplinarna władza karna, postępowanie przy radach honorowych.

1. Gażyści w rezerwie, którzy nie są w czynnej słażbie podlegają we wszystkich stosunkach obywatelskich jak i w sprawach karnych i policyjnych, sądom i władzom cywilnym, i podlegają tylko tym ograniczeniom wynikającym z ich charakteru wojskowego, które są ugruntowane w ustawie wojskowej, a dla ewidencyi są potrzebne.

Gażyści w rezerwie, którzy są w czynnej służbie podlegają wojskowym przepisom karnym i dyscyplinarnym, co się zaś tyczy ich cywilnych sto-

sunków, które nie dotyczą służby wojskowej, podlegają przepisom i urzędom cywilnym.

Podporządkowanie pod wojskowe ustawodawstwo karne i pod wojskową władzę karną dyscyplinarną rozpoczyna się z dniem doręczenia rozkazu powołującego, lub legalnego obwieszczenia takowego (§. 17) przy powołaniu jednak do ćwiczeń w broni (w służbie) z dniem, w którym ma nastąpić wstąpienie do służby, i trwa aż do dnia przeniesienia w stosunek nieczynny.

3. Oficerowie w rezerwie podlegają także i wojskowemu sądownictwu poza czynną służbą, za popełnienie wojskowych zbrodni i przekroczeń, jeżeli przy spełnianiu takiego karygodnego czynu, mieli na sobie wojskowy mundur. Również są w czasie, gdy mundur wojskowy noszą, wojskowym dyscyplinarnym przepisom podlegli.

4. Wszyscy gażyści w rezerwie podlegają wojskowej władzy dyscyplinarnej:

A) W wypadkach nieusprawiedliwionego przekroczenia obowiązku jawienia się przy raporcie głównym (dodatkowym) dalej podczas tego aktu kontrolnego;

B) jeżeli zaniedbali przepisanych wojskowych meldowań (§. 30 punkt 6);

C) Jeżeli będąc w mundurze wojskowym dopuścili się przekroczeń przeciw wojskowemu stosunkowi podrzędności, osobliwie jeśli:

a) na zapytanie którego z przełożonych lub starszych w sprawach służbowych z wiedzą nieprawdę mówią;

b) naprzeciw starszego lub przełożonego bez szacunku, albo nawet obraźliwie występują;

c) którego z podległych im lub niższych wbrew przepisom traktują;

D) jeżeli z własnej winy pominęli przepisy o umundurowaniu.

4. Oficerowie w rezerwie (audytorowie, lekarze wojskowi, rachmistrze wojskowi) są tak w służbie czynnej, jak i nieczynnej, radzie honorowej podlegli. (Przepis o radzie honorowej).

§. 43.

Postanowienia szczególne.

1. Zatrzymanie charakteru oficerskiego (urzędniczo wojskowego) w stosunku nieczynnym, zawisłe jest od warunku, czy tacy oficerowie (urzędnicy) w sprawach wojskowych służbowych od kompetentnej władzy wojskowej wydanym poleceniom zadość czynią.

Jeżeli więc gażyści w rezerwie działają wbrew obowiązującym ich przepisom, należy ich pociągnąć do odpowiedzialności i według postanowień

niniejszego rozdziału ukarać i mogą także przy powtórnem umyślnem zaniedbaniu ich obowiązków w myśl § 1 przepisów dla traktowania szczególnych spraw osobistych oficerów, stosownie do wyniku dochodzenia o ile sądowe postępowanie karne nie ma miejsca, państwowemu ministerstwu wojny być przedstawieni z wnioskiem na przymusowe odebranie im szarży oficerskiej (urzędniczej wojskowej) i przeniesienie do stanu najniższej klasy żołdu.

2. Zaniechanie meldowań przepisanych dla utrzymywania ewidencyi ze strony gażystów w rezerwie, będzie, na skutek w każdym pojedyńczym wypadku zarządzonej rekwizycyi powiatowej komendy uzupełniającej od politycznej władzy powiatowej, w której okręgu urzędowym miejsce pobytu, a względnie to miejsce, w którym czyn karygodny popełniono, leży, w krajach i królestwach w Radzie państwa reprezentowanych, jako przekroczenie przepisów meldunkowych, przy zastosowaniu rozporządzenia ministeryalnego z 2. Kwietnia 1858 (D. u. p. nr. 51), w krajach korony węgierskiej zaś w myśl tam obowiązujących postanowień ukarane.

Do przeprowadzenia postępowania karnego przeciw gażystom w rezerwie przebywającym lub podróżującym za granicą, jest polityczna władza miejsca ich urodzenia właściwą.

Władza powiatowa ma na podstawie rekwizycyi właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej i jednocześnie wniesionego usprawiedliwienia się oskarżonego, wydać orzeczenie.

Przedawnienie przekroczenia przepisów meldunkowych nie może się rozpocząć, jak długo obowiązek do meldowania istnieje. Ono wtedy dopiero następuje, jeśli od czasu najbliższego meldowania, uczynionego już po spełnieniu przekroczenia 3 miesięcy minęło a dotyczący za poprzednie niezameldowanie się do odpowiedzialności pociągnięty nie został.

O nastąpionem poprzednio przekroczeniu przepisów meldunkowych należy więc natychmiast po nadejściu wyżej nadmienionego doniesienia od właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej u politycznej władzy powiatowej postępowanie karne wdrożyć.

3. Jeżeli gażyści w rezerwie doręczenie im rozkazu powołującego do osobnego raportu dodatkowego (§. 23) do ćwiczeń w broni (w służbie) (§. 27), lub do czynnej służby przez to uniemożebniają, że przy zmianie swego miejsca pobytu nie meldują się podług przepisów lub nie dokładają starania, by im podczas ich czasowej nieobecności rozkaz powołujący doręczony został, to należy za pośrednictwem politycznej władzy powiatowej kartę
Wzór 15. powoławczą (wzór 15) w gminie przynależnej lub w miejscu urodzenia, dalej w miejscu ostatnim razem zgłoszonego miejsca pobytu urzędownie wywiesić i wdrożyć poszukiwanie.

Urzędowne poświadczenie co do dnia nastąpionego wywieszenia karty powoławczej należy u powiatowej komendy uzupełniającej przechować, a korpus do którego etatu dotyczący należy i. t. d. o tem zawiadomić.

Gażystów w rezerwie, ktorych wyśledzić nie zdołano, należy podług §. 8 punktu 6 niniejszych postanowień traktować.

Tylko w tym wypadku, jeżeli powołanie do czynnej służby, lub do peryodycznych ćwiczeń w broni (w służbie) nastąpiło w istocie, jednak bez skutku pozostało, ma właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca celem wdrożenia prawnego postępowania przełożonej generalnej (wojskowej) komendzie zdać sprawę.

4. Gażyści w rezerwie, którzy się nie jawili do raportu głównego lub raportu dodatkowego bez należytego usprawiedliwienia się, a mianowicie bez względu na to czy im zawiadomienie lub osobna karta powołująca doręczoną została lub nie, stają się winnymi przekroczenia dyscyplinarnego, do ukarania którego właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca jest kompetentną.

Takich gażystów należy więc przy raporcie dodatkowym, zaś tych których wyśledzić nie zdołano, przy osobnym raporcie dodatkowym, mającym się odbyć po ich wyśledzeniu, do odpowiedzialności pociągnąć i stosownie do wyniku dochodzenia, za zaniedbanie obowiązku do jawienia się przy raporcie głównym (dodatkowym) według punktu 651 i 653 regulaminu służbowego dla c. k. wojska I. część, dalej punktu 477 i 478 regulaminu służbowego dla c. k. marynarki wojennej 2 część, natychmiast ukarać, a nałożoną karę aresztu mają tylko w zabudowaniu wojskowem odcierpieć.

5. Każde nieusprawiedliwione spóźnienie przy wstąpieniu do peryodycznych ćwiczeń w broni, (w służbie) należy ukarać, a mianowicie w drodze dyscyplinarnej, lub stosownie do okoliczności w drodze sądowej.

6. Gażystów w rezerwie, którzy umyślnie nie czynią zadość rozkazowi powołującemu ich do czynnej służby, lub uniemożebniają wczesne doręczenie im rozkazu powołującego, należy poddać śledztwu sądowo-karnemu.

7. Zaniedbanie innych wojskowych meldowań, przepisanych dla gażystów w rezerwie (§. 30 punkt 6) należy skarcić w drodze dyscyplinarnej przez wojskowych przełożonych.

O wyrzeczonych karach dyscyplinarnych na gażystów w rezerwie podczas ich stosunku nieczynnego przez wojskowych przełożonych, należy w drodze właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej, korpusowi do którego etatu należą i. t. d. donieść.

8. Jeżeli przeciw któremuś gażyści w rezerwie nieczynnej sądowe śledztwo wstępne zarządzone zostanie, tenże bez śledztwa wstępnego prawomocnie w stan oskarżenia oddany zostanie, lub areszt śledczy na niego rozciągnięty, ma sąd karny właściwą ewidencyjną powiatową komendę uzupeł-

niającą w drodze przynależnej lub tej politycznej władzy powiatowej, w której okręgu sąd karny się znajduje o tem zawiadomić. Również należy takową o ukończonem postępowaniu karnem przy udzieleniu treści prawomocnego wyroku, jeżeli takowy zapadł, a jeśli zasądzono na karę aresztu, także o rozpoczęciu tejże, jak również o miejscu kary zawiadomić.

Jeżeli kara dodatkowo zmiejszoną zostanie, to należy przy końcu kary również o tem uwiadomić.

Na żądanie należy po ukończeniu śledztwa akta karne dotyczącej władzy wojskowej, dla przeglądnięcia udzielić. Właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca ma to doniesienie do korpusu w którego etacie dotyczący się znajduje i. t. d. zrobić.

Również należy o wszystkich przez polityczne i policyjne władze wymierzonych karach na gażystów w rezerwie właściwą ewidencyjną powiatową komendę uzupełniającą w tym samym celu uwiadomić.

O ile przez takie czynności urzędowe lub kary możność rozrządzania gażystą w rezerwie na przeciąg dłuższy jak 4 tygodniowy ograniczoną zostanie, należy zrobić odpowiednią uwagę w protokole ewidencyjnym.

9. Jest obowiązkiem wszystkich władz wojskowych (komend, zakładów wojskowych) jeśli spostrzegą lub dojdą do wiadomości, że oficerowie (audytorowie, lekarze wojskowi, rachmistrze wojskowi) i urzędnicy wojskowi w rezerwie, nie prowadzą życia odpowiedniego ich stanowi, natychmiast właściwej ewidencyjnej powiatowej komendzie uzupełniającej dotyczącego o tem donieść, która ma celem dalszych dochodzeń co potrzeba zarządzić.

10. Oficerów (audytorów, lekarzy wojskowych, rachmistrzy wojskowych) dalej urzędników wojskowych w rezerwie, którzy zobowiązanie jakie na się wzięli, że się natychmiast po nominacyi, według przepisów wojskowo umundurują i uzbroją (§. 32) najpóźniej w ciągu 3 miesięcy nie uczynili zadość, lub nawet wcześniej do czynnej służby (ćwiczenia w broni) [w służbie] bez umundurowania wojskowego wstępują, względnie przy raporcie głównym się jawią, ma właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca, do usprawiedliwienia się na piśmie zawezwać, które z wynikiem dochodzeń i zaopiniowanem wnioskiem, państwowemu ministerstwu wojny przedłożyć należy.

Takie samo postępowanie ma mieć także miejsce przy takich oficerach (audytorach, lekarzach wojskowych, rachmistrzach wojskowych) i urzędnikach wojskowych w rezerwie, którzy są zobowiązani, przepisane przez państwowe ministerstwo wojny książki służbowe i przepisy zakupić i w ewidencyi utrzymywać (§. 32) jeśli takowych nie posiadają, a w przeciągu 3 miesięcy dotyczącemu wezwaniu właściwej ewidencyjnej powiatowej komendy uzupełniającej zadość nie czynią, lub nawet wcześniej do czynnej służby (ćwiczenia w broni) [w służbie] bez dotyczących książek służbowych i przepisów wstępują i wzbraniają się zakupić je sobie zaraz.

11. Oficerowie (audytorowie, lekarze wojskowi, rachmistrze wojskowi) i urzędnicy wojskowi w rezerwie, co do których państwowe ministerstwo wojny orzekło imperatywnie, że utracili szarżę oficerską (wojskowo urzędniczą) a są jeszcze obowiązai do służby wojskowej, będą jako żołnierze najniższej klasy żołdu do innego korpusu wojska (zakładu wojskowego) przeniesieni. Przy tych zaś, którzy swemu obowiązkowi wojskowemu zadość uczynili, następuje uwolnienie.

Wzór I. do §. 5.

Komenda stacyi (placu) w

Księga meldunkowa gażystów w rezerwie.

Liczba bieżąca	Korpus wojska	Sarża	Imię i nazwisko	Pozycya zawodowa zajęcie zarobkowe	Datum zameldowania	Długość pobytu	Mieszka*)				Datum wymeldowania	Uwaga.
							Ulica	Nr. domu	Piątro	Nr. drzwi		

Uwaga: Gdzie jest odpowiednem, może być osobna księga meldunkowa prowadzoną dla tymczasowo, a osobna dla stale w miejscu przebywających.

*) Te rubryki mogą być odpowiednio do miejscowych stosunków uzupełnione.

Format B. $^{40}/_{50}$ cm.

Wzór 2
do §. 6.

Protokół ewidencyjny

gażystów w rezerwie.

Uwaga: Gdzie okaże się potrzeba, mogą być zeszyty prowadzone podług lat asenterunkowych lub gatunków wojsk i t. d.

Format: C. $^{46}/_{59}$ cm.

Liczba bieżąca	Korpus wojska i poddział	Rok asenterunku	szarża	Imię i nazwisko	Z jakiego tytułu nastąpiło przeniesienie do rezerwy	Przejście do rezerwy	Przejście do milicyi krajowej	Pozycya zawodowa, zajęcie zarobkowe (roczny dochód u oficerów)	urodzenia Miejsce	urodzenia Powiat	urodzenia Kraj	stałego pobytu Miejsce	stałego pobytu Powiat	Właściwy ewidencyjny powiat uzupełniający	Na miejsce stałego pobytu przybył dnia
									przynależności Miejsce	przynależności Powiat	przynależności Kraj				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16

Uwaga: 1. Rubryki 22 do 25 mają tylko właściwe ewidencyjne powiatowe komendy uzupełniające wypełnić.

2. W rubrykach 17 do 19 należy uwidocznić ewentualne uwolnienie od wstąpienia do służby w wypadku mobilizacyi, przedłużenie lub czasową niezdolność do służby. (§. 15 niniejszych postanowień).

Przeznaczenie służbowe we wojnie			brał udział		Czasowe zmiany miejsca pobytu					
Przeznaczenie na stanowisko służbowe nastąpiło na podstawie	Przeznaczenie służbowe	Władza, komenda, oddział wojska lub zakład, do którego ma wstąpić, lub czy należy oczekiwać powołania w miejscu pobytu	w periodycznem ćwiczeniu w broni (w służbie)	przy raporcie głównym dodatkowym	dzień rozpoczęcia podróży	do (miejsce, powiat, kraj)	czas nieobecności	sposób, w jaki rozkazy mają być doręczane podczas nieobecności	Rodzaj odejścia	Uwaga
17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27

3. Ewentualne niewyśledzenie gażystę w rezerwie, należy zanotować w rubryce 27.
4. Na każdej stronicy należy 3 gażystów wpisać.

Wzór 3
do §. 16.

C. k. powiatowa komenda uzupełniająca pułku piechoty Nr.

Nr.

Karta przeznaczenia służbowego
w wypadku wojny

dla Pana c. k. ....

....

Wyznaczenie przeznaczenia służbowego nastąpiło na podstawie	Przeznaczenie służbowe	Władza, komenda, oddział wojska lub zakład wojskowy do którego wyżej nadmieniony w mobilizacyi ma wstąpić lub czy ma oczekiwać powołania w miejscu swego pobytu	Uwaga

Odbiór tej karty przeznaczenia służbowego należy w ciągu 48 godzin pisemnie potwierdzić.

.... dnia .... 18..........

Marszruta.

Podróż na miejsce przeznaczenia służbowego ma się odbyć drogą najkrótszą, a mianowicie, gdzie kursują koleje lub parowce, niemi, w przeciwnym razie szybkowozem pocztowym, a gdzie i ten nie kursuje, podwodami

Wspomnianemu Panu c. k. .... wolno wziąść ze sobą

.... sług,

.... koni,

.... kilogramów bagażów.

Tenże ma za okazaniem tej karty prawo żądania by go przewieziono za pomocą przysługujących mu środków komunikacyjnych, jako też zakwaterowania przechodowego.

.... dnia .... 18..........

Karta przeznaczenia służbowego (w państwie)

Art. Journ. .... wyżej nadmienionemu Panu udzielono na podstawie polecenia c. k. intendantury wojskowej w .... z dnia .... 18......... Nr. .... zaliczkę na koszta podróży w kwocie ....

L. ....

.... dnia .... 18.........

Widziano do odejścia dnia .... 18.........

Uwaga: Marszrutę, do której wpisać należy stosownie do przeznaczenia służbowego dotyczącego i stosownie do przepisów o należytościach liczbę sług i koni, które można ze sobą zabrać, równie jako i wagę bagażów, ma komisya zawiadowcza własnej komendy rezerwy wystawić, podpisać i zaopatrzeć pieczęcią.

Pouczenie.

1. Każdy gażysta w stanie nieczynnym przeznaczony do służby w razie wojny, ma się już w pokoju ze swemi przyszłemi obowiązkami służbowemi ile możności obznajomić, a najpóźniej w 48 godzin po legalnie nastąpionem ogłoszeniu zarządzenia ogólnej mobilizacyi, o czem razem z urlopnikami i rezerwistami wiadomość otrzymać musiał, nie oczekując specyalnego rozkazu wstąpienia do służby, na miejsce swego przeznaczenia służbowego ma odejść.

Tylko ci gażyści w stanie nieczynnym, którzy stosownie do ich karty przeznaczenia służbowego, powołania w miejscu ich pobytu oczekiwać mają, będą za pomocą osobnych kart powoławczych powołani. Ci gażyści mają również w 48 godzin po nastąpionem ogłoszeniu ogólnej mobilizacyi, na ich miejsce przeznaczenia służbowego odejść, jeżeli doręczenie karty powoławczej w ciągu tych 48 godzin nastąpiło. Jeżeli zaś doręczenie karty powoławczej, dopiero po upływie tego terminu nastąpiło, mają dotyczący gażyści bez dalszej zwłoki na ich miejsce przeznaczenia służbowego odejść. Jeżeli tacy oficerowie są do komend etapowych przeznaczeni, to następuje ich powołanie telegraficznie przez terytoryalną władzę wojskową.

Jeżeli niema ogólnej mobilizacyi, lecz tylko części siły zbrojnej się mobilizują, to następuje powołanie gażystów w stanie nieczynnym potrzebnych do takiej częściowej mobilizacyi, zawsze za pomocą karty powoławczej i mają dotyczący najpóźniej w 48 godzin po otrzymaniu karty powoławczej na swe miejsce przeznaczenia służbowego odejść.

2. Przy podróżach na miejsce przeznaczenia służbowego należy przy użyciu kolei żelaznych lub parowców, koszta transportu nie płacić gotówką, lecz kwitować, zaś przy użyciu innych środków komunikacyjnych, ma dotyczący przypadające wynagrodzenie za to w sposób zaliczki uiścić. Wszystkie koszta podróży zostaną każdemu gażyście w stanie nieczynnym po przybyciu na miejsce przeznaczenia służbowego na podstawie przedłożonego rachunku podróży natychmiast zwrócone. Przy spodziewanych znaczniejszych kosztach podróży, można się udać do władzy ewidencyjnej, celem uzyskania przekazu na zaliczkę na podróż.

Jeżeli prośba jest uzasadnioną, to prześle dotyczącemu przynależna wojskowa intendantura w drodze władzy ewidencyjnej już podczas spokoju „przekaz“, mający się dołączyć do karty przeznaczenia służbowego. Nastąpione wypłacenie przekazanej kwoty pieniężnej w wypadku mobilizacyi, ma dotyczący u właściwej kasy w miejscu na karcie przeznaczenia w tym celu oznaczonem, kazać sobie potwierdzić.

Jeżeli w miejscu pobytu lub w bliskości tego, który ma pobrać zaliczkę na podróż, nie znajduje się żadna kasa, to odpada wystawienie przekazu, natomiast prześle dotyczącemu potrzebną kwotę pieniężną w wypadku mobilizacyi powiatowa komenda uzupełniająca, w której okręgu stale przebywa, w drodze właściwej.

3. Jeżeli zmiana w miejscu pobytu, w przeznaczeniu służbowem, stacyi wstąpienia do służby lub jaka inna okoliczność czyni koniecznem wystawienie nowej karty przeznaczenia służbowego, ma przynależna władza ewidencyjna spowodować zmianę, a dotyczący gażysta w stanie nieczynnym, ma natychmiast po otrzymaniu nowej karty przeznaczenia służbowego, starą władzy ewidencyjnej przesłać. Jeżeli dotyczącemu pozwolono udzielić zaliczkę na podróż, to należy z kartą przeznaczenia służbowego, także przekaz zwrócić, a jeżeli zaliczka na podróż także wśród zmienionych okoliczności potrzebną się okazuje, należy znowu o takową prosić.

Jeżeli w skutek zmiany, która nie wymaga przemiany karty przeznaczenia służbowego, przekazana zaliczka na podróż zbędną się staje, należy przekaz natychmiast władzy ewidencyjnej zwrócić, co również w tym wypadku ma nastąpić, jeżeliby zachodziła potrzeba poboru zaliczki u innej kasy, lub zaniesiono prośbę o podwyższenie tejże.

4. Jeżeli u gażystów w stanie spoczynku lub w stosunku pozasłużbowym będących, którzy w wypadku wojny do służby są przeznaczeni, miałoby nastąpić znaczne i prawdopodobnie dłuższy czas trwające nadwerężenie zdrowia, które wyklucza możność wstąpienia do desygnowanej służby, to są dotyczący zobowiązani donieść o tem ich władzy ewidencyjnej przy przedłożeniu wolnego od ostemplowania świadectwa lekarskiego.

5. Wstąpienie do służby zobowiązanych do tego stosownie do punktu 1 musi wśród wszelkich okoliczności nastąpić, chyba żeby świadectwem lekarskiem przy dokładnem podaniu stanu choroby, niezdolność dotyczącego do podróży udowodnioną była.

6. Dzień odejścia z miejsca pobytu, należy władzy ewidencyjnej pisemnie oznajmić, względnie zawiadomić ją o tem (§. 34 regulaminu służbowego I. Część) a na karcie przeznaczenia służbowego kazać sobie potwierdzić przez tamże znajdującą się wojskową komendę stacyi (placu), w przeciwnym razie przez polityczną władzę powiatową (powiatowego starszego urzędnika), lub jeśli i ta władza w miejscu pobytu się nie znajduje, przez naczelnika gminy.

Oficerowie i weterynarze, którzy są przeznaczeni do komisyi asenterunkowych koni, dalej oficerowie przeznaczeni do komend etapowych, którzy są na podstawie ich karty przeznaczenia służbowego zobowiązani już na podstawie rozkazu mobilizacyi odejść na ich miejsce przeznaczenia służbowego, mają swe odejście na miejsce wyznaczone telegraficznie (ewentualnie z najbliższej przy drodze pochodowej znajdującej się stacyi telegraficznej) tej wojskowej terytoryalnej władzy zameldować, w której okręgu miejsce wskazane leży.

Karta przeznaczenia służbowego

dla Pana

c. k. ....

....

Wzór 4
do §. 16.

Do oddziału Nr.

Karta przeznaczenia służbowego

w razie wojny

dla Pana c. k. ....

....

Wyznaczenie przeznaczenia służbowego nastąpiło na podstawie	Przeznaczenie służbowe	Władza, komenda, oddział wojska lub zakład wojskowy, do którego dotyczący w mobilizacyi ma wstąpić	**Uwaga**

Odbiór tej karty przeznaczenia służbowego, należy tej c. i k. władzy reprezentacyjnej, która ją doręczyła, w ciągu 48 godzin pisemnie potwierdzić.

Wiedeń, dnia .... 18.....

Od c. k państwowego ministerstwa wojny.

Przełożony ....

Karta przeznaczenia służbowego (za granicą)

Marszruta

(ważna do podróży wewnątrz monarchii.)

Podróż na miejsce przeznaczenia ma się odbyć drogą najkrótszą, a mianowicie, gdzie kursują koleje i parowce tymi, w przeciwnym razie szybkowozem pocztowym, a gdzie i ten nie kursuje, podwodami.

Wspomianemu Panu c. i k. .... wolno wziąść ze sobą:
.... sług,
.... koni,
.... kilogramów bagażów.

Tenże ma za okazaniem tej karty prawo żądania przejazdu przy pomocy należących mu się środków komunikacyjnych, jako też zakwaterowania przechodowego.

Wiedeń, dnia .... 18 ....

Od c. k. państwowego ministerstwa wojny.

Naczelnik 11 oddziału.

Pouczenie.

1. Każdy gażysta w stanie nieczynnym, przeznaczony do służby w razie wojny, ma się już w pokoju ze swemi przyszłemi obowiązkami służbowemi ile możności obznajomić.

Gażyś i w stanie nieczynnym, którzy przebywają za granicą, a są do służby w razie wojny przeznaczeni, są zobowiązani, skoro tylko w drodze publicznej otrzymają wiadomość, że monarchii zagraża wojna i że ogólną mobilizacyę zarządzono, natychmiast nie oczekując osobnego powołania, najkrótszą drogą do monarchii powrócić, i albo na miejsce służbowe im wyznaczone albo gdyby takowe w karcie przeznaczenia służbowego nie było dokładnie oznaczone, do najbliższej wojskowej terytoryalnej władzy (generalnej lub wojskowej komendy) się udać, zameldować się u niej osobiście, w państwowem ministerstwie wojny pisemnie i wyczekiwać u pierwszej dalszego przydzielenia służbowego. Jeżeli ogólnej mobilizacyi nie zarządzono, lecz tylko części siły zbrojnej się mobilizuje, następuje powołanie gażystów w rezerwie potrzebnych do takiej częściowej mobilizacyi za pomocą karty powoławczej, która takim gażystom przebywającym za granicą w drodze c. k. władz reprezentacyjnych doręczoną zostanie. Powołani mają najpóźniej w 48 godzin po otrzymaniu karty powoławczej, na ich miejsce przeznaczenia służbowego odejść.

2. Do podróży na miejsce przeznaczenia służbowego, należy w granicach monarchii przy używaniu kolei lub parowców, koszta przewozu nie płacić gotówką, lecz kwitować, zaś przy użyciu innych środków komunikacyjnych, ma dotyczący przypadające wynagrodzenie za to w sposób zaliczki uiścić. Urosłe wydatki z powodu podróży w granicach monarchii, zostaną każdemu gażyście w stanie nieczynnym po przybyciu na miejsce przeznaczenia służbowego na podstawie przedłożonego rachunku podróży natychmiast zwrócone.

3. Jeżeli zmiana w przeznaczeniu służbowem, stacyi wstąpienia do służby lub jaka inna okoliczność, czyni koniecznem wystawienie nowej karty przeznaczenia służbowego, zarządzi państwowe ministerstwo wojny wymianę tejże, a dotyczący gażysta w stanie nieczynnym przebywający za granicą, ma natychmiast po otrzymaniu nowej karty przeznaczenia służbowego, dawną kartę w drodze c. k. władzy reprezentacyjnej zwrócić.

Przy stałym powrocie do monarchii otrzymuje dotyczący gażysta od władzy ewidencyjnej nową kartę przeznaczenia służbowego, poczem dawną kartę tej samej władzy ewidencyjnej zwrócić należy.

4. Jeżeliby u gażystów w stanie spoczynku lub w stosunku pozasłużbowym będących, którzy w wypadku wojny do służby są przeznaczeni, miało nastąpić znaczne i prawdopodobnie dłuższy czas trwające nadwerężenie zdrowia, które wyklucza możność wstąpienia do desygnowanej służby, to są dotyczący zobowiązani donieść o tem państwowemu ministerstwu wojny w drodze c. k. władzy reprezentacyjnej przy przedłożeniu świadectwa lekarskiego.

5. Wstąpienie do czynnej służby zobowiązanych do tego stosownie do punktu 1 musi wśród wszelkich okoliczności nastąpić, chyba żeby świadectwem lekarskiem przy dokładnem podaniu stanu choroby, niezdolność dotyczącego do podróży udowodnioną była.

6. Dzień odejścia z miejsca pobytu należy c. k. władzy reprezentacyjnej pisemnie podać, względnie ją zawiadomić, której to władzy zresztą w spokoju każdą zmianę miejsca pobytu do wiadomości podać należy.

Karta przeznaczenia służbowego

dla Pana

c. k. ....

____

C. k. powiatowa komenda uzupełniająca

pułku piechoty Nr.

W Y-

przebywających za granicą gażystów i ich przeznaczenia służbo-
służbowego" przez c. k. pań-

Oddział wojska zakład wojskowy	Stosunek co do stanu	Szarża	Nazwisko	Miejsce pobytu i dokładny adres
1	2	3	4	5
Pułk piechoty Nr. 2	w rezerwie	podporucznik	N. N.	Rosenheim w Bawaryi mieszka etc.
Batalion strzelców Nr. 4	w rezerwie	porucznik	N. N.	Duisburg w Prusiech mieszka
Pułk ułanów Nr 3.	w rezerwie	podporucznik	N. N.	Szemnitz w Królestwie Saskiem mieszka etc.
Szpital garnizonowy Nr. 4 w Lincu	w rezerwie	nadlekarz	N. N.	Bruksella, doręczyć pod adresą etc.
Ewidencyjny magazyn zaopatrzenia w Pradze	w rezerwie	akcesista przy zakłdzie zaopatrzenia	N. N.	Berlin, mieszka etc

Datum :

Format: A. $^{34}/_{42}$ cm.

Wzór 5
do §. 16.

KAZ

wego w razie wojny celem wystawienia im, „kart przeznaczenia
stwowe ministerstwo wojny.

Przeznaczenie do służby nastąpiło na podstawie	Przeznaczenie służbowe	Władza, komenda, oddział wojska lub zakład, do którego ma tenże w mobilizacyi do służby wstąpić	**Uwaga**
6	7	8	9
oficerskiej listy przydzielenia pułku	do własnego pułku rezerwowego piechoty	do komendy rezerwy w Fogaras	
oficerskiej listy przydzielenia batalionu	do własnego batalionu	do każdoczesnej stacyi sztabu batalionu	
reskryptu państwowego ministerstwa wojny oddział 1 Nr. ...... z 18	oficer ordynansowy przy naczelnej komendzie armii konieczny	do komendy generalnej w Wiedniu	
reskryptu państwowego ministerstwa wojny oddział 14 Nr. .... z .... 18........	przy szpitalu polowym Nr. IX konieczny	do garnizonowego szpitalu Nr. 4 w Lincu	
reskryptu państwowego ministerstwa wojny oddział 12 Nr........ z .... 18........	przy kolonnie prowiantowej Nr. 9 koniecznie	do wojskowego magazynu prowiantowego w Pradze	

Podpis:

Wzór 6
do § 17.

Karta powoławcza

dla Pana c. k. .... w rezerwie ....

....

.... który *) ....

....

....

....

....

Od c. k. powiatowej komendy uzupełniającej

pułk piechoty .... Nr. ....

Datum.

Podpis.

*) *a)* na (dzień, miesiąc, rok, godzinę) do raportu dodatkowego do tej powiatowej komendy uzupełniającej powołany jest.
b) do rozpoczynających się (dzień, miesiąc, rok) peryodycznych ćwiczeń w broni (w służbie) na przeciąg .... do .... w ....
c) do czynnej służby powołany, i ma ze względu na marszrutę i pouczenie dodane mu do karty przeznaczenia służbowego ze swego obecnego miejsc pobytu najkrótszą drogą .... do .... do służby wstąpić.

Format: A. 34/42 cm, Na pół arkuszu.

Oddział wojska (zakład wojskowy).

Wzór 7
do §. 17.

Konsygnacya powoławcza

niżej poszczególnionych, przy powiatowej komendzie uzupełniającej pułku piechoty ....
Nr. .... przynależnych z ewidencyą gażystów w rezerwie.

Poddział	Szarża	**Imię i nazwisko**	Miejsce pobytu i powiat	Tenże ma na podstawie zarządzonej mobilizacyi wstąpić do służby		**Uwaga**
				do	w	

25*

Datum : Podpis :

Format : A. $^{34}/_{42}$ cm.

Wzór 8.
do §. 21.

Wykaz stosunków osobistych

celem prowadzenia wojskowej ewidencyi.

1	**Imię i nazwisko** (Przydomek, stopień szlachecki)	Aleksander **Tarnawski**
2	Szarża	Podporucznik w rezerwie
3	Oddział wojska (pułk, batalion etc. lub zakład wojskowy)	Pułk piechoty Arcyksięcia Józefa nr. 37
4	Rok asenterunku	1875
5	Dzień urodzenia, miesiąc, rok, miejsce, powiat, kraj (komitat)	1. Maja 1856. Koszyce. Węgry.
6	Stan	żonaty
7	Ilość dzieci	1 chłopiec, 1 dziewczyna
8	Stanowisko zawodowe, zajęcie zarobkowe	Inżynier pierwszej kolei siedmiogrodzkiej
9	Stosunki majątkowe względnie roczny dochód	Cały dochód roczny 2.000 złr.
10	Mówi lub pisze językami zupełnie dobrze; lub do służby wystarczająco	Mówi i pisze: po niemiecku i węgiersku dobrze
11	Stałe miejsce pobytu, powiat (komitat) kraj ewentualne czasowe miejsce pobytu w większych miastach i mieszkanie	stale: Arad. Węgry . . . . ulica. Nr. domu . .
12	W tym roku właśnie odbyta czynna służba lub ćwiczenia w broni (w służbie) dalej pozyskana wiedza i biegłość od czasu ostatniego wstąpienia do służby czynnej	Ćwiczenie w broni od . . . do . . . Znajomość krajów: Anglię przez podróże Biegłość: wyćwiczony jeździec wierzchem
13	Przeznaczenie służbowe w razie mobilizacyi, ewentualne uwolnienie od wstąpienia do służby, stosownie do karty przeznaczenia służbowego	Powiatowa komenda uzupełniająca Nr. 33 dtto Arad $^{15}/_{12}$ 1879. Przy rezerwowym pułku piechoty Nr. 37 ma do niego do Grosswardein do czynnej służby się zgłosić. Może jako urzędnik kolejowy do 26go dnia mobilizacyi stosownie do rozporządzenia państwowego ministerstwa wojny oddział . . Nr. . . . dtto . . . . na posadzie pozostać.
14	Posiada wojskowe książki służbowe i przepisy	Wszystkie przypisane w dodatku 12 do przepisów ewidencyjnych II. część dla oficerów piechoty stanu żołnierskiego.
15	Osobiste prośby i zażalenia przy raporcie głównym	

Datum ....

Aleksander Tarnawski
podporucznik w rezerwie.

Uwaga: 1) Oprócz nadmienionych, należy i inne osobno postawione pytania odpowiedzieć;
2) Potrzebne daty osobiste, mają urzęda, komendy i t. d. ile możności za pomocą podobnych wykazów osobistych przez sformułowanie pewnych pytań, zażądać.

Format: A $^{34}/_{42}$ cm.

Wykaz stosunków osobistych

podporucznika w rezerwie **Aleksandra Tarnawskiego**
z pułku piechoty Arcyksięcia Józefa Nr. 37.

Powiatowa komenda uzupełniająca pułk piechoty Nr.

Wzór 9
do §. 22.

Rejestr imienny

do raportu głównego w roku 18........

Właściwa ewidencyjna powiatowa komenda uzupełniająca	Oddział wojska, zakład wojskowy	Szarża	Imię i nazwisko	Uwidocznienia		Uwaga
				wniesionych próśb lub skarg	nieprawidłowości w umundurowaniu	

Uwaga: Porządek grup etatowych i oddziałów wojsk taki jak w szematyzmie wojskowym. Przy wielkiej ilości, należy tych gażystów, którzy po raporcie głównym mają co do zameldowania, przed innymi wpisać.

Format: A. 34/42 cm.

Wzór 10
do § 27.

S P I S

przekazanych do ewidencyi do powiatowej komendy uzupełniającej pułku piechoty .... w ....
oficerów (rachmistrzów wojskowych, urzędników prowiantowych) w rezerwie, którzy są zobowiązani do peryodycznych
ćwiczeń w broni (w służbie) w roku 188....

Szarża	**Imię** i **Nazwisko**	Rok asenterunku	Odbył właśnie ćwiczenie w broni (w służbie) w roku	Wniosek na odbycie ćwiczeń w broni (w służbie) w czasie	Miejsce pobytu	Mówi prócz językiem niemieckim wystarczająco do służby	Uwaga
1	2	3	4	5	6	7	8

Datum. Podpis.

Format: A $^{34}/_{42}$ cm.

Wzór 11
do §. 29.

C. k. pułk piechoty Hoch i Deutschmeistrów Nr. 4.

Porucznik w rezerwie Karol Müller.

Do

C. k. powiatowej komendy uzupełniającej pułk piechoty Barona Hessa Nr. 49

w St. Pölten.

Hernals, obok Wiednia, dnia 16. maja 1881.

Donoszę, że w skutek ogłoszonej dziś ogólnej mobilizacyi, odjeżdżam jutro do własnego pułku piechoty do . . . w . . . .

Do

C. k. $\frac{\text{komendy}}{\text{komendy rezerwy}}$ **pułku piechoty Hoch i Deutschmeistrów Nr. 4**

w . . . . .

Hernals, obok Wiednia, dnia 16. Maja 1881.

Na podstawie dołączonego świadectwa lekarskiego, proszę o wdrożenie mego superarbitrowania. ./.

Zarazem oznajmiam, że upraszam o superarbitrowanie dla żadnej innej przyczyny tylko dla ułomności ciała

Karol Müller,
porucznik w rezerwie.

(Rubrum na drugiej stronie.
Format: mały kancelaryjny 34 cm. wysoki 42 cm. szeroki).

Pouczenie.

Według pisowni obowiązującej w c. k. wojsku I. część, mają tak w napisie jak i w tekście wszystkie zbyteczne dodatki odpaść, mianowicie te, które regulaminem urządzony stosunek podległości n. p. świetny, wysoki, posłuszny i t. d. wyrażać mają Wojskowy sposób wyrażania się w granicach subordynacyi nic na tem nie cierpi.

We wszystkich napisach, tytułach i adresach, należy oddział wojska, zakład wojskowy, komendę i władzę wojskową cytować według ich organizacyjnych nazwisk.

Wszystkie doniesienia i meldowania należy przez cały papier przepisywać, a na lewej stronie wąską przestrzeń wolną zostawić

Podpisy muszą być wyraźne i czytelne.

Jeżeli się alegat dołącza lub na drugiej stronicy arkusza pisać wypada, to należy użyć cały arkusz papieru inaczej tylko półarkusza

Kartki z meldowaniem, służbowe podania, potwierdzenia odbioru, należy zamiast tytułu władzy etc. oznaczeniem „Kartka służbowa“ etc. przepisywać, ich forma zresztą jest taka sama jak przy relacyach i doniesieniach.

C. k. pułk piechoty Hoch i Deutschmeistrów Nr. 4.

Porucznik w rezerwie Karol Müller.

Hernals. obok Wiednia, dnia 16. Maja 1881.

donosi o swem wstąpieniu do służby czynnej.

---

prosi o wdrożenie postępowania superarbitracyjnego.

1 załącznik

Następuje odpowiedź na rozkaz pisemny, to należy się przy wstępie na niego powołać z przytoczeniem liczby i daty.

Wszystkie posełki pocztowe, należy w mocny papier opakować, zewnątrz i wewnątrz opieczętować i podług przepisu zaadresować. Ważne przesyłki należy rekomendować.

Podania, które gażyści w rezerwie stosownie do instrukcyi w celach ewidencyjnych, o przybyciu na miejsce pobytu, o zmianie miejsca pobytu lub podróżach, o zmianie stanowiska zawodowego, lub zajęcia zarobkowego, wnosić są obowiązani, są wolne od należytości stemplowej Inne podług niniejszych postanowień wnieść się mające we własnym interesie dotyczącego leżące podania, n. p. prośby o zwolnienie od raportu głównego, lub od periodycznych ćwiczeń w broni (w służbie) należy marką stemplową na 50 centów zaopatrzeć.

Podania w celach ewidencyjnych, a nie we własnym interesie dotyczącego gażysty w rezerwie wnoszone, są wolne od należytości pocztowych Ta wolność od należytości pocztowych ogranicza się tylko na korespondencyach w granicach austryacko węgierskiej monarchii i nie ma w korespondencyach lokalnych zastosowania. Podania, którem przyznano wolność od opłaty pocztowej, muszą być, aby je jako takie uważano, na adresie oznaczone następująco: „Na wezwanie urzędowe“

Za granicą, ma ten który odbiera, taksy pieniężne za doręczenie rozkazów służbowych wojskowych i t. d sam uiścić.

Dodatek 12
do §. 32.

Spis

książek służbowych i przepisów, które gażyści w rezerwie mają sobie z własnych funduszów sprawić i prowadzić w ewidencyi.

A. Gażyści w rezerwie c. k. wojska.

1. Wszyscy gażyści w rezerwie.

Regulamin służbowy dla c. k. wojska. I część.
Organiczne postanowienia dla własnego gatunku wojska, zakładu wojskowego i t. d. ewentualnie także dla własnej grupy etatowej.
Przepisy o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów stanu żołnierskiego c. k. wojska (mają dla wszystkich innych gażystów w rezerwie analogiczne zastosowanie).
Przepisy o ewidencyi II część.
Dodatki, uzupełnienia i prostowania wszystkich ksiąg służbowych i przepisów przekazanych dla własnej grupy.

2. Wszyscy oficerowie (audytorowie, lekarze wojskowi i rachmistrze wojskowi.

Przepisy o postępowaniu przy radach honorowych.

3. Wszyscy oficerowie stanu żołnierskiego.

* Regulamin służbowy dla c. k. wojska. II. część.
Regulamin służbowy dla c. k. wojska. III. część dla własnego gatunku wojska.
Regulamin musztry dla własnego gatunku wojska.

4. Oficerowie stanu żołnierskiego piechoty i strzelców.

Instrukcya przy strzelaniu dla piechoty i strzelców.

5. Oficerowie stanu żołnierskiego kawaleryi.

Instrukcya przy strzelaniu dla kawaleryi i dla wojsk technicznych.

6. Oficerowie stanu żołnierskiego artyleryi.

* Informacye dla artyleryi, a mianowicie:
Oficerowie artyleryi polowej: dla bateryi polowych i górskich;
a oficerowie artyleryi fortecznej: dla kompanii fortecznych i bateryi górskich.
Tablica strrzelnicza dla dział odtylcowych Model 1861 i
Tablica rzutu dla 17 cm. i 21 cm. ciągnionych moździerzy odtylcowych (tylko oficerowie artyleryi fortecznej.)

7. Oficerowie stanu żołnierskiego inżynieryi.

Techniczny podręcznik dla c. k. wojsk inżynieryi.
* Przepisy o budownictwie I, II i III. część (tylko ci którzy są przydzieleni do Dyrekcyi wojskowych budowniczych i inżynieryi.)

8. Oficerowie stanu żołnierskiego pionierów.

Techniczny podręcznik dla c. k. pionierów.

9. Oficerowie stanu żołnierskiego oddziałów służby zdrowia.

* Regulamin dla służby sanitarnej c. k. wojska, I, II i IV część, następnie dodatek: Dobrowolna służba sanitarna.
* Przepisy o pociągach wojskowych dla armii w polu.

10. Oficerowie stanu żołnierskiego pociągów wojskowych.

Normy celem uzbrojenia pociągów dla c. k. armii a mianowicie:
a) pociągi dla oddziałów wojsk;
b) pociągi do armii;
c) pociągi górskie.
* Instrukcya dla zawiadywania i wyrachowywania materyałem służącym do uzbrojenia pociągów przy c. k. pułkach pociągów wojskowych.

11. Oficerowie stanu żołnierskiego zakładów z mundurami.

* Instrukcya służbowa przy zawiadywaniu i zarachowywaniu przy zakładach z mundurami I część.

12. Audytorowie.

Regulamin służbowy dla c. k. wojska III część dla piechoty i strzelców.
Ustawa karna wojskowa.
Powszechna księga ustaw cywilnych.
Przepis o jurysdykcyi a mianowicie:

a) ustawa z 20. Maja 1869 co do zakresu działania sądów wojskowych (dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych) (d. u. p. cz. 49. Nr. 158 z roku 1869);

b) Rozporządzenie państwowego ministerstwa wojny z 19. Września 1867, oddział 4, Nr. 1590 (D. u. p. cz. 44. Nr. 182) ze względu na punkty 1, 2, 3, 4 i 5 „prowizorycznych postanowień o poddaniu stale urlopowanych i rezerwistów pod sądownictwo cywilne“, które to punkty obecnie jeszcze na Węgrach obowiązują;

c) Rozporządzenie państwowego ministerstwa wojny z 10. Sierpnia 1871, oddział 4, Nr 1449 (Dz. rozp. cz. 39. Nr. 169) co do prowizorycznego uregulowania jurysdykcyi wojskowej na Węgrach Rozporządzenie państwowego ministerstwa wojny z 20. Września 1873 pras. Nr. 3459 (Dz. rozp. cz. 45. Nr. 184) co do wykonywania wojskowej władzy karnej (odpadnie po wyjściu wojskowej procedury karnej.)

Rozporządzenie państwowego ministerstwa wojny z 31. Grudnia 1873 praes. Nr. 4946 (Dz. rozp. cz. 67 Nr. 243) co do przepisów o objętości i wykonywaniu wojskowej władzy karnej, dalej o zwiększeniu władzy karnej dyscyplinarnej komendantów armii w polu.

Wojskowa procedura karna.

13. Lekarze wojskowi.

* Regulamin służbowy dla c. k. wojska II. część.

* Regulamin służbowy dla c. k. wojska III. część dla własnego gatunku wojska, ewentualnie dla piechoty i dla strzelców, dalej III część dla żołnierzy pełniących służbę zdrowia.

Regulamin dla służby sanitarnej c. k. wojska I, II i III część dalej dodatek: „Dobrowolna służba zdrowotna“.

14. Rachmistrze wojskowi.

Regulamin służbowy dla c. k. wojska III część, dla własnego gatunku wojska, ewentualnie dla piechoty i strzelców.

Przepis służbowy dla rachmistrza wojskowego i rachmistrza pomocnika.

Przepisy o należytościach dla c. k. wojska I część.

* Instrukcya dla ekonomiczno - administracyjnej służby poddziałów wojska, w pokoju i we wojnie.

* Instrukcya dla komisyi zawiadowczych oddziałów wojsk w pokoju, dalej dla ekonomicznego zawiadowstwa i zarachowywania przy oddziałach wojsk w mobilizacyi i we wojnie.

* Instrukcya do prowadzenia kasowości przy oddziałach wojsk, (zakładach wojskowych.)

* Instrukcya do prowadzenia księgi głównej i ksiąg przy poddziałach.

Instrukcya dla wojskowej i administracyjnej służby, dalej dla zawiadywania i zarachowywania w wojskowych domach transportowych, obok przepisów dla prowadzenia transportu (dla przeznaczonych do tego od domów transportowych.)

Instrukcya do zawiadywania mundurami i zarachowywania tychże.

Regulamin dla służby zdrowotnej c. k. wojska IV część (tylko ci, których zakład sanitarny do tego przeznaczył.)

* Instrukcya służbowa dla zawiadywania i zarachowywania przy zakładach zawiadujących mundurami I część (tylko ci, którzy do takich zakładów zostali przeznaczeni.

15. Wojskowi urzędnicy przy magazynach zaopatrzenia.

* Przepis służbowy dla urzędników przy wojskowych magazynach zaopatrzenia i magazynach łóżek.

Regulamin służbowy dla c. k. wojska III część, dla żołnierzy przy wojskowych zakładach zaopatrzenia.

Przepis zaopatrzenia c. k. wojska I i II część i dodatek.

* Instrukcya dla piekarni polowych zaopatrzonych w piece żelazne polowe (Model 1878 system Peyera.)

* Instrukcya przy zakładaniu piekarni rezerwowych

16. Urzędnicy wojskowi aptekarze.

Organiczne postanowienia o zakładach sanitarnych wojskowych.

* Regulamin dla służby zdrowotnej c. k. wojska III i IV część.

17. Urzędnicy rachunkowi wojskowi przy oddziałach budowniczych.

* Przepis służbowy dla wojskowych urzędników rachunkowych przy budownictwie.

* Przepis służbowy dla wojskowych budowniczych.

* Służbowe przepisy o budownictwie I, II i III część.

* Instrukcya o ekonomiczno-administracyjnym zarządzie poddziałów wojska w pokoju i we wojnie.

* Instrukcya dla komisyi zawiadowczych oddziałów wojsk (zakładów wojskowych) w pokoju, dalej dla ekonomicznego zawiadowstwa i zarachowywania korpusów wojskowych w mobilizacyi i we wojnie.

* Instrukcya do prowadzenia kas wojskowych.

Instrukcya dla zakładów wojskowych celem przeprowadzenia nowego systemu administracyjnego.

18. Urzędnicy wojskowej weterynaryi.

* Przepis służbowy dla weterynarzy wojskowych i konowałów.
Przepisy o koniach c. k. armii I. część.

B. Gażyści w rezerwie marynarki wojennej.

19. Wszyscy gażyści w rezerwie.

* Regulamin służbowy dla c. k. marynarki wojennej, I, II i III część.
Przepisy o traktowaniu szczególnych spraw osobistych oficerów stanu żołnierskiego c. k. marynarki wojennej.
Przepisy o ewidencyi II część.
Dodatki, uzupełnienia i sprostowania do wszystkich książek służbowych i przepisów własnej grupy.

20. Wszyscy oficerowie (lekarze marynarki.)

Przepis o postępowaniu przy radach honorowych.

21. Lekarze marynarki.

Instrukcya dotycząca lekarskiego badania kompetentów o przyjęcie do c. k. marynarki wojennej.
Statut dla służby zdrowia przy c. k. marynarce.

Uwaga.

1. Z tych książek służbowych i przepisów, które po największej części jako wydania kieszonkowe są do nabycia, mają gażyści w rezerwie najnowsze wydanie posiadać. Pierwsze zaopatrzenie się w takowe ma nastąpić: u ochotników jednorocznych aspirujących o szarżę gażystę w rezerwie jeszcze w czasie czynnej służby, u innych bezpośrednio po zamianowaniu względnie po przestąpieniu do rezerwy.

2. Dodatki, uzupełnienia i sprostowania ogłaszane będą z zasady peryodycznie w normalnym dzienniku rozporządzeń, a gażystom w rezerwie oznajmiane przy głównym raporcie i ćwiczeniach w broni (w służbie). W wypadkach wyjątkowych następuje to zawiadomienie na szczególne wezwanie ministerstwa wojny przez oddziały wojsk, nie należącym do etatu oddziału wojska (zakładu wojskowego) przez właściwe ewidencyjne powiatowe komendy uzupełniające.

Dodatki i t. p. sprzedaje c. k. Nadworna i państwowa drukarnia.

3. Dla wojskowych duchownych w rezerwie nie istnieje specyalne zobowiązanie do zaopatrzenia się w książki służbowe i przepisy, gażyści ci jednak potrzebują: „Organiczne postanowienia dla wojskowego duszpasterstwa; przepisy służbowe dla duchowieństwa wojskowego i regulamin służbowy dla c. k. wojska, I. część; przepisy ewidencyjne, II. część.

4. Książki służbowe i przepisy oznaczone * należy przy wstąpieniu do służby w razie mobilizacyi z sobą przynieść.

5. W spisie tym zawarte są książki służbowe i przepisy jeszcze w wypracowaniu będące, które przeto dopiero po ich wyjściu nabyć będzie można

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Dodatek 13
do §. 32.

Postanowienia

w jaki sposób wykazać należy warunki potrzebne do zamianowania gażystą w rezerwie, jako też warunki potrzebne do przejścia gażysty ze stanu czynnego do rezerwy.

1. Stanowisko społeczne udowadnia się urzędowym oryginalnym dekretem nadającym posadę, albo poświadczeniem politycznej władzy co do stanowiska zawodowego i zajęcia zarobkowego.

2. Dowodu co do środków utrzymania dostarcza się:

a) przez posiadanie ruchomego lub nieruchomego majątku;

b) dochodami, połączonymi z służbą cywilną państwową, lub tej na równi postawioną lub z zajęciem prywatnem, dającem się pogodzić z charakterem oficera;

c) rewersem prawnie wystawionym przez osoby zdolne do świadczenia, którym dotyczącemu zabezpieczają się środki utrzymania, a mianowicie włącznie środki do trwałego utrzymywania przepisanego umundurowania i uzbrojenia, następnie do zaopatrzenia się w książki służbowe i przepisy.

3. Zobowiązanie się do utrzymywania zawsze munduru i uzbrojenia według przepisu stosownie do szarży, do zaopatrzenia się i prowadzenia w ewidencyi książek służbowych (przepisów) ma każdy kompetent o szarżę oficera (urzędnika wojskowego) w rezerwie, pisemnem oświadczeniem umocować.

4. Ostemplowane i legalizowane rewersa, jako też w punkcie 3 wymienione oświadczenia tych, którzy nie mają obowiązku wykazywania środków utrzymania, zawierać mają poświadczenie władzy, że wystawiciele stosownie do swych stosunków majątkowych, rzeczywiście są w położeniu zobowiązaniom na się wziętym bezwarunkowo odpowiedzieć, z którem to poświadczeniem złączone być także może poświadczenie co do stanowiska społecznego (punkt 1).

5. Niedokładne rewersa i oświadczenia mają już komisye egzaminacyjne (władze, komendy, zakłady wojskowe) do uzupełnienia zwrócić.

Wzór.

50 ct. stempel

Rewers.

którym podpisany Franciszek X . . . . ., kupiec w Bernie w Morawii, zobowiązuje się swemu synowi (siostrzeńcowi, pupilowi i t. d,) Karolowi H . . . ., obecnie jednorocznemu ochotnikowi (oddział wojska) . . . ., w razie, gdyby tenże oficerem rezerwowym został zamianowany, dać potrzebne środki utrzymania i umożebnić mu, aby stosownie do szarży oficerskiej i czasowych obowiązków służbowych w pokoju umundurował i uzbroił się, i w przepisane książki służbowe i przepisy się zaopatrzył.

Także zobowiązuje się tenże temuż w czasie przynależności do rezerwy potrzebnych środków do trwałego utrzymania przepisanego munduru i uzbrojenia dostarczyć.

Berno, . . . września 18 .

Franciszek X.

(Legalizacya.)

(Poświadczenie władzy.)

Wzór 14
do §. 33.

Spis

następujących do oficerskiej służby ordynansowej w wojnie zgłaszających się oficerów w rezerwie.

Oddział wojska	Szarża	Nazwisko	Miejsce pobytu i powiatowa komenda uzupełniająca właściwo-ewidencyjna	Posiada środki do przepisanego zaopatrzenia się w konie jako oficer ordynansowy w wojnie	Znajomości języków	Stopień zręczności w jeździe konnej ze względu na służbę w wojnie	Zdanie co do ogólnego uzdolnienia	Uwaga
						(a mianowicie na podstawie jakiego przekonania się)	(czy zupełnie lub mniej zdatny i uzasadnienie)	Rewers ewentualnie oświadczenie dołączone

Uwaga.

1. Te komendy, do których oficerowie ordynansowi w razie mobilizacyi do służby wstępują, mają w podaniach coro znie do końca października przedłożyć się mających, co do potrzebnych zmian w przeznaczeniu służbowem oficerów ordynansowych tego samego wzoru się posługiwać. również korpusy wojsk, co do jakichkolwiek zmian z prenotowanymi do oficerskiej służby ordynansowej.
2. Rewers ewentualnie także oświadczenie należy marką na 50 ct. ostemplować.

Format: A. 34/42 cm.

Wzór 15
do §. 43.
(do urzędowego ogłoszenia).

Karta powołująca

Pana c. k. .... w rezerwie ....

....

Przynależny do (urodzony) w	Gmina			
	Powiat		Komitat	
Ostatnie zgłoszone miejsce pobytu	Miejscowość			
	Powiat		Komitat	
Stanowisko zawodowe, zajęcie zarobkowe				

powołuje się niniejszem*) ....

....

....

Z c. k. powiatowej komendy uzupełniającej

pułku piechoty .... **Nr.** ....

.... dnia .... 18..........

Podpis:

*) *a)* na (dzień, miesiąc, rok, godzinę) do dodatkowego raportu do tej powiatowej komendy uzupełniającej.
b) na (dzień, miesiąc, rok) do rozpoczynających się peryodycznych ćwiczeń w broni (w służbie) na czas od .... do .... do ....
c) do czynnej służby i poleca się natychmiast z obecnego miejsca pobytu na najkrótszej rucie do ....do........................ do służby wstąpić.

Format: A. $^{34}/_{42}$ cm. na pół arkusza.

Dodatek.

Spis

tych przedmiotów umundurowania, uzbrojenia i innych rzeczy, które dla oficera rezerwowego piechoty przy narokowaniu tegoż w wypadku mobilizacyi jako szczególnie potrzebne oznaczone być mogą.

Umundurowanie i uzbrojenie oficerów w polu określone jest przepisami dotyczącymi umundurowania i uzbrojenia c. k. wojska. Poniżej podane będzie tylko w ogólności co przy narokowaniu w wypadku mobilizacyi wziąć ze sobą stosownem się okazuje.

1. Przedmioty, które oficer ma przy sobie:

Rewolwer wraz z amunicyą w przywieszonej na rzemieniu od szabli torebce rewolwerowej;

Kartka legitymacyjna przechowana w odpowiednim futeraliku;

Dalekowidz polowy na rzemieniu;

Torebka na karty do zawieszenia na rzemieniu od szabli zawierająca: regulamin służbowy II. część, karty krajów (specyalne karty) z futerałem z bardzo cienkiego przeźroczystego białego papieru woskowego (przez L. Sailera, król. baw. premier-lieutenanta, Monachium). 1 lineał (20 cm.) z podziałką, ołówek czarny i kolorowy, koperty, papier do pisania (także na oleaty) pieczątka, karty wizytowe do pisania (z nazwiskiem, szarżą i oddziałem wojska), notes z kalendarzem kieszonkowym, stoczki, zapałki;

Zegarek kieszonkowy z zawieszonym większym kompasem;

Świstawka, flaszka polna obejmująca pół litra, przyrząd do picia z skóry, nóż kieszonkowy z korkociągiem i stal do zrobienia ognia;

Rzemień do płaszcza.

2 Bagaże ręczne oficera, które nosi jego służący:

Torba do pakowania, z mocnej skóry w formie wielkiej zamykalnej torby ręcznej, nieco większa jak tornistra, opatrzona rzemieniem do noszenia i potrzebnymi hakami, którą można nosić w ręku i na plecach. Ze-

wnątrz niej ma być umieszczona kieszeń zasłonięta klapą skórzaną. Nazwisko i oddział wojska (zakład wojskowy) mają być na mosiężnej płytce uwidocznione. Waga razem z pakunkiem 8 klg.

Do niej się pakuje:

Ręczne pakunki oficera, ewentualnie także mienie jego służącego, a mianowicie:

Jedzenie (konserwy, czekolada, herbata, cukier) przyrząd do mycia, amunicya do rewolweru, 1 spodnie, 1 para trzewików sznurowanych lub innych trzewików, kilka koszul, pantofle, prześcieradło na noc, latarnia ręczna ze świecą woskową lub stearynową, metalowa szalka do jedzenia z nakryciem, kubek, solniczka, serweta, mosiężny przyrząd do sporządzania kawy lub herbaty, młynek do kawy, przyrządy do palenia tytoniu, proszek od owadów, smarowidło na obuwie, federweiss, łój koźli lub wołowy.

Służący może oprócz tego w większej flaszce polnej, nosić zapas do picia dla oficera.

Do wojny górskiej potrzeba oprócz tego: 1 parę żelazek na nogi z 4 zębami, przyrządy do butów, okulary od śniegu lub dla cieniu.

3. Bagaże polne nadoficera, które przy trenie bagażów się znajdują.

Rozmiar kufra na bagaże który się znajduje na wozach: długość 55·3 cm., szerokości 32·9 cm., wysokość średnia 31·6 cm., wysokość boczna 30·3 cm., waga z wypakowaniem 14 kg.

Do niego się pakuje:

1 bluza, 1 spodnie, 1 czapka, gwiazdki wojskowe, 1 para trzewików i zolówki, 4 koszul, 4 kalesonów, 6 par szkarpetek, 4 chustek do nosa, 1 kamizelka, 2 krawaty, 6 par rękawiczek, 1 kupla do szabli, 1 portepée, 1 feldbinda, książki, pisma, mapy, karty, z dekretem nominacyjnym, przyrządy do pisania, szpagat.

Na okładce kufra na bagaże, może być ułożony wełniany pokrowiec przydatny w obozie, w którym się dalej większy kauczukowy pokrowiec znajduje.

Należy wziąść dalej ze sobą:

Owiązanie na ciała, z osłoną na piersi, także i kaftanik;

dalej stosownie do pory roku i pola walki:

lnianą osłonę na kark od słońca, białą lub jasno popielatą, ogrzewacze pulsów.

Co do zabierania ze sobą, to zauważa się:

Zaleca się:

Bieliznę w lecie z bawełny, również obwiązania nóg lub skarpetki także bawełniane;

obuwie w lecie ze skóry bydlęcej, w zimie z rossyjskiego juchtu, z szerokiemi zolami i niskiemi obcasami (1 parę trzewików przyjmuje się że jest w używaniu);

szabli nie należy ostrzeć tylko zaszpicować;

czapki do obozowiska należy sporządzić według kroju szeregowców, jednak z daszkiem ze sukna;

oficerowie pełniący służbę konno, muszą być zaopatrzeni w przyrządy do jazdy konnej stosownie do przepisów umundurowania i uzbrojenia dla c. k. wojska.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 16. Maja 1882. Część XIII.

Nr. 50.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 21. Kwietnia 1882 l. 23068, względem zezwolenia gminom Sokolec, Uścieczko i Łabacz na pobó dodatków do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 2. Kwietnia 1882 najmiłościwiej zatwierdzić uchwały Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 21. Października 1881, następującej treści:

1. Gminie Sokolec w powiecie Buczackim pozwala się pobierać w roku 1881 na pokrycie wydatków gminnych 56% (pięćdziesięciosześcio-procentowy) dodatek gminny do podatków bezpośrednich.

2. Gminie Uścieczko w powiecie Zaleszczyckim pozwala się pobierać w roku 1881 na pokrycie wydatków gminnych 70% (siedemdziesięcio-procentowy) dodatek gminny do podatków bezpośrednich.

3. Gminie Łabacz powiatu Brodzkiego zezwala się pobierać w roku 1881 na pokrycie potrzeb gminnych 111% (stojedenaście-procentowy) dodatek do podatków bezpośrednich.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Lwów, dnia 21. Kwietnia 1882.

Potocki w. r.

Nr. 51.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 18. Kwietnia 1882 l. 18881, dotyczące ustanowienia taksy leczenia i pielęgnowania chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu.

Na mocy Artykułu II ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Dz. u. kr. N. 8 z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Tarnopolu, począwszy od 1. Maja 1882, następującą taksę:

a) od osób dorosłych na 51 ct. zaś

b) od dzieci do lat 7 na 30 ct. dziennie.

We Lwowie dnia 18. Kwietnia 1882.

Marszałek krajowy:

Zyblikiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Hoszard w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 17. Maja 1882. **Część XIV.**

Nr. 52.

Ustawa

o zaciągnięciu pożyczki na rzecz Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Za zgodą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam co następuje:

Art. I.

Na założenie i wyposażenie Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, upoważnia się Wydział krajowy do zaciągnięcia imieniem kraju pożyczki w ilości 1,025.000 zł. w. a. pod warunkami najmniej uciążliwymi.

Art. II.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom: skarbu i spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 27. Kwietnia 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Dunajewski** w. r.

Nr. 53.

Ogłoszenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 25. Kwietnia 1882 l. 19844, dotyczące ustanowienia taksy leczenia i pielęgnowania chorych w krajowym szpitalu powszechnym we Lwowie.

Na mocy Art. II. ustawy krajowej z dnia 12. Grudnia 1869 r. (Dz. u. kr. N. 8 z r. 1870) ustanawia Wydział krajowy za leczenie i pielęgnowanie chorych w krajowym szpitalu powszechnym we Lwowie, bez różnicy oddziałów, począwszy od 1. Maja 1882, następującą taksę dla klasy III.:

a) od osób dorosłych na 84 ct. zaś

b) od dzieci do lat 7 na 42 ct. w. a. dziennie.

We Lwowie dnia 25. Kwietnia 1882.

Marszałek krajowy:

Zyblikiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego:

Hoszard w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 20. Maja 1882. **Część XV.**

Nr. 54.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Sanoka na pobór opłat od napojów spirytusowych i piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Gminie miasta Sanoka zezwala się pobierać w latach 1882, 1883, 1884, 1885, 1886, 1887, 1888, 1889, 1890 i 1891 od napojów spirytusowych i piwa w obrębie gminy wytwarzanych i do gminy wprowadzanych, a w niej zużywanych, opłatę gminną następującej wysokości:

1. od litra wódki (okowity), za każde $2^1/_2$ stopnia Tralesa po $^1/_2$ ct. w. a.;
2. od litra rosolisu, likieru, ponczowej esencyi i rumu po 15 ct. w. a.;
3. od litra miodu po 6 ct. w. a.;
4. od hektolitra piwa po 1 zł. 70 ct.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy poszczególnione w Art. I. napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek

Art. III.

Opłatą tą można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy, a nie można nią obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

Wiedeń, dnia 2. Marca 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 55.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Chrzanowa na pobór opłat od napojów spirytusowych i od piwa, do miasta sprowadzanych i w niem zużywanych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam. co następuje:

Art. I.

W celu pokrycia wydatków gminnych, pozwala się gminie miasta Chrzanowa pobierać w latach 1882, 1883 i 1884 opłaty od napojów spirytusowych i od piwa, wprowadzanych w obręb miasta i w niem zużywanych. według następującej taryfy:

1. od hektolitra piwa leżaka 70 ct.;
2. od hektolitra piwa pojedyńczego 50 ct.;
3. od flaszki ($^1/_2$ litra) piwa marcowego $^1/_2$ ct.:
4. od flaszki ($^1/_2$ litra) piwa czarnego (Bock) $^1/_2$ ct.;
5. od hektolitra wódki, spirytusu i t. p. 2 zł. 50 ct.;
6. od litra wódki, spirytusu i t. p. 5 ct.;
7. od hektolitra rumu, araku 4 zł.;
8. od litra rumu, araku 6 ct.;
9. od hektolitra słodzonych napojów 6 zł.;
10. od litra słodzonych napojów 8 ct.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy poszczególnione w Art. I. napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Opłatą tą można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy, a nie można nią obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

Wiedeń dnia 2 Marca 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r

Nr. 56.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 24. Kwietnia 1882 l. 3747/pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości, względem ustanowienia nowego Sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu.

Potocki w. r.

c. k. Namiestnik.

Rozporządzenie

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 16. Marca 1882 l. 4021, względem ustanowienia Sądu powiatowego w Czarnym Dunajcu w Galicyi.

Na podstawie §. 2 ustawy z dnia 11. Czerwca 1868 l. 59 Dz. pr. p., w okręgu c. k. Sądu obwodowego Nowy Sącz, ustanowionym zostaje Sąd powiatowy z siedzibą w Czarnym Dunajcu dla gmin: Czarny Dunajec, Chochołów, Ciche, Długopole, Dział, Dzianisz, Międzyczerwone, Odrowąż, Pieniążkowice, Podczerwone, Ratułów, Stare Bystre, Witów, Wróblówka, Załuszne i Zubsuche z Bystrem.

Z rozpoczęciem działalności rzeczonego Sądu, które dodatkowo oznaczonem i ogłoszonem będzie, gminy wzmiankowane z okręgu Sądu powiatowego Nowytarg wyłączonemi zostaną.

Prażak w. r.

Nr. 57.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu we Lwowie z dnia 15. Kwietnia 1882 l. 17900, dotyczące wymiaru i poboru podatków bezpośrednich na rok 1882.

Według artykułu IV. ustawy skarbowej na rok 1882 z dnia 29. Marca 1882 Dz. u. p. Nr. 33, pobierane być mają podatki bezpośrednie, tudzież podatki i opłaty niestałe w ogólności, podług istniejących przepisów.

Prowizoryczne rozpisanie podatku gruntowego w duchu ustawy z dnia 28. Marca 1880 dz. u. p. Nr. 34 na podstawie wyniku regulacyi podatku gruntowego musi być podług dotychczasowego stanu zmierzających do tego celu czynności na późniejszy czas zastrzeżone; przeto aż do tego czasu przypisanie i pobór podatku grutowego z dodatkami za rok 1882 uskutecznić należy podług wymiaru i w wysokości roku poprzedniego stosownie do obecnie ważnych ustaw opodatkowania z zastrzeżeniem wyrównania w swoim czasie.

Względem wymiaru i przypisania podatku domowego na podstawie ustawy z dnia 9. Lutego 1882 Dz. u. p. Nr. 17, dotyczącej niektórych zmian ustaw o podatku domowym, zostaną odpowiedne postanowienia w najbliższym czasie wydane, a do tego czasu należy podatek domowo-czynszowy stosownie do uskutecznionego już wymiaru na rok 1882, i również podatek domowo-klasowy podług dotychczasowych norm przypisać i pobrać.

Zmiany, jakieby się w tej mierze w skutek wykonania ustawy z dnia 9. Lutego 1882 okazały, uwzględnione zostaną przez dodatkowe sprostowanie.

Przy podatku zarobkowym i przy podatku dochodowym prócz ordynaryum pobrany być winien nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynaryum.

Ci jednak kontrybuenci, których całkowita przypadająca od nich należytość podatkowa na cały rok 1882 w podatku zarobkowym i dochodowym w pierwszej klasie lub w podatku dochodowym w drugiej klasie w ordynaryum kwoty 30 zł. w. a. nie przewyższa, mają uiścić dodatek nadzwyczajny tylko w wysokości siedmiu dziesiątych ordynaryum.

Roczna należytość w podatku gruntowym, domowo-czynszowym, domowo-klasowym, tudzież dochodowym, uiszczaną być winna z dołu w ratach kwartalnych z końcem każdego kwartału, natomiast należytość w podatku zarobkowym z góry w półrocznych, dnia 1. Stycznia i 1. Lipca każdego roku płatnych ratach.

Co do sporządzenia i przedłożenia fasyi dochodu i wykazania stałych poborów, jakoteż względem wymiaru i uiszczenia podatku dochodowego na rok 1882, podaje się do powszechnej wiadomości następujące postanowienie:

1) Fasye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego na rok 1882, winne być w dotychczasowej. instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850 przepisanej formie ułożone i do właściwych władz wymiarowych wniesione.

2) Przy zeznaniu dochodu w pierwszej klasie, tudzież dochodu w drugiej klasie, nie pochodzącego ze stałych poborów. służyć mają za podstawę do obliczenia przeciętnego czystego dochodu, opodatkowaniu na rok 1882 podlegającego, dochody i wydatki z lat 1879, 1880 i 1881.

3) Postanowienia §§. 21 i 22 ces. pat. z dnia 29. Października 1849, zastosowane być mają do kwot pochodzących ze stałych poborów II. klasy, w roku 1882 przypadających.

Strony obowiązane do wypłaty stałych poborów, winne przy wypłacie takowych potrącać oznajmiony im podatek dochodowy i odsyłać takowy do c. k. kas podatkowych.

4) Odsetki i renty III. klasy, podlegające fasyonowaniu ze strony uprawnionych do pobierania tychże, mają być zeznane według stanu majątku i dochodu z dniem 31. Grudnia 1881.

5) Przysługujące przedsiębiorcom przemysłowym prawo potrącania podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich lokowanych — od procentów tychże kapitałów, jest ważne także na rok 1882.

6) Posiadaczom budynków uwolnionych czasowo, całkiem lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, wymierzyć należy pięć od sta tytułem podatku na rok 1882 od czystego dochodu rocznego, uzyskanego z tychże budynków, to jest od kwoty pozostałej z całorocznego czynszu brutto po potrąceniu prawnie dozwolonych procentów na utrzymanie budynków, a przy budynkach wolnych całkowicie od podatku domowo-czynszowego, także po potrąceniu przypadających w roku 1882 i należycie udowodnionych procentów od kapitałów ubezpieczonych na budynku wolnym od podatku domowo-czynszowego.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 15. Kwietnia 1882.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 24. Czerwca 1882. **Część XVI.**

Nr. 58.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 11. Maja 1882 r. L. 4677/pr., względem wyłączenia miejscowości Koszyłowce z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie i wcielenia jej do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Zaleszczykach.

Na mocy upoważnienia wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Grudnia 1880 L. 20310, rozporządzam w myśl ustawy z dnia 13. Lutego 1879 Dz. u. kr. Nr. 78 w porozumieniu z Wydziałem krajowym jak następuje:

Miejscowość Koszyłowce zostaje z dniem 1. Stycznia 1883 r. wyłączoną z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Czortkowie i wcieloną do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Zaleszczykach.

C. k. Namiestnik:

Potocki w. r.

Nr. 59.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Czerwca 1882 L. 31751, względem zezwolenia gminom Hańczarów i Probabin na pobór wyższych dodatków do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 11. Maja 1882 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu

krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 24. Września 1881:

Następującym gminom powiatu Horodeńskiego w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala się pobierać w r. 1881 wyższe dodatki gminne do podatków bezpośrednich, a mianowicie:

gminie Hańczarów w wysokości pięćdziesiąt i siedm 57%,

gminie Probabin w wysokości sto trzy 103%.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

Potocki w. r.

Nr. 60.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 8. Czerwca 1882 L. 5314/pr., względem trwania najmu i terminów wypowiedzenia mieszkań, zajmywanych przez gości kąpielowych w zdrojowisku Krynica-Słotwiny.

Na mocy §. 25 ces. rozp. z dnia 16 Listopada 1858 dź. pr. p. Nr. 213, rozporządzam w porozumieniu z c. k. wyższym Sądem krajowym w Krakowie co następuje:

Art. I.

Jeżeli przy najęciu pomieszkania nie oznaczono w umowie, jak długo ma trwać najem, w takim razie przyjmuje się, że najem trwa sześć (6) tygodni.

Gościowi służy jednak prawo rozwiązania takiego najmu już z upływem piątego tygodnia, jeżeli najem wypowiedziano tydzień przed upływem piątego tygodnia.

Najmodawcy nie służy podobny sposób wypowiedzenia.

Art. II.

Gdyby gość zamierzał z końcem szóstego tygodnia opuścić pomieszkanie, lub gdyby najmodawca chciał po sześciu tygodniach w inny sposób pomieszkaniem rozporządzić, wypowiedzenie najmu drugiej stronie nastąpić winno tydzień naprzód.

W braku takiego wypowiedzenia trwa umowa na dalszy czas nieoznaczony i może być rozwiązaną każdego czasu za poprzedniem jednotygodniowem wypowiedzeniem.

Art. III.

Jeżeli pomieszkanie najętem zostało wyraźnie tygodniowo lub dziennie, to do rozwiązania stosunku najmu potrzeba wypowiedzenia jednej lub drugiej strony: w pierwszym razie na tydzień, w drugim na 24 godzin naprzód.

Art. IV.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

C. k. Namiestnik:

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 29. Czerwca 1882. **Część XVII.**

Nr. 61.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 25. Listopada 1881 do L. 53869, w przedmiocie stałego kwaterunku wojsk i uwolnienia budynków użytych na koszary od dodatków krajowych.

Na posiedzeniu dnia 21. Października 1881 wydał Wysoki Sejm w przedmiocie stałego kwaterunku wojsk kraju następującej treści uchwałę:

I. Sejm przeznacza kwotę 60.000 złr. corocznie przez lat 3 na udzielanie bezprocentowych pożyczek, zwrotnych w ciągu najdalej lat 12tu w celu budowy koszar bądź stałych, bądź tymczasowych dla pomieszczenia załogi wojskowej stale w kraju konsystującej, lub w celu przemiany na takie koszary budynków mających obecnie inne przeznaczenie. Pożyczki te mają być udzielane w pierwszym rzędzie gminom, mającym stałe załogi wojskowe, a następnie także prywatnym osobom.

II. Sejm upoważnia Wydział krajowy do udzielania pożyczek wymienionych w ustępie 1 do oznaczania sposobu, zabezpieczenia tychże i do postanawiania innych bliższych warunków.

III. Budynki użyte na koszary lub na koszary tymczasowe, uwalnia się od dodatków krajowych na cały czas tego użytku.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie dnia 25. Listopada 1881.

Marszałek krajowy:
Zyblikiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Zastępca:
Waygart w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 29. Czerwca 1882. **Część XVIII.**

Nr. 62.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 9. Czerwca 1882 l. 25138, którem dla miasta Żywca ustanawia się terminy wypowiadania i opuszczenia najmu pomieszkań i innych lokalności.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869 (Dz. p. p. Nr. 41) i w myśl drugiego ustępu §. 25. i §. 2 lit. b. ces. rozp. z dn. 16. Listopada 1858 (Dz. p. p. Nr. 213), ustanawia c. k. Namiestnictwo w porozumieniu z c. k. wyższym Sądem krajowym w Krakowie dla miasta Żywca trzy terminy do opuszczenia najmu pomieszkań i innych lokalności, a to: Dzień 1. Kwietnia, 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Do opróżnienia przedmiotu najętego w terminach powyżej oznaczonych, obowiązaną jest strona najmująca tylko wtedy, jeżeli dotyczący najem zostanie jej poprzód w terminie umową najmu ustanowionym, prawomocnie wypowiedzianym. Gdyby zaś umową najmu żadnego terminu wypowiedzenia wyraźnie nie zastrzeżono, natenczas winien najem kwartalny, na sześć tygodni naprzód, najem zaś wyraźnie na dłuższy okres czasu zawarty, na trzy miesiące naprzód przed dniem upływu najmu prawidłowo być wypowiedziany. Przy najmach miesięcznych mają takowe być wypowiedziane na 14 dni przed upływem miesiąca.

§. 3.

Najmujący, który na podstawie prawdziwego wypowiedzenia obowiązanym jest do ustąpienia z najmu, winien takowy najpóźniej do trzeciego

dnia po terminie upływu wypowiedzianego najmu przedmiot najęty całkowicie opróżnić i oddać.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia go w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych.

Potocki w. r.

Nr. 63.

Ogłoszenie

galicyjskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. Czerwca 1882 l. 19161, względem poboru podatku konsumcyjnego od mięsa w miejscowości Borysławiu wedle II klasy taryfy.

Wedle wyniku obliczenia ludności, przedsięwziętego wskutek rozporządzenia Ministerstwa dla spraw wewnętrznych z dnia 6. Sierpnia 1880 Dz. u. p. Nr. 103 podług stanu z dnia 31. Grudnia 1880, znajduje się w miejscowości Borysławiu ludność nad 10.000 dusz.

Przy tym stanie ludności zaprowadza się wskutek rozporządzenia Ministerstwa skarbu z dnia 15. Kwietnia 1882 L. 10283 na mocy ustawy z dnia 16. Czerwca 1877 Dz. u. p. Nr. 60 i dodanej do tej ustawy taryfy, od 1. Stycznia 1883 począwszy, pobór podatku konsumcyjnego od mięsa w miejscowości Borysławiu wedle II klasy taryfy.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 6. Czerwca 1882.

Kaszubiński w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 6. Lipca 1882. **Część XIX.**

Nr. 64.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 22. Czerwca 1882 L. 36083, względem zezwolenia gminom: Bielany, Bór wilkowiecki, Brzeszcze, Bujaków, Huciska, Kruki, Międzybrodzie kobiernickie, Manaster derżycki, Bania, Jaworówka, Rypianka, Słoboda równiańska, Dobrowódka, Polanka, Majnicz i Czerwonogród, na pobór dodatków do podatków bezpośrednich.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 29. Maja 1882 najmiłościwiej zatwierdzić następującą uchwałę Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 16. Września 1881.:

Następującym gminom Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem zezwala się pobierać w r. 1881 dodatki gminne do podatków bezpośrednich według stopy procentowej przy każdej gminie szczegółowo oznaczonej, a mianowicie:

I. W powiecie bialskim:

1. Gminie Bielany, dwieście dziewięćdziesiąt pięć (295) %,
2. gminie Bór wilkowicki, ośmdziesiąt cztery (84) %,
3. gminie Brzeszcze, dziewięćdziesiąt jeden (91) %,
4. gminie Bujaków, pięćdziesiąt i siedm (57) %,
5. gminie Huciska, sześćdziesiąt sześć (66) %,
6. gminie Kruki, pięćdziesiąt sześć (56) %,
8. gminie Międzybrodzie kobiernickie, siedmdziesiąt (70) %.

II. W powiecie Drohobyckim:

8. Gminie Manaster derżycki, dziewięćdziesiąt (90) %.

III. W powiecie kałuskim:

9. Gminie Bania, sześćdziesiąt sześć (66) %,
10. gminie Jaworówka, siedmdziesiąt trzy (73) %,
11. gminie Rypianka, ośmdziesiąt dwa (82) %,
12. gminie Słoboda równiańska, siedmdziesiąt (70) %.

IV. W powiecie kołomyjskim:

13. Gminie Dobrowódka, ośmdziesiąt pięć (85) %.

V. W powiecie kossowskim:

14. Gminie Polanka, sześćdziesiąt dziewięć (69) %.

VI. W powiecie samborskim:

15. Gminie Majnicz, dziewięćdziesiąt ośm (98) %.

VII. W powiecie zaleszczyckim:

16. Gminie Czerwonogród, sześćdziesiąt siedm (67) %.

Co się podaje do wiadomości w skutek reskryptu wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5. Czerwca 1882 L. 8557.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Nr. 65.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 17. Czerwca 1882 l. 26145, zmieniające rozporządzenie tejże władzy z dnia 11. Września 1871 l. 37209 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 26) względem terminów wypowiadania i opróżnienia wynajętych pomieszkań z przynależytościami i innych lokalności w mieście Tarnowie wraz z przedmieściami.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869 (Dz. u. p. Nr. 41) i w myśl drugiego ustępu §. 25. i §. 2 lit. b. ces. rozp. z dn. 16 Listopada 1858 (Dz. p. p. Nr. 213), ustanawia się w porozumieniu z krakowskim c. k. wyższym Sądem krajowym dla miasta Tarnowa wraz z przedmieściami, zamiast dotychczasowego jednego, na dzień 1. Lipca wyznaczonego terminu, cztery

terminy do wyprowadzania się z wynajętych lokalności, a to: na dzień 1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Do opróżnienia wynajętego przedmiotu w terminach powyżej oznaczonych, obowiązaną jest strona najmująca tylko wtedy, jeżeli jej dotyczący najem zostanie prawomocnie wypowiedziany w terminie umową najmu ustanowionym. Gdyby zaś umową żadnego terminu wypowiedzenia wyraźnie nie ustanowiono, natenczas winien najem kwartalny, sześć tygodni naprzód, najem zaś na dłuższy okres czasu zawarty, na trzy miesiące naprzód przed dniem upływu najmu prawidłowo być wypowiedziany.

§. 3.

Poprzednie rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 11. Września 1871 L. 37209 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 26) zostaje niniejszem w całej osnowie uchylone.

W zastępstwie:

Loebl w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 15. Lipca 1882. **Część XX.**

Nr. 66.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Czerwca 1882 l. 26142, zmieniające rozporządzenie tejże Władzy z dnia 14. Maja 1872 l. 20570 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 54), względem terminów wypowiadania i opróżnienia wynajętych pomieszkań z przynależytościami i innych lokalności w mieście Rzeszowie wraz z przedmieściami.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869 (Dz. p. p. Nr. 41) i w myśl drugiego ustępu §. 25. i §. 2 lit. b. ces. rozp. z dn. 16. Listopada 1858 (Dz. p. p. Nr. 213), ustanawia się w porozumieniu z krakowskim c. k. wyższym Sądem krajowym dla miasta Rzeszowa wraz z przedmieściami, zamiast dotychczasowego jednego, na dzień 1. Lipca wyznaczonego terminu, cztery terminy do wyprowadzania się z wynajętych lokalności, a to: na dzień 1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Do opróżnienia wynajętego przedmiotu w terminach powyżej oznaczonych, obowiązaną jest strona najmująca tylko wtedy, jeżeli jej dotyczący najem zostanie prawomocnie wypowiedziany w terminie umową ustanowionym. Gdyby zaś umową żadnego terminu wypowiedzenia wyraźnie nie ustanowiono, natenczas winien najem kwartalny, sześć tygodni naprzód, najem zaś na dłuższy okres czasu zawarty, na trzy miesiące naprzód przed dniem upływu najmu, prawidłowo być wypowiedziany.

§. 3.

Poprzednie rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 14. Maja 1872 L. 20570 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 54) zostaje niniejszem w całej osnowie uchylone.

W zastępstwie
Zaleski w. r.

Nr. 67.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 23. Czerwca 1882 L. 26144, którem ustanawia się dla miasteczka Głogowa termina wypowiadania i wyprowadzania się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869 (Dz. pr. p. Nr. 41) i w myśl 2 ustępu §. 25 i §. 2 lit. b. cesarskiego rozporządzenia z dnia 16. Listopada 1858 (Dz. pr. p. Nr. 213), ustanawia się w porozumieniu z krakowskim c. k. wyższym Sądem krajowym dla miasteczka Głogowa — zamiast praktykowanego tam jednego w roku terminu — cztery terminy do wyprowadzania się z wynajętych lokalności, a to: na dzień 1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Do opróżnienia wynajętego przedmiotu w terminach powyżej oznaczonych obowiązany jest wynajmujący tylko wtedy, jeżeli mu dotyczący najem zostanie prawomocnie wypowiedziany w terminie umową najmu ustanowionym. Gdyby zaś umową żadnego terminu wypowiedzenia wyraźnie nie ustanowiono, natenczas winien najem kwartalny sześć tygodni naprzód, najem zaś na dłuższy okres czasu zawarty na trzy miesiące naprzód przed dniem upływu najmu prawidłowo być wypowiedziany.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. Sierpnia 1882 roku.

W zastępstwie
Zaleski w. r.

Nr. 68.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Czerwca 1882 l. 26084, którem zmienia się rozporządzenie tejże Władzy z dnia 24. Czerwca 1872 l. 27089 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 58) względem terminów wypowiadania i opróżniania wynajętych pomieszkań z przynależytościami i innych lokalności w Łańcucie.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869 (Dz. ust. państ. Nr. 41) i w myśl 2 ustępu §. 25 i §. 2 lit. b.) cesarskiego rozporządzenia z dnia 16. Listopada 1858 (Dz. ust. państ. Nr. 213), ustanawia się w porozumieniu z krakowskim wyższym sądem krajowym dla miasta Łańcuta zamiast dotychczasowego jednego — na dzień 1. Lipca wyznaczonego terminu — cztery terminy do wyprowadzania się z wynajętych lokalności a to: na dzień 1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Do opróżnienia wynajętego przedmiotu w terminach powyżej oznaczonych, obowiązaną jest strona najmująca tylko wtedy, jeżeli jej dotyczący najem zostanie prawomocnie wypowiedziany w terminie umową najmu ustanowionym. Gdyby zaś umową żadnego terminu wypowiedzenia wyraźnie nie ustanowiono, natenczas winien najem kwartalny sześć tygodni naprzód, najem zaś na dłuższy okres czasu zawarty, na trzy miesiące naprzód, przed dniem upływu najmu, prawidłowo być wypowiedziany.

§. 3.

Poprzednie rozporządzenie Namiestnictwa z dnia 24. Czerwca 1872 L. 27089 (Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 58) zostaje niniejszem w całej osnowie uchylone.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Nr. 69.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. Czerwca 1882 L. 26084, którem ustanawia się dla Żołyni termina wypowiadania i wyprowadzania się z wynajętych pomieszkań z przynależytościami i innych lokalności.

§. 1.

Na zasadzie ustawy z dnia 27. Marca 1869 (Dz. ust. państ. Nr. 41) i w myśl 2 ustępu §. 2 lit. b.) cesars. rozporządzenia z dnia 16. Listopada 1858 (Dz. ust. państ. Nr. 213), ustanawia się w porozumieniu z krakowskim c. k. wyższym Sądem krajowym dla miasteczka Żołyni zamiast praktykowanego tamże jednego na rok terminu, cztery terminy do wyprowadzania się z wynajętych pomieszkań i innych lokalności a to: na dzień 1. Stycznia, 1. Kwietnia, 1. Lipca i 1. Października każdego roku.

§. 2.

Do opróżnienia wynajętego przedmiotu w terminach powyżej oznaczonych, obowiązaną jest strona najmująca tylko wtedy, jeżeli jej dotyczący najem zostanie prawomocnie wypowiedziany w terminie umową najmu ustanowionym. Gdyby zaś umową żadnego terminu wypowiedzenia wyraźnie nie ustanowiono, natenczas winien najem kwartalny sześć tygodni naprzód, najem zaś na dłuższy okres czasu zawarty, na trzy miesiące naprzód, przed upływem najmu, prawidłowo być wypowiedziany.

§. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem 1. Sierpnia 1882 roku.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 29. Lipca 1882. **Część XXI.**

Nr. 70.

U s t a w a

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwolenie gminie miasta Kałusza na pobór opłaty od napojów spirytusowych i od piwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam:

Art. I.

Gminie miasta Kałusza zezwala się pobierać przez lat sześć od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy opłaty od napojów spirytusowych i piwa w gminie wyrabianych, lub do niej sprowadzanych, i w jej obrębie zużywanych, według następującej taryfy:

1) od hektolitra piwa 1 zł. 70 ct.;

2) od litra wódki 20 stopniowej 8 ct.;

3) „ „ „ 25 „ 9 „

4) „ „ „ 30 „ 11 „

5) „ „ „ 35 „ 13 „

6) „ „ „ 40 „ 15 „

7) od litra araku, likieru, rosolisu i innych słodzonych, przez kupców wprowadzanych lub w butelkach sprzedawanych napojów spirytusowych 14 ct.;

8) od litra miodu, wiśniaku, dereniaku i maliniaku 6 ct.;

9) od litra moszczu z jabłek 2 ct.

Art. II.

Do uiszczania tej opłaty obowiązani są wszyscy, którzy poszczególnione w art. I. napoje dla konsumcyi miejscowej wyrabiają lub sprowadzają, bądź to na sprzedaż, bądź na własny użytek.

Art. III.

Opłatą tą można obciążać tylko konsumcyę w obrębie gminy, a nie można nią obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

Ischl dnia 5. Lipca 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 71.

Ogłoszenie

galicyjskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 6. Lipca 1882 l. 28714, względem oznajmienia zapasów oleju mineralnego i uiszczenia przypadającego od takich zapasów podatku.

Wedle §. 4 ustawy z dnia 26. Maja 1882 D. u. p. Nr. 55, jest każda osoba, która posiadać będzie z dniem wejścia w życie powołanej ustawy t. j. z dniem 1. Września 1882, zapas oleju mineralnego podatkowi podlegającego, przewyższający 100 klgr., obowiązaną, zapas taki najdalej do trzech dni t. j. do dnia 3. września 1882 oznajmić i przypadający od zapasu takiego podatek opłacić. Strony zaś, które się trudnią handlem czyli sprzedażą olejów mineralnych, mają przez 60 dni, od dnia wejścia w życie powołanej ustawy t. j. od dnia 1. Września 1882 począwszy, obowiązek, względem swych zapasów oleju mineralnego podatkowi podlegającego, skoro zapas 100 klgr. przekracza, wykazywać się z pochodzenia lub opodatkowania swego zapasu.'

Oznajmienia na zapasy oleju mineralnego podatkowi podlegającego, mają być do tego c. k. urzędu podatkowego wniesione, do którego odnośna miejscowość względem opłaty podatku gruntowego, domowego i zarobkowego należy, a przy tym urzędzie podatkowym ma być także podatek przypadający od oznajmionego zapasu oleju mineralnego uiszczonym.

Zatajenie zapasów oleju mineralnego podatkowi podlegającego, przewyższających 100 klgr., karane będzie wedle ustawy karnej o przekroczeniach dochodowych.

Lwów dnia 6. Lipca 1882.

Jorkasch w. r.

Nr. 72.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 25. Maja 1882 l. 28722, o dodatku indemnizacyjnym i krajowym od podatku gruntowego na rok 1881.

W myśl uchwał sejmowych z 19. i 22. Lipca 1880, sankcyonowanych Najwyższem postanowieniem Jego c. k. Apostolskiej Mości z 14. Listopada 1880, postanowił Wydział krajowy za porozumieniem się z c. k. Namiestnictwem ustanowić dodatek indemnizacyjny i krajowy od podatku gruntowego przepisanego na rok 1881 a to: dodatek indemnizacyjny dla Galicyi wschodniej i zachodniej po 36 ct. od jednego zł. w. a., a dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego po 27 ct. od jednego zł. w. a., zaś dodatek krajowy po 30 ct. od jednego złr. w. a.

Co się niniejszem odnośnie do obwieszczeń c. k. Namiestnictwa z dnia 7. Grudnia 1880 L. L. 61918 i 62563 do powszechnej wiadomości podaje z oznajmieniem, iż równocześnie zarządza się pobór tych dodatków na rzecz funduszu indemnizacyjnego i krajowego.

Potocki w. r.

Nr. 73.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 11. Lipca 1882 l. 6891/pr., względem wyłączenia miejscowości Chotyniec z Dąbrowicą i Załaziem, tudzież Hruszowice z Gajem z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu i wcielenia ich do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Jaworowie.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 27. Grudnia 1880 l. 20310, rozporządzam w myśl ustawy z dnia 13. Lutego 1879 Dz. u. kr. Nr. 78 w porozumieniu z Wydziałem krajowym jak następuje:

Miejscowości Chotyniec z Dąbrowicą i Załaziem, tudzież Hruszowice z Gajem zostają z dniem 1. Stycznia 1883 wyłączone z okręgu Reprezentacyi powiatowej w Jarosławiu i wcielone do okręgu Reprezentacyi powiatowej w Jaworowie.

C. k. Namiestnik:

Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 14. Sierpnia 1882. **Część XXII.**

Nr. 74.

Obwieszczenie

galicyjskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 27. Lipca 1882 l. 38857, dotyczące poddania kontroli niektórych towarów w okręgach pogranicznych.

Rozporządzeniem wysokiego ministerstwa skarbu i handlu z dnia 9 Lipca 1882, (D. U. P. Nr. 102) poddano w myśl §. 337 ordynacyi cłowej kontroli w okręgu pogranicznym następujące przedmioty:

We wszystkich częściach obrębu cłowego (także nad morzem położonych) z wyjątkiem granicy lądowej ku Włochom:

Kakao (ziarna i łuski) (t. p. 1.);

Kawa surowa i palona (t. p. 2.);

Herbata (t. p. 3.);

Korzenie (t. p. 4 do 8).

Na granicy ku Rossyi:

Mączka cukrowa (cukier surowy), cukier rafinowany, syrup cukrowy (t. p. 17 do 20.);

Sól kuchenna (t. p. 317.).

W okręgu pogranicznym Bukowiny:

Jagody winne, suszone, koryntki, rodzynki (t. p. 10).

Kontroli zaprowadzonej w okręgu pogranicznym poddawane będą bez względu na ilość wszelkie towary kontroli podlegające, sprowadzane lub wysyłane do obrotu przemysłowego.

Z wyjątkiem przypadków, w których towary kontroli podlegające sprowadzone lub wysyłane są do obrotu przemysłowego, uwalniają się od kontroli dla okręgu pogranicznego przepisanej, następujące ilości:

Kakao, (ziarno i łuski), 3 kilogramy;

Kawa surowa i palona, 3 kilogramy;

Herbata, 1 kilogram;

Korzenie wszelkiego rodzaju z wyjątkiem szafranu i wanilii, 2 kilogramy;

Szafran, wanilia, 50 gramów;

Mączka cukrowa (cukier surowy), cukier rafinowany, syrup cukrowy, 15 kilogramów;

Sól kuchenna, 20 kilogramów;

Jagody winne, suszone, koryntki, rodzynki, 2 kilogramy.

Względem istniejącej już obecnie kontroli innych towarów w pojedynczych okręgach pogranicznych, nie zachodzi żadna zmiana.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1882.

Z tego powodu przypomina się najważniejsze istniejące postanowienia w przedmiocie kontroli towarów z ordynacyi cłowej, przepisu wykonawczego do tejże i rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 7 czerwca 1853 (D. U. P. Nr. 104).

Towary poddane kontroli podlegają w okręgu pogranicznym przy przeniesieniu do innego miejsca, w przechowaniu lub handlu szczególnemu nadzorowi (kontroli) (§. 337 o. c.).

Przemysłowcy obowiązani są swój handel towarami poddanemi kontroli władzom skarbowym, organom w zupełności wykazać (§. 308 o. c.).

Upoważnienie do handlu towarami poddanemi kontroli przysłuża tylko kupcom (353 o. c.). Kramarstwo towarami poddanemi kontroli nie może być w okręgu pogranicznym bez szczególnego, przez c. k. powiatową Dyrekcyę skarbu zatwierdzonego pozwolenia władzy politycznej, wykonywane.

Celem ułatwienia ruchu towarów poddanych kontroli, mogą być przemysłowcy, zajmujący się pokupem i sprzedażą takich towarów, obdzieleni drukowanemi urzędowemi dziennikami sprzedaży, których wycinki w szczególnych przypadkach miejsce kart kontrolnych zastępują.

Krajowa władza skarbowa rozstrzyga w przedmiocie takich podań przez strony wniesionych, i postanawia formę i sposób prowadzenia tych dzienników sprzedaży.

Przemysłowcy zajmujący się pokupem i sprzedażą towarów poddanych kontroli w pogranicznym okręgu, obowiązani są przy sposobności peryodycznych poglądów i przeszukiwań, które się w ich pracowniach odbywają, do przejrzenia przedłożyć:

a) książki przemysłowe w przedmiocie prowadzenia przemysłu w miejscu, w którem się przeszukanie odbywa;

b) wszystkie do wykazania nabycia pochodzenia albo oclenia towarów poddanych kontroli służące dokumenta, które przedłożone być muszą w celu wykazania przesyłek towarów kontroli poddanych w okręgu granicznym, wskutek §. 338 ordynacyi cłowej, tudzież któremi pokryte być muszą zapasy przedmiotów kontroli poddanych według §. 344 ordynacyi cłowej, są:

1. a) karty deklaracyjne lub kwity cłowe, jeżeli towar z zagranicy lub wolno-okręgu cłowego sprowadzony został;

b) karty kontrolne w wymienionym właśnie przypadku lub w innych przypadkach.

2. W przypadkach, dla których wyjątek od ogólnych przepisów w przedmiocie kontroli towarów okręgu pogranicznym jest dozwolony, i pod przepisanemi ostrożnościami:

a) listy frachtowe albo noty nabycia;

b) wycinki z drukowanych urzędowych dzienników sprzedaży.

Warunki pod któremi także dokumenta do wykazania mogą być przyjęte, oznaczone są w §§. 328 do włącznie 332 ordynacyi cłowej.

Jeżeli posiadacz towaru poddanego kontroli zaopatrzonego w dokument pokrycia takowy komuś, który jest upoważniony do nabycia tego towaru (§§. 355 i 386 o. c.) i znajduje się w tem samem miejscu, w całej ilości, na jaką dokument opiewa, odstępuje, to ma zaszłe odstąpienie na odwrotnej stronie dokumentu umieścić i swoim podpisem potwierdzić; zarazem ma dzień, w którym odstąpienie nastąpiło, a jeśli odstępujący prowadzi księgę przemysłową, także stronę i pozycyę, pod którą odstąpienie w księdze przemysłowej zapisane zostało, wyrazić (§. 151 przepisu wykon. do ordynacyi cłowej). Jeśli się jednakowoż tylko część towaru, na który dokument opiewa, w ilości nie wyjętej od kontroli towarowej, komuś odstępuje, który się w tem samem miejscu znajduje, natenczas należy przedłożyć dokument temu urzędowi do kontroli towarowej ustanowionemu, któremu to miejsce co do tej czynności jest przydzielone. Ten urząd ma na dokumencie, na podstawie którego odstąpienie nastąpiło, odstąpioną ilość odpisać i dokument stronie zwrócić, jak długo czas do użycia tegoż nie minął. Również wystawi urząd nabywcy nie odstąpioną ilość urzędowe poświadczenie (kartę kontrolną) i powołany jest przed wystawieniem tego poświadczenia przekonać się o ilości i jakości znajdującego się towaru. Towar ten nie może być przed wystawieniem potwierdzenia przeniesiony do nabywcy (§. 152 przepisu wykon.).

Towary poddane kontroli, nie mogą być w ilościach niewyjętych z pod kontroli z miejsca w okręgu pogranicznym położonego bez pozwolenia urzędu cłowego wysyłane. O to pozwolenie należy się postarać u urzędu, znajdującego się w miejscu lub u urzędu, któremu miejscowość co do tych czynności jest przydzielona. Znajduje się urząd w miejscu, to należy towar przeznaczony do przesyłki razem z żądaniem o pozwolenie, w innych przypadkach zaś dopiero wtenczas, kiedy to pozwolenie w formie karty legitymacyjnej uzyskane zostało, przystawić do urzędu i temuż udowodnienie zgodnego z przepisami nabycia przedłożyć (§. 338 ordynacyi cłowej). Taka karta legitymacyjna ma także drogę, której się trzymać i wyznaczony termin do stawienia towaru wyrazić, po którego upływie takowa nie ma żadnego znaczenia.

Jeżeli przesyłka ma odejść w kierunku, w którym się urząd upoważniony do czynności co do kontroli towarów bliżej znajduje, niż ten, któremu miejscowość właściwie jest przydzielona, lub jeżeliby zachodziła konieczność odbywania dalekiej drogi, celem przystawienia towaru do wymienionego urzędu, natenczas może przepisane oznajmienie i dalsze postępowanie kontrolne w tym urzędzie nastąpić, który w zamierzonym kierunku jako najbliższy się okazuje (§. 175 przepisu wykonawczego).

Urząd bada towar w sposób dla przekazywanych towarów przepisany, sprawdza przedłożone wykazanie i przekazuje towar, skoro nie zachodzi żadna przeszkoda, pod zamknięciem urzędowem zapomocą karty kontrolnej do urzędu w miejscu przeznaczenia znajdującego się, lub gdyby się takowy tamże nie znajdował, do tego urzędu, któremu miejsce przeznaczenia co do takich czynności urzędowych jest przekazane (§. 339 ordynacyi cłowej).

Można odstąpić od przepisanej w §. 338 ordynacyi cłowej odstawy towarów kontroli poddanym do urzędu, znajdującego się w miejscu przesyłki, albo względnie do tego urzędu, któremu miejsce to przekazane jest, co do kontroli towarów, równie też można zaniechać nałożenia zamknięcia urzędowego, o ile nie zachodzi żadne podejrzenie naduzycia dokumentu pokrywającego, o którego wystawienie się rozchodzi, a to jeżeli

a) przesyłka odbywa się w tym samym okręgu dozorowania, albo
b) w takich ilościach, któreby wyjęte były od kontroli w okręgu pogranicznym, gdyby nie należały do obrotu przemysłowego.

Dosyć jest w takich przypadkach prosić o pozwolenie transportu z przedłożeniem przepisanego wykazu w urzędzie wspomnionym, przy zadośćuczynieniu oraz postanowieniom co do dostawy towaru do tego organu kontrolnego, do którego towar będzie przekazany.

Jeżeli towar bez cłowego zamknięcia przesłany będzie, wówczas urząd okoliczność tę wyraźnie wymienić winien w dokumencie pokrywającym.

Towar musi być do urzędu, do którego takowy przekazany będzie, odstawiony. Tak podczas transportu na miejsce przeznaczenia jakoteż ze strony urzędu, do którego towar przekazany został, należy zastosować przepisy w przedmiocie przekazanych nieoclonych towarów obowiązujące. Jeżeli towar wysłany bywa w kierunku ku wewnętrznemu obrębowi cłowemu, natenczas ma być przekazany do urzędu w miejscu przeznaczenia znajdującego się i do urzędowych czynności, co do kontroli towarów upoważnionego, albo, gdyby tenże taki urząd nie był ustanowiony do głównego urzędu, cłowego lub innego urzędu niestałych dochodów skarbowych (Gefällsamt), który w obranym kierunku przed miejscem przeznaczenia najbliżej ostatniego istnieje, lub nareszcie, gdyby w obranym kierunku żadnego głównego urzędu cłowego nie było, do oddziału straży skarbowej, w której okręgu miejsce przeznaczenia jest położone (§. 340 ordyn. cłowej).

Towary poddane kontroli, które z wewnętrznego obrębu cłowego do okręgu pogranicznego wysyłane bywają, nie mogą być do tegoż bez utrzymanego urzędowego pozwolenia wprowadzone (§. 341 ordyn. cłowej).

Jeżeli w miejscu, z którego towar do okręgu pogranicznego wysyłany bywa, nie ma urzędu upoważnionego do czynności urzędowych co do kontroli towarów, albo, jeżeli w ciągu transportu w wewnętrznym obrębie cłowym lub koło wewnętrznej linii, towar dotyka miejsca, w którem się taki urząd znajduje, to należy towar do tego urzędu przystawić. Urząd postąpi sobie w sposób w §. 339 ordynacyi cłowej dla wysyłek z okręgu pogranicznego przepisany. Nie znajduje się w miejscu wysyłki, urząd do wspomnionego postępowania upoważniony, nie dotyka towar także w ciągu transportu w wewnętrznym obrębie cłowym takiego urzędu, natenczas należy przed wprowadzeniem towaru do okręgu pogranicznego prosić o pozwolenie urzędu najbliższego w okręgu pogranicznym ustanowionego. Wydane przez ten urząd poświadczenie ma się znajdować przy towarze w ciągu transportu do tegoż. Towar musi być do urzędu odstawiony, a co do reszty należy zastosować postępowanie w §§. 339 i 340 ordynacyi cłowej dla wysyłek przepisane.

Jeżeli towar poddany kontroli wprowadzony bywa w ilości niewyjętej z pod kontroli z wewnętrznego obrębu cłowego na drodze przy linii wewnętrznej, jako droga cłowa oznaczonej, a urząd kontrolny nie znajduje się ani w miejscu wysyłki ani po drodze do wewnętrznej linii, ani też na samej linii wewnętrznej natenczas można wprowadzić towar w okręgu pogranicznym na drodze cłowej aż do miejsca przeznaczenia. Tenże towar jednakowoż musi być zaopatrzony w dokument według §. 345 ordynacyi cłowej sporządzony (noty nabycia lub sprzedaży, listy frachtowe) i nie może być ani

a) bez poprzedniego oznajmienia w urzędzie do urzędowych czynności co do kontroli towarów ustanowionym i bez dotyczących czynności urzędowych z drogi cłowej do miejsca po za nią leżącego lub na drogę od niej zboczającej przeniesiony, ani na też

b) w miejscu przeznaczenia na drodze cłowej leżącego bez oznajmienia w najbliższym oddziele straży skarbowej lub też w najbliższym urzędzie kontrolnym i bez otrzymanego potwierdzenia złożony (przepis wykon.).

W okręgu pogranicznym musi być każdy zapas towarow poddanych kontroli, przewyższających ilość wyjętą z pod kontroli, jak długo takowe są nieużywane, pokryty urzędowem poświadczeniem co do zgodnego z przepisami nabycia (§. 344 ordynacyi cłowej).

Gdyby odbyt, zużycie lub przerobienie przedmiotów w okręgu pogranicznym znajdujących się nie nastąpiło przed upływem czasokresów, w przeciągu których dokumenta tymże do wykazania służące mogą być przyjęte, i jeżeli zachodzą warunki, pod któremi obowiązek do wykazania nabycia,

pochodzenia albo oclenia ma miejsce, natenczas należy tę okoliczność, że odbyt zużycie lub przerobienie zasobnych przedmiotów nie nastąpiło, najmniej czternaście dni przed upływem owych czasokresów, najbliższemu do czynności urzędowych co do kontroli cłowej upoważnionemu urzędowi z prośbą o przedłużenie terminu co do przyjęcia doknmentów wyznaczonego oznajmić, w przeciwnym bowiem razie te dokumenta do wykazania nie mogą być uwzględnione (§. 346 ordynacyi cłowej).

Spis ustanowionych urzędów kontrolujących wraz z miejscowościami każdemu kontrolującemu urzędowi przydzielonemi, zostanie później ogłoszony.

C. k. krajowa Dyrekcya Skarbu

Lwów dnia 27. Lipca 1882.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 19. Sierpnia 1882. Część XXIII.

Nr. 75.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 4. Lipca 1882 L. 36806, względem zastosowania postanowień rozporządzenia ministeryalnego z 3. Maja 1874 Dz. u. p. Nr. 56 dotyczącego przewożenia zwłok.

Względem zastosowania postanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. Maja 1874 Dz. u. p. Nr. 56, dotyczącego przewożenia zwłok, rozporządza się na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 14. Czerwca 1882 L. 380 jak następuje:

Cmentarze wyznaniowe nieleżące w miejscu zaszłej śmierci, na których oddawna grzebane bywają zwłoki pewnych miejscowości, według przynależności wyznaniowej, uważane być mają w myśl art. 1. powołanego rozporządzenia ministeryalnego, jako cmentarze do miejsca zaszłej śmierci należące i dla tychże nie potrzeba w celu grzebania, każdorazowego zezwolenia władzy politycznej I. instancyi.

Jeżeli jednak taki cmentarz wyznaniowy od miejsca zaszłej śmierci nad piętnaście kilometrów jest oddalony, w takim razie obowiązywać mają przy przewożeniu zwłok następujące przepisy:

1. Zwłoki mają być przewożone w trumnie dobrze spojonej, wylanej wewnątrz smołą, już w domu śmierci szczelnie zamkniętej, której otwierać więcej nie wolno.

2. Pochód pogrzebowy ma ile możności omijać miejsca zamieszkałe i nie zatrzymywać się w takowych; złożenie zwłok w kościołach, kaplicach, lub nawet w domach mieszkalnych miejscowości przechodowych miejsca mieć nie może.

3. Zwłoki mają być wprowadzone wprost na cmentarz i tam bezzwłocznie pogrzebane; otwieranie trumny na cmentarzu nie jest dozwolone.

4. Przeprowadzenie zwłok na cmentarz ich pogrzebanie musi nastąpić najpóźniej w przeciągu 12 godzin od wyruszenia transportu z miejsca zaszłej śmierci.

5. Gdyby to dla odległości miejsca było niemożebne, wtedy należy użyć trumny podwójnej.

6. W razie panujących chorób zakaźnych, zarządzi c. k. Namiestnictwo w miarę niebezpieczeństwa grożącemu zdrowiu ogólnemu i w uwzględnieniu stosunków miejscowych, dalej idące środki ostrożności, przy przewożeniu zwłok na cmentarze wyznaniowe, od miejsca zaszłej śmierci więcej odległe.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Nr. 76.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 20. Lipca 1882 L. 43723, o wprowadzeniu w życie c. k. urzędu cechowniczego dla wymiaru beczek w Okocimie.

Reskryptem z dnia 14. Lipca 1882 L. 20609, zezwoliło c. k. Ministerstwo handlu na ustanowienie nowego urzędu cechowniczego w Galicyi z siedzibą w Okocimie dla sprawdzania i cechowania beczek.

Co się niniejszem w myśl §. 3 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 3. Kwietnia 1875 Dz. p. p. l. 45 podaje do powszechnej wiadomości z oznajmieniem, że urząd ten wprowadzonym zostanie w życie z dniem 1. Sierpnia 1882.

W zastępstwie:

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 26. Sierpnia 1882. Część XXIV.

Nr. 77.

Ustawa

z dnia 28. Kwietnia 1882,

zawierająca przepisy budownicze dla gmin miejskich: Biała, Bochnia, Brody, Brzeżany, Buczacz, Drohobycz, Gorlice, Gródek pod Lwowem, Jarosław, Jasło, Kołomyja, Krosno, Nowy Sącz, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Sanok, Sniatyn, Sokal Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Zaleszczyki, Złoczów i Żółkiew.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, wydaję dla gmin miejskich: Biała, Bochnia, Brody, Brzeżany, Buczacz, Drohobycz, Gorlice, Gródek pod Lwowem, Jarosław, Jasło, Kołomyja, Krosno, Nowy Sącz, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Sanok, Śniatyn, Sokal, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Zaleszczyki, Złoczów i Żółkiew następujące przepisy budownicze:

Rozdział I.

O pozwoleniu na budowę (konsensie.)

§. 1.

Budowy wymagające konsensu w ogóle.

Do budowy nowego lub przekształcenia starego budynku, do zaprowadzenia w istniejącym budynku takich zmian, które wpłynąć mogą na jego

trwałość, bezpieczeństwo od ognia, warunki sanitane lub na prawa sąsiadów, potrzebnem jest pozwolenie zwierzchności gminnej (konsens).

Wyjęte są z pod tego obowiązku budowle wykonywane na cele publiczne przez państwo, kraj, lub powiat, niemniej budowle kolei żelaznych i obok kolei żelaznych (§. 16 i 17).

§ 2.

Roboty szczegółowe wymagające konsensu.

Wszczególności wymagają konsensu w §. 1. przepisanego następujące roboty:

a) dobudowanie nowej części do istniejącego budynku, lub nadbudowanie tegoż;
b) budowa studzien i piwnic;
c) budowa nowych lub zmiana istniejących kanałów, ścieków, jam kloacznych, wychodków i zbiorników na wodę lub nawóz;
d) budowa nowych lub zmiana istniejących ognisk i kominów;
e) przeistoczenie pomieszkań na sklepy, szopy, warsztaty, budynki gospodarskie, lub łazienki i odwrotnie;
f) przeistoczenie niezamieszkałych budynków lub ich części na mieszkania;
g) wyprowadzenie lub zniesienie murów ogniowych, wyprowadzenie lub zniesienie wszelkich ścian;
h) zmiana frontu od ulicy;
i) wybicie drzwi lub okien ku ulicy lub ku domom sąsiednim i urządzenie wystawy sklepowej;
k) przeistoczenie lub podwyższenie dachu;
l) zmiana powały, belków, wiązań, sklepień i t. d.
m) stawianie słupów żelaznych, kamiennych lub drewnianych przy ulicy lub placu publicznym, oraz ustawianie ciężkich przedmiotów (posągów, kopół i t. d.) nad gzymsami okapowymi;
n) wszelkie roboty połączone z wykopami ziemnymi;
o) odgraniczanie i odgrodzenie gruntów prywatnych od ulic i placów publicznych.

§. 3.

Pomniejsze zmiany.

Pomniejsze zmiany w istniejącym budynku, które nie należą do rzędu robót w §. 2. wymienionych, nie wpływają na trwałość budynku, jego bezpieczeństwo od ognia lub warunki sanitarne, wreszcie nie dotykają praw

sąsiadów, mogą być wykonane bez konsensu, jeżeli zwierzchność gminna, którą strona interesowana ma o tem naprzód pisemnie uwiadomić, nie oznajmi do trzech dni, że do wykonania zamierzonych zmian potrzebny jest jej konsens.

Przeciw orzeczeniu zwierzchności gminnej, uznającemu potrzebę konsensu, rekurs nie ma miejsca.

§. 4.

Bez uwiadomienia zwierzchności gminnej (§. 3) mogą być wykonane tylko roboty, mające na celu utrzymanie budynków w dobrym stanie, a w szczególności zewnętrzne oczyszczenie lub odświeżenie, ułożenie nowej podłogi, naprawa drzwi i okien istniejących, naprawa komina niepołączona z żadną zmianą jego konstrukcyi wewnętrznej lub zewnętrznej, wreszcie przestawianie pieców i ognisk na dotychczasowem miejscu.

§. 5.

Linia regulacyjna i poziom. — Wywłaszczenie.

Jeżeli nowy budynek ma stanąć przy ulicy lub placu publicznym, budujący jest obowiązany wyjednać sobie u naczelnika gminy przed wniesieniem podania o konsens, albo równocześnie z tem podaniem, oznaczenie linii regulacyjnej i poziomu.

W tym celu załączyć należy do podania plan sytuacyjny i niwelacyjny w dwóch egzemplarzach.

Na planie sytuacyjnym mają być dokładnie oznaczone granice ulicy lub placu publicznego i granice sąsiednich realności.

Naczelnik gminy zarządzi w skutek takiego podania oględziny w obecności zawezwanych sąsiadów, którym służy prawo wnoszenia zarzutów do protokołu. Na podstawie takiego dochodzenia, naczelnik oznaczy w ciągu ośmiu dni linię regulacyjną i poziom zamierzonej budowy.

Jeżeli wskutek oznaczenia linii regulacyjnej okaże się potrzeba cofnięcia budowy, poza dotychczasową linię frontową albo wysunięcia onej naprzód, wówczas w pierwszym przypadku właściciel gruntu budowlanego obowiązany jest za wynagrodzeniem odstąpić gminie na własność część gruntu między dawniejszą linią frontową a nową linią regulacyjną, w drugim zaś przypadku nabyć na własność od dotychczasowego właściciela za wynagrodzeniem część gruntu między dawniejszą linią frontową a nową linią regulacyjną, którą to część gruntu właściciel jemu odstąpić jest winien. Orzeczenie o wywłaszczeniu (§. 365 ust. cyw.) należy do władzy politycznej.

Gdyby w tych przypadkach, co do wysokości wynagrodzenia ugoda do skutku nie przyszła, będzie takowa oznaczona przez sądowe orzeczenie;

co jednakże nie wstrzymuje ostatecznego ustanowienia linii regulacyjnej i dalszej pertraktacyi budowniczej.

Jeżeli budujący zajmuje grunt obcy pod budowę, konsens na budowę może być tylko wówczas jemu udzielony, jeżeli wykaże, że otrzymał zezwolenie właściciela tego gruntu, lub że dał dostateczne zabezpieczenie wypłaty wynagrodzenia przez sąd orzec się mającego.

Co do kwestyi, jak ma być oznaczona linia regulacyjna i jaką przestrzeń gruntu pod budowę odstąpić lub zająć należy, wykluczona jest droga prawa.

§. 6.

Plan budowy.

Plan budowy, na którym winien podpisać się jego autor i budujący, ma obejmować:

a) plan sytuacyjny, uwidoczniający położenie i granice gruntu zabudować się mającego, przyszłego budynku, istniejących na gruncie budowlanym starych zabudowań, dziedzińców i ogrodów, sąsiednich realności z wymienieniem ich właścicieli i oznaczeniem liczb konskrypcyjnych lub katastralnych, oraz wykazujący kierunek przylegającej ulicy lub placu publicznego, z oznaczeniem szerokości i linii frontowych;

b) plan niwelacyjny, a mianowicie przekrój podłużny i poprzeczny przez środek ulicy z dokładnem oznaczeniem liczbami wysokości progu drzwi wchodowych nowej budowy;

c) plany poziome wszystkich piątr, piwnic i poddasza, przekrój podłużny i poprzeczny, tudzież fasadę budynku od ulicy z oznaczeniem wysokości sąsiednich domów.

Na planie piwnic powinny być uwidocznione doły kloaczne, kanały domowe, ich połączenie z kanałem głównym, przekrój poprzeczny i spadek, wreszcie ścieki i studnie.

Na planie poddasza przedstawić należy wszystkie mury strychowe, kominowe i ogniowe.

Niezwykłe konstrukcye, mianowicie żelazne, mają być przedstawione w szczegółowych rysunkach.

§. 7.

Skala planów.

Wszelkie plany mają być rysowane według miary metrycznej, a mianowicie:

a) plany sytuacyjne obejmujące większą przestrzeń w skali 1:500 czyli 10 cm. = 50 m., przy mniejszej przestrzeni w skali 1:250 czyli 10 cm. = 25 m.;

b) plany niwelacyjne co do długości, należy oznaczyć według skali planu sytuacyjnego a miarę wysokości według skali 10 razy powiększonej;

c) plany budowy mają być zastosowane do skali 1 : 100 czyli 10 cm. = 10 m.

Rysunki szczegółowe i konstrukcyjne mają być w takiej skali rysowane, ażeby umożliwione było ich dokładne rozpoznanie, a mianowicie w stosunku 1 : 10, 1 : 20, 1 : 50 i t. d.

§. 8.

Komisyjne zbadanie planów.

W przeciągu ośmiu dni po wniesieniu podania o konsens, odpowiadającego wszelkim wymaganiom niniejszej ustawy, naczelnik gminy zarządzi przez swoje organa techniczne i administracyjne zbadanie planów w obecności budującego lub jego pełnomocnika, sąsiadów, a jeżeli ustanowiony został fachowy kierownik budowy, także i w jego obecności.

W braku własnego organu technicznego powoła naczelnik do komisyjnego badania planów jednego znawcę nieinteresowanego w tej sprawie. Jeżeli by to połączone było z kosztami, ponosić ma takowe podający o konsens.

Naczelnik gminy naznacza termin komisyjnego zbadania planów, wzywa do udziału osoby powyżej wskazane, i jeżeli sam nie może kierować czynnością, deleguje do tego innego członka zwierzchności gminnej.

§. 9.

Postępowanie przy komisyjnem zbadaniu planów.

Komisya mająca zbadać plan budowy spisze z swej czynności protokół. Po technicznem zbadaniu planu i wyświeceniu zachodzących wątpliwości, następuje wysłuchanie opinii sąsiadów, którzy mają być zapytani, czy i jakie zarzuty przeciw zamierzonej budowie mają.

W razie podniesienia zarzutów ze strony sąsiadów, komisya starać się będzie o ich usunięcie w drodze ugody, i wynik rokowań zapisze do protokołu.

Protokół ten podpisany przez wszystkich uczestników komisyi, służyć będzie za podstawę ostatecznego załatwienia podania o konsens ze strony zwierzchności gminnej, która w przeciągu 10 dni po odbyciu komisyi wydać

ma pisemne orzeczenie, pozwalające na zamierzoną budowę lub odmawiające pozwolenia.

Zastrzeżone przez Zwierzchność gminną warunki lub zmiany, mają być dokładnie wskazane w orzeczeniu, i ile możności zaznaczone na planach, z których jeden egzemplarz tak w tym wypadku jak i w razie bezwarunkowego pozwolenia pozostanie w aktach, a drugi zwrócony zostanie podającemu o konsens. Załatwienie podania w wypadkach w §. 3 wskazanych, nastąpić musi w trzech dniach.

§. 10.

Prawa prywatne.

Jeżeli przeciw zamierzonej budowie podniesiono zarzuty pochodzące z tytułu prawa prywatnego i takowe przy komisyjnem zbadaniu planów nie mogły być w drodze ugody usunięte, może być udzielony konsens na budowę, której względy publiczne nie stoją na przeszkodzie. Co do zarzutów z tytułu prawa prywatnego podniesionych, ma zwierzchność gminna odesłać strony do drogi prawa.

W uchwale, konsens na budowę udzielającej, należy wyraźnie wymienić zarzuty, z tytułu prawa prywatnego podniesione i do drogi prawa odesłane.

Sąd rozstrzyga, czy budowa, dopuszczona ze względów publicznych, przeciw której podniesiono zarzuty z tytułu prawa prywatnego, ma być aż do rozstrzygnięcia sporu wstrzymana, albo czy i pod jakimi warunkami może być tymczasem prowadzona (§§. 340, 341, 342 ust. cyw.)

O innych zarzutach rozstrzyga zwierzchność gminna.

§. 11.

Załatwienie podania o konsens.

O załatwieniu podania o konsens zawiadomi zwierzchność gminna pisemnie, w każdym razie oprócz budującego, także strony interesowane.

§, 12.

Rozpoczęcie budowy.

Budowa może być rozpoczętą dopiero wtedy, gdy orzeczenie zawierające konsens stało się prawomocnem. Prawomocnem zaś staje się to orzeczenie wtedy jeżeli do 14 dni po jego doręczeniu nie wniesiono żadnego rekursu.

§. 13.

Odnowienie konsensu.

Otrzymany konsens na budowę gaśnie, jeżeli dozwolona w nim budowa nie została rozpoczętą w przeciągu dwóch lat po zapadłej prawomocności orzeczenia. Jeżeli budowa rozpoczęta przed upływem tego terminu przerwana została przez przeciąg dwóch lat, zwierzchność gminna ma być naprzód uwiadomiona o zamierzonem dalszem prowadzeniu budowy, celem rozstrzygnięcia, czy budowa może być dokończona na podstawie pierwotnego planu, lub czy ze względu na zmienione stosunki zachodzi potrzeba rewizyi planów i odnowienia konsensu.

Postępowanie w razie odnowienia konsensu ma być zastosowane do §§. 8 i 9.

§. 14.

Budowy na cele przemysłowe.

Przy budowach na przedsiębiorstwa przemysłowe, które w myśl ustawy przemysłowej wymagają zezwolenia władzy politycznej, pertraktacya budownicza ma być ile możności połączoną z pertraktacyą przemysłowo-policyjną.

W każdym razie konsens na taką budowę może być udzielony dopiero po prawomocnem zezwoleniu na prowadzenie przedsiębiorstwa.

§. 15.

Budowy w rejonie fortyfikacyjnym, tudzież obok dróg publicznych.

Przy budowach w rejonie fortyfikacyjnym, tudzież obok dróg państwowych mają być zastosowane przepisy w tej mierze obowiązujące.

Odległość budynku od drogi krajowej i powiatowej ma wynosić przynajmniej trzy metry, a od drogi gminnej dwa metry. Wyjątek stanowią ulice i place, posiadające ustalone linje regulacyjne.

§. 16.

Budowy kolejowe i obok kolei żelaznych.

Przy budowach na gruntach kolei żelaznych (w myśl §. 2 ust. o budowie o kol. żel. z dnia 19. Maja 1874 Dz. u. p. Nr. 70.) i przy nowych budowach, dobudowaniach i przebudowaniach, obok już istniejących, lub w budowie będących kolei żelaznych, względnie w rejonie pożarnym tychże, należy zastosować się do obowiązujących w tej mierze osobnych przepisów.

§. 17.

Budowy publiczne wykonywane przez państwo, kraj lub powiat.

Przy budowach na cele publiczne wykonywanych przez państwo, kraj lub powiat, powołaną jest do przedsięwzięcia komisyi (§. 8) tudzież do przesłuchania sąsiadów i innych interesowanych osób, co do możliwych zarzutów, polityczna władza powiatowa, (a w miejscowościach, które mają własne statuta, władza gminna ustanowiona jako polityczna władza powiatowa,) która co do linii regulacyjnej i poziomu ma przesłuchać gminę, a jeżeli przeciw budowie nie wniesione zostały zarzuty, zawiadomić o tem władzę budującą.

Zarzuty nieusunięte, o ile takowe nie pochodzą z tytułu prawa prywatnego, rozstrzyga c. k. polityczna władza krajowa w porozumieniu z władzą, która wykonuje budowę. Co do zarzutów pochodzących z tytułu prawa prywatnego, postąpi c. k. polityczna władza krajowa według §. 10 ustawy.

Rozdział II.

Szczegółowe przepisy o budowlach.

§. 18.

Kierownictwo budowy.

Przy każdej budowie należy do samoistnego wykonania robót murarskich, ciesielskich i kamieniarskich używać tylko murarzy, cieśli i kamieniarzy, posiadających przepisaną w ustawie przemysłowej koncesyę.

Jeżeli do wykonania budowy ustanowiony zostaje kierownik, upoważniony w myśl ustawy przemysłowej do wykonywania takich czynności, budujący jest obowiązany uwiadomić o tem naczelnika gminy i wskazać nazwisko kierownika. Wszelka zmiana w tem kierownictwie, ma być także podana do wiadomości naczelnika. Przy znaczniejszych budowlach naczelnik gminy może znaglić budującego do ustanowienia takiego kierownika.

Kierownik budowy jest zarówno jak budujący odpowiedzialny za wszelkie naruszenie warunków konsensu, za odstąpienie od zatwierdzonych planów i w ogóle za wszelkie uchybienie przeciw przepisom tej ustawy.

Odstąpienie od zatwierdzonych planów jest dozwolone tylko w wypadkach, w których według §. 3 wystarcza uwiadomienie zwierzchności gminnej.

Każde jednak odstąpienie od planu zatwierdzonego, ma być podane do wiadomości zwierzchności gminnej.

§. 19.

Skład materyałów budowlanych.

Bez pozwolenia naczelnika gminy nie wolno składać na ulicy lub placu publicznym ani rumowiska, ani materyału budowlanego.

Udzielając takie pozwolenie naczelnik może ustanowić stosowną opłatę, która wpływać ma do funduszu przeznaczonego na utrzymanie ulic i placów w stanie odpowiednim.

W żadnym wypadku pozwolenie na zajęcie kawałka ulicy lub placu nie może pociągać za sobą dotkliwej ujmy dla komunikacyi publicznej.

§. 20.

Środki utrzymania porządku.

Miejsce budowy przy ulicach lub placach publicznych, należy na czas jej trwania zamknąć od tychże parkanem lub w inny stosowny sposób. Budujący jest obowiązany uwiadomić naczelnika gminy o rozpoczęciu budowy tak wcześnie, by zarządzone być mogły środki potrzebne do utrzymania porządku.

Przy budowlach i naprawie ścian, przypierających do ulic lub placów publicznych, winien budujący ustawić przepisane znaki ostrzeżenia a nadto w przypadkach w których nieuniknionem staje się chwilowe przerwanie komunikacyi publicznej, dać baryerę, w nocy zaś oświetlić miejsce budowy latarnią.

§. 21.

Materyał do budowy.

W ogóle używać wolno do budowy tylko materyału ogniotrwałego. Wyjątkowo na odleglejszych ulicach i przedmieściach, gdzie domy oddzielone są od siebie dziedzińcami, pustymi placami lub drzewami, wolno używać do budowy pruskiego muru lub drzewa. Jednak w budynkach drewnianych, ściany, przy których znajdują się kominy, piece i ogniska mają być z cegieł murowane.

Jeżeli zachodzą pomienione stosunki wyjątkowe, Rada gminna oznaczy części obszaru miejskiego, w których domy stawiane być moga tylko z materyału ogniotrwałego.

§. 22.

Grubość murów.

Grubość murów powinna być dokładnie oznaczona w planach budowy. a komisya badająca plany orzeknie, czy projektowana grubość murów odpowiada bezpieczeństwu publicznemu lub musi uledz zmianie.

Jeżeli mury są ceglane, grubość ich w mieszkalnych budynkach nie piątrowych i jednopiętrowych, powinna wynosić co najmniej przy ścianach zewnętrznych 45 ctm., a przy ścianach wewnętrznych, na których pułapy spoczywają 30 cm.

Przy budynkach mieszkalnych mających więcej piętr, dwa najwyżej położone piętra winny mieć grubość murów takich samych rozmiarów, to jest: najmniej 45 cm., a względnie 30 cm.; zaś w każdych dwóch następujących niżej położonych piętrach, grubość murów musi być powiększoną o 15 cm.

Mury fundamentów powinny być o 15 cm. grubsze, aniżeli spoczywające na nich ściany.

Powyższe miary odnoszą się do murów, w stanie surowym, niewyprawionych.

§. 23.

Zbadanie gatunku materyału budowlanego.

Właściciel i kierownik budowy są obowiązani pod wspólną odpowiedzialnością używać dobrego, trwałego i wymaganiom konstrukcyi odpowiedniego materyału.

§. 24.

Wysokość pokojów, wysokość i szerokość drzwi i okien.

Budynki mieszkalne powinny być suche i posiadać dostateczny przystęp powietrza i światła. Pokoje powinny być najmniej 2.50 m. wysokie. okno najmniej 1 metr wysokie a 60 cm. szerokie. drzwi wchodowe w pokojach najmniej 2 m. wysokie a jeden m. szerokie.

Okna w pokojach mają być dwuskrzydłowe.

§. 25.

Podłoga parterowych pokojów.

Podłoga parterowych pokojów powinna w budynkach mieszkalnych leżeć przynajmniej 30 cm. po nad powierzchnią terenu budowlanego

a w budynkach mieszkalnych położonych w miejscu, wystawionem na wylew wód, winna sień i podłoga w parterze być wzniesioną najmniej 32 cm. nad najwyższym stanem wody, a gdyby to było niemożebnem, najmniej 32 cm. nad stanem wody, powtarzającym się w krótszych odstępach czasu.

Również i przy przebudowaniu takich budynków należy się według możności stosować do powyższego przepisu.

§. 26.

Piwnice.

Piwnice pod budynkami powinny być sklepione. Wzbronionem jest budowanie piwnic pod ulicą lub placem publicznym, tudzież urządzenie leżących drzwi do piwnic.

Okna piwniczne ku ulicy lub placowi publicznemu muszą być tak urządzone, ażeby nie przeszkadzały komunikacyi publicznej, nie zagrażały bezpieczeństwu publicznemu i nie szpeciły ulicy lub placu.

§. 27.

Zamieszkanie piwnic.

Urządzenie pomieszkań w piwnicach jest wzbronione. Na warsztaty, kuchnie i stajnie mogą być użyte sklepione piwnice tylko w takim razie, jeżeli ich wysokość od podłogi do podniebienia w sklepieniu wynosi $2^1/_2$ metra a najwyższy punkt sklepienia góruje nad poziomem ulicy o 75 cm. Powietrze i światło muszą mieć dostateczny przystęp do takich piwnic za pomocą okien do otwierania.

§. 28.

Schody i klatka schodowa.

W domach piątrowych powinna istnieć za pomocą schodów komunikacya do wszystkich mieszkań, na strych, do piwnicy, na podwórze i na ulicę. Schody mają być przynajmniej jeden metr szerokie. Wysokość stopni na schodach nie powinna mierzyć więcej jak 16 cm., szerokość niemniej jak 29 cm. w linii podziałowej. Linia podziałowa przyjmuje się w odstępie 45 cm. od ściany. Poręcze muszą być tak urządzone, ażeby zesuwanie się po nich było niemożliwe. W domach piątrowych murowanych przynajmniej główne schody winne być ogniotrwałe.

Władza może według przeznaczenia i rozmiarów budynku zarządzić wybudowanie jednych lub kilka ogniotrwałych schodów ubocznych. Schody zasklepione z góry i z dołu mogą mieć stopnie drewniane.

Wzbronione są komórki pod schodami, tudzież ogniska, otwory kominowe i t. p. w klatce schodowej.

Klatkę schodową oddzielać ma od strychu powała u dołu wyprawiona a na strychu wyłożona cegłą albo polepą z gliny 8 cm. grubą, drzwi na strych prowadzące powinny być żelazne, albo żelazną blachą od strony strychu pobite i w ogniotrwałej osadzie; drzwi leżące do podnoszenia są wzbronione.

§. 29.

Powała.

W budynkach mieszkalnych powała strychowa powinna być urządzona ogniotrwale z cegły albo polepy z gliny 8 cm. grubej.

Podłoga w tych budynkach musi być na każdym piętrze oddzielona od niższej powały warstwą suchego nasypu.

§. 30.

Pomieszkania na poddaszu.

Pomieszkania w obrębie poddasza czyli strychu są wzbronione. Wyjątek stanowią pojedyncze pokoje w domach, których dachy mają strome kształty i tworzą przestronne poddasza, jednak tylko wtedy, jeżeli te domy są na mieszkanie dla jednej rodziny urządzone, od najbliższej granicy sąsiedniej najmniej 10 m. oddalone, a pokoje te od strychu i sieni murowanemi lub przynajmniej ryglowemi i tynkowanemi ścianami oddzielone i odpowiadają warunkom sanitarnym.

§. 31.

Latarnie w dachu.

Latarnie czyli klatki okien w dachu do oświetlenia schodów z góry, powinny być w budynkach murowanych całkowicie z cegły murowane i ogniotrwałe, od poddasza zamknięte.

Ramy i pręty przedziałowe u takich okien należy z żelaza sporządzić.

§. 32.

Kominy.

Kominy muszą być murowane. Ściany kominów powinny być najmniej 15 cm. grube. Wnętrze komina ma być gładko wytynkowane, a w obrębie strychu zewnętrzna część wyprawiona.

Zakładanie kominów na belkach lub podkładach drewnianych jest wzbronionem, a wszelkie drzewo powinno być najmniej o 15 cm. oddalone od wewnętrznego obwodu komina. Wpuszczanie drzewa w ściany kominowe jest wzbronione

§. 33.

Otwory kominów.

Otwór wewnętrzny kominów przełazowych wynosić ma najmniej 48 cm. w kwadrat, a otwór kominów wąskich (cylindrowych) najmniej 15 cm. w średnicy; jeżeli zaś do jednego przewodu wchodzi dym z dwóch lub więcej ognisk, średnica kominów wąskich ma wynosić najmniej 20 cm.

Każdy komin powinien sięgać po nad grzbiet dachu ogniotrwałego przynajmniej 50 cm., a dachu nieogniotrwałego przynajmniej jeden metr.

§. 34.

Kierunek kominów.

Wszystkie kominy a szczególniej wąskie (cylindrowe) powinny być ile możności w pionowym kierunku stawiane. Większe pochylenie do poziomu nad 60 stopni jest zabronione. Pochyłość nie może sięgać poniżej 60 stopnia. Jeżeliby z konieczności na takie wyjątkowe pochylenie kominów wąskich zezwolono, wtedy należy w miejscach, gdzie się kierunek komina zmienia, urządzić otwory do czyszczenia i mur tak zabezpieczyć, ażeby kule do czyszczenia kominów nie uszkadzały takowego.

§. 35.

Kominy fabryczne.

Kominy frabryczne i w ogóle kominy dla wielkich ognisk mają być tak urządzone, aby dym i sadza nie zanieczyszczały powietrza w sposób dla zdrowia szkodliwy albo dla sąsiadów dokuczliwy.

§. 36.

Kominy wąskie (cylindrowe).

Wąskie (cylindrowe) kominy powinny poczynać się w piwnicach, a gdzie piwnic niema, w parterze.

Nad podłogą, gdzie się te kominy poczynają, również na strychu, powinny one być $1^{1}/_{2}$ metra nad posadzką lub polepą zaopatrzone w podwójne żelazne, szczelnie na klucz zamykać się dające drzwiczki do czyszczenia.

Jeżeli w pobliżu tych drzwiczek znajduje się materyał drewniany, powinien być ogniochronnie osłonięty.

§. 37.

Ilość kominów.

W budynkach piętrowych do jednego i tego samego przewodu kominowego nie powinien wchodzić dym z ognisk należących do kilku piętr. Jeżeli każde piętro ma swój własny przewód kominowy, takowy może się poczynać na dotyczącem piętrze.

§ 38.

Piece piekarskie, wędzarnie.

Piece piekarskie i w ogóle piece dla celów przemysłowych, powinny być umieszczone w lokalu sklepionym. Posadzka przed ogniskiem powinna być ogniotrwale urządzona.

W wędzarniach ściany muszą być sporządzone z ogniotrwałego materyału i zaopatrzone w drzwi żelazne lub co najmniej blachą od środka obite. Zawieszanie wędlin jest tylko na hakach lub prętach żelaznych dozwolone.

§. 39.

Stawianie kotłów parowych.

Kotły parowe powinny ile możności stać w odrębnem zabudowaniu. Stanowczo wzbronione jest ustawienie kotłów parowych pod lokalem mieszkalnym lub roboczym, niemniej urządzenie sklepień lub pował nad nimi i tylko w razie udowodnionej konieczności może być dopuszczonem urządzenie lekkiej powały.

§. 40.

Piece pokojowe.

Piece pokojowe, stojące bezpśrednio na podłodze nieogniotrwałej, powinny być podmurowane na 30 cm. a piece na nóżkach stojące na 15 cm. Przed drzwiczkami pieców należy podłogę od ognia zabezpieczyć.

Wzbronione jest używanie pieców żelaznych tam, gdzie się wyrabia lub gromadzi materyał łatwo zapaleniu podlegający. Wzbronionem jest także zastępywanie murowanych kominów rurami blaszanemi wewnątrz budynku i prowadzenie takich rur przez ściany drewniane lub dachy nieogniotrwałe.

Rury do odprowadzania dymu, nie mogą wychodzić na dziedziniec lub inne miejsce otwarte.

§. 41.

Kuchnie.

Podłoga w kuchni powinna być dokoła ogniska kamieniem lub cegłą wyłożona.

Nad ogniskiem otwartem umieścić należy murowaną albo blaszaną kapę tak, by po wszystkich stronach o 30 cm. poza krawędzie wystawała. Dym z otwartych ognisk wolno odprowadzać tylko kominami przełazowymi.

W kuchniach tak zwanych angielskich mają być urządzone celem od prowadzania pary, otwory wentylacyjne z drzwiczkami żelaznemi.

§. 42.

Stodoły, szopy, drewutnie i t. p.

Stodoły, szopy, drewutnie i inne tego rodzaju budynki, jeżeli są zbudowane z materyału nieogniotrwałego lub nieogniotrwale pokryte, muszą być od budynku mieszkalnego, a względnie od kuchni dziesięć metrów oddalone, a mogą być tylko w takim razie przybudowane, jeżeli przyległe izby mieszkalne a względnie kuchnie oddzielone będą od nich trwałym murem ogniochronnym. Do takiej stodoły, szopy, drewutni i innych tego rodzaju budynków, nie mogą być dobudowane izby mieszkalne lub kuchnie.

§. 43.

Suszarnie, cegielnie i piece do wypalania wapna.

Suszarnie na owoce, len lub konopie, powinny być od innych budynków przynajmniej 30 metrów oddalone.

Cegielnie i piece do wypalania wapna, powinny zawsze stać po za obrębem obszaru miejskiego.

§. 44.

Pokrywanie dachów.

Dachy budynków muszą w ogóle być pokrywane łupkiem, dachówką, blachą lub innym ogniotrwałym materyałem.

Używanie nieogniotrwałego materyału do pokrywania dachów jest wyjątkowo tylko tam dozwolone, gdzie podług §. 21 tej ustawy wolno używać nieogniotrwałego materyału do budowy domów.

W takim razie oznaczy Rada gminna części obszaru miejskiego, w którym dachy domów mają być pokrywane tylko materyałem ogniotrwałym.

§. 45.

Wyjątek od obowiązku pokrywania dachów ogniotrwałym materyałem.

W ciągu pierwszych dwóch lat po wejściu w życie tej ustawy, Wydział krajowy może uwolnić na pewien ściśle oznaczony okres czasu od obowiązku pokrywania dachów ogniotrwałym materyałem te gminy miejskie, które posiadają ludność ubogą i położone są w okolicach, gdzie pokrywanie dachów ogniotrwałym materyałem spotkałoby się na razie z trudnemi do pokonania przeszkodami.

Prośbę o takie wyjątkowe uwolnienie wniesie naczelnik gminy na podstawie uzasadnionej uchwały Rady gminnej do Wydziału powiatowego, który zbada stosunki i sprawę całą przedstawi Wydziałowi krajowemu.

§. 46.

Pokrywanie dachów słomą.

Pokrywanie dachów słomą jest w ogóle wzbronione, nawet co do zabudowań gospodarskich.

Tylko na przedmieściach zupełnie oddzielonych może naczelnik gminy wyjątkowo udzielić pozwolenia do pokrycia dachu słomą dla ludności uboższej, jeżeli odległość jednego budynku od drugiego odpowiada warunkom bezpieczeństwa publicznego, albo jeżeli jeden budynek jest szeregiem drzew od drugiego oddzielony.

§. 47.

Mury ogniochronne.

W budynkach murowanych, których długość wynosi więcej jak 25 m. strych powinien być przedzielony ogniochronny murem.

Mur ogniochronny powinien oddzielać także dachy budynków, łączących się ze sobą lub oddzielonych od siebie przestrzenią nieprzewyższającą dziesięciu metrów.

Mur ogniochronny powinien sięgać po nad dach o 35 cm. Przejścia znajdujące się w murze ogniochronnym w obrębie strychu muszą być zaopatrzone w drzwi żelazne, ogniotrwale osadzone, które się same zamykają.

§. 48.

Wiązanie dachów.

Wiązanie dachowe należy budować oddzielnie od powały strychowej i od muru ogniochronnego. Ani w powałę ani w mur nie wolno wpuszczać żadnych drewnianych części konstrukcyi dachów.

Od tego przepisu można przy użyciu potrzebnych środków bezpieczeństwa odstąpić wówczas, jeżeli według §. 21 niniejszej ustawy do budowy domu może być użytym materyał nieogniotrwały lub tam gdzie dozwolone są izby pod dachem (poddasze).

§. 49.

Rynny.

Od ulic i placów publicznych dachy budynków mają być zaopatrzone w rynny odpowiednich rozmiarów z kruszcu lub innego nieprzemakalnego materyału. Rury spustowe powinny być jak najbliżej muru urządzone i ile możności wprost do kanału wprowadzone, a jeźliby to połączone było z trudnościami, na uwzględnienie zasługującemi, to w takim razie wylot, ma być najwyżej 30 cm. nad chodnikiem umieszczony.

§. 50.

Wychodki i zbiorniki kloaczne.

W każdym domu mieszkalnym mają być urządzone wychodki.

W domach piętrowych wychodki znajdować się muszą w bezpośredniem połączeniu z budynkiem, w parterowych zaś mogą być urządzone obok, w bliskości budynku, jednak w ten sposób, ażeby nie były widoczne od ulicy lub placu publicznego. Wychodki mają być budowane według prawideł hygienicznych i w takiej liczbie, aby na dwa mieszkania przynajmniej jedna komórka przypadała.

Zbiorniki dla nieczystości z wychodków powinny być urządzone z łatwym i trwałym odpływem do jam kloacznych, kanałów lub przyrządów beczkowych, stosownie do systemu zaprowadzonego w gminie co do odpływu nieczystości. Rada gminna wyda obowiązujące przepisy co do systemu.

Oddalenie zbiorników od granicy sąsiedzkiej musi wynosić najmniej 2 metry, a oddalenie od najbliższej studni najmniej ośm metrów. W gęsto zabudowanych częściach miasta zbiorniki te powinne być murowane na cemencie z dnem nieprzepuszczalnem i zaopatrzone w odpowiednie nakrycie z otworem do czyszczenia.

Jeżeli nieczystości spływają do głównego kanału, budujący jest obowiązany urządzić w swojej realności kanały poboczne, murowane i kryte, których wymiary wewnętrzne winny wynosić w szerokości najmniej 60 cm. a w wysokości najmniej 80 cm.

§. 51.

Odpływ nieczystości z budynków.

Odprowadzanie wszelkich nieczystości z budynków na ulice lub place publiczne jest bezwarunkowo wzbronione nawet w starych budynkach.

§. 52.

Balkony i ganki.

Przy budowie balkonów i ganków naczelnik gminy jest obowiązany czuwać nad tem, ażeby nic nie ucierpiała ani komunikacya publiczna, ani regularny kierunek ulicy.

Ganki w budynkach murowanych, jeżeli służą za wyłączną komunikacyą do pomieszkań, muszą być ogniotrwale urządzone.

§. 53.

Przedmioty na linię frontową ulicy sięgające.

Schody przed domami, kraty i poręcze jakoteż inne tego rodzaju przedmioty nie powinny wystawać poza linję frontową ulicy.

Okna lub okienice na ulicę wychodzące, które nie są umieszczone w wysokości przynajmniej 2 do 3 metry nad chodnikiem, należy urządzić do otwierania na wewnątrz, lub tak aby na ulicę nie sterczały i zupełnie do muru przylegały. W ten sam sposób mają być urządzone drzwi na zewnątrz od ulicy otwierane.

§. 54.

Budynki przy ulicach i placach publicznych.

Przy głównych ulicach na froncie wolno stawiać tylko budynki główne. Budynki podrzędne, służące na gospodarcze lub tym podobne cele, jakoto: stajnie, wozownie, i t. d. mają być w podwórzu umieszczone.

Gdyby ze względu na położenie miejscowe budynki te tylko przy froncie ulicy postawione być mogły, a względy publiczne nie stały na przeszkodzie, może być pozwolenie na to wyjątkowo udzielone. W takim razie jednak budynki te powinny posiadać odpowiednią fasadę.

Budynki frontowe muszą przypierać bezpośrednio do siebie lub do granicy sąsiedniej. W przeciwnym razie odległość ich powinna wynosić najmniej 6 m. a fasada przyczołka domu ma być zastosowaną do fasady frontowej.

§. 55.

Domy parterowe przy głównych ulicach.

Rada gminna może oznaczyć okręg miasta, w którym tylko domy piątrowe stawiać wolno. W takim razie może Rada gminna wyjątkowo dozwolić budowy domu parterowego w tym okręgu, jednak tylko pod warunkiem wyprowadzenia murów w takiej grubości, ażeby w danym razie nasadzenie piętra było możliwe. Przepis ten jednak nie tyczy się domów położonych w ogrodzie.

§. 56.

Cofnięcie budynków głównych od frontu.

Budynki główne przy ulicach głównych (§. 54) należy stawiać bezpośrednio w linii frontowej tych ulic.

Jeżeli przed takimi budynkami ma być urządzony ogród lub zajazd, cofnięcie od frontu może być dozwolone pod następującymi warunkami:

a) budynek cofnięty powinien być tak budowany, jak to dla domów przepisano;

b) odstęp budynku od ulicy nie powinien wynosić mniej jak 3 m. a plac ten nie może być użyty na budynki podrzędne, magazyny, składy, lub w inny sposób szpecący;

c) od ulicy budynek powinien być odgraniczony sztachetami.

§. 57.

Chodniki.

Budujący jest obowiązany urządzić przed swoim domem chodnik, którego późniejsze utrzymanie w dobrym stanie należy do gminy.

Z jakiego materyału chodnik ma być urządzony, oznacza Rada gminna.

§. 58.

Niezabudowane grunta.

Przy ulicach i placach głównych wszystkie grunta niezabudowane powinny być parkanem lub w inny stosowny sposób zamknięte.

Naczelnik gminy może rozporządzić, ażeby niezabudowane grunta także przy innych ulicach i placach zostały oparkanione i ogrodzone.

§. 59.

Fasady domów.

Fasady domów frontowych powinny być ile możności zgodne z zasadami dobrego smaku. Wzbronionem jest używanie takich kolorów, które jaskrawością szpecą widok lub oczy rażą.

§. 60.

Studnie.

Gdzie miejscowe stosunki tego wymagają i nie zachodzą nadzwyczajne trudności, budujący jest obowiązany urządzić na gruncie budowlanym studnię, jeżeli takowa urządzona być może w przepisanej w §. 50 odległości od jam kloacznych, kanałów i gnojowisk.

§. 61.

Zabudowanie znaczniejszego obszaru.

Jeżeli na budowę ma być użyta część znaczniejszego obszaru do zabudowania przeznaczonego, właściciel tego obszaru jest obowiązany postarać się najpierw o zatwierdzenie podziału tego obszaru na parcele budowlane. W tym celu winien przedłożyć naczelnikowi gminy w dwóch egzemplarzach plan podziału na parcele z oznaczeniem wymiaru całego obszaru i pojedynczych parceli, niemniej plan sytuacyjny i niwelacyjny. Naczelnik gminy zarządzi oględziny a spisany protokół przedłoży Radzie gminnej. która zatwierdzi projektowany podział bezwarunkowo lub z pewnemi zastrzeżeniami.

Przy zatwierdzeniu planów takiego podziału powinny być uwzględnione potrzeby komunikacyi publicznej, bezpieczeństwo przyszłych budynków na wypadek pożaru i ich warunki sanitarne.

Jeżeli celem stosownego podziału gruntu na parcele budowlane nastąpić ma na żądanie właściciela sprostowanie lub rozszerzenie przylegającej ulicy albo utworzenie nowej ulicy, grunt ten przerzynającej, właściciel obowiązany jest potrzebną na to przestrzeń gruntu odstąpić gminie bezpłatnie, jednak nie w większej szerokości jak 20 metrów.

Gdyby zaś ze względów publicznych uznana została potrzeba utworzenia nowej ulicy przez grunta prywatne albo sprostowania lub rozszerzenia istniejącej ulicy, winien będzie właściciel gruntu odstąpić potrzebną na to przestrzeń za wynagrodzeniem.

W każdym razie, jeżeli strony o kwotę wynagrodzenia się nie zgodzą, oznaczona będzie takowa sądownie.

§. 62.

Odbudowanie zniszczonych części miasta.

W razie zniszczenia całej części obszaru miejskiego wskutek pożaru, wylewu lub innych wypadków elementarnych, zwierzchność gminna ma przed odbudowaniem zniszczonych domów sporządzić plan regulacyjny tej części.

W tym celu zwierzchność gminna zarządzi oględziny odbudować się mającej części. W skład komisyi wchodzi naczelnik gminy lub jego zastępca z asesorami i znawcami. Strony interesowane otrzymują zaproszenie do udziału z oznaczeniem terminu oględzin.

Na podstawie protokołu oględzin sporządzi zwierzchność gminna plan regulacyjny i przedłoży go Radzie gminnej do zatwierdzenia.

§. 63.

Plan regulacyjny.

Przy sporządzeniu tego planu regulacyjnego zwierzchność gminna przestrzegać będzie, głównie następujących okoliczności:

1. aby w odbudować się mającej części usunięto ile możności wszystko, coby w przyszłości grozić mogło ponowieniem się klęski w tak znacznych rozmiarach;

2. aby rozkład i położenie budynków odpowiadały jak najlepiej sanitarnym wymaganiom;
3. aby ścieki, kanały i w ogóle odprowadzania nieczystości zostały w system ujęte;
4. aby drogi i ulice były szerokie, proste i równe.

§. 64.

Sadzenie drzew między budynkami.

Przy stawianiu budynków słomą pokryć się mających, budujący jest obowiązany oddzielić szeregiem drzew taki budynek od innych budynków swoich i sąsiednich.

§. 65.

Plantacye.

Zwierzchność gminna jest obowiązana pielęgnować starannie istniejące plantacye i urządzać ile możności nowe na pustych placach należących do gminy.

Gdzie na to stosunki miejscowe zezwalają, obowiązana jest zwierzchność gminna zasadzać drzewa na placach publicznych i otoczonych budynkami przy ulicach obok chodników.

Rozdział III.

Zamieszkanie nowo wybudowanych i utrzymanie istniejących budynków.

§. 66.

Pozwolenie na zamieszkanie.

Budynki nowo wystawione lub przekształcone nie mogą być ani zamieszkane ani na inny cel użyte przed uzyskaniem pozwolenia Zwierzchności gminnej.

Przed udzieleniem takiego pozwolenia, odbyć się musi na miejscu komisyjne zbadanie stanu budynku pod względem sanitarnym i bezpieczeństwa publicznego.

Komisya badająca stan budynku składać się ma z naczelnika gminy lub jego zastępcy, lekarza i technicznego znawcy. Komisya zbada, czy wykonana budowa jest zgodna z planem zatwierdzonym, czy odpowiada wymaganiom sanitarnym i warunkom bezpieczeństwa publicznego, poczem zwierzchność gminna według wyniku oględzin załatwi odnośną prośbę budującego.

§. 67.

Termin zamieszkania.

Budynek murowany podczas wiosny pod dach doprowadzony a w jesieni narzucony może być dopiero w następnej wiośnie zamieszkany. Budynek zaś w jesieni pod dach doprowadzony, a w następnej wiośnie narzucony. może dopiero w jesieni do zamieszkania być oddany. Jeżeli w powyższych okresach czasu tylko niektóre części domu zostały wykończone, naczelnik gminy może udzielić pozwolenie także na częściowe zamieszkanie budynku, jeżeli zachodzą warunki w ostatnim ustępie §. 66 określone.

§. 68.

Taksy za oględziny

Oględziny nowo wybudowanych domów ze strony naczelnika gminy odbywają się bezpłatnie.

Tylko dla znawców uiścić ma budujący taksę przez Radę gminną ustanowić się mającą.

§. 69.

Czyszczenie placu budowy.

Właściciel budynku jest obowiązany usunąć po wykonaniu budowy własnym kosztem gruz, ziemię wykopaną i wszystkie inne przedmioty tamujące komunikacyę lub zanieczyszczające ulicę albo plac publiczny, dalej doły zasypać, nadwerężony chodnik lub bruk naprawić, słowem plac lub ulicę do pierwotnego stanu przywrócić.

§. 70.

Utrzymanie istniejących budynków.

Każdy właściciel budynku jest obowiązany utrzymywać takowy w dobrym stanie, czysto i porządnie. Mianowicie zapobiegać powinien wszelkim

uszkodzeniom, które mogą niekorzystnie wpłynąć na bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie mieszkańców albo szpecić ulicę lub plac publiczny.

§. 71.

Budynki zawaleniem się grożące.

Jeżeli budynek zamieszkały lub na inny cel używany grozi niebezpieczeństwem zawalenia się, naczelnik gminy zarządzi komisyjne zbadanie stanu rzeczy i podług stopnia sprawdzonego niebezpieczeństwa poleci właścicielowi z wyznaczeniem stosownego terminu i z zagrożeniem następstw prawnych (§. 82) opróżnienie i zabezpieczenie starego budynku aż do wykonania potrzebnych napraw, albo nawet całkowite lub częściowe rozebranie budynku.

§. 72.

Naprawa dachów.

W tych częściach obszaru miejskiego, w których przyszłości tylko domy z ogniotrwałym dachem mogą być budowane (§. 44) łatanie istniejących dachów gontowych dozwolone jest tylko w tych wypadkach, jeżeli wiązanie stolca jest zdrowe, a pokrycie w tak dobrym stanie zachowane, że jednorazowe wyłatanie w granicach $^1/_4$ płaszczyzny dachu na każdej połaci jest wystarczające.

Przed rozpoczęciem łatania dachu należy uzyskać zezwolenie zwierzchności gminnej.

Rozdział IV.

Organa wykonawcze.

§. 73.

Naczelnik i zwierzchność gminy.

Naczelnik gminy czuwa nad przestrzeganiem przepisów tej ustawy.

W czasie trwania budowy naczelnik gminy może w każdej chwili zbadać na miejscu, czy plany zatwierdzone są ściśle przestrzegane i czy do budowy używani są kierownicy i rzemieślnicy posiadający prawnie wymagane warunki (§. 18).

Pozwolenie na budowę (konsensy) udziela zwierzchność gminna.

Od rozporządzeń naczelnika i zwierzchności gminnej może być wniesiony rekurs w terminie 14 dni do Rady gminnej na ręce naczelnika gminy.

§. 74.

Rada gminna.

Rada gminna załatwia następujące sprawy:

1. Rozstrzyga rekursy, wniesione od rozporządzeń naczelnika gminy i zwierzchności gminnej (§. 73);
2. zatwierdza plany budynków, na cele gminy lub zakładów gminnych przeznaczonych;
3. oznacza części obszaru miejskiego, w których do budowy może być użyty tylko materyał ogniotrwały (§. 21);
4. oznacza części obszaru miejskiego, w których dachy domów mogą być pokrywane tylko materyałem ogniotrwałym (§. 44);
5. uchwala w sprawie wyjątkowego uwolnienia gminy miejskiej od obowiązku pokrywania dachów ogniotrwałym materyałem (§. 45);
6. zatwierdza plany podziału znaczniejszych obszarów na parcele budowlane (§. 61);
7. zatwierdza plany regulacyjne przy odbudowaniu zniszczonych części miasta (§. 62);
8. zarządza sporządzenie ogólnego planu miasta i czuwa nad jego perjodycznem uzupełnianiem przez naczelnika gminy;
9. wydaje obowiązujące przepisy o systemie kanalizacyi (§. 50);
10. oznacza materyał z jakiego właściciele nowo wybudowanych domów urządzić mają chodniki (§. 57);
11. oznacza taksy, jakie uiszczać mają właściciele nowo wybudowanych domów z powodu oględzin, poprzedzających konsens na użycie budynku (§. 68).

Uchwały Rady gminnej w sprawach tu pod 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, i 10 określonych, winny być ogłoszone w obrębie gminy. Od tych uchwał wolno stronom interesowanym wnieść za pośrednictwem naczelnika gminy rekurs do Wydziału powiatowego w ciągu 30 dni po ich ogłoszeniu.

Do rekursu od uchwały Rady gminnej tu pod 1. oznaczonej, na ręce naczelnika gminy wnieść się mającego, służy termin 14 dni po doręczeniu uchwały.

§. 75.

Wydział powiatowy.

Wydział powiatowy załatwia rekursy przeciw uchwałom Rady gminnej w §. 74 wyszczególnionym.

§. 76.

Wydział krajowy.

Wydział krajowy załatwia jako ostatnia instancya rekursy przeciw orzeczeniom Wydziału powiatowego.

Rekursy do Wydziału krajowego mają być wnoszone w 14 dniowym terminie za pośrednictwem Wydziału powiatowego.

§. 77.

Władze polityczne.

Prawa zastrzeżone politycznym władzom w §§. 104, 105 i 106 ustawy gminnej z 12. Sierpnia 1866 pozostają nietknięte.

Rozdział V.

Kara za przekroczenia przepisów budowniczych.

§. 78.

Przekroczenia objęte ustawą karną.

Przekroczenia przepisów budowniczych objęte ustawą karną będą dochodzone i karane przez właściwe sądy.

§. 79.

Inne przekroczenia.

Co do innych przekroczeń przepisów w tej ustawie zawartych, prawo karania służy naczelnikowi gminy z dwoma asesorami. Przekroczenia te

karane bądą stosownie do stopnia winy i wynikającego z niej niebezpieczeństwa publicznego pieniężnie w wysokości od 5 do 100 złr. albo w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej aresztem od 24 godzin do 20 dni.

§. 80.

Rekursy przeciw orzeczeniom karnym.

Rekursy przeciw orzeczeniom karnym naczelnika (§. 79) mają być wnoszone do politycznej władzy powiatowej (§. 61 ustawy gminnej).

§. 81.

Budowy wykonane bez konsensu lub wbrew konsensowi.

W razie rozpoczęcia budowy bez konsensu lub wykonywania takowej wbrew zatwierdzonemu planowi, naczelnik gminy może obok kary pieniężnej lub kary aresztu zarządzić wstrzymanie lub zniesienie nieprawnie wykonanej budowy albo wskazać dodatkowo warunki, do których budujący winien się zastosować.

§. 82.

Wykonanie prawomocnych poleceń.

Jeżeli właściciel budynku mimo nałożenia kary pieniężnej za niedotrzymanie pierwszego terminu nie uczyni w drugim przez zwierzchność gminną oznaczyć się mającym terminie zadość prawomocnemu poleceniu organów powołanych do wykonania tej ustawy, zwierzchność gminna wykona to polecenie na jego koszt i stratę.

Rozdział VI.

Postanowienia co do obszarów dworskich.

§. 83.

W miasteczkach, w których obszar dworski nie jest wcielony do związku gminnego, podlegają części obszaru dworskiego w obrębie miasteczka położone postanowieniom niniejszej ustawy.

Wykonywanie na tychże częściach wszystkich czynności policyi budowniczej należy do zakresu działania gminy.

Rozdział VII.

Postanowienia końcowe.

§. 84.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 28. Kwietnia 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 78.

Rozporządzenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 12. Sierpnia 1882 L. 5568/pr., względem kompetencyi c. k. władz politycznych w sprawach dotyczących budowli w pobliżu kolei żelaznych w obrębie gmin miejskich: Biała, Bochnia, Brody, Brzeżany, Buczacz, Drohobycz, Gorlice, Gródek pod Lwowem, Jarosław, Jasło, Kołomyja, Krosno, Nowy Sącz, Podgórze, Przemyśl, Rzeszów, Sambor, Sanok, Sniatyn, Sokal, Stanisławów, Stryj, Tarnopol, Tarnów, Wadowice, Wieliczka, Zaleszczyki, Złoczów i Żółkiew.

Na podstawie reskryptu Wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 24. Maja 1882 l. 2523/M. J. wydanego w porozumieniu z Wysokiem c. k. Ministerstwem Handlu postanawiam co do wykonania drugiego ustępu §. 1 i § 16 ustawy budowniczej z dnia 28. Kwietnia 1882 Dz. ust. i rozp. kr. Nr. 77 co następuje:

Do przedsiębrania czynności urzędowych względem budowli w pobliżu kolei żelaznych (w rejonie pożarnym), to jest, do przeprowadzania komisyi budowniczych i załatwiania podań o pozwolenie na budowę w myśl §§. 1 i 16 ustawy budowniczej z dnia 28. Kwietnia 1882 Dz. ust. i rozp. kraj. Nr. 77, tudzież §. 99 ustawy o ruchu kolejowym z dnia 16. Listopada 1851 Nr. 1 Dz. pr. p. z r. 1852, powołaną jest c. k. polityczna władza powiatowa, przyczem zastosowane być mają szczegółowe przepisy względem takich budowli istniejące.

Za c. k. Namiestnika:

Zaleski w. r.

Nr. 79.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 12. Sierpnia 1882 l. 5568|pr., dotyczące budowli tudzież dobudowań i przebudowań w pobliżu kolei żelaznych.

Na podstawie polecenia wydanego przez c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem handlu pod dniem 24. Maja 1882 do l 2523/M. I., rozporządzam względem dopuszczalności nowych budowli, tudzież dobudowań i przebudowań w pobliżu kolei żelaznych, co następuje:

§. 1.

1. Nowe budowy, tudzież dobudowania i przebudowania, których odległość od korony grobli kolejowej (to jest: od linii wytworzonej w bieżącym torze z przecięcia się szkarpy grobli z wierzchnią płaszczyzną progów, względnie od zewnętrznej krawędzi wyrównanego obszaru dworca, włącznie z dojazdami do stacyi) 30 metrów lub mniej wynosi, muszą zupełnie ogniotrwale być wykonane i ogniotrwałym materyałem pokryte.

Od strony toru kolejowego nie powinny być w dachu żadne otwory umieszczone; w przeciwnym razie winny takowe być zaszklone, lub zaopatrzone przyrządem do zamykania z gęstej siatki drucianej.

2. Wykonanie budowy w odległości poniżej 10 metrów od korony grobli kolejowej może być dozwolonem tylko w miarę miejscowych stosunków (wysokości położenia, kierunku wiatru i t. d.) lub też z uwzględnieniem sposobu, w jakim ruch kolejowy się odbywa i to tylko pod warunkiem zachowania szczególnych środków ostrożności, które w każdym pojedynczym wypadku oznaczone zostaną.

§. 2.

O ile się to istniejącym przepisom budowlanym nie sprzeciwia, uważa się budowy o ścianach ryglowych z zamurowanemi polami za ogniotrwałe, a tekturę dachową jako ogniotrwały materyał do pokrycia.

Sciany z desek i belek z wyprawą wapienną, jakoteż drewniane pokrycia dachu mogą być dozwolone tylko wyjątkowo przy nadzwyczajnie sprzyjających okolicznościach miejscowych.

§. 3.

Do prośby o udzielenie zezwolenia na budowę należy dołączyć w dwóch egzemplarzach:

1. Plan sytuacyjny miejsca budowy i otoczenia tegoż, włącznie z przypierającą częścią przestrzeni kolejowej.
2. Profil poprzeczny, zaopatrzony wymiarami wpisanemi, z którego powziąść by można z dokładnością nietylko odległość budowy od środka przyległego toru kolejowego i od krawędzi korony grobli kolejowej, ale także wysokość położenia tych ostatnich względem placu budowy.
3. Rzut poziomy i przekrój wykonać się mającego budynku z uwidocznieniem kominów, schodów i murów ogniowych.
4. Fasadę budynku.

Postanowienia obowiązujących przepisów budowniczych, względem przyłączenia dalszych alegatów do prośb o zezwolenie na budowę, nie ulegają żadnej zmianie.

§. 4.

Konsens na budowę nie może być udzielonym bez przyzwolenia c. k. Generalnej Inspekcyi kolei austryackich (§. 99 przepisu dla ruchu kolejowego z dnia 16. Listopada 1851 Dz. ust. pań. Nr. 1 z r. 1852).

Każde przeto podanie o konsens na budowę ma być przed zarządzeniem komisyi budowniczej udzielone jak najspieszniej c. k. Generalnej Inspekcyi austryackich kolei.

O zarządzonej komisyi budowniczej ma być zawiadomionem tak przedsiębiorstwo kolejowe, jak i c. k. Generalna Inspekcya austr. kolei w celu ewentualnej interwencyi.

Za c. k. Namiestnika:

Zaleski w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 12. Września 1882. **Część XXV.**

Nr. 80.

Obwieszczenie

galicyjskiej c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 31. Lipca 1882 l. 40289, dotyczące obrębów urzędom kontrolującym w okręgu pogranicznym przydzielonych.

Odnośnie do końcowego ustępu tutejszego obwieszczenia z dnia 27 Lipca 1882 l. 38857, i odpowiednio do postanowienia §. 175 przepisu wykonawczego do ordynacyi cłowej, ogłasza się w załączonym spisie obręb, każdemu urzędowi kontrolującemu w okręgu pogranicznym przydzielony.

Jorkasch w. r.

SPIS

urzędów kontrolujących w okręgu pogranicznym i przydzielonego każdemu urzędowi kontrolującemu obrębu.

Powiat skarbowy	urzędu kontrolującego: Nazwanie	urzędu kontrolującego: Stanowisko	Oznaczenie obrębu: Nazwisko miejscowości
Kraków	główny urząd cłowy II klasy	Oświęcim	Babice, Bestwinka, Broskowice, Brzeszcze, Brzezinka, Budy, Chropań, Dankowice, Dwory, Harmęże, Jawiszowice, Kaniów górny i dolny, Klucznikowice, Kruki, Manowice, Mochnaty ad Dwory, Łazy ad Grojec, Niedzieleńce, Oświęcim, Przecieszyn, Pławy, Poręba wielka, Raysko, Skidzin, Stare Stawy, Stawy ad Dwory, Wiliczkowice, Włosienica, Zabrzeg.
	Uboczny urząd cłowy I klasy	Chełmek	Bobrowniki, Bobrek, Chełmek, Dąb, Groniec, Gorzów, Libiąż wielki i mały, Paprotnik, Szyjki, Zachełmek i Żarki.
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Jaworzno	Byczyna, Baran, Dąbrowa, Jaworzno, Jeleń, Jęzor, Jęziorki, Pechnik, Podłęże, Wysoki brzeg.
	Główny urząd cłowy II klasy	Szczakowa	Ciężkowice, Czyżówka, Długoszyn, Gaj, Góry Laszowskie, Laszowice, Niedzieliska, Krze ad Sierza, Sierza i Szczakowa.
	Oddział straży skarbowej	Lgota	Brzezinka, Czatkowice, Czerna, Dębnik, Dubie, Galman, Lgota, Nowa Góra, Ostrężnica, Paczołtowice, Pisary, Psary, Płoki, Radwanowice, Zary i Zbik.
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Modlnica	Bolechowice, Brzezie, Cholerzyn, Giebułtów, Kobylany, Karniowice, Mników, Modlnica, Modlniczka, Morawica, Pękowice, Tomaszowice, Trojadyn, Trojanowice, Tonie, Więckowice, Witkowice i Zabierzów, Ujazd i Żelków.
	Uboczny urząd cłowy I klasy	Węgrzce	Batowice, Bibice, Bolen, Bosatów, Dziekanowice, Garlica murowana, Grębałów, Prawda, Raciborowice, Rogów, Sudol, Węgrzce i Zielonki.
	Uboczny urząd cłowy I klasy	Kocmyrzów	Czulice, Głęboka, Kantorowice, Korniów, Dojazdów, Kocmyrzów, Krzysztoforzyce, Łuczanowice, Prusy, Sulechów, Wadow, Zastow, Zesławice.
	Oddział straży skarbowej i Expozytura cłowa	Cło	Branice, Cło, Kościelniki z Górą kościelnicką, Kępa rusiecka, Las kościelnicki, Ruszcza, Stanisławice, Węgrzynowice, Wolica, Wyciąże, Wróżenica i Przylasek rusiecki.
Tarnów	Uboczny urząd cłowy I klasy	Niepołomice	Błoto, Baryszów, Brzezie, Chobot, Chrość, Dąbrówka, Jaz, Koźlica, Mszczęcin, Niepołomice, Nowawieś, Piaski, Podborze, Podgrabie, Pasternik, Staniątki, Szarów, Swidowa, Targowisko, Tarnówka, Wola zabieżowska, Wola batórska, Wólka, Zabierzów.

Powiat skarbowy	urzędu kontrolującego — Nazwanie	urzędu kontrolującego — Stanowisko	Oznaczenie obrębu — Nazwisko miejscowości
Tarnów	Oddział straży skarbowej jako expozytura cłowa	Sierosławice	Sierosławice ze Siernarowem, Beków, Barczków, Bienkowice, Cerekiew z Czesławicami, Dąbrówka morska, Witomska, Dzwinia, Dziewin, Gawłowek, Górka z Sokołkami, Grobla. Ispina, Kopaniny, Michały we Wrzępi, Mikłuszowice, Niedury, Niedzieliska, Oculice z Brataczycami. Poszyna. Popędzina. Radziejów, Rajsko, Strzelce małe i wielkie, Trawniki, Uście solne, Wola Drewińska z Zieloną, Wygoda. Wyszyce, Brzezinki, Dołęga, Jadowniki podgórne albo mokre, Kopacze z Kwikowem, Michowice małe i wielkie. Nowopole, Pojawie, Przybysławice, Szczurowa z Lakrzenicą, Rząchowa, Szymanowice, Wietrzychowice, Wola przemykowska, Wola rogowska.
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Uście jezuickie	Biskupice, Bienieszowice, Borusowa, Cwików i Nowowieś, Dąbrówka z Gorczycami. Gręboszów. Grębowska wola. Habenice, Jadomirz, Janikowice, Karsy, Kłyż, Kozłów. Kazie pod Habienicami, Lubiczko, Oleśna, Otfinów, Konopka i Stoiński. Pasieka, Pierzyce, Pilcza, Paluszyce. Podbórze pod Breniem, Samocice, Siedliszowice, Uście jezuickie, Zalipie, Zawierzbie, Żelichów, Żelichowska wola.
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Szczucin	Błonie, Bolesław, Bór, Bórki do Szczucina, Brzeźnica, Czołnów, Dalastowice, Dąbrówka do Kawęcina, Dąbrowice, Gaszów, Grondy, Grondska wola, Kanna, Koziarówka, Kupienin, Laskówka, Łęka żabiecka, Łęki szczucińskie, Łubasz, Łubaska wola, Maniów, Mędrychow, Odmęt, Pawłów, Podlipie, Radwan, Skrzynka, Słupiec. Smęgorzów, Strojców, Suchygrunt, Swarzów, Świebodzin, Świdrówka, Szczucin, Szczucińska wola, Tonie. Wadowice, Wampierzów i Zabrnie, Wojcina, Załuzie, Żarówka, Borowa. Breń osuchowski, Czermin, Gizowa, Gliny małe, Gliny wielkie. Górki pod Czerminem, Hohenbach, Łysaków. Łysakówek, Milonin, Mieszkowa, Ostrów, Otałęż, Otałęzka wola. Ople, Pławo, Surowa, Schonanger, Szafranów. Uście pod Borową, Trzciany, Zępniów, Bórki do Nizin, Brzeście, Gałuszowice, Wola. Kemblów z Tarnówką, Kliszów, Jaśtany, Josefsdorf, Domainy, Krasznica, Krzemienica, Majdan mały, Młodochów, Niziny z Rożniatynem, Pierzchnie, Przykop, Sadkowa góra, Tuszów, Zaduszniki.

Powiat skarbowy	urzędu kontrolującego: Nazwanie	urzędu kontrolującego: Stanowisko	Oznaczenie obrębu — Nazwisko miejscowości.
Rzeszów	Uboczny urząd cłowy II klasy	Nadbrzezie	Baranów z Budą, Bobrek, Dymitrów mały i wielki, Gołego wola, Smykłe, Knapy, Koło, Nagnajów, Paden, Przewóz pod Baranowem, Siedliszczany, Skopanie, Suchorów. Wojków, Zachniejów, Zarównie, Machów, Chmielów, Dombrowica, Ocice, Kajmów, Michocin, Tarnobrzeg, Dzików, Mokrzyszów, Sobów, Zakrzów, Sielec, Wielowieś z Kępą i Jaszyniem, Kocmierzów, Ostrowek, Trześń, Nadbrzezie, Zarzykowice, Sokolniki, Berdychów do Zaleszan, Motycze szlacheckie i duchowne, Gorzyce, Zalesie, Dembina, Sadowice, Wrzawy, Goczałkowice, Łapiszów, Czekaj wrzawski, Dąbrowa wrzawska.
	Uboczny urząd cłowy I klasy	Chwałowice	Chwałowice, Grudza, Orzechów, Popowice, Witkowice, Zalesie antoniowskie, Łążek, Antoniów, Pniów, Czekaj pniowski, Dąbrówka, Radomyśl, Skowierzyn, Wrzawy, Brzoza z Strażnikiem, Nowiny, Wola rzeczycka, Żabno, Brantwica, Dąbrowa rzeczycka, Kępa rzeczycka, Jastkowice z Zalonami, Musików, Rzeczyca długa, Kodany, Rzeczyca okrągła, Wólka turebska, Bąków z Bartniałonką.
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Koziarnia	Domostawa, Deputaty, Jarocin, Kąty, Kutyły, Nalepy, Studzienice, Zdziary, Ruda, Mostki, Smutki, Borki, Dąbrówka, Diaki, Golce, Kurzyna mała i wielka z kolonią Rauchersdorf, Sokole, Szyparki, Wymysłów, Bieliny, Bieliniec, Bukowina, Dąbrowica, Wulka bielińska, Wulka tanewska, Grobla, Kopki, Koziarnia, Łętownia, Tarnogóra, Rudnik, Dornbach. Tarnawice, Ożanna, Kuryłówka, Buda z Jandą, Sarzyna, Jelna z Judaszówką, Łukowa, Staremiasto z Przychojcem, Baranówka, Siedlanka, Jastrzębiec, Wulka łamana, Brzyskowola.
Przemyśl	Uboczny urząd cłowy II klasy	Majdan	Dąbrowica wielka, Dąbrowica mała, Cieplice, Adamówka, Słoboda wielka i mała, Szegdy, Majdan, Krasno, Cewków, Dzików nowy i stary, Moszczanica, Niemołów, Koziejówka, Grzątka, Ułazów, Lubliniec stary i nowy, Tepiły, Ruda rożaniecka, Żuki koło Rudy rożanieckiej, Grochy, Huta rożaniecka, Żuki w Rebizantach, Rebizanty stare, Huta, Kunicz, Kury, Płazów, Cywków, Doliny, Freifeld, Żuków, Kozobudy, Gorajec, Folwarki, Cieszanów.

Powiat skarbowy	urzędu kontrolującego: Nazwanie	urzędu kontrolującego: Stanowisko	Oznaczenie obrębu: Nazwisko miejscowości.
Przemyśl	Uboczny urząd cłowy I klasy	Bełzec	Narol (miasto), Zagrody, Narol (wieś), Podlesina, Chyże, Kadłubiska, Lipie, Kruniec, Jędrzejówka ad Lipsko, Lipsko, Pawliszcze, Lubycza kniazie, Chlewiska, Kołajce, Lubycza królewska, Rudki, Deby, Lubycza wieś, Teniatyska, Żurawce, Pietniczki ad Żurawce, Netreba, Jacuchy, Ruda ad Lubycza, Ruda Żurawiecka, Bełzec, Brzeziny ad Bełzec, Nowosiółki przednie, Nowosiółki kardynalskie, Machnów, Wulka wierzbicka, Wierzbica, Poddubce, Jozefinendorf, Nowy dwór, Uhnów, Zastawie, Jędrzejówka ad Uhnów, Korczów, Korczmin, Wasylów, Krzewica, Ulhówek, Habinek, Rzeczyca, Szczepiatyn, Tarnoszyn, Dyniska.
Brody	Uboczny urząd cłowy II klasy	Uhrynów	Baranie peretoki, Bobiatyn, Bojaniec, Byszów, Cieląż, Chłopiatyn, Chorobrów, Horodłowice, Hołowice, Ilkowice, Kościaszyn, Kopytów, Leszczatów, Łuczyce, Nuśmice, Pieczygóry, Perespa, Perwiatycze, Przewodów, Rozdziałów, Skomorochy, Spasów, Starogród, Steniatyn, Szychtory, Rojatyn, Świtarzów, Szarpańce, Tartaków, Torki, Tatarkowice, Uhrynów, Ulwówek, Wojasłowice, Zboiska, Budynin, Dłużnów, Horodyszcze, Hulcze, Korków, Liwcze, Łubów, Mianowice, Machnówek, Moszków, Myców, Oserdów, Rusin, Sulimów, Waręż, Worochta, Zniatyn.
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Stojanów	Baryłów, Czerkowatycze, Dąbrowa, Heinrichsdorf, Jozefów, Kulików, Ordów, Peratyn, Pukaczów, Radziechów, Romanówka, Zienków, Sobin, Stojanów, Suszno, Tetewczyńce, Tobołów, Uwin, Witków nowy i stary, Wolica baryłowa, Wulka muszyńska, Zabawa, Zawidcze.
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Strzemilcze	Bordolaki, Dobryłówka. Kizia, Korsów, Kozaki, Lesznów z Koralówką, Mikołajów, Mytnica, Nowostawie, Piaski, Romanówka, Ruda, Smarzów, Strzemilcze, Styrkowce, Szczurowice, Wojtowice, Zbroje.
	Główny urząd cłowy I klasy	Brody	Adamówka, Brody stare, Brody, Berlin, Bielawce, Boratyn, Buczyna, Ditkowce, Folwarki małe, Gaje ditkowieckie, Gaje smolińskie, Gaje starobrodzkie, Hucisko, Jazłowczyk, Jurydyka, Koniuszków, Łahodów, Mitteldom, Nowiczyzna, Smolno z Sydynówką, Jasna karczma,

Powiat skarbowy	urzędu kontrolującego: Nazwanie	urzędu kontrolującego: Stanowisko	Oznaczenie obrębu: Nazwisko miejscowości.
Brody		Brody	Suchowola, Szwabenkolonie, Blich, Bukowina, Czernien, Czystopady, Dudyn, Gontowa, Halawa, Kutyszcze, Mikitniki, Milno, Nakwasza, Niemiacz, Niszkowce, Palikrowy, Pańkowce, Panasówka, Podberezie, Podkamień, Popowce, Ratyszcze, Reniów, Seredce, Tetełkowce, Zagórze, Załośce, Zubkowa
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Folwarki wielkie	Folwarki wielkie, Klekotów, Szayrów.
Tarnopol	Oddział straży skarbowej i Expozytura cłowa	Buda zbaraska	Kobyla, Berezowica mała, Iwanczany, Kurniki, Ditkowce, Mszaniec, Netreba, Nowiki, Dobrowody, Czumale, Opryłowce, Zarubińce, Dubowce, Iwaszkowce.
	Oddział straży skarbowej	Zbaraż	Zbaraż stary, Załuże, Zbaraż, Bazarzyńce, Tarasówka, Hłuboczek mały, Krasnosielce, Kapuścińce, Zarudeczko, Siemiakówka, Sieniawa, Roznoszyńce, Lubianki wyższe i niższe, Hłuszczanka, Dobromirka, Szyły, Lisiczyńce, Szełpaki, Suchowce, Łozówka, Nowesioło; Hnilice wielkie i małe.
	Oddział straży skarbowej i Expozytura cłowa.	Podwołoczyska	Koszlaki, Hołotki, Palczyńce, Toki, Worobiówka, Medyn, Poczapińce, Pińkowce, Klimkowce, Skoryki, Proszowce, Dorofiówka, Staromiejszczyzna, Podwołoczyska (wieś), Mysłowa, Sopronówka, Mytnica, Rosochowańce.
	Główny urząd cłowy II klasy	Podwołoczyska	Podwołoczyska (miasto), Zadnieszówka.
	Oddział straży skarbowej i Expozytura cłowa	Kałaharówka	Kaczanówka, Czernieszówka, Orzechowce, Iwanówka, Rozyska, Tarnoruda, Faszówka, Turówka, Luka, Kokoszyńce, Stawki, Krasne, Sadzawka, Nowosiółka, Borki, Rasztowce, Dubkowce, Pozłotówka, Raków, Kąt, Kozina, Biłka, Wolica, Kałaharówka, Wychwatyńce albo Czechowa, Kręciłów.
	Uboczny urząd cłowy I klasy	Husiatyn	Wojewodyńce, Senkowce, Horodnica, Samołuskowce, Liczkowce, Trybuchowce, Olechowczyk, Czabarówka, Husiatyn, Suchodół, Bednarówka, Trojanówka, Sidorów, Szydłowce, Oparszczyzna, Krewenkie, Wasylków, Zielona, Kociubińczyki, Siekierzyńce, Dębówka, Bossyry.

Powiat skarbowy	urzędu kontrolującego Nazwanie	Stanowisko	Oznaczenie obrębu Nazwisko miejscowości.
Kołomyja	Uboczny urząd cłowy II klasy	Skała	Dębówka, Zbrzyż, Gusztynek, Burdiakowce, Cygany, Skała stara, Skała, Iwanków, Gusztyn, Bereżanka, Turylcze, Trójca, Słobudka turylecka, Puchlaki, Podfilipie, Wierzbówka, Załucze, Niwra.
	Uboczny urząd cłowy II klasy	Kozaczówka	Młynówka, Zalesie, Nowosiółka, Zielone, Mnielowce, Dźwiniaczka, Michałówka, Kodryńce, Zawale, Paniowce zielone, Babince ad Dzwinogród, Trubczyn, Dobrowlany, Bielowce, Boryszkowce, Wygoda, Okopy, Kozaczówka.
	Oddział straży skarbowej i Expozytura cłowa.	Olchowce	Mielnica, Michałków, Chudykowce, Uście biskupie, Wołkowce (nad Dniestrem), Filipkowce, Kaczorówka, Horoszowa, Germakówka, Iwanie puste, Olchowce.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 20. Października 1882. Część XXVI.

Nr. 81.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 10 września 1882 l. 9404/pr. w sprawie statutu Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i gwarancyi kraju za listy zastawne powyższego banku.

Wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zatwierdziło w porozumieniu z interesowanemi Ministerstwami załączony statut Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Co się wskutek reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 5 września 1882 l. 12983 podaje niniejszem do powszechnej wiadomości z nadmienieniem, że Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 27 kwietnia 1882 zatwierdzić najmiłościwiej uchwałę Sejmu krajowego z dnia 21 października 1881, mocą której kraj przyjął porękę za dotrzymanie zobowiązań z wydawania listów zastawnych przez Bank powyższy wynikających.

C. k. Namiestnik

Potocki w. r.

Statut

Banku krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

I. Cel, firma i zakres działania.

§. 1.

W myśl uchwały Sejmu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 21 października 1881, ustanawia się w celu podniesienia dobrobytu w kraju, a w szczególności dla popierania rozwoju rolnictwa, przemysłu i handlu, zakład kredytowy pod nazwą „Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem“ jako samoistną osobę moralną (jurystyczną). Na założenie tej instytucyi przeznacza Sejm krajowy fundusz w wysokości jednego miliona zł. w. a.

§. 2.

Zakład ten ma siedzibę we Lwowie.

W pieczęci swej używać ma herbu krajowego z nazwą powyższą w obwódce. Firma Banku krajowego (po polsku „Bank krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem“; po niemiecku: „Landesbank des Königreichs Galizien und Lodomerien mit dem Grossherzogthume Krakau“; po francusku: „Banque du royaume de Galicie et Lodomérie avec le grand duché de Cracovie“) podpisywaną będzie przez dwóch dyrektorów albo przez jednego dyrektora i jednego prokurzystę.

§. 3.

Bank krajowy składa się z dwóch oddziałów, t. j. hipotecznego i bankowego.

A. Oddział hipoteczny obejmuje udzielanie pożyczek hipotecznych, spłacalnych ratami. Pożyczki te nie mogą być niższe niż 100 zł. i udzielane będą w listach zastawnych wydawanych do wysokości sumy udzielonych pożyczek hipotecznych.

Kraj gwarantuje dopełnienie zobowiązań wypływających z emisyi listów zastawnych.

B. Oddział bankowy obejmuje następujące czynności:

a) nabywanie wierzytelności i ściąganie tychże na własny i obcy rachunek, umawianie się z dłużnikami i wierzycielami o ich spłatę w ratach;

b) nabywanie i sprzedawanie własnych listów zastawnych, oraz obligacyi krajowych;

c) eskontowanie wylosowanych własnych listów zastawnych, oraz kuponów od tych listów;

d) udzielanie zaliczek na własne listy zastawne, na urzędownie na giełdzie notowane listy zastawne innych w kraju istniejących zakładów hipotecznych, na krajowe obligacye i w ogóle na papiery wartościowe, w których kapitały pupilarne lokowane być mogą;

e) eskontowanie weksli, w szczególności weksli przedkładanych przez kasy oszczędności, powiatowe i gminne kasy pożyczkowe, stowarzyszenia zaliczkowe i inne, oparte na ustawie z d. 9 kwietnia 1873 D. u. p. nr. 70, jak również przez koła kredytowe, tudzież reeskontowanie weksli;

f) udzielanie pożyczek gminom i powiatom, kasom oszczędności, kasom pożyczkowym gminnym i powiatowym, stowarzyszeniom zaliczkowym i innym opartym na ustawie z d. 9 kwietnia 1873 D. u. p. nr. 70, oraz kołom kredytowym na skrypta notaryalne

g) udzielanie zaliczek na płody rolnicze, górnicze i przemysłowe na podstawie listów składowych (warrants) przez zarządy zakładów publicznych wystawione, oraz udzielanie pożyczek na zastawy;

h) przyjmowanie gotówki na asygnaty kasowe i na rachunek bieżący; asygnaty kasowe nie mogą opiewać na kwoty niższe niż 100 zł., a ogólna suma wydanych asygnat kasowych nie może przenosić jednego miliona zł;

i) przyjmowanie depozytów;

k) prowadzenie towarowego interesu komisowego;

l) pośredniczenie w zakładaniu i prowadzeniu przedsiębiorstw rolniczych, przemysłowych i handlowych, oraz udzielanie im pożyczek;

m) udzielanie pożyczek na przedsiębiorstwa melioracyjne, ułatwianie na drodze kredytu tworzeniu się spółek melioracyjnych, a względnie wykonywanie robót melioracyjnych na rachunek osób trzecich.

II. Interesa hipoteczne.

A. Udzielanie pożyczek.

§. 4.

Bank krajowy udziela pożyczek:

1. na posiadłości ziemskie w Galicyi i w Wielkiem Księstwie Krakowskiem położone i zapisane w księgach hipotecznych;
2. na zapisane w księgach hipotecznych domy murowane mieszkalne w miejscowościach podlegających podatkowi domowo czynszowemu, które oznaczy Wydział krajowy.

§. 5.

Bank krajowy udzielić może tylko pożyczki, ubezpieczone hipotecznie w ten sposób, żeby udzielona pożyczka z doliczeniem poprzedzających ją na hipotece ciężarów, mieściła się w pierwszej połowie wartości hipoteki, lub też jeżeli wierzyciele hipoteczni złożą oświadczenie wciągnięte następnie do ksiąg hipotecznych, że odstępują bankowi pierwszeństwo hipoteczne dla pożyczki zamierzonej, i dla praw połączonych z nią podług statutów, tak, ażeby pożyczka ubezpieczoną została w pierwszej połowie wartości hipoteki.

§. 6.

Domy, na które Bank udziela pożyczki, tudzież budynki gospodarcze, których wartość uwzględniono przy udzieleniu pożyczki na posiadłość ziemską muszą być w zakładzie przez Wydział krajowy wskazanym w ten sposób od ognia ubezpieczone, żeby suma zabezpieczona bez pozwolenia Banku nie mogła być wypłacona ubezpieczonemu.

§. 7.

Bank krajowy ocenia wartość hipoteki, która ma służyć za podstawę pożyczki, z uwzględnieniem stokrotnego podatku gruntowego, katastralnych oszacowań przychodu, kontraktów kupna i dzierżawy, miejscowych cen ziemi, czynszów dzierżawnych, działów familijnych i przeprowadzonych detaksacyi sądowych. Jako wartość domów czynszowych znajdujących się w dobrym stanie, może Bank krajowy przyjąć najwyżej kwotę wynikłą z obliczenia w ten sposób uskutecznionego, że z przeciętnego dochodu ostatnich sześciu lat, a przy domach w późniejszym czasie zbudowanych, z prze-

ciętnego dochodu rocznego od czasu, jak są zamieszkane, strąconą zostanie jedna trzecia część, a w miarę stosunków miejscowych więcej aż do połowy, zaś reszta kapitalizowana najmniej po 5 od sta. W żadnym jednak razie kwota strącona z dochodu rocznego nie może być mniejszą, niż suma podatkowa wraz z dodatkami, opłacanymi przeciętnie z domu, o który chodzi w latach wziętych za podstawę przy obliczeniu dochodu.

Jako podstawa ocenienia wartości hipoteki tak co do posiadłości wiejskich, jak i miejskich, służyć może także oszacowanie przedsięwzięte na żądanie i koszt proszącego o pożyczkę.

Pożyczki hipoteczne udzielane na podstawie osobnego oszacowania, o ile co do dóbr przenoszą 50.000 zł,. a co do domów 25 000 zł., wymagają przyzwolenia Rady nadzorczej.

Bliższe szczegóły co do postępowania przy ocenianiu wartości hipoteki i udzielaniu pożyczek zawiera regulamin.

§. 8.

Bank krajowy może odmówić pożyczki bez podania powodów.

§. 9.

Przy nabyciu istniejącej już wierzytelności hipotecznej muszą być zapewnione takie same prawa, jakich zakład wymaga przy każdej pożyczce.

Wrazie gdyby pierwotny skrypt dłużny temu postanowieniu nie odpowiadał, natenczas ma być uzupełnionym w tej mierze przez dodatkowe oświadczenie właściciela, którego nieruchomość obciążoną jest ową wierzytelnością, w razie potrzeby także przez odpowiednie oświadczenie ze strony innych wierzycieli hipotecznych.

§. 10.

Mimo wypełnienia wszystkich wskazanych warunków, wypłata pożyczki może być odmówioną:

a) jeżeli od czasu przyznania pożyczki wartość hipoteki tak się zmniejszyła, że nie przedstawia już dostatecznego bezpieczeństwa w myśl statutu (§. 5);
b) jeżeli proszący o pożyczkę w przeciągu dni 30 po uwiadomieniu, że pożyczka przygotowaną jest do wydania, takowej nie podniósł;
c) jeżeli zmarł proszący o pożyczkę;
d) jeżeli utworzono konkurs do jego majątku;
e) jeżeli sądowa licytacya realności ofiarowanej na hipotekę jest w toku.

B) Stosunek dłużnika hipotecznego do zakładu.

§. 11.

Dłużnik ma w skrypcie dłużnym poddać się wyraźnie statutom działu hipotecznego Banku krajowego jako obowiązującej dlań normie.

Pod tym warunkiem wchodzą w zastosowanie postanowienia zawarte w tym rozdziale, a obowiązujące dłużnika.

Dłużnik obowiązany jest oznaczone w skrypcie dłużnym raty (obejmujące spłatę prowizyi i kapitału) spłacać w ustanowionych półrocznych terminach z góry, tudzież uiszczać równocześnie dodatek na koszta zarządu.

Stopę procentową pożyczek i wysokość dodatku na koszta zarządu ustanowi Wydział krajowy na przedstawienie Dyrekcyi i po wysłuchaniu Rady nadzorczej.

§. 12.

Dłużnik może spłacić kapitał pożyczony także przed upływem ustanowionego terminu w całości, lub części, jeżeli kwota kapitału, której spłatę ofiaruje, wynosi jedną lub więcej całych umówionych rat kapitałowych, i jeżeli dłużnik rzeczoną kwotę sześć miesięcy pierwej wypowie, albo uiści od niej umówioną prowizyę za czas do upływu tego terminu niedostający.

Wszelkie spłaty kapitału ponad plan umorzenia mogą być uskutecznione jedynie w jednym z terminów, dla spłaty rat ustanowionych.

§. 13.

Prowizya i umówione raty umorzenia mają być zawsze uiszczane w gotówce, w wylosowanych i płatnych już listach zastawnych, lub zapadłych kuponach, wszelkie zaś spłaty kapitału, któreby dłużnik chciał uskutecznić nad plan umorzenia, wolno mu uiścić w listach zastawnych wartości nominalnej, lub w gotówce.

§ 14.

Dla ulżenia dłużnikom każdy termin spłaty rat pożyczkowych obejmować będzie dni piętnaście, tak, że dopiero po upływie piętnastego dnia od nieuiszczonych rat obliczaną będzie prowincya zwłoki, która jedynie w gotówce może być uiszczoną.

§. 15.

Bank upoważnionym jest żądać od dłużnika:

a) ażeby się wykazał uiszczeniem opłaty asekuracyjnej od budynków, których wartość została wzięta w rachubę przy wymiarze pożyczki;

b) aby wykazał się uiszczeniem podatków opłacanych z nieruchomości za hipotekę służącej;

c) aby wykazał się uiszczeniem prowizyi od innych kapitałów, ciążących na tej samej hipotece, a poprzedzających pożyczkę zaciągniętą w zakładzie.

§. 16.

Bank krajowy ma prawo nawet bez porozumienia się z dłużnikiem hipotecznym dopełniać na jego rachunek wypłaty należnych z dóbr obciążonych pożyczką hipoteczną podatków i innych ciężarów, jak niemniej renty i procentów od kapitału, poprzedzającego na hipotece wierzytelność banku, oraz premii asekuracyjnej.

Bank krajowy może umówić się z jednym z zakładów asekuracyjnych krajowych o spłatę premii asekuracyjnej z kasy swojej i żądać od dłużnika hipotecznego zwrotu takowej przy spłacie rat amortyzacyjnych pożyczki.

§. 17.

Jeżeli dłużnik nie uiści w oznaczonym terminie raty w skrypcie dłużnym ustanowionej, będzie Bank krajowy uprawnionym ściągnąć w drodze egzekucyjnej całą należytość swoją bez poprzedniego wypowiedzenia.

Wrazie jeżeli hipoteka takiej uległa zmianie, że nie daje już Bankowi krajowemu zabezpieczenia w statucie wymaganego, służy zakładowi prawo wypowiedzenia całej wierzytelności na trzy miesiące bez względu na pierwotnie umówiony termin spłaty.

§. 18.

Dłużnik może żądać w każdym czasie pokwitowania na spłaconą dotąd część pożyczki z zezwoleniem na wykreślenie tej spłaconej sumy ze stanu biernego nieruchomości za hipotekę służącej.

§. 19.

Jeżeli przynajmniej czwarta część pożyczonego kapitału spłaconą została, może dłużnik żądać ustanowienia nowego planu amortyzacyjnego dla reszty pożyczki.

§. 20.

Celem ściągnięcia zapadłych prowizyi i rat umarzających od pożyczek hipotecznych, może Bank żądać egzekucyi politycznej w myśl ustawy z dnia 21. czerwca 1882 (Dz. u. p. Nr. 81) lub egzekucyi sądowej. Inne należytości, które dłużnik hipoteczny zobowiązał się uiścić, może Bank ściągnąć w drodze egzekucyi sądowej.

W razie egzekucyi sądowej służą zakładowi przywileje wymienione w art. II. do IV rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28. października 1865 Nr. 110 Dz. p. p., zaś w razie sekwestracyi prawo określone w §. 5 rozporządzenia ministeryalnego z 18 lipca 1859 (Dz. p. p. Nr. 130).

§. 21.

Bankowi krajowemu służy wolność od opłat przy dokumentach, oraz wolność od opłaty stempla od wydawanych listów zastawnych i kuponów w myśl ustawy z dnia 10. lipca 1865, Nr. 55 Dz. p. p. i rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 16 stycznia 1866, Nr. 9 Dz. p. p.

Wszelkie inne opłaty stemplowe, lub w innej formie pobierane, jakieby należały skarbowi publicznemu od pożyczki hipotecznej lub połączonych z nią czynności, winien dłużnik ponosić.

C) Listy zastawne.

§. 22.

Na podstawie udzielonych w myśl niniejszego statutu pożyczek hipotecznych, Bank krajowy wydawać będzie listy zastawne, t. j. dokumenta zapewniające właścicielom tychże wypłaty procentów i kapitału pod warunkami, w samych listach zastawnych wyszczególnionemi.

§. 23.

Ogólna suma listów zastawnych, znajdujących się w obiegu, nie może przekraczać w żadnym razie ogólnej sumy równoczesnych wierzytelności hipotecznych zakładu.

W razie spłaty pożyczek hipotecznych w gotówce przed upływem ustanowionego terminu, winien bank wycofać z obiegu odpowiadającą spłaconemu kapitałowi ilość listów zastawnych.

§. 24.

Wszelkie spłaty pożyczonych kapitałów uiszczane czy to w przepisanych półrocznych ratach, czy też naraz w skutek wypowiedzenia pożyczki, mają wpływać do funduszu umorzenia, który przeznaczony jest wyłącznie na umorzenie listów zastawnych wylosowanych podług wartości nominalnej.

§. 25.

Opłata procentów i kapitału poręczona zostaje posiadaczom listów zastawnych wierzytelnościami hipotecznemi Banku krajowego, innemi jego aktywami i funduszem rezerwowym, a w dalszym rzędzie gwarancyą funduszu krajowego w myśl uchwały Sejmu krajowego z dnia 21 października 1881.

§. 26.

Każdy list zastawny ma zawierać:

a) oznaczenie kapitału, na który opiewa;
b) stopę procentową i terminy opłaty procentów;
c) walutę, w której kapitał i procenty będą płacone;
d) termin umorzenia kapitału;
e) przyrzeczenie opłaty procentów i kapitału ze strony Banku krajowego.
f) podpis i pieczęć dyrekcyi;
g) potwierdzenie Rady nadzorczej i ustanowionego komisarza, że list zastawny wydano na podstawie nabytej przez bank odpowiadającej statutowi wierzytelności hipotecznej;
h) powołanie się na przysługującą listom zastawnym Banku krajowego gwarancyę funduszu krajowego, wreszcie
i) na odwrotnej stronie paragrafy statutu, odnoszące się do listów zastawnych.

§. 27.

Stopa procentowa listów zastawnych zawsze ma być równą stopie procentowej pożyczek, na których podstawie listy zostały wydane.

§. 28.

Listy zastawne opiewają na okaziciela i mają przydane: arkusz z półrocznemi kuponami procentowymi i talonem na dalsze kupony.

§. 29.

Listy zastawne będą opiewać na 50 zł., 100 zł., lub wyższe, przez 100 podzielne kwoty.

§. 30.

Czas obiegu listów zastawnych może być oznaczonym z góry, lub też zależnym od wylosowania.

§. 31.

Jeżeli list zastawny ściągnięty zostaje z obiegu, należące doń a niezapadłe jeszcze kupony muszą być zwrócone.

W braku tych kuponów potrącona będzie w gotówce ich wartość nominalna, jeżeli amortyzacya w drodze prawnej nie została przeprowadzoną.

§. 32.

Zapadłe kupony od listów zastawnych, kwity procentowe i wylosowane listy zastawne będą wypłacane w kasach Banku krajowego i w innych miejscach, które dyrekcya z uwzględnieniem dogodności interesowanych oznaczy i poda do publicznej wiadomości. Procenta zapadłe a nie pobrane w przeciągu lat trzech, równie jak wylosowane listy zastawne niezrealizowane w przeciągu lat 30 od dnia zapadłości, są zadawnione i nie mogą być więcej żądane.

§. 33.

Bank uważa posiadacza listu zastawnego i posiadacza kuponu za właścicieli tychże.

Jeżeli kto chce zapewnić sobie pobór procentów od listów zastawnych do niego należących, lub jeśli list zastawny i przychód z niego płynący ma być stale poświęcony na pewien cel, natenczas należy wnieść do Banku pisemną prośbę o winkulowanie.

Przy wypłacie procentu od winkulowanych listów zastawnych co za kwitami się odbywa, bank nie jest obowiązany rozpoznawać praw ziwości podpisu i nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w tym względzie.

Wolno jednak właścicielowi listu zastawnego żądać, aby zapłata kapitału przypadającego na winkulowany list zastawny, wypłata procentów, a w końcu dewinkulacya listu zastawnego nastąpić mogła jedynie za przedłożeniem jego podpisu, notaryalnie, lub sądownie legalizowanego.

§. 34.

W celu dewinkulowania listów zastawnych, winkulowanych na rzecz gmin, lub innych pod opieką władz zostających korporacyi i zakładów, potrzebnem jest nadto przyzwolenie władzy nadzorczej.

Jeżeli ma nastąpić dewinkulacya listu zastawnego na żądanie innej osoby, a nie tej, którą wymienia zastrzeżenie na liście zastawnym umieszczone natenczas, żądający musi się wykazać dokumentami publicznymi, albo notaryalnie, lub sądownie legalizowanymi, że nabył własność listu zastawnego.

§. 35.

Listy zastawne Banku krajowego mogą być użyte na lokacyę kapitałów fundacyjnych, kapitałów należących do zakładów zostających pod dozorem publicznym, tudzież funduszów pupilarnych, fideikomisowych i depozytowych i nareszcie służyć mogą według kursu giełdowego jako kaucye w stosunkach służbowych, lub kontraktowych.

III. Interesa bankowe.

a) Interes eskontowy, pożyczkowy i zastawniczy.

§. 36.

Bank krajowy upoważniony jest eskontować weksle, asygnacye i obligi.

Weksle muszą mieć z reguły trzy, a przynajmniej dwa podpisy osób, lub instytucyi finansowych wekslowo obowiązanych, znanych z wypłacalności.

Bank nie potrzebuje podawać powodów nieprzyjęcia wekslu do eskontu.

§. 37.

Dla ocenienia weksli podanych do eskontu, a względnie reeskontu, złożony będzie komitet cenzorów mianowanych, po zasięgnięciu opinii izb handlowych i towarzystw rolniczych, na wniosek dyrekcyi przez Radę nadzorczą, a zatwierdzonych przez Wydział krajowy na trzy lata.

Po upływie trzechlecia ci sami cenzorowie mogą być ponownie powołani. Krewni w linii zstępnej i wstępnej, spólnicy i prokurzyści dyrektorów i cenzorów nie mogą być cenzorami.

§. 38.

Przy objęciu swego urzędowania cenzorowie złożyć mają pisemne przyrzeczenie, że przy ocenieniu weksli postępować będą z największą bezstronnością.

Żaden z nich nie może brać udziału w ocenianiu weksli przedsiębiorstwa, w którem uczestniczy w jakikolwiek sposób.

§. 39.

Gminom i powiatom Bank krajowy udzielać będzie pożyczki po przedłożeniu uchwał właściwych reprezentacyi, powziętych w tej mierze i po wykazaniu się przepisanem w ustawach zatwierdzeniem uchwał przez władze wyższe.

§. 40.

Bank krajowy udzielać będzie pożyczki na akta notaryalne gminom, powiatom, stowarzyszeniom zaliczkowym i innym, opartym na ustawie z dnia 9 kwietnia 1873 Dz. u. p. Nr. 70, oraz kołom kredytowym, kasom oszczędności w ogóle gminnym i powiatowym kasom oszczędności i kasom pożyczkowym, ostatnim czterem instytucyom jednak tylko za poręczeniem właściwych gmin lub powiatów. wykazanem uchwałą reprezentacyi gminnej, lub powiatowej, zatwierdzoną przez władzę wyższą, jak tego ustawy wymagają.

§. 41.

Na podstawie pożyczek udzielonych powiatom, lub gminom i do wysokości tych pożyczek wydawać może Bank krajowy obligacye komunalne.

Za opłatę procentów i kapitału tych obligacyi ręczy Bank krajowy przedewszystkiem pożyczkami powiatowemi i gminnemi, dalej funduszem rezerwowym i aktywami swojemi.

Na każdej obligacyi komunalnej umieszczone będzie potwierdzenie Rady nadzorczej, iż obligacya wydana została na podstawie pożyczki udzielonej gminie lub powiatowi.

§. 42.

Zaliczki na zastaw papierów publicznych (§. 3 lit. d.) udzielane będą na przeciąg czasu nie krótszy jak dni 8, a nie dłuższy jak dni 90.

Rada nadzorcza ustanowi na wniosek Dyrekcyi normy, na które papiery wartościowe, do jakiej wysokości i na jaki procent zaliczki udzielane być mają.

§. 43.

Dłużnikowi wolno spłacić przed terminem zaliczkę na zastaw papierów otrzymaną. Nie upoważnia go to jednak do żądania zwrotu procentów z góry uiszczonych.

§. 44.

Jeżeli przyjęta przy udzieleniu zaliczki wartość giełdowa papierów w zastaw danych, obniży się na $^3/_4$ przyjętej wartości kursowej, winien dłużnik złożyć odpowiedni dalszy zastaw, lub spłacić stosowną część zaliczki. W przeciwnym razie Bank krajowy upoważnionym jest sprzedać zastaw w całości, lub w części na giełdzie przed terminem spłaty zaliczki, a nadwyżkę po zaspokojeniu własnej należytości pozostałą, przechować jako depozyt bezprocentowy do dyspozycyi dłużnika lub na rzecz jego złożyć do sądu.

Jeżeliby kwota ze sprzedaży zastawu uzyskana, nie wystarczała na zaspokojenie pretensyi Banku, dłużnik obowiązany jest pokryć pozostałą resztę pretensyi.

§. 45.

Jeżeli zaliczka nie została spłaconą w terminie, upoważniony jest Bank bez odnoszenia się do dłużnika i bez sądowej interwencyi sprzedać zastaw w całości, lub w części w celu pokrycia swoich pretensyi, do których należą także koszta sprzedaży.

§. 46.

Rada nadzorcza oznaczy, na jakie przedmioty mogą być udzielane pożyczki w oddziale zastawniczym, oraz ustanowi na wniosek Dyrekcyi wysokość stopy procentowej i należytości manipulacyjnych. Wysokość tych ostatnich należytości wymaga zatwierdzenia Rządu.

§. 47.

Pożyczki na zastaw (§. 46) udzielane będą na czas nie dłuższy, jak 6 miesięcy i mogą być także częściowo spłacane.

§. 48.

Jeżeli przedmioty zastawione nie zostaną w terminie wykupione, lub na nowo zastawione, natenczas służy Bankowi krajowemu prawo bez odnoszenia się do dłużnika i bez sądowej interwencyi sprzedać zastaw w całości,

lub w części w celu pokrycia swoich pretensyi, do których należą także koszta sprzedaży. Sprzedaż nastąpić ma w drodze publicznej licytacyi. Towary, mające cenę giełdową, lub targową mogą być także sprzedane bez licytacyi przez przysięgłego stręczyciela.

§. 49.

Bank krajowy uważa posiadacza kwitu zastawniczego za uprawnionego do wykupna zastawów i w ogóle do wszelkich czynności, jakie właściciel zastawu przedsiębrać może. Zakład nie bada wiarygodności potrzebnych w interesie zastawniczym podpisów stron i nie przyjmuje żadnej za nie odpowiedzialności.

b) Przyjmowanie pieniędzy na asygnaty kasowe i rachunek bieżący.

§. 50.

Bank krajowy wydawać będzie na złożoną gotówkę w kwocie najmniej 100 zł. w. a. oprocentowane asygnaty kasowe.

Formularze asygnat podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 51.

Bank krajowy będzie przyjmować gotówkę na rachunek bieżący i uskuteczniać do wysokości złożonej kwoty wypłaty zlecone przez wkładającego, bądź wypłacając w gotówce przekazy (cheques) przezeń wystawione, bądź przepisując na żądanie wkładającego kwotę przezeń złożoną w całości, lub części na rachunek innej osoby.

Formularze przekazów (cheques) podlegają rządowemu zatwierdzeniu.

§. 52.

Zakład uważa posiadacza na okaziciela opiewającej asygnaty kasowej za uprawnionego do odbioru pieniędzy, o ile wkładający nie zastrzeże, iż pieniądze mogą być wydane tylko jemu lub wylegitymowanemu legalizowanym dokumentem pełnomocnikowi albo prawonabywcy.

c) Inne interesa bankowe.

§. 53.

Sposób prowadzenia interesów bankowych, wymienionych w §. 3 statutu w ustępie B) pod lit. a), b), c) i i) określa regulamin.

§. 54.

Rada nadzorcza oznaczy na jakie towary rozciągać się ma interes komisowy Banku krajowego i wyda szczegółowe instrukcye w tej mierze.

§. 55.

Czynności pośredniczenia w zakładaniu i prowadzeniu przedsiębiorstw rolniczych, przemysłowych i handlowych, oraz udzielanie im pożyczek (§. 3 ustęp B lit. l) mogą być przedsiębrane tylko za poprzednią uchwałą Rady nadzorczej powziętą od wypadku do wypadku.

Udzielanie pożyczek na przedsiębiorstwa melioracyjne, ułatwianie na drodze kredytu tworzenia się spółek melioracyjnych, a względnie wykonywanie robót melioracyjnych na rachunek osób trzecich, określone będzie osobną instrukcyą ułożoną przez Radę nadzorczą, a zatwierdzoną przez Wydział krajowy.

d) Interesa bankowe z stowarzyszeniami zarobkowemi i gospodarczemi, opartemi na ustawie z dnia 9 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70).

§. 56.

Dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych, opartych na ustawie z 9 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70), może Bank krajowy utworzyć osobny oddział interesów bankowych, a to z jednej strony, w celu ułatwienia tym stowarzyszeniom kredytu udzielanego w myśl poprzednich postanowień tego statutu, w celu otwarcia im na podstawie odpowiednich skryptów notaryalnych kredytu niepokrytego w rachunku bieżącym, w celu załatwiania ich interesów pieniężnych na placach bankowych, oraz w celu lokacyi zwyżek kasowych tych stowarzyszeń, z drugiej strony celem korzystania z ich pośrednictwa w interesach Banku.

§. 57.

W razie utworzenia takiego oddziału, stowarzyszenia chcące być dopuszczone do korzystania z niego, winny się poddać nadzorowi Banku krajowego w myśl instrukcyi osobnej, którą uchwali Rada nadzorcza

Dla oddziału tego ustanowionym będzie osobny komitet cenzorów, przy którego utworzeniu przyznaną będzie stowarzyszeniom ingerencya, określona bliżej przez Radę nadzorczą w osobnej instrukcyi.

§. 58.

Bank krajowy w myśl postanowienia §. 3 ustępu B. pod lit. l) współdziałać będzie przy zachowaniu przepisu §. 55 przy zakładaniu towarzystw zarobkowych i gospodarczych, mających za przedmiot przedsiębiorstwa pod przytoczoną lit. l) wymienione.

e) Uposażenie działu bankowego.

§. 59.

Za zobowiązania Banku krajowego wypływające z interesów bankowych (§. 3 lit. B) odpowiada przedewszystkiem fundusz rezerwowy, utworzyć się mający w myśl postanowienia §. 62 lit. b) statutu, następnie zaś kapitał zakładowy, składający się z kwoty jednego miliona zł. którą kraj wyposaża dział bankowy i z kwot przekazywanych na pomnożenie kapitału zakładowego w myśl §. 62 lit. a) statutu.

§. 60.

Jeśliby w skutek zaszłych strat kapitał zakładowy Banku krajowego zmniejszył się do połowy, Rada nadzorcza obowiązaną jest donieść o tem niezwłocznie Wydziałowi krajowemu celem dalszego zarządzenia.

IV. Bilans i fundusz rezerwowy.

§. 61.

Rok słoneczny jest rokiem administracyjnym Banku. Co rocznie dnia 31 grudnia Dyrekcya zamyka rachunki i układa bilans i inwentarz majątkowy Banku. Zestawienia te, po ścisłem sprawdzeniu, zaopatrzone podpisem Dyrekcyi i naczelnego buchhaltera, Rada nadzorcza przeszle wraz z sprawozdaniem swem Wydziałowi krajowemu, który przedłoży je Sejmowi na najbliższej sesyi celem wydania absolutoryum.

Jeśliby Bank wszedł w życie w ciągu roku słonecznego, natenczas pierwsze zamknięcie rachunków i bilans, tudzież inwentarz majątkowy ułożone będą dopiero z końcem najbliższego roku słonecznego.

§. 62.

Nadwyżka przychodów Banku, obliczona w myśl postanowień prawa handlowego obracaną będzie:

a) w 70% na pomnożenie zakładowego majątku Banku, dopóki tenże nie dojdzie do dwóch milionów złr.,

b) w 30% na utworzenie funduszu rezerwowego w celu pokrycia możebnych strat.

Fundusz rezerwowy służy zarówno dla oddziału hipotecznego jak i bankowego.

§. 63.

Gdy kapitał zakładowy Banku dojdzie do dwóch milionów zł., nadwyżka coroczna przychodów Banku krajowego o ile nie będzie potrzebną na utrzymanie w powyższej wysokości kapitału zakładowego, oddaną będzie do dyspozycyi Sejmowi krajowemu.

V. Zarząd i nadzór.

§. 64.

Bezpośredni zarząd Banku krajowego i zastępywanie tegoż w obec trzecich osób należy do Dyrekcyi.

§. 65.

Dyrekcya ma siedzibę we Lwowie i składa się z trzech dyrektorów.

W razie przeszkody w urzędowaniu dyrektora, Wydział krajowy zarządza zastępstwo z łona Rady nadzorczej.

§. 66.

Wydział krajowy mianuje dyrektorów na podstawie przedstawienia Rady nadzorczej a naczelnego buchhaltera i kasjera na podstawie przedstawienia Dyrekcyi, oznaczając zarazem wysokość kaucyi służbowej dla obu ostatnich funkcyonaryuszy.

Stosunki służbowe Dyrektorów określi Wydział krajowy po wysłuchaniu Rady nadzorczej osobnemi normami, które poda do wiadomości Sejmu krajowego.

§. 67.

Dyrekcyi podlegają wszyscy urzędnicy i słudzy Banku. Ustanowienie i zmiana etatu następuje za uchwałą Wydziału krajowego powziętą na podstawie wniosków Rady nadzorczej. Obsadzenie posad z wyjątkiem naczelnego buchhaltera i kasjera (§. 66) należy do Dyrekcyi, z zastrzeżeniem zatwierdzenia nominacyi urzędników przez Radę nadzorczą

§. 68.

Do ważności uchwał Dyrekcyi potrzebny jest komplet trzech dyrektorów, lub urzędujących zastępców i zgoda dwóch uczestników posiedzenia.

Dokumenta zobowiązujące zakład muszą być podpisane przez dwóch Dyrektorów, albo przez jednego z nich i jednego zastępcę.

Przepisy o prokurzystach oraz bliższe szczegóły wewnętrznego toku i rozdziału czynności zawiera regulamin.

§. 69.

Rada nadzorcza wykonuje kontrolę nad Bankiem krajowym i czuwa nad jego bezpieczeństwem.

§. 70.

Do zakresu Rady nadzorczej należy:

A. W dziale hipotecznym.

1. Potwierdzenie na listach zastawnych, że wydane zostały na podstawie nabytej przez Bank, a odpowiadającej statutowi wierzytelności hipotecznej (§. 26 lit. g).

B. w dziale bankowym.

2. potwierdzanie pożyczek gminnych i powiatowych na obligacyach komunalnych, że wydane zostały na podstawie pożyczki udzielonej gminie lub powiatowi (§. 40);

3. mianowanie cenzorów (§. 37);
4. oznaczanie wysokości zaliczek i procentu przy przyjmowaniu papierów wartościowych w zastaw (§. 42);
5. oznaczanie przedmiotów, które w zastaw będą brane oraz ustanawianie wysokości procentu i należytości manipulacyjnej w oddziale zastawniczym (§. 46);
6. ustanawianie należytości od depozytów przyjętych przez Bank do przechowania;
7. oznaczanie towarów, które obejmować może interes komisowy Banku i wydanie osobnych instrukcyi dla interesu komisowego (§. 54);
8. przyzwalanie od wypadku do wypadku na podejmowanie czynności określonych w §. 3 ustępie B. pod lit. l) tego statutu (§ 55);
9. wydanie instrukcyi osobnej co do interesów z stowarzyszeniami zarobkowemi i gospodarczemi (§. 57);

C. w ogólności.

10. wnioski do zmiany regulaminu dla Banku krajowego; ewentualnie wydanie regulaminu dla filii banku, oraz prowincyonalnych organów pomocniczych i wykonawczych (§. 74);
11. przedstawianie propozycyi na posady dyrektorów (§. 66);
12. wnioski do ustanowienia i zmiany etatu, oraz zatwierdzanie nominacyi urzędników (§. 67);
13. uchwalanie, czy ma być naruszony kapitał funduszu rezerwowego;
14. przekonywanie się o stanie funduszów Banku i o prowadzeniu interesów, przeprowadzanie przynajmniej co kwartał szkontra kasy i rewizyi ksiąg.

§. 71.

Rada nadzorcza składa się z dziewięciu członków i czterech zastępców, wybranych przez Sejm krajowy na przedstawienie Wydziału krajowego.

Wydział krajowy mianuje z grona Rady nadzorczej Przewodniczącego i jego zastępcę.

Członkowie Wydziału krajowego, urzędnicy krajowi, dyrektorowie i urzędnicy Banku krajowego nie mogą być członkami Rady nadzorczej.

§. 72.

Na posiedzeniu Rady nadzorczej biorą udział z głosem doradczym dyrektorowie lub urzędujący ich zastępcy z wyjątkiem spraw wymienionych w §. 70 pod l. 11 i 14, które załatwiane być mają w nieobecności urzędujących członków Dyrekcyi.

Do ważności uchwał Rady nadzorczej potrzebna jest obecność pięciu członków Rady nadzorczej lub ich zastępców, oraz dwóch dyrektorów lub urzędujących zastępców i większość głosów obecnych członków Rady nadzorczej, względnie ich zastępców.

Przy załatwianiu spraw wymienionych w §. 70 pod liczbami 11 i 13 potrzebną jest obecność siedmiu członków Rady nadzorczej, lub ich zastępców.

Bliższe szczegóły co do toku czynności Rady nadzorczej określi regulamin.

§. 73.

Zwierzchniczy nadzór nad Bankiem krajowym wykonuje Reprezentacya kraju, t. j. Sejm, a w jego zastępstwie Wydział krajowy.

W szczególności należy do Wydziału krajowego:

1. Wydanie regulaminu dla Banku krajowego (§. 70 lit. C. l. 10);
2. ustanowienie stopy procentowej dla pożyczek hipotecznych i wysokości dodatku na koszta zarządu (§. 11), oraz ustanowienie stopy procentowej prowizyi zwłoki (§. 14);
3. oznaczanie miejscowości, w których Bank może udzielać pożyczek hipotecznych na domy (§. 4);
4. oznaczenie zakładu ubezpieczeń, w którym mają być ubezpieczone budynki służące za hipotekę pożyczki (§. 6);
5. zatwierdzanie cenzorów (§. 37);
6. zatwierdzenie instrukcyi o wykonywaniu przedsiębiorstw melioracyjnych (§. 55);
7. przedkładanie każdoczesnemu Sejmowi sprawozdania o stanie Banku krajowego (§. 61);
8. mianowanie dyrektorów, naczelnego buchhaltera i kasyera oraz zarządzanie zastępstwa w Dyrekcyi (§§. 65 i 66);
9. ustanowienie norm służbowych dla Dyrekcyi i urzędników, oraz ustanowienie i zmiana etatu (§§. 66 i 67);

10. ustanawianie filii, oraz organów pomocniczych i wykonawczych dla Banku krajowego (§. 75);
11. szkontrowanie kasy Banku krajowego i rewidowanie ksiąg każdej chwili, kiedy potrzeba tego uznaną została.
12. wykonywanie nadzoru w myśl ustawy z dnia 24. kwietnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 48) i ustanowienie komisarza, który wykonywać ma funkcye wskazane w przytoczonej ustawie.

Oddział bankowy zostaje pod nadzorem Rządu w myśl cesarskiego patentu z 26. listopada 1852. (Dz. u. p. nr. 253).

§. 74.

Bank krajowy ma prawo zakładać filie w kraju, oraz ustanawiać prowincyonalne organa pomocnicze i wykonawcze dla wszystkich, lub niektórych tylko działów swojego zakresu. Ustanawianie filii oraz organów pomocniczych i wykonawczych z oznaczeniem zakresu działania, uchwala Wydział krajowy na wniosek Rady nadzorczej, która następnie osobnemi regulaminami i instrukcyami określi szczegółowo stosunek filii i wspomnionych organów do centralnego zarządu.

§. 75.

Przy pożyczkach nie przenoszących 1000 zł. w. a., wypłata kapitału pożyczkoweg i pobór rat pożyczkowych mogą się odbywać:

a) za pośrednictwem rządowych kas poborowych o tyle i na tak długi czas, jak Rząd na to przyzwoli, i
b) za pośrednictwem kas Wydziałów powiatowych.

VI. Zmiana statutów i zwinięcie zakładu.

§. 76.

Zmiany statutów uchwala Sejm krajowy. Zmiany te podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Jeśliby okoliczności wymagały zwinięcia zakładu, winien Wydział krajowy po wysłuchaniu Rady nadzorczej przedłożyć odpowiednie wnioski Sejmowi, który uchwali zarazem sposób przeprowadzenia postanowionego zwinięcia zakładu.

§. 77.

W razie rozwiązania Banku krajowego w skutek uchwały Sejmu krajowego, cały majątek Banku przechodzi na własność kraju.

Nr: 82.

Ustawa z dnia 24 maja 1882,

mocą której zmienione zostają przepisy karne ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35), o zapobieganiu chorobom zwierzęcym zaraźliwym i o tępieniu tychże, tudzież ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37) o środkach zapobiegających księgosuszowi i tępiących tę zarazę.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowię co następuje:

Artykuł I.

Uchyla się §§. 44 i 45 ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 35) o zapobieganiu chorobom zwierzęcym zaraźliwym i o tępieniu tychże a na ich miejsce zaprowadza się przepisy następujące:

§. 44.

Kto zaniedba uczynić doniesienie, będąc do tego według ustawy niniejszej lub według rozporządzeń na jej zasadzie wydanych, obowiązanym, staje się winnym przekroczenia i karany być ma aresztem aż do dwóch miesięcy lub grzywnami aż do 300 złotych.

Przełożony gminy (obszaru dworskiego) lub ktokolwiek jego zastępujący, jeżeli zaniedba dopełnić ciężącego na nim obowiązku doniesienia o

chorobie podejrzanej, albo jeżeli w paszportach bydła lub w świadectwach pochodzenia poświadczy nieprawdę, chociażby tylko przez niedbałość, staje się winnym przekroczenia i karany być ma grzywnami aż do 300 zł.; w okolicznościach obciążających skazany być może na areszt aż do dwóch miesięcy.

§. 45.

Kto działa przeciw jakimkolwiek innem zarządzeniom w ustawie tej zawartym lub na jej zasadzie wydanym, staje się winnym przekroczeuia i karany być ma aresztem aż do 6 miesięcy lub grzywnami aż do 500 zł.

Wykroczenie jednak karane ma być jako występek:

1. w przypadkach, w których według ustawy (§. 46) zawyrokowany być ma przepadek zwierząt lub płodów zwierzęcych surowych;

2 gdy zaraza bydło dotknęła;

3. gdy człowiek wystawiony został na uszkodzenie cielesne lub śmierć.

Skazuje na się areszt aż do 2 lat lub grzywny aż do 2000 zł.; jeżeli człowiek poniósł śmierć, na areszt ścisły od jednego miesiąca aż do 3 lat.

Artykuł II.

Uchyla się §§. 38 i 39 ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37) o środkach zapobiegających księgosuszowi i tępiących tę zarazę a na ich miejsce zaprowadza się przepisy następujące:

§. 38.

Przepisy §. 44 ustawy o zapobieganiu chorobom zwierzęcym zaraźliwym i o tępieniu tychże, stosowane być mają także do tej ustawy.

Kto jednak zaniedba uczynić doniesienie, którego nieuczynienie pociągnąć może za sobą przepadek zwierząt; tudzież kto działa przeciw zarządzeniom co do przedstawiania paszportów bydlęcych w obszarze granicznym w §. 9 wzmiankowanym, albo przeciw jakimkolwiek innym przepisom szczególnym, tyczącym się zapobiegania i tępienia księgosuszu, w tej ustawie zawartym lub przeciw zarządzeniom na jej zasadzie wydanym, staje się winnym występku, który karany być ma karami przepisanemi w §. 45 ustawy o zapobieganiu chorobom zwierzęcym zaraźliwym i ich tępieniu ze względem na większe niebezpieczeństwo, wynikające z przekroczenia przepisów o księgosuszu.

Zwierzęta i płody zwierzęce surowe, które wbrew zakazowi wprowadzono lub przeprowadzono przez granicę państwa lub kraju, z któremi ominięto wyznaczone stacye wchodu lub przerwano postawiony kordon, uznać ma Władza karna za przepadłe.

Bydło rogate, napotkane w okręgu pogranicznym, w §. 9 wzmiankowanym, może być uznane za przepadłe, jeżeli przepisanym paszportem bydlęcym nie jest uprawnione, albo jeżeli zaniedbano uczynić przepisanego doniesienia celem zaciągnięcia go do regestru bydła i opatrzenia go znakiem wypal nym, który drogą rozporządzenia będzie przepisany Bydło jednak musi być uznane za przepadłe, jeżeli można mniemać, że zostało przemycone.

Przepisy powyższego ustępu stósowane być mają i wtedy, gdy bydło takie, pochodzące z obszaru pogranicznego, napotkane będzie po za obszarem pogranicznym.

§. 39.

Postępowanie i wyrokowanie co do czynów karygodnych, w pierwszym ustępie §. 38 wzmiankowanych, należy do Władzy administracyjnej powiatowej, a jeżeli bydło nadeszło morzem do władzy zdrowotnej morskiej pierwszej instancyi, co do innych czynów karygodnych, jest rzeczą sądów.

Zresztą stósowane będą przepisy §§. 46, 47, 49 i 50 ustawy o zapobieganiu chorobom zwierzęcym zaraźliwym i ich tępieniu.

Arttykuł III.

Przepisy powyższe stósowane będą do czynów karygodnych, popełnionych przed zaprowadzeniem ustawy niniejszej, tylko o tyle, o ile są łagodniejsze od tych, których miejsce mają zająć.

Artykuł IV.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrom spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, handlu i rolnictwa.

Schönbrunn, dnia 24 maja 1882.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w. **Falkenhayn** r. w. **Pražák** r. w. **Pino** r.w.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 16. Listopada 1882. **Część XXVII.**

Nr. 83.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 16. Października 1882 l. 46813, dotyczące niektórych zmian okręgów rewizyjnych w powiatach pogranicznych.

Odnośnie do obwieszczenia c. k. Namiestnictwa z dnia 6. Grudnia 1880, L. 61478 (Dz. roz. kr. Nr. 33 ex 1881), ogłasza się niniejszem nowy wykaz okręgów rewizyjnych oraz miejscowości katastralnych w powiatach pogranicznych.

WYKAZ

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
1	Biała	1	Oświęcim, Babice, Brzezinka, Broszkowice, Dwory, Grojec, Klucznikowice, Kruki, Łazy, Monowice, Osiek, Polanka wielka, Poręba wielka, Stawy stare, Włosienica, Zaborze.
		2	Brzeszcze, Harmęże, Jawiszowice, Łęki, Pławy, Przecieszyn, Rajsko, Skidzień, Wilczkowice.
2	Chrzanów	1	Alwernia, Babice, Brodła, Jankowice, Kwaczała, Mirów, Okleśna, Olszyny, Podłęże, Poręba, Rozkochów, Regulice, Wygiełzów, Zródła.
		2	Libiąż wielki, Bobrek, Chełmek, Gorzów, Gromiec, Libiąż mały, Mętków, Moczydło, Żarki
		3	Chrzanów, Balin, Bolęcin, Góra luszowska, Kąty, Kościelec, Luszowice, Piła kościelecka, Płaza, Pogorzyce, Zagórze.
		4	Jaworzno, Byczyna, Ciężkowice, Dąb, Dąbrowa, Długoszyn, Jeleń, Szczakowa.
		5	Krzeszowice, Czatkowice, Dubie, Brzezinka, Niegoszowice, Pisary, Radwanowice, Rudawa, Siedlec, Wola filipowska, Zbik.
		6	Nowagóra, Czerna, Filipowice, Łgota, Miękinia, Ostrężnica, Paczółtowice, Psary, Żary.
		7	Tenczynek, Frywałd, Grojec, Młynka, Nielepiec, Nieporaz, Nowojowagóra, Rudno, Sanka, Zalas.
		8	Trzebinia, wieś, Czyżówka, Dulowa, Górka, Karniowice, Młoszowa, Myrlachowice, Płoki, Siersza, Wodna, Trzebinia miasto, Trzebionka.
3	Kraków	1	Modlnica, Karniowice, Kobylany, Więckowice, Zelków, Tomaszowice, Ujazd, Brzezie, Zabierzów, Modlniczka.
		2	Morawica, Balice, Szczyglice, Aleksandrowice, Cholerzyn, Brzoskwinia, Baczyn, Borów, Chrosna, Mników, Kleszczów, Kochanów.
		3	Sciejowice, Smierdząca, Budzyń, Liszki, Kaszów, Rączna, Jeziorzany, Nowawieś szlachecka, Piekary.
		4	Czernichów, Rybna, Czułów, Dąbrowa, Czułowek, Wołowice, Czernichówek, Zagacie, Kłokoszyn, Rusocice, Kamień, Przeginia duchowna, Przeginia narodowa.
		5	Tonie, Garlica murowana, Zielonki, Trojanowice, Bibice, Pękowice, Giebułtów, Prądnik biały, Górka narodowa, Wołkowice, Bronowice wielkie, Bronowice małe, Krowodrza, Węgrzce.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
3	Kraków	6	Półwsie zwierzynieckie, Nowawieś narodowa, Czarna wieś, Łobzów, Zwierzyniec, Wola justowska, Chełm i Zakamycze, Olszanica, Mydlniki, Rząska, Przegorzały, Bielany.
		7	Bieńczyce, Piaski, Grzegórzki, Dąbie, Czyżyny, Łęg, Mogiła z Kopaniem, Krzesławice, Rakowice, Prądnik czerwony, Olesza.
		8	Zesławice, Lubocza, Grębałów, Kantorowice, Prusy, Raciborowice, Zastów, Bartowice, Mistrzejowice, Dziekanowice, Boleń, Bosutów.
		9	Karniów. Wrożenice, Czulice, Kośmyrzów, Głęboka, Dojazdów, Krzysztoforzyce, Węgrzynowice, Wadów, Łuczanowice, Sulechów.
		10	Branice, Pleszów, Kujawy, Stryjów, Chałupki, Holendry, Wola rusiecka, Wyciąże z przylaskiem, Przylasek rusiecki, Wolica, Las kościelnicki, Ruszcza, Kościelniki, Górka kościelnicka, Stanisławice, Cło.
4	Wieliczka	1	Skawina, Buków, Brzyczyna dolna, Kopanka, Korabniki, Kulerzów, Libertów, Opatkowice, Raszów, Samborek, Tyniec, Sidzina.
		2	Skotniki, Bodzów i koło tynieckie, Kobierzyn, Kostrze.
		3	Mogilany, Chorowice, Gaj, Konary z Kopanią i Zieloną, Łusina, Olszowice, Włosań.
		4	Świątniki górne, Gołkowice, Ochojno, Podstolice, Rzeszotary, Soboniowice, Wrząsowice, Wróblowice, Zbydniowice.
		5	Siepraw, Byszyce, Czechówka, Gorzków, Łyczanka, Zakliczyn.
		6	Dobczyce, Dziekanowice, Niezdów, Skrzynka, Stadniki, Sieraków, Winiary, Nowa wieś, Bienkowice, Stojowice.
		7	Gdów, Bilczyce, Hucisko, Jawczyce, Kunice, Liplas, Łazany, Nizowa, Rudnik, Sławkowice, Wola podłużańska, Zagorzany, Zborówek, Stryszów, Kwapinka, Zręczyce, Podolany, Fałkowice.
		8	Raciborsko, Bugaj, Chorągwica, Grajów, Dobranowice, Jankówka, Koźmice wielkie, Pawlikowice i Taszyce, Sułów, Koźmice małe, Biskupice, Trąbki i Daszyce.
		9	Wieliczka, Bogucice, Grabówki, Klasno, Lednica górna, Lednica niemiecka, Mietniów, Rożnowa, Tomaszkowice, Siercza, Zabawa, Janowice, Sygneczów.
		10	Piaski wielkie, Kosocice, Urzyszkowice, Kurdwanów, Rajsko, Rząka, Siarczana góra, Wola duchacka, Swoszowice.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
4	Wieliczka	11	Podgórze, Dębniki i Rybaki, Ludwinów, Łagiewniki, Płaszów, Prokocim, Pychowice, Zakrzówek i Kapelanka, Borek fałencki, Jugowice.
		12	Bierzanów. Brzegi, Czarnuchowice, Grabie, Kokotów, Mała wieś, Przewóz, Rybitwy, Sledziejowice, Strumiany, Węgrzce wielkie.
		13	Zakrzów z Zakrzowicem. Bodzanów, Ochmanów, Przebieczany, Słomiróg, Suchoraba, Sułków, Surówki i Kawki, Szczygłów, Zabłocie, Zagórze.
5	Wadowice	1	Zator, Przeciszów, Podolsze, Smolice, Palczowice, Piotrowice, Laskowa, Trzebieńczyce, Miejsce.
		2	Spytkowice, Koszowa. Lipowa, Ryczów, Półwieś, Łączany, Chrząstowice.
		3	Brzezinka ad Kopytówka, Brzeziuica, Pozowice, Jaśkowice, Facimiech. Wielkie drogi. Ochodza, Zelczyna, Borek szlachecki.
6	Myślenice	1	Radziszów, Jurczyce, Wola radziszowska.
		2	Krzyszkowice, Głogoszów, Krzywaczka, Zawada.
7	Brzesko	1	Brzesko, Mokrzyska, Sterkowiec, Jadowniki, Jasień, Okocim, Szurpanów, Poręba spytkowska, Brzezowiec.
		2	Dembno, Perła, Biadoliny szlacheckie, Wola dembińska, Maszkienice, Jastew, Sufczyn, Łopoń, Biadoliny radłowskie, Łysa góra, Jaworsko.
		3	Wojnicz, Łętowice, Bogumiłowice, Zakrzów, Łukanowice, Zamoście, Więckowice, Rudka, Grabno.
		4	Borzęcin, Bielcza, Wokowice, Łęki, Przyborów, Rudy rysie.
		5	Szczurowa, Niedzielisko, Rajsko, Strzelce wielkie, Strzelce małe, Dąbrówka morska, Górka, Rząchowa, Kurków, Wola przemykowska, Księże Kopacze, Zaborów, Pojawie, Dołęga, Rylowa
		6	Radłów, Biskupice radłowskie, Wola radłowska, Wałruda, Zabawa, Zdrahec, Marcinkowice, Niwka.
		7	Wietrzychowice, Miechowice wielkie, Miechowice małe, Jadowniki mokre, Jagodniki, Wola rogowska, Demblin, Nowopole, Przybysławice.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
		8	Gnojnik, Uszew, Porąbka uszewska, Uszwica, Zawada uszewska, Zerków, Niedzwiedza, Łoniowa, Doły, Gosprzydowa.
8	Bochnia	1	Bochnia z Wojtostwem i Podedworzem, Chodenice, Cikowice, Damienice, Dołuszyce, Gorzków, Kolanów, Krzyżanowice wielkie, Łapczyce, Łazy z Podjasieniem, Moszczenice, Proszowki z Krzyżanowicami małemi, Słomka, Trinitatis.
		2	Zatoka, Borek, Buczków z Dębiną, Dąbrówka, Gawłów nowy z Majkowicami nowemi, Gawłów stary, Jodłówka, Krzeczów, Majkowice stare z Turzcem, Ostrów kameralny, Ostrów szlachecki, Rzezawa.
		3	Uście solne, z Łoniem i Starem Uściem, Burczków, Besów, Bogucice, Bratocice z Okulicami, Cerekiew z Cząsławicami, Niedary stare i nowe, Popędzyna, Wrzępia z Michalem i Radziejowem.
		4	Drwinia, Buczków z Liskami i Ryskami, Bieńkowice, Dziewin, Gawłówek, Grobla z Ispiną i Krzykówką, Mikluszowice, Swiniarów, Trawniki, Wyżyce z Stryjowem, Wola dzwińska z Zieloną.
		5	Niepołomice z Pastornikiem Podgrabiem-Sitowcem-Kozlicą-Mszczęcinem, Chobot, Chrość, Kółko, Podborze. Podłęże, Staniątki, Wola batorska z Kępianami i Tarnawką. Wola zabierzowska, Zabierzów z Łaźnią.
		6	Grodkowice, Brzezie z Gruszkami, Czyżów, Dąbrowa, Kłaj, Łęzkowice, Łysokanie, Stanisławice, Świątniki dolne, Szarów, Szczytniki, Targowisko. Zborczyce.
		7	Nieznanowice, Chełm, Cichawa, Krakuszowice, Książnice, Marszowice, Niegowice, Niewiarów z Swidówką, Pierzchów Pierzchowice, Siedlec, Wiatowice.
		8	Sobolów z Sieradzką i Zonią, Buczyna z Podsobolowem i Włostowicami, Chrostowa z Dąbrowicą (Włodek) i Podgrodziem, Dąbrowica ad Gierczyce, Gierczyce, Grabina, Kamyk, Nieszkowice małe, Nieprześnia, Stradamka, Winiec, Zawada.
		9	Łapanów z Wymysłowem, Boczów, Brzezowa, Grabie, Jaroszówka, Kobylec, Kępanów, Klęczany, Lubomierz, Wolica, Wieruszyce. Wola wieruszycka.
		10	Trzciana z Glinnikiem i Libuchową, Cichawka, Kierlikówka, Łąkta dolna, Łąkta górna, Leszczyna, Rdzawa, Tarnawa, Ubreź, Ujazd z Dębiną, Zbydniów z Podjasieniem.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
8	Bochnia	11	Lipnica murowana, Borowna, Chronów z Łopuszną, Kobyle, Krolówka z Machówką, Lipnica dolna, Lipnica górna, Łomna, Połom duży.
		12	Wiśnicz nowy, Brzeźnica, Kopaliny, Kurów, Leksandrowa, Nieszkowice wielkie, Olchowa, Pogwizdów, Wola mieszkowska, Wiśnicz mały, Wiśnicz stary.
9	Tarnów	1	Żabno, Niecieczą, Podlesie, Konary, Targowisko, Glów, Ilkowice, Niedomice, Siedlec z Łęką, Łęg ad Partyń, Bobrowniki wielkie.
		2	Biała, Klikowa, Swierczków, Chyżów, Dąbrówka imfułacka, Zbyłtowska góra, Zgłobice, Błonie, Koszyce wielkie, Koszyce małe.
		3	Lisiogóra, Kobierzyn, Łukowa, Smigno, Jastrząbka nowa, Żukowice stare, Żukowice nowe, Zaczarnie, J dłówka i Wałki.
		4	Tarnów z przedmieściem, Krzyż, Pawęzów, Tarnowiec, Zawada, Gumniska, Wola rzędzińska, Rzędzin.
		5	Wierzchosławice, Mikołajowice, Ostrów, Komorów, Rudka, Bobrowniki małe.
10	Pilzno	1	Zarów, Czarna, Jawornik stary i nowy, Jaźwiny, Róża, Jastrząbka stara, Przerytybór, Dąbie, Mokre, Wiewiórka, Borowa z Kataraini.
11	Dąbrowa	1	Dąbrowa, Bagienica, Brnik, Żelazówka, Laskówka cho., Chorążec, Sieradza, Odporyszów, Zakirhale, Ruda, Zazamcze, Gruszów mały, Smegorzów, Podkościele.
		2	Gręboszów, Wola gręboszowska, Karsy, Borusowa, Biskupice, Uście jezuickie, Lubiczko, Pałuszyce, Bieniaszowice, Siedliszowice, Janikowice, Pierszyce, Gorusów, Zawierzbie.
		3	Bolesław, Kanna, Pawłów, Strojców, Tonie, Mędrzychów, Kupienin, Wulka mędrzychowska, Wulka grądzka, Grądy, Samocice, Huhenice, Kozłów.
		4	Szczucin, Łęka szczucińska, Łęka zahucka, Wola szczucińska, Swidrówka, Dąbrowica, Załuże, Maniów, Borki, Słupiec, Lubasz, Laskówka dol., Odmęt, Dalastowice, Wojcina, Skrzynka, Radwan.
		5	Gorzyce, Otfinów, Sikorzyce, Pasieka otfinowska, Czyżów, Kłyż, Żelechow, Bilcza żelechowska, Wola żelechowska, Dąbrówki gorzyckie, Adamierz, Wielopole.
		6	Cwików, Kuzic, Swichodzyn, Podlipie, Zalipie, Olesno, Dąbrówki breńskie, Breń i Podhorze, Swarzów, Oleśnica.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
		7	Radgoszcz, Zdziary, Malec, Suchy grunt, Zabrnie, Brzezówka, Gruszów wielki.
		8	Luszowice, Lipiny, Szarwark, Nieczajna, Smyków mały, Smyków wielki.
12	Mielec	1	Mielec, Wojsław, Rzyska, Toporów, Szydłowiec, Wola chorzelowska, Trześn, Cyranka, Chorzelów, Chrząstów, Złotniki, Wola mielecka, Podleszany, Książnice.
		2	Padew narodowa, Padew kolonia, Jaślany, Józefów, Pluty, Piechoty, Babule, Zachwiejów, Zarównie, Wojków, Zaduszniki, Przykop, Kębłów, Rożniaty, Wola zdakowska, Krzemienica, Młodochów.
		3	Czermin, Hohenbach, Wola pławska, Rzędzianowice, Trzciana, Dąbrówka ad Kawęczyn, Ziempniów, Breń, Szafranów, Otałęż, Wola otałęzka, Łysaków.
		4	Wadowice górne, Wadowice dolne, Wola wadowska, Szbiska z Przybyszem, Wampierzów, Kawęczyn, Piątkowiec, Podborze, Rydzów, Grzybów.
		5	Przecław, Podole, Laczki, Wyłów, Błonie, Kiełków, Rzochów, Rzemień, Dobrzynin, Blizna, Białybór, Tuszyma, Goleszów.
		6	Tuszów kolonia, Tuszów narodowy, Czajkowa, Grochów, Reischeim, Hyki, Dębiaki, Malinie, Brzyście, Borki.
		7	Radomyśl, Wólka dulecka, Dulcza mała, Dulcza wielka, Jamy, Zarówka, Zdziarzec, Ruda, Dąbrówka wisłocka, Partyń, Pień.
		8	Borowa, Kliszów, Gawłuszowice, Ostrówek, Gliny małe, Gliny wielkie, Sadkowa góra, Surowa, Górki, Łysakówek, Pławo, Schoenanger.
13	Ropczyce	1	Nagoszyn, Korzeniów.
14	Kolbuszowa	1	Ostrowy tuszowskie, Trzęsówka, Przyłęk, Kosowy, Jagodnik, Ostrowy barańskie, Cmolas, Hadykówka.
		2	Majdan, Huta komorowska, Komorów, Brzostowa góra, Krządka, Rusinów, Wola rusinowska, Kopcie, Poręby dymarskie.
		3	Ranischau, Ranizów, Wola ranizowska, Wilcza wola, Zielonka, Mazury Staniszewskie, Markowizna.
		4	Turza, Sokołów, Wulka sokołowska, Trzebuska, Trzeboś, Nienadówka, Górno.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
15	Tarnobrzeg	1	Baranów, Dymitrów mały z Kolem, Dymitrów duży, Domacyny z Annopolem, Wola gołego, Durdy, Knapy z Smyklami, Skopanie, Dąbrowica z przyległościami, (Ślęzaki, Marki, Kaczaki), Suchonów, Siedleszczany, Nagnajów.
		2	Tarnobrzeg, Dzików z Podlężem, Zakrzów, Sielec, Wielowieś, Mokrzyszów, Miechocin, Kajmów, Machów, Ociec, Alfredówka. Cygany, Chmielów, Jadachy z Janówką, Tarnowska wola, Rozalin z Gabryelinem, Dęba z Porębami.
		3	Sokolniki z Orliskami, Furmany, Poręby furmańskie, Koćmierzów, Zamkowice, Nadbrzezie, Ostrówek, Trześń, Sobów.
		4	Gorzyce, Pączek, Zalesie gorzyckie, Wrzawy z Czekajem, Dąbrowa wrzawska, (Goczałkowice, Kawęczyn, Łapiszów i Sadowie), Skowierzyn, Nowiny, Zaleszany, Kępie zaleszańskie i Wulka, Motycze poduchowne, Motycze szlacheckie.
		5	Rozwadów, Charzewice, Posanie i Sochy, Kotowa wola, Majdan zbydniowski, Pilchów z Agalówką, Turbia z Wulką turebską, Obojna i Zaosie, Zbydniów.
		6	Radomyśl, Branchowica z Bąkowem, Dąbrowa rzeczycka z Kępą, Jaślkowice, Szwedy, Rzeczyca długa, Kochany, Rzeczyca okrągła, Wola rzeczycka, Żabno, Księże kolano i Musików.
		7	Antoniów, Zalesie antoniowskie i Wola, Pniów, Czekaj pniowski, Dąbrówka, Brzoza, Orzechów, Wilkowice, Chwałowice, Łążek i Grudza, Popowice.
		8	Grębów, Zabrnie, Wydrze, Klonów, Jamnica, Krawce, Sulichów, Jeziorko, Zupawa, Slale.
16	Nisko	1	Ulanów, Domostawa, Kąty, Zdziary, Huta deręgowska, Mostki, Jarocin, Szyperki, Golec, Borki, Kurzyna wielka, Kurzyna mała, Rauchersdorf, Dąbrówka, Wulka tanewska, Dąbrowica, Glinianka, Wulka bielińska, Bieliniec.
		2	Rudnik, Bukowina, Bieliny, Kopki, Koziarnia, Tarnogóra, Kończyce, Nowosielec, Przędzel, Stróża.
		3	Jeżowe, Jata, Zalesie, Groble, Łętownia, Wulka łętowska.
		4	Bojanów, Przyszów szlachecki, Przyszów kameralny, Maziarnia, Stojkowa, Gwoździec, Cisówlas, Korabina, Laski i Stany.
		5	Nisko, Pławo, Nowawieś, Wolina, Racławice, Zarzycze, Kłyzów, Pysznica, Studzieniec.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
		6	Kamień, Nart stary, Nart nowy, Cholewiana góra, Steinau, Łowisko.
17	Łańcut	1	Białobrzegi, Żołynia m., Żołynia wieś, Rakszawa, Smolarzyny, Korniaktów, Budy łańcuckie.
		2	Podzwierzyniec, Zalesie, Medynia łańcucka, Medynia głogowska, Czarna, Dąbrówki, Wola dalsza, Wola bliższa, Głuchów, Dębina, Kosina, Pogwizdów, Węgliska.
		3	Dornbach, Jastrzębiec, Brzyska wola, Kuryłówka, Ożanna, Rzuchów.
		4	Wola zarzycka, Hucisko, Brzoza królewska, Brzoza stadnicka, Gwizdów, Biedaszów, Wulka niedźwiecka, Baranówka, Königsberg.
		5	Studzian, Przeworsk, Rogóżno, Nowosielce, Grzęska, Budy przeworskie, Mokra strona, Rozbórz, Ujezna, Świętoniowa, Gorliczyna, Chałupki.
		6	Ubieszyn, Jagieła, Gniewczyna, Wulka małkowa, Wulka ogryzkowa, Tryńcza, Głogowiec, Gorzyce.
		7	Grodzisko m., Grodzisko górne, Grodzisko dolne, Laszczyny, Chodaczów, Dembno, Wulka grodziska, Zmysłówka, Opalenisko.
		8	Leżajsk, Sarzyna, Ruda, Łukowa, Przychojec, Jelna, Staremiasto, Siedlanka, Gillershof, Giedlarowa, Wierzawice.
18	Jarosław	1	Majdan, Krasne, Adamówka, Cieplice, Słoboda, Dąbrowica, Rudka, Dobra, Dobcza.
		2	Sieniawa, Piskorowice, Wylewa, Dybków, Leżachów, Wola buchowska, Wola pełkińska, Monasterz, Nielipkowice, Więzownica.
		3	Radawa, Czerwona wola, Zaradawa, Mołodycz, Surmaczówka, Cetula, Piwoda, Ryszkowa wola, Nowa Grobla.
19	Cieszanów	1	Oleszyce m., Staresioło, Oleszyce stare, Futory, Suchawola, Wulka zapałowska, Zapałów, Borchów.
		2	Dzików stary, Miłków, Dzików nowy, Cewków, Ułazów, Moszanica.
		3	Narol m., Narol wieś, Ruda różaniecka, Huta różaniecka, Płazów, Kadłubiska, Lipsko, Wola wielka, Chlewiska, Łukawica, Łówcza, Huta stara.
		4	Cieszanów, Lubliniec nowy, Lubliniec stary, Nowe sioło, Żuków, Freifeld, Gorajec, Załuże, Niemstów, Chotylub, Dachnów.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
19	Cieszanów	5	Lubaczów, Opaka, Młodów, Burgau, Lisiejamy, Basznia dolna, Basznia górna, Reichau, Sieniawka, Felsendorf, Borowa, góra, Ostrowiec.
		6	Łukawiec, Bihale, Szczutków, Dąbrowa, Kobylnica ruska, Kobylnica wołoska, Krowica holodowska, Krowica lasowa, Krowica sama, Lipowiec z Majdanem, Fehlbach.
		7	Horyniec, Podemszczyzna, Rudka, Brusno nowe, Brusno stare, Deutschbach, Nowiny, Krzywe, Wulka horyniecka.
20	Rawa	1	Wróblaczyn, Smolin, Radruż, Dziewięcirz, Einsingen, Olszanka, Huty obedyńskie, Parypse.
		2	Ulicko Seredkiewicz, Ulicko zarembane, Manasterek, Zamek wieś, Pogorzelisko, Okopy wieś i Okopy dwór, Kamienna góra.
		3	Rawa, Rzyczki, Hrebenne, Siedliska, Werchrata, Prusie, Huta zielona, Potylicz.
		4	Lubycza miasteczko, Lubycza kniazie, Huta lubycka, Bełzec, Żurawce, Machnów, Kornie, Mosty małe, Teniatyska, Lubycza kameralna.
		5	Wasylów, Korczmin, Staje, Korczów, Tarnoszyn, Dyniska, Rzeczyca, Uhnowek, Krzewica, Szczepiatyn.
		6	Chlewczany, Tehlów, Woronów, Ostobórz, Domaszów, Sałasze, Bruckenthal, Chronów.
		7	1) Kamionka wołoska, t. j. Lipnik, Starawieś, Pomłynów, Horajec, Bobroidy, Biszków, Piratyn, Krzywe i Pulce. 2) Ławryków.
		8	Uhnów, Zastawie, Nowosiółki przednie, Nowosiółki kardynalskie, Wierzbica, Poddubce, Michałówka, Józefówka, Karów.
		9	Hujcze, Wulka mazowiecka, Zaborze, Hołe rawskie.
21	Sokal	1	Waręż m. i Uśmierz, Przewodów, Liski, Kościaszyn, Zniatyn, Hulcze z Chochłowem, Dłużniów, Liwcze, Sulimów, Horodyszcze waręzkie, Waręż wieś z Polanką, Winniki, Lubów i Korków, Rusin.
		2	Pieczygóry i Starogród, Hnatowice, Chorobrów, Mianowice, Nuśmice, Uhrynów, Tudorkowice z Szychtorami, Wojsławice, Horodłowice, Ulwówek.
		3	Sokal, Ciełąż, Zawisznia, Poturzyca z Wulką, Switarzów z Polikówką, Steniatyn z Rojatynem i Józefówką, Ilkowice z Walawką, Skomorochy, Baranie peretoki.
		4	Tartaków m., Tartaków wieś, Tartakowiec, Spasów, Perwiatycze, Leszczatów, Łuczyce z Annówką, Michałówka i Bujawą, Szarpańce, Bobiatyn, Kopytów, Horbków, Zubków.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
21	Sokal	5	Korczyn, Wolica komarowa z Komarowem, Pozdzimierz z Wygodą, Rozdziałów z Andrzejówką, Wołświn, Jastrzębica, Tyszyca, Hoholów, Radwańce, Perespa, Byszów, Torki, Zboiska.
		6	Bełz, Kuliczków, Prusinów, Góra i Władypol, Waniów, Głuchów, Zużel, Cebłów, Oserdów, Przemysłów, Tuszków, Witków, Worochta, Machnowek, Budynin, Chłopiatyn, Myców, Wyżłów.
		7	Moszków, Leszczków, Wierzbiąż, Szmitków, Siebieczów, Piwowszczyzna, Opulsko, Konotopy, Bojanice, Sawczyn, Zabcze, Bezejów, Ostrów.
		8	Krystynopol, Boratyn, Madziarki, Dobraczyn, Kłusów, Sielec, Parchacz, Horodyszcze bazyljańskie, Nowydwór, Benolinka.
22	Kamionka	1	Stojanów, Romanówka, Sabinówka, Tetewczyce, Peratyn, Sieńków, Wolica baryłowa, Kulików, Niemiłów.
		2	Radziechów, Środopolce, Mukanie, Opłucko, Niwice, Majdan stary, Ohladów, Krzywe, Mierów.
		3	Witków nowy, Witków stary, Oidów, Suszno, Płowe, Wulka susz., Józefów, Stanin.
		4	Chołojów, Budki nieznanowskie, Jazienica polska, Ruda, Sielec. Bieńków, Strychanka z Podrudnem, Dobrotwór, Niestanice, Pawłów.
		5	Grabowa, Połoniczna, Czanyż, Huta połonicka, Dmytrów, Manasterek, Sokole, Nieznanów.
23	Zbaraż	1	Dobrowody, Berezowica mała, Kobyla. Iwanczany, Kurniki, Netreba, Nowiki, Czumale, Opryłowce, Zarubińce, Iwaszkowce.
		2	Załuże, Bazarzyńce, Hłuboczek mały, Krasnosielce, Kapuścińce, Zarudeczko, Tarasówka, Lubianki niższe, Lubianki wyższe, Zbaraż m., Zbaraż stary.
		3	Stryjówka, Kujdańce, Romanowesioło, Bogdanówka, Kretowce, Hrycowce, Walachówka, Zarudzie, Ochrymowce, Czernichowce.
		4	Lesieczyńce, Szelpaki, Obodówka, Łozówka, Huszczanki, Dobromirka. Roznoszyńce, Sieniakówka, Sieniawa, Szyły.
		5	Skoryki, Pieńkowce, Prosowce, Medyn, Worobijówka, Hołoszyńce, Terpiłówka, Klebanówka, Korszełówka, Klimkowce, Jacowce.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
		6	Nowesioło, Suchowce, Hnilice wielkie, Koszlaki, Palczyńce, Toki, Hołotki. Hnilice małe, Koziary.
24	Brody	1	Załośce, Gontowa, Milno, Blich, Zagórze i Niżkowce, Seredce, Podberezce, Ratyszcze, Hnidawa, Trościaniec wielki, Czystopady, Reniów, Wertełka.
		2	Podkamień, Panasówka, Niemiacz, Dudyń, Buczyna, Tetylkowce, Nakwasza, Pańkowce, Popowce, Styberówka, Wierzbowczyk, Orzechowczyk, Jaśniszcze, Kutyszcze, Polikrowy.
		3	Pieniaki, Czepiele, Zwyżyń, Łukawice, Batków. Markopol, Szyszkowce, Litowiska. Hołubica, Majdan, Huta pieniacka, Maleniska.
		4	Suchodoły, Jasionów, Dubie, Ponikwa, Wołochy, Hucisko brodzkie, Czernica, Boratyn. Suchowola.
		5	Nowiczyzna ad Starobrody, Brody, Folwarki wielkie, Folwarki małe, Gaje ditkowieckie, Ditkowce, Gaje smoleńskie, Smólno, Gaje starobrodzkie, Berlin, Łahodów, Jazłowczyk, Koniuszków, Klekotów.
		6	Leszniów, Sznyrów, Korsów, Komorówka, Grzymałówka, Szczurowice, Bołdury, Bielawce, Piaski.
		7	Strzemilcze, Zawidcze, Uwin, Mikołajów, Smarzów, Romanówka.
		8	Łopatyn, Baryłów, Rudenko lackie, Rudenko ruskie, Kustyn, Chmielno, Laszków, Hrycowola, Podmanasterek, Stanisławczyk, Bordulaki, Batyjów.
		9	Sokołówka, Przewłoczna, Rażniów, Łabacz, Konty, Manastyrek, Ruda, Turze, Stołpin, Toporów, Trójca.
		10	Ponikowica, Zabłotce, Kadłubiska, Hołoskowice, Wysocko, Czechy, Ciszki.
25	Złoczów	1	Podhorce, Ożydów z Angelówka, Juśkowice, Olesko, Chwatów, Zahorce, Hucisko oleskie, Pobocz.
		2	Tustogłowy, Zborów, Kabarowce, Kudobińce, Kudynowce, Beremowce, Podhajczyki, Wołosówka, Jarczowce.
		3	Olejów, Łopuszany, Harbuzów, Manajów, Białogłowy. Neterpińce, Białokiernica, Bzowica, Hukałowce, Jarosławice, Moniłówka.
		4	Jezierna, Mszana. Żukowce, Jackowce, Serwery, Białkowce, Bogdanówka, Ostaszowce, Daniłowce, Nesterowce.
		5	Werhobuż, Huta werhobuska, Opaki, Ruda kołtowska, Kołtów, Kruhów, Nuszcze, Iwaczów, Wołoskowce, Perepelniki.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
26	Tarnopol	1	Zarudzie, Ditkowce, Ihrowica, Mszaniec, Obarzańce, Jankowce, Małaszowce, Iwaczów dolny, Iwaczów górny, Płotycz, Dubowce.
		2	Cebrów, Kurowce, Worobijówka, Isypowce, Seredyńce, Kokutkowce, Hładki, Czerniechów, Pleskowce, Nosowce, Horodyszcze.
		3	Smykowce, Słupki, Czerniłów ruski, Czołhańszczyzna, Czerniłów mazowiecki, Romanówka, Bajkowce, Rusianówka, Szlachcińce, Łozowa, Kurniki szlacheckie, Stechnikowce.
		4	Borki wielkie, Dyczków, Podsmykowce, Krasówka, Chodaczków mały, Konstantynówka, Kozówka, Magdalówka, Grabowiec, Białoskórka, Zastawie.
		5	Berezowica wielka, Ostrów, Bucniów, Draganówka, Poczapińce, Zabojki, Dołżanka, Domamorycz, Kipiaczka, Zaścianka, Toustoług.
		6	Tarnopol, Zagrobela, Petryków, Janówka, Kutkowce, Proniatyn, Biała, Czystyłów, Hłuboczek wielki.
27	Skałat	1	Dubkowce, Soroka z Klekotowem, Rasztowce ze Ścianką, Borki małe i Aleksandrówka, Nowosiółka z leśniczówką bilitowiecką, Touste, Kąt, Przekalec, Krasne, Kałahorówka z Kręciłowem i Wychwatyńcami, Wolica, Sadzawki, Stawki.
		2	Tarnoruda, Kozina, Kokoszyńce, Łuka mała, Turówka Faszczówka, Rożyska.
		3	Kaczanówka, Iwanówka z Zapustem i ostrą Mogiłą, Orzechowce, Czerniszówka.
		4	Zadnieszówka, Mysłowa, Podwołoczyska, Staromiejszczyzna, Dorofijówka, Supranówka, Rosohowaciec.
		5	Grzymałów, Bilitówka, Leżanówka, Zielone, Pajówka, Okno, Bucyki, Mazurówka, Eleonorówka, Podlesie, Poznanka hetm., Hlibów.
		6	Skałat, Sorocko z Mytnicą i Jozefówką, Poznanka gniła, Ostapie z Kuryłówką, Zarubińce, Krzywe z Malinówką, Horodnica, Skałat stary, Fołtry i Maliniec, Nowosiółka, Połupanówka.
		7	Kołodziejówka, Kamionki, Mołczanówka, Chmieliska, Hałuszczyńce, Żerebki król., Żerebki szlach., Panasówka.
28	Husiatyn	1	Czabarówka, Husiatyn, Olchowczyk, Wasylkowce, Suchodół z Bednarówką i Trojanówką, Sidorów, Szydłowce, Krzyweńkie, Zielona.
		2	Probużna, Hryńkowce, Żabińce, Czarnokońce wielkie, Czarnokońce małe, Czarnokonicka wola, Tłusteńkie, Wasylków, Kociubińczyki, Bosyry, Siekierzyńce.

Liczba bież. porz.	Powiat	Okręgi	Miejscowości
28	Husiatyn	3	Kopeczyńce, Krogulec, Kociubińce, Hadyńkowce, Kotówka z Teklówką, Oryszkowce, Majdan, Tudorów, Jabłonów, Suchostaw, Niżbork stary, Niżbork nowy, Niżbork szlachetczyzna.
		4	Chorostków, Uwisła, Chłapówka, Howiłów wielki, Howiłów mały, Mszaniec, Kozaszyńce, Peremiłów, Wierzchowce, Kluwińce.
		5	Horodnica, Postołówka, Raków, Kąt, Celejów, Myszkowce, Samołuskowce, Liszkowce, Trybuchowce.
29	Czortków	1	Czortków, Czortków stary, Wygnanka, Szmańkowczyki, Szmańkowce, Strósówka, Szwajkowce, Kolendziany, Dawidkowce ze Słobudką.
		2	Jagielnica, Ułaszkowce, Zabłotówka, Sosulówka, Rosochacz, Ubryń, Zalesie.
30	Borszczów	1	Borszczów, Wierzchniakowce, Piszczatyńce, Wyzuczka, Muszkatówka, Słobudka muszkatowiecka, Cygany, Kozaczyzna, Łanowce, Wołkowce ad Borszczów, Iwanków.
		2	Jezierzany, Jezierzanka, Zielińce, Piłatkowce, Zwiahel, Tarnawka, Głęboczek, Kapuścińce, Szerszeniowce, Oleksińce.
		3	Korolówka, Strzałkowce, Bilcze z Dobrokątem, Maszkarów, Monasterek, Szyszkowce, Szuparka, Chudyjowce, Juriampol, Skowiatyn.
		4	Kudryńce, Michałówka, Paniowce, Boryszkowce, Trubczyn, Dzwinogród, Okopy z Kozaczówką, Bielowce, Nowosiółka, Zawale.
		5	Mielnica, Olchowiec, Wałkowce ad Dźwinogród, Horoszowa, Uście biskupie, Dzwiniaczka, Łatkowce, Babińce ad Dzwinogród, Iwanie puste, Chudykowce.
		6	Skała, Łosiacz, Dębówka, Gusztyn, Zbrzyż, Gusztynek, Bereżanka, Trójca, Podfilipie z Słobudką turylecką i Puklaki, Burdiakowce, Turylcze.
		7	Krzywcze, Wierzbówka, Sapohów, Załucze, Niwra, Zalesie, Germakówka, Babińce ad Krzywcze, Krzywcze dolne, Michałków, Filipkowce.
31	Zaleszczyki	1	Zaleszczyki m., Zaleszczyki stare, Bedrykowce, Błyszczanka, Chartanowce, Dzwiniacz, Dobrowlany, Dupliska, Hińkowce, Lesieczniki, Myszków, Pieczarna, Teklówka, Uhryńkowce.
		2	Duninów, Gródek, Holihrady, Kasperowce, Kołodróbka, Kułakowce, Kościelniki, Nowosiółka kostiukowa, Sinków, Szczytowce, Winiatyńce, Zazulińce.

Nr. 84.

Obwieszczenie

c. k. Dyrekcyi poczt z dnia 9. Października 1882 l. 17890, co do ustanowienia jezdnego za czas od 1. Października 1882 do końca Marca 1883.

Jezdne od konia i myriametra ustanawia się na wyż wymieniony czas, jak następuje:

w dawniejszym obwodzie	za jazdy			
	extra-pocztą		pocztą zwyczajną	
	zł.	ct.	zł.	ct.
Stanisławów, Brzeżany, Tarnopol, Kołomyja, Przemyśl	—	97	—	81
Stryj, Sambor, Złoczów, Czortków	—	95	—	79
Wadowice, Kraków , ...	1	7	—	89
Nowy-Sącz, Rzeszów, Lwów, Tarnów . . .	1	2	—	85
Sanok, Żółkiew	1	—	—	83

Należytość za wóz kryty wynosi połowę, za niekryty czwartą część jezdnego za jednego konia i myriameter.

Czestne dla pocztyliona i należytość za smarowanie woza, pozostają niezmienione.

Lwów, dnia 9. Października 1882.

Schiffner w. r.

Nr. 85.

Obwieszczenie

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 6. Listopada 1882 l. 11526|pr., względem wcielenia gminy Pobocz do okręgu c. k. m. d. Sądu powiatowego w Złoczowie.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26. Października 1882 L. 16077, zostaje gmina Pobocz z dniem 1. Stycznia 1883 wydzieloną z okręgu c. k. Sądu powiatowego w Olesku i wcieloną do okręgu c. k. miej. del. Sądu powiatowego w Złoczowie.

Co się niniejszem podaje do powszechnej wiadomości.

C. k. Namiestnik
Potocki w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 30. Listopada 1882. **Część XXVIII.**

Nr. 86.

Obwieszczenie

c. k. kraj. Dyrekcyi skarbu z dnia 6. Listopada 1882 L. 59629, względem zniesienia samoistnego magazynu sprzedaży tytoniu i stempli oraz Ekonomatu powiatowego w Krakowie.

Wedle rozporządzenia c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 4. Października 1882 L. 28756, zniesiony zostanie z dniem 30 Listopada 1882 samoistny magazyn sprzedaży tytoniu i stempli oraz Ekonomat powiatowy w Krakowie, i czynności takowego z tym dniem przekazane zostaną mianowicie: sprzedaż tytoniu c. k. fabryce tytoniu, sprzedaż stempli c. k. głównemu urzędowi podatkowemu, a Ekonomat powiatowy c. k. głównemu urzędowi cłowemu w Krakowie.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów dnia 6. Listopada 1882.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 12. Grudnia 1882. Część XXIX.

Nr. 87.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w przedmiocie dalszego przeprowadzenia zmian w dotychczasowem odgraniczeniu okręgów Reprezentacyi powiatowych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Upoważnienie do zmiany obszarów, na które rozciąga się zakres działania Reprezentacyi powiatowych, udzielone ustawą z dnia 13 Lutego 1879 (Dz. u. kr. Nr. 78) c. k. Rządowi w porozumieniu z Wydziałem krajowym, przedłuża się do końca roku 1885.

Art. II.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 15. Listopada 1882.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 88.

Obwieszczenie.

C. k. Starostwo górnicze dla Królestwa Galicyi i W. Księstwa krakowskiego w porozumieniu z c. k. Starostwem powiatowem w Krośnie i w Sanoku orzeka i oznajmia niniejszem na podstawie §. 18 u. g. że w celu zabezpieczenia zakładów zdrojowych w gminie Iwonicz się znajdujących—wyjęto z pod prawa górniczego obszar niżej opisany, tak, że w tymże obszarze żadne prace kopalniane, dążące do poszukiwania lub wydobywania minerałów w §. 3 u. g. jako do regalu górniczego należace wymienionych, ani poczęte ani też przez władze dotyczące zezwolone być nie mogą.

Obszar ten wyjęty obejmuje całą gminę Iwonicz z wyjątkiem części położonej na północ od gościńca rządowego, małej części gminy Rogi, położonej na wschód od folwarku, dalej z gminy Lubatówki i Lubatowej części położonej po prawym brzegu potoka, płynącego przez obie te wsie, północnej zachodniej części z gminy Bałuciąka tak zwanej Przymiarki, prawie całej gminy Wulka, w końcu zachodniej połowy gminy Klimkówka.

Granice terenu wykluczonego są następujące:

Na północ główny gościciec prowadzący z Rymanowa do Miejsca w tej części między punktami zetknięcia się ze wschodnią i północno-zachodnią granicą gminy Iwonicz.

Na zachód linia od północno zachodniego zetknięcia się głównego gościńca z granicą gminy Iwonicz, do folwarku w gminie Lubatówka przecinając nieco teren gminy Rogi, a dalej wzdłuż potoka płynącego przez wsie Lubatowa i Lubatówka aż do folwarku wsi Lubatowa.

Na południe linia od ostatniego folwarku aż do punktu tryangulacyi w gminie Bałuciąka w okolicy Przymiarki.

Na wschód linia prowadząca od tego punktu tryangulacyi aż do kościoła we wsi Klimkówka, przecinając teren gminy Wulka, a od tego kościoła dalej do wschodniego przecięcia granicy gminy Iwonicz z głównym gościńcem.

C. k. Starostwo górnicze.

Kraków, dnia 23. Września 1882.

Wachtel w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1882. Wydano i rozesłano dnia 20. Grudnia 1882. **Część XXX.**

Nr. 89.

Obwieszczenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 1. Grudnia 1882 do l. 48184.

Na posiedzeniu dnia 28. Września 1882 wydał Wysoki Sejm następującej treści uchwałę:

Sejm podwyższa kwoty, przeznaczone uchwałą sejmową z 21. Października 1881 na udzielanie bezprocentowych pożyczek w latach 1883 i 1884 na budowy koszar dla stałej załogi lub na przemianę na takie koszary budynków, mających obecnie inne przeznaczenie z 60.000 złr. rocznie, na 120.000 złr. rocznie.

Z Rady Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Lwów, dnia 1. Grudnia 1882.

Marszałek krajowy:
Zyblikiewicz w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Podlewski w. r.

Sprostowanie.

W części XXVII. Nr. 83 str. 291 Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych z r. 1882 w pozycyi 3 wykazu, wypuszczony został przez pomyłkę okręg rewizyjny: 11. Kraków miasto.